

ข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
และการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ
(ฉบับภาพรวม)

เอนก กิมสุวรรณ

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
กุมภาพันธ์ 2548

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่องนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ข้าพเจ้าในนามของหัวหน้าโครงการวิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ปราณี กุลละวณิชย์ ผู้ประสานโครงการ ซึ่งเป็นผู้จุดประกายความคิด รวบรวมคณาจารย์จากต่างคณะต่างสถาบันเข้ามาเป็นกลุ่มคณะทำงาน เป็นผู้เชิญนักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นวิทยากรให้ความรู้แก่คณะนักวิจัย เป็นผู้ติดตามความก้าวหน้า ช่วยตรวจสอบแก้ไขแบบสอบถามและงานวิจัย เป็นผู้ให้กำลังใจและผลักดันให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่มีรายนามต่อไปนี้ ศาสตราจารย์ ดร.เทียนฉาย กีระนันท์ ศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ กีระนันท์ ศาสตราจารย์ ดร.เกื้อ วงศ์บุญสิน รองศาสตราจารย์ ดร.สุวณี สุรเสียงสังข์

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ศิริรักษ์ ศิวารมณ ที่ให้ความช่วยเหลือในการจัดทำงบประมาณและให้คำแนะนำในการทำงาน ขอกราบขอบพระคุณรองผู้ว่าราชการจังหวัดตาก นายเฉลิมชัย วรวิมลพิษพงศ์ และประธานหอการค้าจังหวัดตาก นายชวพันธ์ ขวเจริญพันธ์ ที่ช่วยประสานงานในจังหวัดตาก และขอกราบขอบพระคุณเครือข่ายในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน ลำพูน ลำปาง ตาก และพิษณุโลก

นายเอนก กิมสุวรรณ

หัวหน้าโครงการวิจัย

7 กุมภาพันธ์ 2548

ชื่อเรื่อง ข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย เอนก กิมสุวรรณ

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ทำการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือของประเทศไทย คณะทำงานประกอบด้วยนักวิจัย 7 กลุ่มซึ่งทำงานโดยมีเป้าหมายเดียวกันคือ รวบรวมข้อมูลปัจจุบันที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในทุกระดับการศึกษาและการใช้ภาษาต่างประเทศ รวบรวมความพึงพอใจ ความต้องการ และปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือของไทย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่กลุ่มที่มาจากส่วนการผลิต คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้สอน ผู้เรียน และกลุ่มที่มาจากส่วนการใช้ คือ นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ลูกจ้าง พนักงาน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดคือ 1,486 คน กลุ่มตัวอย่างมาจากการสุ่มแบบเจาะจงและการเลือกเพื่อให้ได้ภาษาต่างประเทศที่หลากหลาย จากสถานศึกษาที่มีความแตกต่างกัน และจากภาคธุรกิจประเภทต่างๆ

ข้อมูลพื้นฐานแสดงให้เห็นว่ามีการสอนภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ 8 ภาษา ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี ภาษาจีน ภาษาพม่า และภาษาเวียดนาม มีการสอนภาษาอังกฤษและภาษาจีนในทุกระดับการศึกษา ที่ต่างไปจากภาษาอังกฤษคือในโรงเรียนจีนมีการสอนภาษาจีนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงที่ 4 และภาษาอังกฤษจะเริ่มสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาษาเวียดนามและภาษาเกาหลีมีการสอนที่ไม่ต่อเนื่องในบางสถาบัน

ผู้สอนภาษาต่างประเทศจะเป็นคนไทยเป็นส่วนใหญ่ ผู้สอนส่วนใหญ่ในกลุ่มตัวอย่างของระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษามีวุฒิปริญญาตรีภาษาอังกฤษ ในขณะที่ในกลุ่มตัวอย่างผู้สอนในระดับประถมศึกษา มีเพียงร้อยละ 16 เท่านั้นที่มีวุฒิปริญญาตรีวิชาเอกภาษาอังกฤษ ผู้สอนส่วนใหญ่ในกลุ่มตัวอย่างใช้ภาษาไทยในการสอนภาษาต่างประเทศและมีความถนัดทักษะการอ่านมากกว่าทักษะการพูดและทักษะการฟัง

ข้อมูลของผู้บริหารแสดงให้เห็นว่า โรงเรียนและสถาบันการศึกษาขาดครูสอนภาษาต่างประเทศและไม่มียกงบประมาณเพียงพอในการจ้างครูสอนภาษาต่างประเทศ ในขณะเดียวกันข้อมูลจากผู้สอนภาษาต่างประเทศแสดงให้เห็นถึงภาระงานสอนและภาระงานรวมที่มากเกินไป นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่องจำนวนนักเรียนต่อชั้น ผู้เรียนมีพื้นฐานภาษาต่างประเทศอ่อน ผู้เรียนขาด

ความกระตือรือร้นในการเรียน ขาดความเชื่อมั่น และไม่กล้าแสดงออก ปัญหาผู้สอนไม่เข้าใจหลักสูตรทั้งที่ผู้สอนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 90 – 95) มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร

ผู้เรียนมีโอกาสนำภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันน้อย ในชั้นเรียนซึ่งมีจำนวนนักเรียนต่อห้องมากก็ไม่เชื่อในการที่จะได้ฝึกปฎิบัติ พฤติกรรมของผู้เรียนมุ่งเน้นเรื่องการเข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ทบทวนบทเรียนก่อน/หลังเรียน การเรียนมุ่งเน้นเพื่อการสอบเป็นส่วนใหญ่ มีผู้เรียนจำนวนน้อยที่ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุด/ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ค้นคว้าเพิ่มเติมจากคอมพิวเตอร์/Internet ผู้เรียนถนัดทักษะการอ่านมากกว่าทักษะการพูดและทักษะการฟัง และต้องการพัฒนาทักษะทั้งสองอย่างนี้มากที่สุดซึ่งเป็นทักษะเดียวกันที่ผู้สอนต้องการพัฒนาเช่นกัน ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาเรียนอ่านและเขียน ถึงกระนั้นก็ตามผู้เรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ

ข้อมูลจากส่วนการใช้แสดงให้เห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ใช้มากที่สุด และเป็นภาษาที่ต้องการที่สุด ตามด้วยภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นตามลำดับ ภาษาพม่าและภาษาเกาหลีเริ่มมีความสำคัญเพราะการลงทุนด้านอุตสาหกรรม แรงงานต่างชาติ และความมั่นคงของชาติ นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ลูกจ้าง พนักงาน ตลอดจนผู้สอนภาษาต่างประเทศเห็นความเปลี่ยนแปลงในเรื่องภาษาที่ต้องการ แต่ดูเหมือนว่าผู้เรียนยังขาดข้อมูล ทักษะที่เป็นที่ต้องการที่สุดคือทักษะการพูดและทักษะการฟัง และนายจ้าง หัวหน้างานส่วนใหญ่แสดงความพึงพอใจในความสามารถทางภาษาต่างประเทศของลูกจ้าง พนักงานของตนในระดับน้อย ลูกจ้าง พนักงานเองก็ไม่พึงพอใจกับระดับความสามารถทางภาษาต่างประเทศของตน ศัพท์ที่ลูกจ้าง พนักงานต้องการมากที่สุดได้แก่ศัพท์ที่เกี่ยวข้อง การท่องเที่ยว คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ การเงิน วัฒนธรรม และการศึกษา งานที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศได้แก่งานประชาสัมพันธ์ งานบริการ และการตลาด

ข้อเสนอแนะของคณะวิจัย: ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นควรจัดให้เป็นภาษาต่างประเทศที่มีความจำเป็นเพราะขณะนี้มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าภาษาอังกฤษ การสอนภาษาต่างประเทศทุกภาษาควรเน้นทักษะการพูดและทักษะการฟัง กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาควรทำงานประสานกันเพื่อจัดทำหลักสูตรที่เหมาะสมกับความต้องการของตลาดแรงงาน

Title The Basic Information of the Learning-and-Teaching Management and
the Use of Foreign Languages in the Northern Part of Thailand

Head of the Project Anek Kimsuvan

Abstract

This research report synthesized the research data on foreign language education and use in northern Thailand. The project was conducted by seven different research groups working toward the same underlying objectives, namely to explore the current state of foreign language education and use at all academic levels and to examine satisfaction, needs, and problems related to foreign language use in the business sector in northern Thailand.

The sample for the project included those from the business sector (owners/staff heads and staff workers) and from the academic arena (administrators, teachers, and learners of foreign languages). The total number of the sample was 1,486. Purposive sampling and simple random sampling methods were used in different stages of sampling in an attempt to capture sample subjects for as many different foreign languages, types of institutions, and businesses as possible.

The research data showed that eight foreign languages have been taught in northern Thailand: English, French, German, Japanese, Korean, Mandarin, Burmese, and Vietnamese. English and Mandarin were taught at all levels of education and academic institutions. Unlike English, Mandarin was taught in Chinese schools at the primary level (class 1 to class 4). From class 5, English was offered in Chinese schools. Vietnamese and Korean were taught inconsistently in some institutions.

Most foreign language teachers were Thai. In the sample, most secondary, high school, and vocational school teachers had their B.A. in English; however, only 16% of primary school instructors had such a degree. A great number of them used Thai as a medium of instruction and were most proficient in reading and least proficient in speaking and listening.

From one point of view, the data for school administrators showed a lack of foreign language teachers in all levels and no budget for employing teachers. From another perspective, the data for foreign language teachers reflected their teaching and working load. Apart from the typical problems of huge class size, learners' poor foreign language background, and lack of learning enthusiasm, confidence, and courage to perform language tasks, one of the primary concerns relating to teaching was the absence of clarity in the curriculum. Though 90-95% of the high school teachers participated in the evaluation and improvement of the curriculum, they complained that they could not comprehend it.

The learners were rarely exposed to any language use in their daily life outside the classroom. Neither did they fully practice their language skills in class due to the excessive number

of students in each class and the small number of classroom sessions. They were also rarely offered outside classroom activities for promoting their language proficiency. Learning behaviors mostly focused on regular class attendance and practice of language exercises. The activity that learners mostly used to practice their foreign languages involved examinations. Their aim in learning was to pass the examination. Not many of them reported the use of other learning resources for their self-study. The students were most capable of reading and least proficient in speaking and listening, thus needing much improvement in these two skills as most of their teachers did. The students of all foreign languages in the university learned reading and writing. Most of the learners had a positive attitude toward foreign language.

The data for the business sector sample revealed that the foreign language used and needed most was English, followed by Mandarin and Japanese respectively.

Burmese and Korean became important because of the increase of industry, the presence of foreign workers, and the policy of national security. The business sector, the administrators and the university instructors knew the trend of the wanted languages, but the students lacked this information. The language skills required most were speaking and listening, and most employers showed little satisfaction with the personnel's language competency. Employees were very dissatisfied with their speaking and listening skills. The employees' most needed vocabulary was in the fields of tourism, computer, information technology, monetary, culture, and education. Work which required foreign languages involved inquiries, information operations, services, and marketing.

Suggestions from the project working groups include: Madarin and Japanese should be chosen as foreign languages, since they are as important as English. The teaching of all languages must emphasize speaking and listening skills. The ministry of labour, the ministry of education, and the office of higher learning should work together in order to get a focused idea for improving the curriculum that suits the needs of the labor market.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	13
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	14
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	22
การเก็บรวบรวมข้อมูล	28
การวิเคราะห์ข้อมูล	29
การทำงานในระบบเครือข่าย	29
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	36
ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่ได้จากผู้บริหาร	
ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา	37
ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่ได้จากผู้สอน	
ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา	58
ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่ได้จากผู้เรียน	
ระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา	134
ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษาต่างประเทศของนายจ้าง หัวหน้างาน	
ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ	177
ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษาต่างประเทศของพนักงาน ลูกจ้าง	204
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย ข้อเสนอแนะ	220
สรุปผลประเด็นคำถามที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	

ของผู้บริหารตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา	220
สรุปผลประเด็นคำถามที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ของผู้สอนตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา	233
สรุปผลประเด็นคำถามที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา	267
สรุปผลประเด็นคำถามที่เกี่ยวข้องการใช้ภาษาต่างประเทศของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ และพนักงาน ลูกจ้าง	278
อภิปราย	291
ข้อเสนอแนะ	307
บรรณานุกรม	309
ภาคผนวก	311
ภาคผนวก ก หัวหน้าโครงการวิจัย	312
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้ประสานงานเครือข่าย	313
ภาคผนวก ค แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศและการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ	314

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนและชื่อจังหวัดที่มีการเก็บข้อมูลของส่วนการผลิตแยกตามระดับการศึกษา	4
2 แสดงจำนวนและชื่อจังหวัดที่มีการเก็บข้อมูลของส่วนการใช้แยกตามตำแหน่ง	4
3 แสดงจำนวนแบบสอบถามแยกตามผู้ตอบแบบสอบถามของแต่ละระดับการศึกษา	5
4 แสดงจำนวนแบบสอบถามแยกตามตำแหน่งผู้ตอบแบบสอบถามของส่วนการใช้	5
5 แสดงชื่อสถาบันการศึกษาที่รับผิดชอบการหาข้อมูลของส่วนการผลิตตามระดับการศึกษาต่างๆ	13
6 แสดงชื่อสถาบันการศึกษาที่รับผิดชอบการหาข้อมูลของส่วนการใช้	13
7 แสดงกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย	14
8 แสดงการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของระดับอนุบาลและประถมศึกษาในหนึ่งจังหวัด	15
9 แสดงจำนวนโรงเรียนระดับอนุบาลและประถมศึกษาที่เป็นจุดเก็บข้อมูล	15
10 แสดงจำนวนผู้บริหารและผู้สอนระดับอนุบาลที่ตอบแบบสอบถาม	15
11 แสดงจำนวนผู้บริหารและผู้สอนระดับประถมศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม	15
12 จำนวนกลุ่มตัวอย่างระดับมัธยมศึกษา แยกตามโรงเรียน และจังหวัด	16
13 จำนวนกลุ่มตัวอย่างระดับอาชีวศึกษา แยกตามโรงเรียน และจังหวัด	17
14 แสดงจำนวนผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน ตามสถาบันที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและจำนวนภาษาต่างประเทศที่มีการสอน	18
15 แสดงจังหวัด ประเภท กลุ่ม จำนวนจุดเก็บข้อมูล จำนวนนายจ้าง/หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ	20
16 แสดงจังหวัด ประเภท กลุ่ม จำนวนจุดเก็บข้อมูล จำนวนลูกจ้าง/พนักงาน	21
17 (ก) แสดงผลการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ ชนิดเครื่องมือและแหล่งข้อมูลผู้บริหาร	24
17 (ข) แสดงผลการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ ชนิดเครื่องมือและแหล่งข้อมูลผู้สอน	25
17 (ค) แสดงผลการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ ชนิดเครื่องมือและแหล่งข้อมูลผู้เรียน	26
17 (ง) แสดงผลการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ ชนิดเครื่องมือและแหล่งข้อมูลนายจ้าง/หัวหน้างาน/ผู้ประกอบอาชีพอิสระ	27

สารบัญตาราง (ต่อ)

17 (จ)	แสดงผลการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ ชนิดเครื่องมือและแหล่งข้อมูลลูกจ้าง/ พนักงาน	27
18	จำนวนและร้อยละข้อมูลผู้บริหาร ตามประเภท/สังกัด	38
19	แสดงจำนวนและร้อยละภาษาหลักที่ใช้ในการสอน	39
20	แสดงจำนวนและร้อยละขนาดสถานศึกษา	40
21	แสดงจำนวนผู้สอนภาษาต่างประเทศระดับอนุบาลและประถมศึกษา จำนวนโรงเรียน ค่าเฉลี่ยผู้สอนต่อโรง จำแนกตามการเป็นคนไทย ชาวต่างประเทศเจ้าของภาษา และชาวต่างประเทศไม่ใช่เจ้าของภาษา	41
22	สัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียน(โดยเฉลี่ย)	43
23	แสดงจำนวนและร้อยละสัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียน (โดยละเอียด)	44
24	แสดงจำนวนและร้อยละคุณวุฒิผู้สอน	46
25	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา ที่ส่งเสริมการสอนภาษาต่างประเทศ	47
26	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา ที่ส่งเสริมการสอนภาษาต่างประเทศ	49
27	แสดงร้อยละข้อมูลนโยบายการสอนภาษาต่างประเทศในระดับต่าง ๆ	51
28	แสดงจำนวนและร้อยละการหาข้อมูลความต้องการเรียนภาษาต่างประเทศ การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ การจัดสรรงบประมาณ ด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การร่วมมือกับรัฐบาล/ หน่วยงานต่างประเทศและการพัฒนาศักยภาพผู้สอน	52
29	แสดงร้อยละการปรับปรุงหลักสูตร	54
30	แสดงจำนวนและร้อยละวิธีการรับผู้สอน	55
31	แสดงจำนวนและร้อยละปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	56
32	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเพศ อายุ ประสบการณ์การสอน ภาษาเป้าหมาย	60
33	แสดงร้อยละค่าเฉลี่ยประสบการณ์การสอนภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษา แยกตามภาษาเป้าหมาย	63
34	แสดงจำนวนและร้อยละระดับชั้นที่สอน	64
35	แสดงจำนวนและร้อยละเนื้อหา/ทักษะที่ผู้สอนถนัดในการสอน	65

สารบัญตาราง (ต่อ)

36	แสดงจำนวนและร้อยละความสามารถในการใช้ทักษะในการสอน วิชาภาษาเป้าหมาย	66
37	แสดงลำดับเนื้อหา/ทักษะที่ผู้สอนอุดมศึกษานัดมากที่สุดและน้อยที่สุด 3 อันดับ	67
38	แสดง ลำดับ จำนวนและร้อยละความเห็นผู้สอนเกี่ยวกับทักษะที่มี ความสำคัญต่อการเรียนภาษาเป้าหมาย	68
39	แสดงจำนวนและร้อยละการเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ	69
40	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นภาระงานโดยรวมผู้สอนระดับอุดมศึกษา	70
41	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นภาระงานโดยรวมผู้สอนระดับอุดมศึกษา แยกตามภาษาเป้าหมาย	71
42	แสดงจำนวนและร้อยละภาระการสอนระดับอนุบาลและประถมศึกษา	72
43	แสดงจำนวนและร้อยละภาระการสอนภาษาอังกฤษ	73
44	แสดงจำนวนและร้อยละภาระการสอนภาษาฝรั่งเศส	75
45	แสดงจำนวนและร้อยละภาระการสอนภาษาเยอรมัน	76
46	แสดงจำนวนและร้อยละภาระการสอนภาษาจีน	77
47	แสดงจำนวนและร้อยละภาระการสอนภาษาญี่ปุ่น	78
48	แสดงจำนวนและร้อยละประสพการณ์การสอนของผู้สอนระดับอุดมศึกษา วิชาเอก/โท แยกตามภาษา ทักษะ และจำนวนผู้เรียนต่อห้อง	79
49	แสดงจำนวนและร้อยละประสพการณ์การสอนของผู้สอนระดับอุดมศึกษา วิชาพื้นฐาน แยกตามภาษา ทักษะ และจำนวนผู้เรียนต่อห้อง	81
50	แสดงจำนวนและร้อยละประสพการณ์การสอนของผู้สอน ระดับอุดมศึกษา วิชาเลือกเสรี แยกตามภาษา ทักษะ และจำนวนผู้เรียนต่อห้อง	83
51	แสดงประสพการณ์การใช้ภาษาในกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้สอนระดับอุดมศึกษา	85
52	แสดงจำนวนและร้อยละภาระงานอื่น ๆ นอกเหนือจากงานสอนที่ผู้สอนรับผิดชอบ ในปัจจุบัน	89
53	แสดงจำนวนและร้อยละภาระงานอื่น ๆ นอกเหนือจากงานสอนที่ผู้สอน ระดับอุดมศึกษารับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน แยกตามภาษาเป้าหมาย	91
54	แสดงลำดับการผลิตผลงานทางวิชาการ	92
55	แสดงจำนวนและร้อยละการผลิตผลงานทางวิชาการของผู้สอนระดับอุดมศึกษา	93

สารบัญตาราง (ต่อ)

56	แสดงลำดับทักษะภาษาต่างประเทศที่ต้องการพัฒนา	95
57	แสดงอันดับ จำนวนและร้อยละทักษะ/เนื้อหาภาษาเป้าหมายที่ผู้สอน ระดับอุดมศึกษาต้องการพัฒนามากที่สุด แยกตามภาษาเป้าหมาย	96
58	แสดงจำนวนและร้อยละหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาเป้าหมาย	99
59	แสดงจำนวนและร้อยละการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรภาษาเป้าหมาย	100
60	แสดงจำนวนและร้อยละความเห็นผู้สอนระดับอุดมศึกษาที่มีต่อการจัด การเรียนการสอน	101
61	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อการศึกษารายละเอียด หลักสูตร	102
62	แสดงจำนวนและร้อยละความเห็นผู้สอนที่มีต่อรูปแบบการสอน	103
63	แสดงจำนวนและร้อยละการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	104
64	แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบ ของผู้สอนระดับอนุบาลและประถมศึกษา	107
65	แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบ ของผู้สอนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา	109
66	แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือวัดผลของผู้สอนระดับอนุบาล และประถมศึกษา	110
67	แสดงอันดับ จำนวนและร้อยละการใช้เครื่องมือวัดผลระดับมัธยมและ อาชีวศึกษา	112
68	แสดงความคิดเห็นที่ให้ต่อกิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะ ในการใช้ภาษาเป้าหมาย	113
69	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้สอนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับ การใช้กิจกรรมเสริมทักษะส่งเสริมการเรียนภาษาเป้าหมาย แยกตามภาษา	116
70	แสดงจำนวน และร้อยละความคิดเห็นของผู้สอนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับ การใช้ได้ผลของกิจกรรมเสริมทักษะในการส่งเสริมการเรียนภาษาเป้าหมาย แยกตามภาษา	120
71	แสดงจำนวนและร้อยละความเห็นการปรับปรุงหลักสูตร	122
72	แสดงความคิดเห็นที่ให้ต่อทักษะการสอนและความรู้ด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ และวัฒนธรรม	123

สารบัญตาราง (ต่อ)

73	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นการเน้นเนื้อหา/ทักษะของผู้สอน ระดับปริญญาตรี ระดับอุดมศึกษา แยกตามภาษา	124
74	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นการเน้นทักษะ/เนื้อหาของผู้สอน ระดับปริญญาโท ระดับอุดมศึกษา แยกตามภาษา	128
75	แสดงจำนวน และร้อยละความคิดเห็นของผู้สอนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับ เหตุผลของการเลือกสอนภาษาเป้าหมาย แยกตามภาษา	130
76	แสดงจำนวน และร้อยละความคิดเห็นของผู้สอนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับ ความพึงพอใจในการเป็นผู้สอนภาษาเป้าหมาย	131
77	แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการใช้ภาษาเป้าหมาย	132
78	แสดงจำนวน และร้อยละของภาษาเป้าหมาย เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา เชื้อชาติ สัญชาติ และภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	136
79	แสดงจำนวนและร้อยละของอาชีพบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง	139
80	แสดงจำนวนและร้อยละรายได้ต่อเดือนของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง	140
81	แสดงจำนวนและร้อยละภาษาและทักษะที่ผู้เรียนใช้ในชีวิตประจำวัน	141
82	แสดงจำนวนและร้อยละภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเคยเรียน	142
83	แสดงจำนวนและร้อยละคะแนนสะสมเฉลี่ยของผู้เรียนอุดมศึกษาในหลักสูตร ที่กำลังศึกษาอยู่	143
84	แสดงจำนวนและร้อยละของภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนกำลังเรียนอยู่	144
85	แสดงจำนวนและร้อยละระดับชั้นที่เริ่มเรียนภาษาเป้าหมายเป็นครั้งแรก การเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดในประเทศไทย การเข้าร่วมกิจกรรมที่จัด ในต่างประเทศ ผู้สอนภาษาเป้าหมาย	145
86	แสดงจำนวนและร้อยละระบบในการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี	147
87	แสดงจำนวนและร้อยละผลการเรียนสูงสุดและต่ำสุด	148
88	แสดงร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับความชอบวิชาเป้าหมาย	149
89	แสดงร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะภาษาเป้าหมาย	150
90	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา เกี่ยวกับการมีทักษะในภาษาเป้าหมาย แยกตามภาษาเป้าหมาย	151
91	แสดงร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการปรับปรุงภาษาเป้าหมาย	152

สารบัญตาราง (ต่อ)

92	แสดงร้อยละความคิดเห็นผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาเกี่ยวกับ ความจำเป็นของภาษาเป้าหมายที่เรียนอยู่ในชีวิต และความต้องการทำงาน ในสถานที่ที่มีการใช้ภาษาเป้าหมาย	153
93	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของภาษาเป้าหมาย แยกตามภาษาเป้าหมาย	154
94	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับ แรงจูงใจในการเรียนภาษาเป้าหมาย	155
95	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับ การใช้ภาษาเป้าหมายในการทำกิจกรรม	158
96	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับ การใช้ภาษาเป้าหมายในการทำกิจกรรม แยกตามภาษาเป้าหมาย	159
97	แสดงร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งต้นแบบการใช้ภาษาเป้าหมาย ของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา	163
98	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการฝึกทักษะ ภาษาเป้าหมายของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา	164
99	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียน มีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมาย	165
100	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมที่มีประโยชน์ และช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมาย	167
101	แสดงร้อยละของโอกาสในการใช้ภาษาเป้าหมายในการร่วมกิจกรรมต่างๆ และโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายกับชาวต่างประเทศตามสถานที่ท่องเที่ยว	168
102	แสดงจำนวนและร้อยละโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาเป้าหมายจาก แหล่งการเรียนรู้/สื่อ/กิจกรรม	169
103	แสดงร้อยละพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย	170
104	แสดงร้อยละปัญหาในการเรียนภาษาเป้าหมายของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา	172
105	แสดงจำนวนและร้อยละการใช้ภาษาในอนาคตของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา	176
106	แสดงร้อยละสังกัด ตำแหน่งของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ	178

สารบัญตาราง (ต่อ)

107	แสดงร้อยละการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานหรือธุรกิจของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ	180
108	แสดงจำนวนและร้อยละผู้รู้ภาษาต่างประเทศ ผู้รู้ภาษาต่างประเทศ มากกว่า 1 ภาษา และผู้มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศตรงกับ ภาษาที่ใช้ทำงานในหน่วยงานหรือธุรกิจของนายจ้าง ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ข้าราชการ	182
109	แสดงจำนวนและร้อยละลักษณะงานที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน หรือธุรกิจของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ	184
110	แสดงร้อยละความพึงพอใจในความสามารถทางภาษาต่างประเทศของตนเอง	185
111	แสดงร้อยละความพึงพอใจในความสามารถด้านภาษาต่างประเทศของ บุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาและบุคลากรที่ไม่มีวุฒิการศึกษาของผู้ตอบ แบบสอบถาม	189
112	แสดงร้อยละการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของตนเอง และการสนับสนุนการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของ บุคลากร	191
113	แสดงจำนวนความต้องการเพิ่มจำนวนบุคลากรที่รู้ภาษาต่างประเทศ ในระยะ 5 ปีข้างหน้า	194
114	แสดงร้อยละระดับความสามารถทางภาษาของบุคลากรที่เป็นที่ต้องการ ในอนาคต	195
115	แสดงร้อยละความรู้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้านที่ต้องการจากบุคลากร	200
116	แสดงร้อยละและลำดับภาษาต่างประเทศที่จะเป็นที่ต้องการที่สุดในท้องถิ่น ในระยะ 5 ปีข้างหน้า 3 ลำดับ	202
117	แสดงร้อยละข้อเสนอแนะที่จะพัฒนาความรู้ภาษาต่างประเทศใน หน่วยงาน/ธุรกิจ	203
118	แสดงร้อยละเพศ อายุ ตำแหน่งของพนักงาน ลูกจ้าง	205
119	แสดงร้อยละวุฒิการศึกษาสูงสุด สถาบันที่จบ สาขา/วิชาเอก สาขา/วิชาโท	207
120	แสดงลำดับและร้อยละความสำคัญของภาษาต่างประเทศที่ใช้ในการทำงาน ลักษณะงานที่ใช้ภาษาต่างประเทศของพนักงาน/ลูกจ้าง	209

สารบัญตาราง (ต่อ)

121	แสดงร้อยละและระดับทักษะทางภาษาต่างประเทศของพนักงาน ลูกจ้าง ที่ใช้ในการทำงาน	210
122	แสดงร้อยละและระดับของทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ	212
123	แสดงร้อยละความต้องการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศของพนักงาน/ ลูกจ้าง	214
124	แสดงร้อยละความต้องการศัพท์ภาษาต่างประเทศเฉพาะทางของพนักงาน ลูกจ้าง	215
125	แสดงร้อยละและระดับการได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน/นายจ้าง ในการเพิ่มพูนความรู้ภาษาต่างประเทศ	216
126	แสดงร้อยละ ระดับและแหล่งเพิ่มพูนทักษะและความรู้ภาษาต่างประเทศ ในชีวิตประจำวันของพนักงาน ลูกจ้าง	217
127	แสดงร้อยละความคิดเห็นวิธีการเพิ่มพูนประสิทธิภาพการใช้ภาษา ต่างประเทศที่พนักงาน ลูกจ้างคิดว่าดีที่สุด	218
128	แสดงร้อยละปัญหาในการเพิ่มพูนทักษะภาษาต่างประเทศของพนักงาน ลูกจ้าง	219
129	สรุปร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร	220
130	สรุปร้อยละการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของผู้บริหาร	226
131	สรุปร้อยละการปรับปรุงหลักสูตรภาษาต่างประเทศ วิธีการรับผู้สอนของ ผู้บริหาร	229
132	สรุปร้อยละปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของผู้บริหาร	231
133	สรุปร้อยละและลำดับของข้อมูลทั่วไปของผู้สอน	233
134	สรุปร้อยละและลำดับทักษะกับภาษาเป้าหมายของผู้สอน	237
135	สรุปร้อยละกิจกรรมกับภาษาเป้าหมายของผู้สอน	241
136	สรุปร้อยละภาระงานสอนภาษาเป้าหมายของผู้สอน	245
137	สรุปร้อยละลำดับการผลิตงานด้านวิชาการของผู้สอน	248
138	สรุปร้อยละโอกาสการใช้ภาษาเป้าหมายของผู้สอน	250
139	สรุปร้อยละหลักสูตร	252
140	สรุปร้อยละสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาเป้าหมาย	254

สารบัญตาราง (ต่อ)

141	สรุปร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนของผู้สอน	257
142	สรุปร้อยละประเด็นตำรา เอกสาร สื่อ อุปกรณ์ของผู้สอน	259
143	สรุปร้อยละประเมินการใช้เครื่องมือวัดผลของผู้สอน	263
144	สรุปร้อยละปัญหาที่เกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศ	266
145	สรุปร้อยละข้อมูลทั่วไป	267
146	สรุปร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาเป้าหมายของผู้เรียน	271
147	สรุปร้อยละกิจกรรมที่ช่วยเสริมทักษะ	274
148	สรุปร้อยละพฤติกรรมการเรียนภาษาเป้าหมาย	275
149	สรุปร้อยละปัญหาในการเรียนภาษาเป้าหมาย	277
150	สรุปร้อยละการใช้ภาษาต่างประเทศ	278
151	สรุปร้อยละความพึงพอใจในความสามารถในภาษาต่างประเทศ	281
152	สรุปร้อยละความพึงพอใจในความสามารถด้านภาษาต่างประเทศของ บุคลากร	286
153	สรุปร้อยละประเด็นการเพิ่มพูนทักษะและการพัฒนาความสามารถ	288
154	สรุปร้อยละประเด็นความรู้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้าน	290

บทที่ 1

บทนำ

1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่แน่ชัดว่าในยุคโลกาภิวัตน์ หรือ ยุคข้อมูลข่าวสาร ภาษาเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นสิ่งสำคัญ สัญลักษณ์และภาษาต่างประเทศที่ปรากฏผ่านสื่อและสิ่งประดิษฐ์ทางวัฒนธรรมกลายเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทยที่ทุกคนยอมรับและไม่เห็นว่าเป็นสิ่งแปลกปลอมอีกต่อไป เยาวชนไทยเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่เริ่มต้นการศึกษาในระบบและเป็นการเรียนอย่างต่อเนื่อง และภาษาอังกฤษ (หรือภาษาต่างประเทศอื่น) ก็เป็นเครื่องมือที่วัดความสำเร็จทางการเรียนของเยาวชนไทยอีกด้วย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2544 กำหนดให้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษเป็นวิชาพื้นฐานวิชาหนึ่งที่ต้องเรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี โดยหลักสูตรกำหนดสาระการเรียนรู้สำหรับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศไว้ถึง 4 สาระคือ เพื่อการสื่อสาร เพื่อการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ และเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

ทบวงมหาวิทยาลัย(ในขณะนั้น)ได้ประกาศนโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษามาตั้งแต่ปี 2539 ได้มีโครงการจัดทำเอกสารวิชาการในลักษณะคู่มือผู้สอนเพื่อจะได้มีแนวคิดและแนวทางปฏิบัติให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาของชาติ และได้ส่งเสริมนโยบายการประกันคุณภาพอย่างเต็มที่เพื่อให้การดำเนินงานทางการศึกษารวมทั้งการสอนภาษาต่างประเทศมีความก้าวหน้าและมีคุณภาพ แต่ปัญหาที่เยาวชนไทยไม่มีประสิทธิภาพในการใช้ภาษาต่างประเทศก็ยังคงปรากฏอยู่ จึงนำมาสู่การหาเหตุผลว่ากระบวนการสอนในระดับต่าง ๆ มีสภาพอย่างไรหรือจึงทำให้การสอนไม่มีประสิทธิผล

สิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องภาษาต่างประเทศในลักษณะการเรียนการสอนและการใช้ภาษามีแหล่งที่มาจากสองแหล่งด้วยกัน คือ แหล่งที่เป็นฝ่ายผลิต และแหล่งที่เป็นฝ่ายใช้ ในแหล่งที่เป็นฝ่ายผลิตนั้น มีบุคคลที่เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้สอน ผู้เรียน และในแหล่งที่เป็นฝ่ายใช้มีบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องอยู่ 3 กลุ่มด้วยกัน ได้แก่ นายจ้าง/หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ และลูกจ้าง/พนักงาน ข้อมูลที่บอกสภาพทั่วไปของบุคคลทั้ง 6 ประเภทนี้มีให้ค้นคว้าอยู่บ้าง โดยเฉพาะของบุคคล 3 ประเภทแรก แต่ข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้ก็มาจากการวิจัยที่ต่างคนต่างทำในเวลาที่แตกต่างกัน

งานวิจัยหลายชิ้นได้ชี้ว่าเยาวชนไทยไม่สามารถที่จะสื่อสารภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพในทุกทักษะคือการอ่าน ฟัง พูดและเขียน ซึ่งปัญหาดังกล่าวส่งผลต่อเนื่องสู่การศึกษาในระดับอุดมศึกษา เยาวชนไทยไม่ค่อยอ่านตำราภาษาต่างประเทศ ทำให้การแสวงหาความ

รู้และเข้าใจองค์ความรู้ที่มีขีดจำกัด ส่งผลไปถึงศักยภาพในการแข่งขันในระดับโลกของเยาวชนไทย ด้วย

จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจและนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจที่ให้จังหวัดในแถบภาคเหนือพัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว รวมถึงเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของประเทศแถบลุ่มน้ำโขง การจ้างงานและความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ภาษาต่างประเทศเป็นผลต่อเนื่องตามมา แต่ก็มีหลายครั้งที่ผู้ประกอบการไม่สามารถหาพนักงานตามคุณสมบัติที่ต้องการได้ หรือถ้ามีก็ไม่มีประสิทธิภาพพอเพียงต่อภาระหน้าที่ที่ได้รับการมอบหมาย บ่อยครั้งที่เราพบว่าผู้ประกอบการหันไปจ้างชาวต่างชาติที่พักอาศัยในประเทศ

ด้วยเหตุปัจจัยข้างต้นการวิจัยครั้งนี้จึงเกิดขึ้น งานวิจัยนี้เป็นโครงการหนึ่งของชุดโครงการนโยบายการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของไทยซึ่งจะทำการเก็บข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนและการใช้ภาษาต่างประเทศในประเทศไทย โดยเริ่มทำที่ภาคเหนือก่อน จากนั้นจะมีโครงการวิจัยภายใต้ชื่อเดียวกันในภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง เมื่อทุกโครงการเสร็จสิ้นลงจะได้ภาพรวมที่เป็นข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนและการใช้ภาษาต่างประเทศของไทยในปัจจุบัน

2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- ก. เพื่อหาข้อมูลพื้นฐานในด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษา ในภาคเหนือ
- ข. เพื่อหาข้อมูลพื้นฐานการใช้ภาษาต่างประเทศในสถานประกอบการ หน่วยงานต่าง ๆ ในภาคเหนือ
- ค. เพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของบริบททางสังคมในระดับภูมิภาคกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
- ง. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะของงานกับระดับภาษาต่างประเทศที่ใช้ในสถานประกอบการและหน่วยงานต่าง ๆ ในภาคเหนือ

3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ
2. ได้ข้อมูลสภาพการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ
3. ได้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคเหนือที่สนองความต้องการการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ

4. ได้แนวทางในการพัฒนาความรู้ด้านภาษาต่างประเทศและการใช้ภาษาต่างประเทศ
ในภาคเหนือ

4 ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ขอบเขตเชิงเนื้อหา

การหาข้อมูลให้ความสนใจในเรื่องการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอน สภาพการจัดการ
เรียนการสอน การพัฒนาตัวเอง การสนับสนุนและพัฒนาบุคลากร ความพึงพอใจ ลักษณะของ
งาน ภาษาที่ใช้และภาษาที่ต้องการในสถานประกอบการ ดังนั้นคำถามที่ถามจะมุ่งไปที่ผู้บริหาร
สถานศึกษา ครู/อาจารย์ที่สอนภาษาต่างประเทศ ผู้เรียน/นักศึกษา นายจ้าง และลูกจ้างที่เป็นผู้ใช้
ภาษาต่างประเทศ โดยครอบคลุมเนื้อหาตามขอบเขตการวิจัย ดังนี้

- ส่วนการผลิต แบ่งออกเป็น ก. ระดับอนุบาลและประถมศึกษา
ข. ระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา
ค. ระดับอุดมศึกษา
- ส่วนการใช้ แบ่งออกเป็น ก. นายจ้าง หัวหน้างาน
ข. ผู้ประกอบอาชีพอิสระ
ค. ลูกจ้าง พนักงาน

4.2 ขอบเขตเชิงปริมาณ

การหาข้อมูลครั้งนี้ครอบคลุมพื้นที่ 17 จังหวัดภาคเหนือ ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง
แม่ฮ่องสอน พะเยาแพร่ น่าน เพชรบูรณ์ ตาก สุโขทัย กำแพงเพชร อุตรดิตถ์ พิษณุโลก อุทัยธานี
พิจิตร นครสวรรค์

การเก็บข้อมูลของส่วนการผลิตเป็นดังนี้ ระดับอนุบาลและประถมศึกษา 6 จังหวัด ระดับ
มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา 17 จังหวัด ระดับอุดมศึกษา 4 จังหวัด การเก็บข้อมูลของส่วนการใช้
4 จังหวัด ดังรายละเอียดในตารางที่ 1 และ 2

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและชื่อจังหวัดที่มีการเก็บข้อมูลของส่วนการผลิตแยกตามระดับการศึกษา

ระดับ	จำนวน	จังหวัด
อนุบาล	6	เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน อุตรดิตถ์ สุโขทัย เพชรบูรณ์นครสวรรค์
ประถมศึกษา	6	เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน อุตรดิตถ์ สุโขทัย เพชรบูรณ์นครสวรรค์
มัธยมศึกษา	17	เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน พะเยา แพร่ น่าน เพชรบูรณ์ ตาก สุโขทัย กำแพงเพชร อุตรดิตถ์ พิษณุโลก อุทัยธานี พิจิตร นครสวรรค์
อาชีวศึกษา	17	เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน พะเยา แพร่ น่าน เพชรบูรณ์ ตาก สุโขทัย กำแพงเพชร อุตรดิตถ์ พิษณุโลก อุทัยธานี พิจิตร นครสวรรค์
อุดมศึกษา	4	เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง พิษณุโลก

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและชื่อจังหวัดที่มีการเก็บข้อมูลของส่วนการใช้แยกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	จำนวน	จังหวัด
นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ลูกจ้าง พนักงาน	4	เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง พิษณุโลก

โครงการวิจัยครั้งนี้มีการใช้แบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 1466 ชุด โดยแยกเป็นแบบสอบถามของส่วนการผลิต 1185 ชุด และแบบสอบถามของส่วนการใช้ 281 ชุด

แบบสอบถามของระดับอนุบาลทั้งสิ้น 97 ชุด แยกเป็นแบบสอบถามของผู้บริหาร 17 ชุด ผู้สอน 80* ชุด

แบบสอบถามของระดับประถมศึกษาทั้งสิ้น 139 ชุด แยกเป็นแบบสอบถามของผู้บริหาร 24 ชุด ผู้สอน 115 ชุด

แบบสอบถามของระดับมัธยมศึกษาทั้งสิ้น 510 ชุด แยกเป็นแบบสอบถามของผู้บริหาร 51 ชุด ผู้สอน 153 ชุด ผู้เรียน 306 ชุด

แบบสอบถามของระดับอาชีวศึกษาทั้งสิ้น 102 ชุด แยกเป็นแบบสอบถามของผู้บริหาร 17 ชุด ผู้สอน 34 ชุด ผู้เรียน 51 ชุด

* หมายถึง จำนวนแบบสอบถามที่เก็บได้กับจำนวนที่วางแผนเอาไว้ไม่ตรงกัน ดู 5.2.2 ปัญหาแบบสอบถาม

แบบสอบถามของระดับอุดมศึกษาทั้งสิ้น 337 ชุด แยกเป็นแบบสอบถามของผู้บริหาร 8 ชุด ผู้สอน 52 ชุด ผู้เรียน 277 ชุด ดังรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนแบบสอบถามแยกตามผู้ตอบแบบสอบถามของแต่ละระดับการศึกษา

ระดับ ผู้ตอบ	อนุบาล	ประถม	มัธยม	อาชีว	อุดมศึกษา	รวม
ผู้บริหาร	17	24	51	17	8	117
ผู้สอน	80	115	153	34	52	434
ผู้เรียน	-	-	306	51	277	634
รวม	97	139	510	102	337	1185

จำนวนแบบสอบถามของส่วนการใช้ทั้งสิ้น 281 ชุด เป็นแบบสอบถามของนายจ้าง/หัวหน้างาน 107 ชุด ผู้ประกอบอาชีพอิสระ 79 ชุด ลูกจ้าง/พนักงาน 95 ชุด (ตามตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนแบบสอบถามแยกตามตำแหน่งผู้ตอบแบบสอบถามของส่วนการใช้

ตำแหน่ง	จำนวน
นายจ้าง/หัวหน้างาน	107
ผู้ประกอบอาชีพอิสระ	79
ลูกจ้าง/พนักงาน	95
รวม	281

4.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการทำวิจัยนับตั้งแต่การทำแบบสอบถาม การเลือกจุดเก็บข้อมูล การเก็บข้อมูล การสังเคราะห์และการวิเคราะห์ข้อมูล ประมาณ 12 เดือน

4.4 ข้อจำกัดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดหลายประการดังต่อไปนี้

- 1) จำนวนงบประมาณที่มีจำกัดทำให้การเก็บข้อมูลที่ระบุไว้ในขอบเขตเชิงปริมาณของบางโครงการแตกต่างกันไป มีเพียงการเก็บข้อมูลของส่วนการผลิตระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาเท่านั้นที่ครอบคลุมได้ทั้ง 17 จังหวัดภาคเหนือ
- 2) ประเภทของโรงเรียนที่เป็นแหล่งเก็บข้อมูลมีความแตกต่างกัน อันสืบเนื่องมาจากโรงเรียนที่เป็นอนุบาลล้วน ๆ หรือ ประถมล้วน ๆ นั้น หาไม่ได้ง่ายนัก ส่วนมากจะเป็นโรงเรียนที่สอนหลายระดับ เช่น บางโรงเรียนมีการสอนสองระดับคือประถมและมัธยมต้น บางโรงเรียนมีการสอนสามระดับตั้งแต่อนุบาลไปจนถึงมัธยมปลาย ดังนั้นการเจาะจงหาโรงเรียนที่สอนระดับเดียวจึงเป็นไปได้ยาก ในขณะที่ระดับอาชีวศึกษาสามารถแยกเป็นประเภทออกมาได้อย่างชัดเจน
- 3) การจัดขนาดของโรงเรียนที่ต้องการแยกให้เห็นเป็นสามขนาดคือ ขนาดใหญ่ (1,501-2,000 คน) ขนาดกลาง (1,001-1,500 คน) ขนาดเล็ก (500-1,000 คน) มีข้อจำกัดกับโรงเรียนระดับอนุบาลและประถมดังที่ได้กล่าวไปแล้วในข้อ 3) จึงทำให้การจัดขนาดของโรงเรียนมีความแตกต่างกัน และทำให้โรงเรียนที่ได้ไม่เป็นตัวแทนที่ดีและมีผลกระทบต่อการสังเคราะห์ข้อมูลอยู่บ้าง
- 4) การเลือกกลุ่มตัวอย่างในความดูแลรับผิดชอบของคณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ซึ่งดูแลส่วนการผลิต อันได้แก่เรื่อง ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้เรียน ในระดับอุดมศึกษา และส่วนการใช้ อันได้แก่เรื่อง นายจ้าง ลูกจ้าง ผู้ประกอบอาชีพอิสระนั้น จากการตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนใน 9 จังหวัดภาคเหนือตอนบนซึ่งได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง แพร่ น่าน อุตรดิตถ์ พะเยา แม่ฮ่องสอน และ 8 จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง นครสวรรค์ อุทัยธานี กำแพงเพชร สุโขทัย พิษณุโลก พิจิตร เพชรบูรณ์ ตาก ทำให้ได้จำนวนทั้งสิ้น 24 แห่ง เนื่องจากโครงการวิจัยนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ ส่วนของการผลิต อันได้แก่ ผู้บริหาร ผู้เรียน ผู้สอน และส่วนของการใช้ อันได้แก่ นายจ้าง ลูกจ้าง และผู้ประกอบการอิสระ การพิจารณาการเก็บข้อมูลของผู้สอนจึงต้องพิจารณาการเก็บข้อมูลของส่วนอื่น ๆ ไปพร้อมกันด้วยเพื่อเป็นการทำงานที่ไม่ซ้ำซ้อนและประหยัดงบประมาณและเครือข่าย ผลการพิจารณาได้หลักเกณฑ์ใหญ่ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้
 - ก) จังหวัดที่จะเก็บข้อมูลควรเป็นจังหวัดใหญ่
 - ข) จังหวัดที่จะเก็บข้อมูลควรเป็นจังหวัดที่มีสถาบันอุดมศึกษา
 - ค) จังหวัดที่จะเก็บข้อมูลควรเป็นจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศหนาแน่น
 - ง) จังหวัดที่จะเก็บข้อมูลควรเป็นจังหวัดที่มีโรงงานอุตสาหกรรม

จ) จังหวัดที่จะเก็บข้อมูลควรเป็นจังหวัดที่มีชายแดน

จากหลักเกณฑ์ใหญ่ทำให้สามารถกำหนดกรอบการเลือกกลุ่มตัวอย่างให้ชัดเจน
ขึ้นไปได้ระดับหนึ่ง แต่เนื่องจากจำนวนสถาบันอุดมศึกษาที่นำมาได้มีจำนวนมากจึง
เพิ่มหลักเกณฑ์ย่อยต่อไปดังนี้

ก) ให้กระจายการเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้สอนไปตามมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดม
ศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน

ข) เลือกมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาที่มีการสอนภาษาต่างประเทศตั้งแต่ 2
ภาษาขึ้นไป ในกรณีที่มีการสอนภาษาต่างประเทศเพียงภาษาเดียวให้เลือกสถาบันที่
อยู่ในจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศหนาแน่น

ค) เลือกสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดใหญ่ก่อนสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดเล็ก

5 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ หมายถึง การจัดหลักสูตรที่สนองความ
ต้องการของผู้เรียน โดยใช้วิธีการสอน กิจกรรม สื่ออุปกรณ์การสอน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ มีการวัด
และประเมินผล เพื่อตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของการสอนที่จะสะท้อนประสิทธิภาพของผู้เรียนและผู้
สอน

สถานประกอบการ คือ สถานที่ที่มีการประกอบกิจกรรมทางธุรกิจ อุตสาหกรรม การผลิต มี
การจ้างงาน เป็นได้ทั้งภาคบริการ และภาคการผลิตซึ่งมีการใช้ภาษาต่างประเทศ

- ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ได้แก่ เจ้าของรถรับจ้าง คนขับแท็กซี่ คนขับสามล้อ
และเจ้าของร้านค้าทั่วไป
- นายจ้าง คือเจ้าของสถานประกอบการ หรือ ผู้บริหารสถานประกอบการที่ทำ
หน้าที่แทนเจ้าของสถานประกอบการในการควบคุมผลประโยชน์ของเจ้าของ
หรือ หัวหน้าหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ โดยจัดแบ่งนายจ้างออกตาม
ประเภทกิจการดังนี้ การท่องเที่ยว ได้แก่ โรงแรม เกสเฮ้าส์ บริษัทขายตัว
บริษัททัวร์ ด้านตรวจคนเข้าเมือง อุตสาหกรรม ได้แก่ โรงงานต่าง ๆ การ
บริการ ได้แก่ โรงพัก โรงพยาบาล
- ลูกจ้าง คือ ผู้ถูกว่าจ้างโดยนายจ้าง หรือ ผู้ได้บังคับบัญชาในหน่วยงานราชการ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โลกสมัยใหม่ยุคโลกาภิวัตน์มีความเจริญทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้การแลกเปลี่ยนสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว ข้อมูลข่าวสารหลังไหลถ่ายเทอย่างจากแหล่งหนึ่งไปยังอีกแหล่งหนึ่งได้อย่างง่ายดายโดยไม่หยุดยั้ง การรับข้อมูลข่าวสารมีความจำเป็นสำหรับชีวิตในปัจจุบันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ขณะเดียวกันการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในบางครั้งอาจนำมาซึ่งความเสียหายในทางเศรษฐกิจหรือนำมาซึ่งความเสียหายอย่างประเมินค่ามิได้ก็เป็นได้ สิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารนอกจากจะเป็นอุปกรณ์สื่อสารต่างๆ แล้ว ภาษาต่างประเทศก็เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งด้วย โดยเฉพาะภาษาอังกฤษที่กลายเป็นภาษาของการสื่อสารไปแล้ว

ในประเทศไทยมีการสอนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลาร่วมร้อยปี แต่ดูเหมือนว่าความรู้ความสามารถในทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนักศึกษาไม่เป็นที่น่าพอใจนัก และความไม่พอใจนี้เองเป็นที่มาส่วนหนึ่งของการวิจัยในครั้งนี้

ในการเรียนการสอนภาษา โดยเฉพาะภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่ ไม่ว่าจะเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศจะมุ่งเน้นตัวภาษา โครงสร้างภาษา ไวยากรณ์ ความเข้าใจ การเขียน อ่านและพูด นอกจากนี้ยังรวมความถึงการพัฒนาลักษณะนิสัย การสอน การวัดผลและอื่นๆ การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมักจะอยู่ภายใต้ของอิทธิพลของอุดมการณ์ทางการศึกษากระแสหลักที่จะเป็นตัวกำหนดการสร้างหลักสูตร วัดอุปประสงค์ สาระและเนื้อหาที่จะสอน แนวทางการสอนสำหรับครู ตลอดไปจนถึงการจัดทำคู่มือการสอน วิธีการวัดผล การวัดพัฒนาการและความก้าวหน้าของผู้เรียน โดยทั้งหมดนี้เป็นการเน้นตัวเนื้อหาหรือภาษาเป้าหมายมากกว่าที่จะดูความต้องการของผู้เรียน

หลักสูตรการสอนภาษาต่างประเทศในการศึกษาไทย โดยเฉพาะการสอนภาษาอังกฤษ แม้จะเน้นการสอนเพื่อการสื่อสาร นับตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา แต่สิ่งที่เป็นวาระซ่อนเร้นในการสอนคือการเน้นแบบจารีตและใช้กระบวนการที่อิงภาษาศาสตร์ โดยที่ครูเองอาจจะไม่รู้ตัว มีงานวิจัยหลายเรื่องที่วิเคราะห์การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในการศึกษาไทย ไม่ว่าจะเป็น ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษ (พิตรวัลย์ โกวิทที, 2540) วิธีการสอนที่หลากหลายของครูต้นแบบวิชาภาษาอังกฤษ (กุศยา แสงเดช, 2541) หรือ คู่มือวิทยากร แนวทางการฝึกอบรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเป็นภาษาที่สอง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2540) งานเอกสารทั้งหลายรวมทั้งที่กล่าวมาข้างต้นพูดถึงการเรียนการสอนในประเด็นต่างๆ ดังนี้

ประเด็นนักเรียน/นักศึกษา ดุลยภาพหลัง ความพอใจ ทักษะคติต่อภาษาต่างประเทศ ความใส่ใจต่อการเรียน การใช้ภาษาในแต่ละวัน อุปกรณ์และสื่อการสอน เทคนิคการสอน ลักษณะเฉพาะของนักเรียนแต่ละคนที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษา เป็นต้น

ประเด็นครู/อาจารย์ ดุลยภาพหลังและพื้นฐานการเรียนรู้ ความเข้าใจทางวัฒนธรรมต่อภาษาต่างประเทศ เทคนิคการสอน การพัฒนาตนเองของครู หรือ การได้รับการพัฒนา การเตรียมแผนการสอนหรือ การพัฒนาเทคนิคสอน ทักษะต่อภาษาที่สอง การพึงพอใจต่อภาษาที่สอง

ประเด็นผู้บริหาร/ตัวแทนรัฐ ซึ่งเป็นส่วนสนับสนุน ดุลยภาพของสถานศึกษา นโยบายการพัฒนาบุคลากร การจัดวางเงื่อนไขการจัดการศึกษา และการสร้างการมีส่วนร่วม

ในปัจจุบันยังไม่มีข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับแนวคิดและบทบาทของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในเขตภาคเหนือ การศึกษาวิจัยที่ปรากฏเป็นการศึกษาโครงสร้างการบริหารจัดการและการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ เช่น พรชูลี อาทออรุ และคนอื่นๆ (2543) ที่นำเสนอในเรื่องแนวทางการปฏิรูปโครงสร้างและการบริหารจัดการการอุดมศึกษา หรือ พันธุ์ศักดิ์ พลสารัมย์ (2544) ที่เสนอแนวทางพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา เป็นต้น

ในระดับอนุบาลและประถมศึกษาได้มีผู้ศึกษาและทำการวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเอาไว้หลายคน เช่น ประภาศรี กรเกษม (2533) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนจากหนังสือการ์ตูน ปริยานุช ชีววิทยานันท์ (2538) ได้ศึกษาผลของการใช้การแข่งขันเป็นทีมที่มีต่อการเรียน ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5

งานวิจัยสภาพการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาที่ให้ข้อมูลสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในภาคเหนือ ได้แก่ งานของ จรรยา กนกนรินทร์ (2540) เรื่อง "สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับเตรียมความพร้อมในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อำเภอต๋อยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่" ที่พบว่า ครูส่วนใหญ่จบปริญญาตรี ไม่เคยมีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ แม้ว่าจะมีทักษะการฟัง อ่าน เขียน ในระดับพอใช้ แต่ขาดทักษะการพูด ต้องการความช่วยเหลือจากอาจารย์มหาวิทยาลัยในเรื่องเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ ครูสอนโดยใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ ครูส่วนใหญ่เห็นด้วยกับนโยบายให้มีการสอนวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และคิดว่าการสอนภาษาอังกฤษจะพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น

รัตนา ธรรมวงศ์ (2541) ทำวิจัยเรื่อง "การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อำเภอเมือง ลำปาง" พบว่า การจัดการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในช่วงบ่ายส่งผลกระทบต่อการตั้งใจเรียนของเด็ก ครูใช้ภาษาไทยสอนมากกว่าภาษาอังกฤษ และครูสอนการทักทาย การกล่าวลา การขอบคุณ การแนะนำตนเองและผู้อื่น ซึ่งเหมาะสมดี เพราะเด็กนำไปใช้ใน

ชีวิตประจำวันได้ ครูมีภาระงานสอนมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาในการจัดเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอน ครูขาดความรู้ในการเลือกรูปแบบการสอนที่เหมาะสม เป็นต้น

ในระดับมัธยมศึกษาได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเอาไว้หลายคน เช่น สุมิตรา อังวัฒนกุล (2536) พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ 1 คือระดับทักษะกลไกเท่านั้น

กรรณิการ์ นิลวงศ์ (2530) วิณา สังข์ทองจีน (2531) และ วรพรรณ พรนิมิตร (2535) พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายยังมีทักษะการอ่านอยู่ในระดับต่ำ ทั้งในด้านความสามารถในการอ่าน การทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องที่อ่าน นักเรียนอ่านแล้วจับใจความสำคัญไม่ได้ ทั้งนี้เป็นเพราะสภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียนยังเป็นแบบเดิมคือครูเป็นศูนย์กลาง ไม่ค่อยเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ครูเป็นผู้ตัดสินใจ เป็นผู้กำหนดให้นักเรียนทำตามที่ครูสั่งเป็นส่วนมาก นอกจากนี้ครูยังขาดวิธีการสอนอ่านที่จะทำให้ให้นักเรียนฝึกหาคำตอบเองในขณะที่อ่าน แทนการตอบคำถามของครู

กัลยา ไตรตรีศิลป์ (2542) ได้พูดถึงปัญหาในการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ผ่านมามาว่า ครูส่วนใหญ่ยังยึดตัวเองเป็นศูนย์กลางของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และใช้วิธีสอนเขียนแบบเน้นผลงานที่ยึดรูปแบบความถูกต้องของรูปแบบการเขียนและกฎเกณฑ์ทางภาษาซึ่งเป็นเรื่องที่ยากและซับซ้อน จึงทำให้ผู้เรียนที่เขียนไม่ได้ตามรูปแบบที่ผู้สอนกำหนด เกิดความท้อแท้เบื่อหน่าย ไม่สนใจเรียน ขาดแรงจูงใจในการเรียน ทำให้การสอนเขียนไม่ประสบความสำเร็จ

รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2539) ได้ศึกษาปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษและความต้องการในการอบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนรัฐบาลเขตการศึกษา 12 ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ 8 จังหวัด ได้แก่ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และสระแก้ว ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษที่อยู่ในระดับมากคือ ปัญหาด้านนักเรียนและปัญหาอุปกรณ์การเรียนการสอน ปัญหาที่พบในระดับกลางคือ ปัญหาด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ด้านแบบเรียน ด้านวิธีการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครู

ในระดับอาชีวศึกษาได้มีผู้จัดทำการศึกษาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษไว้เช่นกัน เช่น วิชัย ดีพร้อม (2538) ได้พูดถึงความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาอังกฤษธุรกิจว่า ยังไม่เป็นที่พอใจนัก สาเหตุหนึ่งมาจากการจัดการเรียนการสอนที่ไม่ตอบสนองต่อการพัฒนาความสามารถของผู้เรียน วัชรพงษ์ ทองงาม (2541) ได้พูดถึงความสามารถในด้านฟัง พูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ว่ายังอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้เนื่องมาจากครูผู้สอนขาดความรู้ในเรื่องวิธีการสอนทักษะฟัง พูด ให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งในกรณีนี้

อาจโยงไปหาผลการศึกษาของ วินิตยา ประเสริฐสุนทร (2539) ที่พบว่า การที่ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการพูดได้นั้นเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกสนทนาเพื่อสื่อสารเท่าที่ควร และอาจเป็นเพราะผู้สอนยังไม่มีความเข้าใจในวิธีการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารอย่างเพียงพอ ผู้สอนบางคนยังใช้วิธีการสอนแบบเดิมๆ อยู่ คือสอนแบบให้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์และแปล จึงทำให้ผู้เรียนมีความรู้ในด้านไวยากรณ์เป็นส่วนมากและไม่สามารถนำไปใช้ได้ สถานการณ์จริง

การใช้ภาษา ผู้เข้ามาเกี่ยวข้องอีกส่วนคือ ผู้ว่าจ้างผลผลิตของการเรียนการสอนภาษา ในฐานะที่เป็นผู้ใช้ผลผลิต(คน) กับ ผู้ที่เป็นผลผลิตและกำลังใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อประกอบอาชีพ โดยที่ทั้งสองกลุ่มต่างมีมาตรฐานและความคาดหวังที่แตกต่างกัน ส่วนนี้จะเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนของการนำไปใช้อย่างแท้จริงหรือเป็นการบ่งชี้ประสิทธิภาพของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ในส่วนนี้ได้มีผู้ทำวิจัยไว้เกี่ยวกับการใช้ภาษาเยอรมัน เช่น นุชรี กิมสุวรรณ (2543) ได้วิจัยเรื่องสภาพปัญหาและการจัดการหลักสูตรด้านประสิทธิภาพของหลักสูตรภาษาเยอรมันในการนำความรู้ไปปฏิบัติงานหรือในการศึกษาต่อ เรื่องการประเมินสภาพการทำงานของบัณฑิตด้านภาษาเยอรมันจากหัวหน้าหน่วยงานหรือผู้ประกอบการ เรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันและบัณฑิตต่อหลักสูตรสาขาวิชาภาษาเยอรมัน โดยสามารถแยกแยะให้เห็นรายละเอียดได้ดังนี้

1. กรณีสภาพปัญหาและการจัดการหลักสูตรด้านประสิทธิภาพของหลักสูตรสาขาวิชาภาษาเยอรมัน พบว่า บัณฑิตภาษาเยอรมันร้อยละ 87.50 มีงานทำ ศึกษาต่อร้อยละ 2.50 และทำงานและศึกษาต่อร้อยละ 10 ในการปฏิบัติงานบัณฑิตใช้ภาษาเยอรมันในการปฏิบัติงานมากที่สุดร้อยละ 30.77 จากการให้บัณฑิตประเมินตนเอง บัณฑิตสามารถทำงานให้สำเร็จ สามารถปรับตัวในการทำงาน สามารถแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้าได้ถูกต้อง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสามารถปฏิบัติงานได้ดี อยู่ในระดับค่อนข้างมาก บัณฑิตมีความสัมพันธ์ที่ดีกับหัวหน้าหน่วยงานหรือผู้ประกอบการ เป็นผู้ปฏิบัติตามคำสั่งและคำแนะนำ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นได้ดี อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

2. กรณีการประเมินสภาพการทำงานของบัณฑิตด้านภาษาเยอรมันจากหัวหน้าหน่วยงานหรือผู้ประกอบการ พบว่า หัวหน้าหน่วยงานหรือผู้ประกอบการพิจารณาความรู้ภาษาเยอรมันในการรับบัณฑิตเข้าทำงานระดับมากร้อยละ 50 พิจารณาระดับน้อยร้อยละ 20 และไม่พิจารณาเลยร้อยละ 30 หัวหน้าหน่วยงานหรือผู้ประกอบการมีความพอใจในการใช้ภาษาเยอรมันของบัณฑิตร้อยละ 80 และไม่พอใจร้อยละ 20 หัวหน้าหน่วยงานหรือผู้ประกอบการมีความพอใจในการปฏิบัติงานของบัณฑิตร้อยละ 80 และไม่พอใจร้อยละ 20

3. การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันและบัณฑิตต่อหลักสูตรสาขาวิชาภาษาเยอรมัน พบว่า นักศึกษาเห็นว่าหลักสูตรดีอยู่แล้ว แม้ว่าจะยากแต่ก็เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน สิ่ง

นักศึกษาต้องการมากคือ การเพิ่มวิชาทักษะทางการสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ นอกจากนี้ยังต้องการให้เพิ่มวิชาเฉพาะด้านที่นักศึกษาสามารถเลือกเรียนได้ตามความถนัด ตลอดจนต้องการให้เพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับประเทศเยอรมนี บัณฑิตเห็นว่า เนื้อหาของหลักสูตรมีความเหมาะสมดี ความรู้ที่ได้ศึกษามาช่วยในการประกอบอาชีพได้โดยตรง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ ทำให้มีโลกทัศน์กว้างขึ้น สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ได้ สามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงได้ แต่ก็ยังต้องการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพิ่มวิชาสนทนาที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้านธุรกิจ เพิ่มวิชาชีพให้มากขึ้นและนำไปใช้ได้จริง ควรเพิ่มเนื้อหาวิชาให้เข้มข้น ลดวิชาทางด้านวรรณคดี

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

คณะทำงานโครงการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 2 สถาบัน อันได้แก่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ซึ่งประกอบด้วยคณะมนุษยศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ และสถาบันราชภัฏเชียงใหม่

คณะวิจัยได้แบ่งความรับผิดชอบการทำงานในส่วนการผลิตและส่วนการใช้แยกตามสถาบันการศึกษาและระดับการศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 5 และ 6

ตารางที่ 5 แสดงชื่อสถาบันการศึกษาที่รับผิดชอบการหาข้อมูลของส่วนการผลิตตามระดับการศึกษาต่างๆ

ส่วนการผลิต		
สถาบัน	ระดับ	ข้อมูลที่ได้รับมอบ
สถาบันราชภัฏเชียงใหม่	อนุบาลและประถมศึกษา	ผู้บริหาร ผู้สอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา	ผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	อุดมศึกษา	ผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน

ตารางที่ 6 แสดงชื่อสถาบันการศึกษาที่รับผิดชอบการหาข้อมูลของส่วนการใช้

ส่วนการใช้	
สถาบัน	ข้อมูลที่ได้รับมอบ
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	นายจ้าง/หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ลูกจ้าง/พนักงาน

1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างสามารถแยกให้เห็นรายละเอียดตามคณะทำงานที่รับผิดชอบดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แยกออกได้เป็น 2 ส่วน คือ ส่วนการผลิตและส่วนการใช้ ซึ่งแต่ละส่วนแยกออกไปอีกส่วนละ 3 กลุ่ม รวมเป็น 6 กลุ่ม ส่วนการผลิตประกอบด้วย กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มผู้สอน กลุ่มผู้เรียน โดยทั้ง 3 กลุ่มของส่วนการผลิตจะอยู่ในระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการและเอกชนที่ตั้งอยู่ใน 17 จังหวัดภาคเหนือ สำหรับโรงเรียนระดับอนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา นั้นประกอบด้วยโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก ส่วนการใช้ประกอบด้วย กลุ่มนายจ้าง/หัวหน้างาน กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระ และกลุ่มลูกจ้าง/พนักงาน ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง					
ส่วนการผลิต			ส่วนการใช้		
ผู้บริหาร	ผู้สอน	ผู้เรียน	นายจ้าง/ หัวหน้างาน	ผู้ประกอบการ อาชีพอิสระ	ลูกจ้าง/ พนักงาน

1.1 ส่วนการผลิต

1.1.1 ระดับอนุบาลและประถมศึกษา

การกำหนดกลุ่มตัวอย่างของระดับอนุบาลและประถมศึกษา ซึ่งได้กล่าวไปแล้วถึงเรื่องข้อจำกัดเรื่องงบประมาณ ที่ทำให้มีการเจาะจงเลือกจังหวัดที่จะเก็บข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้ ใน 17 จังหวัด เลือก 3 จังหวัดเป็นตัวแทนของภาคเหนือตอนบน และ 3 จังหวัดเป็นตัวแทนของภาคเหนือตอนล่าง ใน 1 จังหวัด เลือก 3 อำเภอ ซึ่งเป็นอำเภอเมือง 1 อำเภอ และไม่ใช่อำเภอเมือง 2 อำเภอ ในอำเภอเมืองเลือก 1 โรงเรียน ในอำเภอที่ไม่ใช่อำเภอเมืองเลือก 3 โรงเรียน รวมทั้งหมดเป็น 7 โรงเรียน ใน 1 จังหวัด ใน 7 โรงเรียนนี้ให้เป็นโรงเรียนระดับอนุบาล 3 โรงเรียน ระดับประถมศึกษา 4 โรงเรียน ดังนั้น ในโรงเรียนระดับอนุบาลและระดับประถมศึกษา 6 จังหวัด จะมีจำนวนโรงเรียนที่เป็นจุดเก็บข้อมูล 18 และ 24 จุด ตามลำดับ ดังตารางที่ 8 และ 9

ตารางที่ 8 แสดงการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของระดับอนุบาลและประถมศึกษาในหนึ่งจังหวัด

ประเภท	จำนวนอำเภอ	จำนวนโรงเรียน
อำเภอเมือง	1	1
ไม่ใช่อำเภอเมือง	2	6

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนโรงเรียนระดับอนุบาลและประถมศึกษาที่เป็นจุดเก็บข้อมูล

ระดับ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1 จังหวัด	จำนวนจังหวัด	รวม (โรง)
อนุบาล	3	6	18
ประถมศึกษา	4	6	24

ในโรงเรียนระดับอนุบาล 1 โรง กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเป็น ผู้บริหาร 1 คน ผู้สอน 5 คน ดังนั้น ใน 1 จังหวัด เลือกโรงเรียนระดับอนุบาล 3 โรง ใน 6 จังหวัดจะมีผู้บริหารระดับอนุบาลตอบแบบสอบถาม 18 คน และผู้สอนตอบแบบสอบถาม 90 คน

ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา 1 โรง กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเป็น ผู้บริหาร 1 คน ผู้สอน 5 คน ใน 1 จังหวัด เลือกโรงเรียนระดับประถมศึกษา 4 โรง ดังนั้น ใน 6 จังหวัดจะมีผู้บริหาร 24 คน ผู้สอน 120 คน ดังตารางที่ 10 และ 11

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนผู้บริหารและผู้สอนระดับอนุบาลที่ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1 โรงเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1 จังหวัด (โรง)	จังหวัด	รวม (คน)
ผู้บริหาร	1	3	6	18
ผู้สอน	5	3	6	90

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนผู้บริหารและผู้สอนระดับประถมศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1 โรงเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1 จังหวัด (โรง)	จังหวัด	รวม (คน)
ผู้บริหาร	1	4	6	24
ผู้สอน	5	4	6	120

1.1.2 ระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา

กลุ่มตัวอย่างของระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาได้มาจากการกลุ่มตัวอย่าง จากประชากร 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหาร ผู้สอน และผู้เรียน ดังรายละเอียดดังนี้

ผู้บริหาร

- ระดับมัธยมศึกษา 17 จังหวัด ๆ ละ 3 แห่ง ๆ ละ 1 คน รวม 51 คน
- ระดับอาชีวศึกษา 17 จังหวัด ๆ ละ 1 แห่ง ๆ ละ 1 คน รวม 17 คน

ผู้สอน

- ระดับมัธยมศึกษา 17 จังหวัด ๆ ละ 3 แห่ง ๆ ละ 3 คน รวม 153 คน
- ระดับอาชีวศึกษา 17 จังหวัด ๆ ละ 1 แห่ง ๆ ละ 2 คน รวม 34 คน

ผู้เรียน

- ระดับมัธยมศึกษา 17 จังหวัด ๆ ละ 3 แห่ง ๆ ละ 6 คน รวม 306 คน
- ระดับอาชีวศึกษา 17 จังหวัด ๆ ละ 1 แห่ง ๆ ละ 3 คน รวม 51 คน

กลุ่มตัวอย่างระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 12 และ 13

ตารางที่ 12 จำนวนกลุ่มตัวอย่างระดับมัธยมศึกษา แยกตามโรงเรียน และจังหวัด

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1 โรงเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1 จังหวัด (3 โรง)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 17 จังหวัด
ผู้บริหาร	1	3	51
ผู้สอน	3	9	153
ผู้เรียน			
- ระดับ ม. ต้น	3	9	153
- ระดับ ม. ปลาย	3	9	153
รวม	10	30	510

ตารางที่ 13 จำนวนกลุ่มตัวอย่างระดับอาชีวศึกษา แยกตามโรงเรียน และจังหวัด

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1 โรงเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1 จังหวัด (1 วิทยาลัย)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 17 จังหวัด
ผู้บริหาร	1	1	17
ผู้สอน	2	2	34
ผู้เรียน			
- ระดับ ปวช.	2	2	34
- ระดับ ปวส.	1	1	34
รวม	6	6	102

1.1.3 ระดับอุดมศึกษา

กลุ่มตัวอย่างของระดับอุดมศึกษาได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่าง จากประชากร 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหาร ผู้สอน และผู้เรียน โดยใช้หลักเกณฑ์

- 1) 1 สถาบัน 1 ผู้บริหาร
- 2) 1 ภาษาต่างประเทศ 2 ผู้สอน 10 ผู้เรียน

ดังรายละเอียดดังนี้

กลุ่มผู้บริหาร 8 สถาบัน ๆ ละ 1 คน รวม 8 คน

กลุ่มผู้สอน 1 ภาษาต่างประเทศ ๆ ละ 2 คน แยกตามจำนวนภาษาต่างประเทศที่มีสอนตามสถาบันต่าง ๆ ได้ดังนี้

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	6 ภาษา ๆ ละ 2 ผู้สอน	รวม	12 คน
มหาวิทยาลัยพายัพ	3 ภาษา ๆ ละ 2 ผู้สอน	รวม	6 คน
วิทยาลัยโยนก	2 ภาษา ๆ ละ 2 ผู้สอน	รวม	4 คน
มหาวิทยาลัยนเรศวร	5 ภาษา ๆ ละ 2 ผู้สอน	รวม	10 คน
สถาบันราชภัฏ ชม.	3 ภาษา ๆ ละ 2 ผู้สอน	รวม	6 คน
สถาบันราชภัฏ ขร.	5 ภาษา ๆ ละ 2 ผู้สอน	รวม	10 คน
สถาบันราชภัฏ ลป.	2 ภาษา ๆ ละ 2 ผู้สอน	รวม	4 คน
เทคโนโลยีราชมงคล ชม.	1 ภาษา ๆ ละ 2 ผู้สอน	รวม	2 คน
รวมทั้งสิ้น			54 คน

กลุ่มผู้เรียน 1 ภาษาต่างประเทศ ๆ ละ 10 คน แยกตามจำนวนภาษาต่างประเทศที่มีสอนตามสถาบันต่าง ๆ ได้ดังนี้

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	6 ภาษา ๆ ละ 10 ผู้เรียน	รวม	60 คน
มหาวิทยาลัยพายัพ	3 ภาษา ๆ ละ 10 ผู้เรียน	รวม	30 คน
วิทยาลัยโยนก	2 ภาษา ๆ ละ 10 ผู้เรียน	รวม	20 คน
มหาวิทยาลัยนเรศวร	5 ภาษา ๆ ละ 10 ผู้เรียน	รวม	50 คน
สถาบันราชภัฏ ชม.	3 ภาษา ๆ ละ 10 ผู้เรียน	รวม	30 คน
สถาบันราชภัฏ ชร.	5 ภาษา ๆ ละ 10 ผู้เรียน	รวม	50 คน
สถาบันราชภัฏ ลป.	2 ภาษา ๆ ละ 10 ผู้เรียน	รวม	20 คน
เทคโนโลยีราชมงคล ชม.	1 ภาษา ๆ ละ 10 ผู้เรียน	รวม	10 คน
รวมทั้งสิ้น			280 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน ตามสถาบันที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและจำนวนภาษาต่างประเทศที่มีการสอน

	ผู้บริหาร	จำนวนภาษา ต่างประเทศ	ผู้สอน/ ภาษา	ผู้สอน (X ภาษา)	ผู้เรียน	ผู้เรียน (X ภาษา)
ม.เชียงใหม่	1	6	2	12	10	60
ม.พายัพ	1	3	2	6	10	30
วิทยาลัยโยนก	1	2	2	4	10	20
ม.นเรศวร	1	5	2	10	10	50
ราชภัฏ ชม.	1	3	2	6	10	40
ราชภัฏ ชร.	1	5	2	10	10	50
ราชภัฏ ลป.	1	2	2	4	10	20
เทคโนโลยีราชมงคล ชม.	1	1	2	2	10	10
รวม	8			54		280

1.2 ส่วนการใช้

กลุ่มตัวอย่างของส่วนการใช้ได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากร 3 กลุ่มต่อไปนี้
กลุ่มนายจ้าง/หัวหน้างาน กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระ กลุ่มลูกจ้าง/พนักงาน

กลุ่มนายจ้าง/หัวหน้างาน และกลุ่มลูกจ้าง/พนักงาน กลุ่มละ 102 คน ได้มาจากประเภท
ท่องเที่ยว ซึ่งประกอบด้วย โรงแรม เกสต์เฮาส์ บริษัทขายตั๋ว บริษัททัวร์ ด้านตรวจคนเข้าเมือง
ประเภทอุตสาหกรรม ได้แก่ โรงงาน ประเภทบริการ ได้แก่ ที่พัก โรงพยาบาล

กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระ 90 คน ได้มาจากประเภทการค้า ได้แก่ ร้านค้าทั่วไป ประเภท
บริการ ได้แก่ แท็กซี่ สองแถว สามล้อ

หลักเกณฑ์ในการเก็บตัวอย่างแบบเจาะจงเป็นดังนี้

- 1) ในแต่ละประเภท นายจ้าง/หัวหน้างาน 1 คน ลูกจ้าง/พนักงาน 1 คน
(ยกเว้น ประเภทการค้า และประเภทบริการ อันได้แก่ แท็กซี่ สองแถว สามล้อ)
- 2) ประเภทการค้า ร้านค้า 1 ร้าน ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ 1 คน
- 3) ประเภทบริการ แท็กซี่ สองแถว สามล้อ ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ 1 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 15 และ 16

ตารางที่ 15 แสดงจังหวัด ประเภท กลุ่ม จำนวนจุดเก็บข้อมูล จำนวนนายจ้าง/หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ

จังหวัด	ประเภท	กลุ่ม	จุดเก็บ	นายจ้าง	ผู้ประกอบการ อาชีพอิสระ	รวม (คน)
เชียงใหม่ เชียงราย พิษณุโลก	ท่องเที่ยว	โรงแรม	5	5	-	
		เกสต์เฮาส์	5	5	-	
		บริษัทขายตัว	1	1	-	
		บริษัททัวร์	1	1	-	
		ด้านตรวจฯ	1	1	-	
	อุตสาหกรรม	โรงงาน	5	5	-	
	การค้า	ร้านค้า	10	-	10	
	บริการ	โรงพัก	2	2	-	
		โรงพยาบาล	2	2	-	
		แท็กซี่,สองแถว	5	-	5	
รวม (3 จังหวัด)			37	22x3 = 66	15x3 = 45	111
จังหวัด	ประเภท	กลุ่ม	จุดเก็บ	นายจ้าง	ผู้ประกอบการ อาชีพอิสระ	รวม (คน)
ลำพูน ตาก แม่ฮ่องสอน	ท่องเที่ยว	โรงแรม	2	2	-	
		เกสต์เฮาส์	2	2	-	
		ด้านตรวจฯ	1	1	-	
	อุตสาหกรรม	โรงงาน	5	5	-	
	การค้า	ร้านค้า	10	-	10	
	บริการ	โรงพัก	1	1	-	
		โรงพยาบาล	1	1	-	
		แท็กซี่	5	-	5	
รวม (3 จังหวัด)			27	12x3 = 36	15x3 = 45	81
รวม (6 จังหวัด)						192

ตารางที่ 16 แสดงจังหวัด ประเภท กลุ่ม จำนวนจุดเก็บข้อมูล จำนวนลูกจ้าง/พนักงาน

จังหวัด	ประเภท	กลุ่ม	จุดเก็บ	ลูกจ้าง
เชียงใหม่ เชียงราย พิษณุโลก	ท่องเที่ยว	โรงแรม	5	5
		เกสต์เฮ้าส์	5	5
		บริษัทขายตัว	1	1
		บริษัทท่องเที่ยว	1	1
		ด้านตรวจฯ	1	1
	อุตสาหกรรม	โรงงาน	5	5
	บริการ	โรงพัก	2	2
		โรงพยาบาล	2	2
รวม (3 จังหวัด)				22x3 = 66
จังหวัด	ประเภท	กลุ่ม	จุดเก็บ	ลูกจ้าง
ลำพูน ตาก แม่ฮ่องสอน	ท่องเที่ยว	โรงแรม	2	2
		เกสต์เฮ้าส์	2	2
		ด้านตรวจฯ	1	1
	อุตสาหกรรม	โรงงาน	5	5
	บริการ	โรงพัก	1	1
		โรงพยาบาล	1	1
รวม (3 จังหวัด)				12x3 = 36
รวม (6 จังหวัด)				102

2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้เครื่องมือในการวิจัย 5 ชุด ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนการผลิต

ชุดที่ 1 แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามกึ่งปลายเปิด ใช้สำหรับสอบถามผู้บริหาร หรือ ผู้อำนวยการ หรือ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานศึกษา
2. ข้อมูลการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในสถานศึกษา

ชุดที่ 2 แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามกึ่งปลายเปิด ใช้สำหรับสอบถามผู้สอนภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้สอน
2. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่รับผิดชอบสอน

ชุดที่ 3 แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามกึ่งปลายเปิด ใช้สำหรับสอบถามผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้เรียน
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาต่างประเทศที่ได้รับในชั้นเรียน

ส่วนการใช้

ชุดที่ 1 แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามกึ่งปลายเปิด ใช้สำหรับสอบถามนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนายจ้าง หัวหน้างาน
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาต่างประเทศของตนและของลูกจ้าง พนักงาน (หมายเหตุ: สำหรับแบบสอบถามของผู้ประกอบอาชีพอิสระจะให้แบบสอบถามชุดเดียวกันกับแบบสอบถามนายจ้าง หัวหน้างาน สิ่งที่ต่างกันอยู่ที่การเก็บข้อมูล คือถ้าเก็บข้อมูลจากนายจ้าง/หัวหน้างาน 1 คน จะเก็บข้อมูลจากลูกจ้าง/พนักงาน ของสถานประกอบการหรือหน่วยงานนั้น ๆ 1 คน ในขณะที่การเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบอาชีพอิสระนั้น จะเก็บแต่ผู้ประกอบอาชีพอิสระแต่เพียงผู้เดียว แม้ว่าในบางกรณี เช่น ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ประเภทการค้า จะมีลูกจ้างอยู่ด้วยก็ตาม)

ชุดที่ 2 แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามกึ่งปลายเปิด ใช้สำหรับสอบถามลูกจ้าง พนักงาน ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลูกจ้าง พนักงาน
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาต่างประเทศของลูกจ้าง พนักงาน

2.1 การดำเนินการสร้างเครื่องมือ

การดำเนินการสร้างเครื่องมือดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาวัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและการใช้ภาษาต่างประเทศ
3. สังเคราะห์ตัวบ่งชี้ที่สะท้อนให้เห็นสภาพและปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนและการใช้ภาษาต่างประเทศ
4. นำตัวบ่งชี้ที่สะท้อนภาพการเรียนการสอนและการใช้ภาษาต่างประเทศที่ได้มาวางแผนสร้างเครื่องมือ กำหนดชนิดเครื่องมือและแหล่งรวบรวมข้อมูลแยกเป็น 5 ชุด ตามแหล่งที่จะต้องไปรวบรวมข้อมูลคือ

ส่วนการผลิต

ชุดที่ 1 ใช้สำหรับสอบถามผู้บริหาร หรือผู้อำนวยการ หรือผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ

ชุดที่ 2 ใช้สำหรับสอบถามผู้สอนวิชาภาษาต่างประเทศ

ชุดที่ 3 ใช้สำหรับสอบถามผู้เรียนภาษาต่างประเทศ

ส่วนการใช้

ชุดที่ 1 ใช้สำหรับสอบถามนายจ้าง/หัวหน้างาน/ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ

ชุดที่ 2 ใช้สำหรับสอบถามลูกจ้าง/พนักงาน

ดังรายละเอียดตามตารางที่ 17 (ก) (ข) (ค) (ง) (จ)

5. สร้างคำถามตามตัวบ่งชี้ตามตารางที่ 17 (ก) – (จ)
6. นำแบบสอบถามทั้ง 5 ชุด มาดำเนินการตรวจสอบคุณภาพ ในด้านความชัดเจนของภาษาและความสอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริง โดยทาง สกว. ได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ มาตรวจสอบ มีการปรับปรุงข้อคำถาม และนำแบบสอบถามไปทดสอบใช้
7. นำแบบสอบถามที่ทดสอบแล้วเข้ารับการตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งจากผู้เชี่ยวชาญที่กรุงเทพพร้อมทีมวิจัยจากภาคใต้ เพื่อให้ทั้ง 2 ภาคได้มีแบบสอบถามที่เหมือนกัน
8. ปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและจัดทำแบบสมบูรณ์

ตารางที่ 17 (ก) แสดงผลการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ ชนิดเครื่องมือและแหล่งข้อมูลผู้บริหาร

ตัวบ่งชี้	ชนิดเครื่องมือ	แหล่งข้อมูล
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานศึกษา	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้บริหาร/ผู้อำนวยการ/ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ
ข้อมูลการจัดการเรียนการสอนภาษา ต่างประเทศในสถานศึกษา	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้บริหาร/ผู้อำนวยการ/ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ
ข้อมูลหลักสูตรที่ใช้ภาษาต่างประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้บริหาร/ผู้อำนวยการ/ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ
สภาพและปัญหาการสอนภาษาต่าง ประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้บริหาร/ผู้อำนวยการ/ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ
ความคิดเห็นของผู้บริหาร	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้บริหาร/ผู้อำนวยการ/ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ
นโยบายการพัฒนากการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้บริหาร/ผู้อำนวยการ/ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ
นโยบายพัฒนาผู้สอนภาษาต่าง ประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้บริหาร/ผู้อำนวยการ/ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ

ตารางที่ 17 (ข) แสดงผลการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ ชนิดเครื่องมือและแหล่งข้อมูลผู้สอน

ตัวบ่งชี้	ชนิดเครื่องมือ	แหล่งข้อมูล
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้สอน	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ
สภาพการจัดการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศที่รับผิดชอบอยู่	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ
ประสบการณ์ในการใช้ภาษาต่างประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ
ความถนัดและการใช้ทักษะ/เนื้อหา ของภาษาที่สอน	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ
การประเมินความรู้ความสามารถ ทางภาษาของผู้สอน	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ
การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาและ การสอนภาษา	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ
ทักษะ/เนื้อหาที่ต้องการพัฒนา	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ
อุปสรรคในการสอน	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ
ภาระงานสอน ภาระงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ
ทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ
เหตุผลในการเลือกสอนภาษาต่างประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 17 (ค) แสดงผลการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ ชนิดเครื่องมือและแหล่งข้อมูลผู้เรียน

ตัวบ่งชี้	ชนิดเครื่องมือ	แหล่งข้อมูล
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักเรียน/นักศึกษา	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
การใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
ภาษาต่างประเทศที่เคยเรียนและกำลังเรียน	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
เหตุผลในการเลือกเรียนภาษาต่างประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
ครูภาษาต่างประเทศคนแรก	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
ความชอบเรียนภาษาต่างประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
ประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
ทักษะภาษาและการปรับปรุงทักษะ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
ความมากน้อยในการใช้ภาษาในกิจกรรมต่าง ๆ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
ข้อคิดเห็นเรื่องประโยชน์ของกิจกรรมในการช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษา	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
โอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาจากแหล่งเรียนรู้/สื่อ/กิจกรรมต่าง ๆ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
พฤติกรรมการเรียนภาษา	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
การใช้ภาษาในอนาคต	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
ความพร้อมในการใช้ภาษา	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่ได้รับในชั้นเรียน	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 17 (ง) แสดงผลการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ ชนิดเครื่องมือและแหล่งข้อมูลนายจ้าง/หัวหน้างาน/ผู้ประกอบอาชีพอิสระ

ตัวบ่งชี้	ชนิดเครื่องมือ	แหล่งข้อมูล
ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ ลักษณะของงาน และความต้องการ ภาษาต่างประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	นายจ้าง/หัวหน้างาน/ผู้ ประกอบอาชีพอิสระ
ข้อมูลการใช้ภาษาต่างประเทศใน หน่วยงาน/ธุรกิจ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	นายจ้าง/หัวหน้างาน/ผู้ ประกอบอาชีพอิสระ
ระดับ ความพึงพอใจในความ สามารถทางภาษาต่างประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	นายจ้าง/หัวหน้างาน/ผู้ ประกอบอาชีพอิสระ
ลูกจ้างที่ใช้ภาษาต่างประเทศกับ คุณสมบัติประสิทธิภาพของการใช้ ภาษาต่างประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	นายจ้าง/หัวหน้างาน/ผู้ ประกอบอาชีพอิสระ
นโยบายการพัฒนาการใช้ภาษา ต่างประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	นายจ้าง/หัวหน้างาน/ผู้ ประกอบอาชีพอิสระ
ความต้องการบุคลากรในอนาคต	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	นายจ้าง/หัวหน้างาน/ผู้ ประกอบอาชีพอิสระ
ความคิดเห็น	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	นายจ้าง/หัวหน้างาน/ผู้ ประกอบอาชีพอิสระ

ตารางที่ 17 (จ) แสดงผลการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ ชนิดเครื่องมือและแหล่งข้อมูลลูกจ้าง/พนักงาน

ตัวบ่งชี้	ชนิดเครื่องมือ	แหล่งข้อมูล
ข้อมูลทั่วไปของลูกจ้าง/พนักงาน	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ลูกจ้าง/พนักงาน
ข้อมูลการใช้ภาษาต่างประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ลูกจ้าง/พนักงาน
การเพิ่มทักษะทางด้านภาษาต่าง ประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ลูกจ้าง/พนักงาน
ปัญหา	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ลูกจ้าง/พนักงาน

3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

เนื่องจากการเก็บรวบรวมข้อมูลนี้แบ่งความรับผิดชอบออกเป็น 2 ส่วนภาระงาน คือ ส่วนการผลิต และส่วนการใช้ ซึ่งในส่วนการผลิตแยกออกเป็นระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลไปจนถึงระดับอาชีวศึกษาและระดับอุดมศึกษา ความรับผิดชอบในการเก็บข้อมูลยังแยกออกเป็นคณะผู้วิจัยของ 3 คณะ จาก 2 สถาบัน ดังนั้น การเก็บรวบรวมข้อมูลจึงมีการดำเนินการที่คล้ายคลึงกันและต่างกัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนการผลิต

1. ทำการรวบรวมรายชื่อและที่อยู่ของสถานศึกษา ตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา อุดมศึกษา
2. ในระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา ได้มีการเชิญผู้ประสานงานเครือข่ายจากสถาบันการศึกษาของจังหวัดที่เป็นจุดเก็บข้อมูลมาประชุมที่จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อรับทราบจุดประสงค์ของงานวิจัย และทำความเข้าใจเรื่องคำถามต่าง ๆ ในแบบสอบถาม พร้อมทั้งมอบแบบสอบถามให้ผู้ประสานงานเครือข่ายนำไปกระจายในจุดเก็บข้อมูล โดยในระดับอนุบาลและประถมศึกษาจะนำแบบสอบถามไปให้ผู้บริหารและผู้สอน ในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาจะนำแบบสอบถามไปให้ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้เรียน ทั้งระดับอนุบาลและประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาผู้ประสานงานเครือข่ายจะเป็นผู้เลือกโรงเรียนเอง โดยมีหลักเกณฑ์ที่ตกลงกับนักวิจัยว่าจะต้องมีโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาให้มีทั้ง 3 กลุ่ม คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อให้ได้ข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงมากที่สุด
3. สำหรับระดับอุดมศึกษา ผู้ประสานงานเครือข่ายมีหน้าที่ไม่เท่ากัน บางคนรับผิดชอบส่วนการผลิตอย่างเดียว บางคนรับผิดชอบส่วนการใช้อย่างเดียว และบางคนรับผิดชอบทั้งสองส่วน ดังนั้น จึงมีการเชิญผู้ประสานงานบางส่วนมาประชุมที่เชียงใหม่เพื่อรับทราบจุดประสงค์ของงานวิจัย และทำความเข้าใจเรื่องคำถามต่าง ๆ ในแบบสอบถาม พร้อมทั้งมอบแบบสอบถามเพื่อให้นำไปให้ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้เรียน

ส่วนการใช้

1. นักวิจัยเดินทางไปจังหวัดตากและพิษณุโลกเพื่อพบผู้ประสานงานเครือข่าย ซึ่งที่จังหวัดตากผู้ประสานเครือข่ายทำหน้าที่ดูแลการเก็บข้อมูลของส่วนการใช้เพียงอย่างเดียว ที่จังหวัดพิษณุโลกผู้ประสานเครือข่ายทำหน้าที่ดูแลการเก็บข้อมูลของส่วนการใช้และส่วนการผลิตด้วย การเดินทางไปมีจุดประสงค์เพื่อแจ้งจุดประสงค์ของงานวิจัย

และทำความเข้าใจเรื่องคำถามต่าง ๆ ในแบบสอบถาม พร้อมทั้งมอบแบบสอบถาม เพื่อให้ผู้ประสานเครือข่ายนำไปให้ผู้ตอบแบบสอบถาม

2. ผู้ประสานงานเครือข่ายในแต่ละจังหวัดดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามจำนวน สถาบัน และประเภทที่ได้กำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่างไว้ดังรายละเอียดตามตารางที่ 8 – 16 ข้างต้น
3. ผู้ประสานงานเครือข่ายในแต่ละจังหวัดส่งแบบสอบถามกลับคืนไปยังคณะวิจัยต้นสังกัด คือแบบสอบถามระดับอนุบาลและประถมศึกษาส่งไปสถาบันราชภัฏเชียงใหม่ แบบสอบถามระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาส่งไปคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และแบบสอบถามระดับอุดมศึกษาและของส่วนการให้ส่งไปยังคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
4. นักวิจัยตรวจสอบแบบสอบถาม ในกรณีที่พบแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ ขาดความชัดเจน นักวิจัยจะประสานกลับไปยังผู้ประสานงานเครือข่ายที่รับผิดชอบเพื่อทำการแก้ไข หรือเพิ่มเติมแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์

4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจะดำเนินการดังนี้

1. อธิบายข้อมูลทั่วไปโดยใช้ความถี่ ร้อยละ
2. อธิบายข้อมูลของผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน โดยใช้ความถี่ ค่าร้อยละ คำถามปลายเปิด จะใช้วิธีเขียนบรรยายสรุป
3. อธิบายข้อมูลข้อมูลของนายจ้าง/หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ลูกจ้าง/พนักงาน โดยใช้ความถี่ ร้อยละ คำถามปลายเปิดจะใช้วิธีเขียนบรรยายสรุป

5 การทำงานในระบบเครือข่าย

5.1 การสร้างเครือข่าย

เครือข่ายเป็นหน่วยกระทำ (agent) ในพื้นที่ที่ต้องการเก็บข้อมูล เครือข่ายหมายถึงคนในพื้นที่ที่จะร่วมทำงานในด้านการกระจายและรวบรวมแบบสอบถาม ให้ข้อคิดเห็นในเชิงรูปธรรมกับคณะวิจัย รวมไปถึงร่วมทำการวิเคราะห์เบื้องต้นกับแบบสอบถามที่ร่วมกันเก็บในพื้นที่ และอาจเป็นตัวแทนสะท้อนปรากฏการณ์ปัญหาในเรื่องที่กำลังศึกษา

การสร้างเครือข่ายของส่วนการผลิตระดับอนุบาลและประถมศึกษากลุ่มหนึ่ง กับส่วนการผลิตระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาอีกกลุ่มหนึ่งมีความคล้ายคลึงกันอยู่ประการหนึ่งคือเครือข่ายจะเป็นผู้สอนที่จบจากสถาบันนั้น ๆ ที่รับผิดชอบโครงการวิจัยครั้งนี้ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่

จะได้เครือข่ายที่จบจากสถาบันราชภัฏและทำงานในพื้นที่ที่เก็บข้อมูลเกือบทุกคน คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ก็ได้เครือข่ายที่มาจากพื้นที่ที่เก็บข้อมูลและจบปริญญาโทจากคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งในประเด็นนี้จะเห็นความสัมพันธ์ของการเป็นศิษย์และครูระหว่างเครือข่ายและหัวหน้าคณะวิจัย หรือระหว่างเพื่อนร่วมอาชีพเดียวกันอย่างชัดเจน

ในส่วนคณะมนุษยศาสตร์ซึ่งดูแลส่วนการผลิตระดับอุดมศึกษาและส่วนการใช้จะมีลักษณะการสร้างเครือข่ายที่แตกต่างออกไป เครือข่ายบางคนดูแลส่วนการผลิตระดับอุดมศึกษาอย่างเดียว บางคนดูแลส่วนการผลิตอย่างเดียว และบางคนต้องดูแลทั้งส่วนการผลิตและส่วนการใช้ไปด้วย ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากปัจจัยทางภูมิศาสตร์ การมีสถาบันอุดมศึกษา การมีเขตแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้าน และปัจจัยอื่น ๆ ดังได้กล่าวไปแล้วข้างต้น และเรื่องจำนวนเครือข่ายที่มีผลกระทบต่อการบริหารจัดการด้านงบประมาณด้วย อย่างไรก็ตาม การสร้างเครือข่ายของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ต่างไปจากของสองกลุ่มคณะทำงานที่ได้กล่าวไปแล้ว คือการสร้างเครือข่ายของคณะมนุษยศาสตร์อาศัยเพื่อนร่วมรุ่นที่กระจายอยู่ในพื้นที่ที่จะทำการเก็บข้อมูล ในพื้นที่ใดมีเพื่อนร่วมรุ่นที่อยู่ในสายปกครองก็ได้อาศัยเป็นผู้ประสานให้ได้บุคคลที่มีความเหมาะสมมาเป็นเครือข่าย เช่น ได้ประธานหอการค้าเป็นผู้จัดหาเครือข่ายดูแลการเก็บข้อมูลของส่วนการผลิต เป็นต้น หากพื้นที่ใดขาดเพื่อนร่วมรุ่นก็หาเพื่อนร่วมอาชีพมาเป็นเครือข่าย ดังนั้นในข้อต่อไปนี้จะแยกพูดถึงปัญหาในการหาเครือข่าย ปัญหาในการแจกแบบสอบถามในการเก็บแบบสอบถาม และการแก้ปัญหา

5.2 ปัญหาการทำงานแบบเครือข่าย

5.2.1 ปัญหาในการสร้างเครือข่าย

ในการสร้างเครือข่ายเพื่อร่วมทำงานกับคณะมนุษยศาสตร์ซึ่งดูแลรับผิดชอบในส่วนการผลิตในระดับอุดมศึกษา อันได้แก่แบบสอบถามชุด ผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน และส่วนการผลิต อันได้แก่แบบสอบถามชุด นายจ้าง ลูกจ้าง ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ได้รับความร่วมมือจากเพื่อนร่วมรุ่นที่จบจากโรงเรียนเดียวกันบ้าง ที่จบจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่บ้าง จำนวนหลายคนในหลายจังหวัด

ในการติดต่อสืบค้นหาตัวบุคคลที่จะมาเป็นเครือข่ายในครั้งแรกใช้วิธีสอบถามจากเพื่อนร่วมรุ่นถึงที่ทำงานและเบอร์โทรศัพท์ ซึ่งเมื่อติดต่อไปเพื่อนร่วมรุ่นที่อยู่ในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่าง ๆ ก็ได้ตอบรับเป็นเครือข่ายให้ทันทีทุกคน ในกรณีเพื่อนร่วมรุ่นเป็นระดับผู้บริหารในสถาบันอุดมศึกษาก็ได้ให้ความช่วยเหลือโดยการแนะนำบุคลากรของสถาบันที่มีความรับผิดชอบและได้ช่วยประสานงานในเบื้องต้นให้เป็นอย่างดี

ดังนั้น การหาเครือข่ายในสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 8 แห่ง จึงสำเร็จไปได้อย่างรวดเร็ว 6 แห่ง อันได้แก่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยพายัพ มหาวิทยาลัยนเรศวร สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ สถาบันราชภัฏเชียงราย สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตภาคพายัพ

สำหรับเครือข่ายในสถาบันระดับอุดมศึกษาอีก 2 แห่งที่เหลือ คือ วิทยาลัยโยนก และสถาบันราชภัฏลำปางนั้น ในตอนแรกได้ผู้ที่ตอบรับจะเป็นเครือข่าย 1 คน ซึ่งเป็นระดับผู้บริหารสถาบันและมีประสบการณ์ในการทำวิจัย แต่เมื่อถึงเวลาเริ่มทำงานจริงคือในตอนรับแบบสอบถามไปกระจายในพื้นที่ ปรากฏว่าเกิดปัญหาในเรื่องเงื่อนไขในการทำงาน กล่าวคือ ผู้ที่เสนอตัวเป็นเครือข่ายต้องการให้บรรจุชื่อของตนลงในโครงการวิจัยครั้งนี้ในฐานะเป็นผู้วิจัย ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่ไม่สามารถรับได้ เพราะบุคคลที่เป็นเครือข่ายกับบุคคลที่ทำหน้าเป็นผู้วิจัยทำหน้าที่ไม่เหมือนกัน นั้นประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งคือการบรรจุชื่อคนเพิ่มเข้าไปในโครงการวิจัยในฐานะนักวิจัยจะกระทบกับคำตอบแทนซึ่งได้กำหนดจำนวนนักวิจัยไว้ในสัญญาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ปัญหาที่เกิดขึ้นในกรณีเดียวกันนี้อีกข้อหนึ่งคือ ผู้ที่จะรับเป็นเครือข่ายไม่เห็นด้วยกับ “ค่าเก็บข้อมูลโดยเครือข่าย” (ในหมวดค่าจ้าง) ซึ่งจะมอบให้เครือข่าย 100 บาท ต่อแบบสอบถาม 1 ชุด และ “ค่าใช้จ่ายในการเก็บแบบสอบถาม” (ในหมวดค่าใช้จ่าย) ซึ่งจะมอบเป็นค่าสมนาคุณให้แก่ผู้ตอบแบบสอบถาม ชุดละ 20 บาท โดยให้เหตุผลว่าเป็นการใช้เงินวิจัยที่ไม่ถูกต้อง อาจจะถูกตรวจสอบจาก สตง ในภายหลังได้ จึงไม่ยอมลงลายมือชื่อในใบเสร็จรับเงินที่เตรียมให้เมื่อมีการรับแบบสอบถามและรับเงิน ดังนั้นจึงต้องหาเครือข่ายใหม่ในจังหวัดลำปาง

ปัญหาเรื่องของเครือข่ายอีกกรณีหนึ่งเกิดที่จังหวัดตาก ในจังหวัดนี้จะเป็นพื้นที่ของจุดเก็บข้อมูลในส่วนของการใช้ คือแบบสอบถามที่เกี่ยวกับ นายจ้าง ลูกจ้าง ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ในระหว่างเตรียมการได้มีการรวบรวมรายชื่อบุคคลที่คิดว่าจะเป็นเครือข่ายจากเว็บไซต์ของหอการค้าจังหวัดตาก จากการตรวจสอบรายชื่อกรรมการและสมาชิกของหอการค้าได้ความคิดว่า บุคคลที่จะเป็นเครือข่ายไม่ควรเป็นบุคคลที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานในระดับบริหารหอการค้า แต่ควรเป็นระดับกรรมการหรือสมาชิกหอฯ ที่มีกิจการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว อาทิเช่น กิจการโรงแรม ร้านอาหารของที่ระลึก กิจการนำเที่ยว ฯลฯ เมื่อได้หลักเกณฑ์ดังนี้แล้วจึงได้ติดต่อโดยทางโทรศัพท์กับเจ้าของร้านอาหารของที่ระลึกซึ่งเป็นกรรมการหอการค้า ในการติดต่อครั้งแรกนั้นได้รับการตอบรับด้วยความยินดีที่จะเป็นเครือข่ายให้ มีการนัดหมายกำหนดเวลาจะเดินทางไปพบหลายอาทิตย์ล่วงหน้า แต่เมื่อใกล้กำหนดเวลาจะเดินทางไปพบ ได้โทรติดต่อไปเพื่อยืนยันเรื่องการเดินทางอีกครั้ง กลับได้รับการปฏิเสธ โดยให้เหตุผลว่าไม่มีเวลา ทำให้เกิดความฉุกฉุนในการปรับแผนและต้องหาเครือข่ายในจังหวัดนั้น ๆ ใหม่โดยรีบด่วน และผลของการปฏิเสธครั้งนี้ทำให้อัตราเวลาการเดินทางไปหาเครือข่ายที่จังหวัดพิษณุโลกซึ่งเป็นเป้าหมายปลายทางของการเดินทางไปหาเครือข่ายในครั้งนั้นไปด้วย

วิธีการสร้างเครือข่ายของสถาบันราชภัฏในการทำวิจัยครั้งนี้ ไม่ได้แตกต่างไปจากวิธีการของคณะมนุษยศาสตร์มากนัก จะต่างกันที่ตอนเริ่มต้นตรงที่หัวหน้าคณะวิจัยของสถาบันราชภัฏเชียงใหม่ใช้วิธีติดต่อกับบุคคลในพื้นที่ที่ไม่มีการรู้จักกันมาก่อน หลังจากติดต่อทราบตามอยู่หลายรายและได้รับการปฏิเสธในการให้ความร่วมมือ หัวหน้าคณะวิจัยจึงหันมาใช้วิธีหาเครือข่ายโดยอาศัยเพื่อนในพื้นที่ ซึ่งจากเพื่อนสู่เพื่อนทำให้ได้บุคคลที่จะมาเป็นเครือข่ายครบ

คณะศึกษาศาสตร์หาเครือข่ายได้ภายในระยะเวลาอันสั้น ทั้งนี้เพราะเครือข่ายที่หาได้เป็นลูกศิษย์ที่จบหรือกำลังเรียนระดับปริญญาโทที่คณะศึกษาศาสตร์ การขอความร่วมมือจากบุคคลที่รู้จักหรือมีความสัมพันธ์ในเชิงอาจารย์กับศิษย์ย่อมเป็นไปได้โดยสะดวก

5.2.2 ปัญหาแบบสอบถาม

ในการแจกแบบสอบถามมีทั้งแบบเดินทางไปหาเครือข่ายเพื่อมอบแบบสอบถามให้และแบบเรียกเครือข่ายให้มารับแบบสอบถามไป ทั้งนี้จะพิจารณาเรื่องความประหยัดและความสะดวกในการทำงานเป็นเกณฑ์ เนื่องจากเครือข่ายในแต่ละแห่งจะมีจำนวนและหน้าที่ไม่เหมือนกัน เครือข่ายที่จังหวัดพิษณุโลกจำนวน 1 คนและที่จังหวัดเชียงรายจำนวน 1 คนจะมีหน้าที่ดูแลแบบสอบถามทั้งสองส่วนคือส่วนการผลิต และส่วนการใช้ ในขณะที่เครือข่ายในจังหวัดเชียงใหม่มีจำนวน 3 คน มีเพียงคนเดียวที่ดูแลแบบสอบถามทั้งสองส่วน ในขณะที่อีก 2 คนดูแลเฉพาะส่วนการผลิต เครือข่ายที่จังหวัดลำปางมี 2 คนดูแลแบบสอบถามในส่วนการผลิต ได้มีการเดินทางไปจังหวัดพิษณุโลกเพื่อมอบแบบสอบถามและได้แวะจังหวัดตากเพื่อมอบแบบสอบถามให้กับเครือข่ายที่ดูแลแบบสอบถามของส่วนการใช้พร้อมกันไปด้วย ส่วนเครือข่ายที่เหลือให้เดินทางมารับแบบสอบถามที่สถานที่ทำงานของโครงการคือคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ในการรับมอบแบบสอบถาม หัวหน้าโครงการฯ จะเป็นผู้อธิบายจุดประสงค์ของการวิจัย รวมทั้งอธิบายคำถามในแบบสอบถามทุกข้อให้เครือข่ายได้รับทราบทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อเครือข่ายจะได้อธิบายให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เข้าใจต่อไป แต่ในตอนที่ปฏิบัติจริงคือในตอนที่เราเครือข่ายนำแบบสอบถามไปแจกนั้น เครือข่ายไม่ได้ทำหน้าที่อธิบายแบบสอบถามตามที่ควรจะเป็น ทั้งนี้อาจมาจากสาเหตุหลายประการด้วยกัน เช่น เครือข่ายไม่ลงพื้นที่เอง แต่อาจมอบหมายให้ผู้อื่นไปทำการแจกต่อ หรือเครือข่ายอาจออกไปแจกแบบสอบถามเอง แต่ผู้ได้รับแบบสอบถามไม่มีเวลาที่จะฟังคำอธิบายเกี่ยวกับแบบสอบถาม หรือถ้าผู้ที่ได้รับแบบสอบถามมีเวลาพอก็อาจจะไม่ให้ความสนใจต่อคำอธิบายแบบสอบถามของเครือข่าย ไม่ว่าจะเป็นกรณีใดก็ตามพบว่าแบบสอบถามที่ส่งกลับมานั้นมีข้อที่ต้องแก้ไขหลายแห่ง และแบบสอบถามจากจุดเก็บข้อมูลบางแห่งต้องส่งกลับไปที่เครือข่ายเพื่อแก้ไขหรือเพิ่มเติมเก็บครั้งของจำนวนชุดแบบสอบถามที่มอบให้ไป ก็มี

ปัญหาที่พบต่อไปคือความล่าช้าในการส่งแบบสอบถามคืน สาเหตุน่าจะมาจากความเอาใจใส่ในการเก็บแบบสอบถามของเครือข่ายมากกว่าที่จะมาจากจำนวนชุดแบบสอบถามที่มอบให้ไป ในตอนมอบแบบสอบถามได้ตกลงเรื่องเวลาดำเนินส่งคือภายในสี่อาทิตย์ แต่เครือข่ายที่ส่งแบบสอบถามกลับคืนช้าที่สุดคือหลังจากได้แบบสอบถามไปแล้วสี่อาทิตย์ ได้แก่เครือข่ายสถาบันราชภัฏเชียงราย สาเหตุมาจากการที่เครือข่ายเป็นหัวหน้าสำนักศิลปวัฒนธรรมของสถาบันฯ มีทั้งงานบริหาร งานสอน การประชุมและมีงานวิจัยที่ค้างค้างอยู่ เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนและเมื่อตรวจสอบดูความเรียบร้อยพบว่า มีข้อผิดพลาดมากมาย ต้องส่งแบบสอบถามกลับให้ไปแก้ไขใหม่เกือบครึ่ง ซึ่งทำให้เลยกำหนดเวลายิ่งขึ้นไปอีก เป็นต้น

ปัญหาต่อมาคือมีเพียงกรณีเดียว คือมีการนำเอาแบบสอบถามของผู้ตอบมาถ่ายเอกสารแล้วเปลี่ยนแปลงข้อมูลเฉพาะหน้าที่หนึ่งด้วยลายมือของตนเอง ซึ่งหน้าที่หนึ่งจะเป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ได้แบบสอบถามออกมาเป็น 2 ชุดที่ต่างกันแต่เพียงหน้าแรก การกระทำลักษณะนี้จะหาไม่พบถ้าจำนวนแบบสอบถามมีมาก หรือถ้าผู้ตรวจความเรียบร้อยของแบบสอบถามไม่สังเกต หรือถ้าผู้ตรวจแบบสอบถามมีหลายคน โอกาสที่จะหลุดรอดสายตาจะมีมากขึ้น ดังนั้นผู้ตรวจความเรียบร้อยของแบบสอบถามไม่ว่าจะเป็นคน ๆ เดียวหรือหลายคนก็ตาม ควรตรวจความเรียบร้อยของแบบสอบถามทุก ๆ ชุด วิธีแก้ไขในกรณีนี้คือ แจ้งให้เครือข่ายทราบและส่งแบบสอบถามชุดใหม่ให้ไปแก้ไข

ปัญหาสุดท้ายที่พบเกี่ยวกับแบบสอบถามคือจำนวนแบบสอบถามที่ให้ผู้ประสานงานเครือข่ายนำไปมอบให้ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ตรงกับจำนวนแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมา สาเหตุหนึ่งมาจากการวางแผนจำนวนชุดเก็บข้อมูลกับสภาพความเป็นจริงนั้นไม่เหมือนกัน เช่นกรณีของแบบสอบถามระดับอนุบาลและประถมศึกษาที่วางแผนไว้ 90 ชุดสำหรับผู้สอน แต่เก็บมาได้เพียง 80 ชุด เพราะในบางอำเภอที่เป็นจุดเก็บข้อมูลไม่มีโรงเรียนอนุบาล อีกสาเหตุหนึ่งมาจากการที่ผู้ประสานงานเครือข่ายอ้างว่าไม่สามารถเก็บแบบสอบถามคืนได้ จึงทำให้ตัวเลขของแบบสอบถามไม่ตรงกับตอนวางแผนหลักเกณฑ์ในการกระจายแบบสอบถาม

5.2.3 ปัญหาผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัญหาที่น่าจะสำคัญที่สุดที่เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามโดยตรงคือการขาดสำนึกและการไม่ให้ความสำคัญแก่แบบสอบถาม สังเกตได้อย่างรวดเร็วจากการทำเครื่องหมายถูกหรือกากบาทลงในตารางต่าง ๆ สันนิษฐานว่ามากกว่าครึ่งของผู้ตอบแบบสอบถามไม่ได้ตั้งใจอ่านคำถามแต่ละข้อ เมื่อได้เริ่มต้นทำเครื่องหมายลงในตารางช่องใด ก็จะทำเครื่องหมายเป็นแนวตั้งลงมาโดยอัตโนมัติ เช่น ตารางมีช่องให้กาว่า มากที่สุด มาก ปานกลาง ฯลฯ จะพบคำตอบที่อยู่ในช่องเดียวกันมากกว่าครึ่ง บางคำถามที่มีตารางให้เติมตัวเลข ผู้ตอบแบบสอบถามที่ขาดสำนึกก็ยังใช้เครื่อง

หมายถูกหรือกากบาทต่อไปอีก แสดงให้เห็นถึงการขาดสำนึกและการไม่ให้ความสำคัญต่อแบบสอบถามอย่างชัดเจน

สถาบันราชภัฏเชียงใหม่และคณะศึกษาศาสตร์พบปัญหาในการตอบแบบสอบถามเพียงเล็กน้อย สถาบันราชภัฏเชียงใหม่พบการกรอกข้อมูลผิด โดยเอาจำนวนนักเรียนมาใส่ในช่องของจำนวนครู และเอาจำนวนครูไปใส่ในช่องของจำนวนนักเรียน ซึ่งเป็นความผิดพลาดที่เห็นได้ชัดเจน จึงได้จัดส่งแบบสอบถามที่มีข้อผิดพลาดนี้ให้ทางเครือข่ายนำกลับไปแก้ไข คณะศึกษาศาสตร์พบการตอบแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์จึงส่งให้เครือข่ายไปแก้ไข

5.3 วิธีการแก้ปัญหา

5.3.1 การแก้ปัญหาคือหาเครือข่าย

ที่จังหวัดลำปางในช่วงแรกยังแก้ไขไม่ได้ มีนักวิจัยเสนอชื่อเจ้าหน้าที่งานธุรการในวิทยาลัยโยนกให้เป็นเครือข่าย แต่เนื่องจากการกระจายแบบสอบถามจะแจกไปตาม ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้เรียน โดยเฉพาะการนำแบบสอบถามไปให้ผู้บริหารหรือผู้สอนเป็นเรื่องที่ต้องคำนึงถึงหน้าที่และตำแหน่งของผู้นำแบบสอบถามไปแจกด้วย ดังนั้น เพื่อความเหมาะสมกับภาระงานจึงไม่เลือกเอาเจ้าหน้าที่ธุรการเป็นเครือข่าย

แต่การแก้ปัญหาที่จังหวัดลำปางก็สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยใช้วิธีโทรไปที่ภาควิชาภาษาอังกฤษของวิทยาลัยโยนก ขอติดต่อกับหัวหน้าภาควิชาฯ หรือผู้รับผิดชอบในขณะนั้น แล้วแจ้งเรื่องโครงการวิจัยพร้อมจุดประสงค์ของการโทรมาครั้งนี้ ซึ่งจากการส่งต่อให้พูดคุยกับบุคคลหลายคนทางโทรศัพท์ ในที่สุดก็ได้อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นเครือข่ายในวิทยาลัยโยนก

ในจังหวัดลำปางยังมีอีก 1 สถาบันที่เป็นพื้นที่ของจุดเก็บข้อมูล คือ สถาบันราชภัฏลำปาง จากการเจรจาต่อรองกับเครือข่ายในวิทยาลัยโยนกให้ดูแลการกระจายแบบสอบถามในสถาบันราชภัฏลำปางให้ด้วย ปรากฏว่าเครือข่ายในวิทยาลัยโยนกไม่สามารถทำได้ด้วยเหตุผลว่าไม่มีพาหนะเดินทาง และตนเองขับรถไม่เป็น

ปัญหาการหาเครือข่ายในสถาบันราชภัฏลำปางแก้ไขได้อย่างรวดเร็วเมื่อปรึกษาปัญหานี้กับเครือข่ายในสถาบันราชภัฏเชียงใหม่ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมรุ่น จึงได้รับคำแนะนำให้ติดต่ออาจารย์ที่รู้จักกันในสถาบันราชภัฏลำปาง เพราะร่วมงานกันในฐานะที่ต่างก็เป็นผู้อำนวยความสะดวกด้านศิลปวัฒนธรรมของสถาบันทั้งสองแห่ง เมื่อติดต่อไปยังสถาบันราชภัฏลำปาง อ้างชื่อเครือข่ายที่สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ และบอกจุดประสงค์ของการติดต่อ ก็ได้รับการตอบรับเป็นเครือข่ายด้วยความยินดี

ปัญหาเครือข่ายในจังหวัดตากได้รับการแก้ไขในเวลาอันรวดเร็วเช่นเดียวกัน อาศัยความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมรุ่นซึ่งปฏิบัติราชการเป็นผู้ว่าราชการและรองผู้ว่าราชการจังหวัดตากทำให้ได้ประธานหอการค้าของจังหวัดตากเป็นเครือข่าย ความคิดที่ว่าบุคคลที่จะมาเป็นเครือข่ายไม่ควร

มีตำแหน่งหน้าที่การงานที่ใหญ่โต เพราะจะไม่มีเวลาให้นั้น ไม่ใช่ความคิดที่ถูกต้องเสมอไป เพราะในกรณีของประธานหอการค้าจังหวัดตากซึ่งมีโรงแรมและกิจการหลายอย่างทั้งในตัวอำเภอเมืองตากและอำเภอแม่สอดเป็นกรณีตัวอย่างของเครือข่ายที่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะมีบุคลากรที่จะช่วยดูแลรับผิดชอบแทนในเรื่องการกระจายและเก็บรวบรวมแบบสอบถาม อีกทั้งการที่เครือข่ายเป็นที่รู้จักในพื้นที่ย่อมทำให้เกิดความเกรงใจในกลุ่มตัวอย่าง อันส่งผลให้การทำงานในพื้นที่จังหวัดตากเสร็จก่อนกลุ่มเครือข่ายทั้งหมดที่อยู่ในความดูแลของคณะมนุษย

5.3.2 การแก้ปัญหาผู้ตอบแบบสอบถาม

การแก้ไขปัญหานี้ทำได้โดยการส่งกลับให้เครือข่ายสืบหาผู้ตอบแบบสอบถามคนเดิมให้ได้ แล้วให้ผู้ตอบแก้ไขให้เรียบร้อย ข้อมูลที่ได้รับการแก้ไขจะมีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใดนั้นเป็นเรื่องที่หาคำตอบไม่ได้ แต่เชื่อว่าแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขให้ภาพที่มีความชัดเจนขึ้นกว่าเดิม

ตัวอย่างที่น่าสนใจตัวอย่างหนึ่งคือ กรณีของจังหวัดลำพูน เครือข่ายซึ่งเป็นอาจารย์อาวุโสของสถาบันแห่งหนึ่งในจังหวัดลำพูนนำแบบสอบถามไปที่โรงพยาบาลเพื่อขอมอบให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเป็นผู้ตอบ 1 ชุด ซึ่งเป็นชุดนายจ้าง และอีกหนึ่งชุดคือชุดลูกจ้างมอบให้ประชาสัมพันธ์ของโรงพยาบาลเป็นผู้ตอบ เมื่อถึงเวลาไปรับแบบสอบถามคืน พบว่าแบบสอบถามทั้งสองชุดกรอกโดยประชาสัมพันธ์ของโรงพยาบาล ซึ่งในกรณีเช่นนี้อาจเป็นไปได้ว่าผู้อำนวยการให้ข้อมูลแก่เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์แล้วให้เจ้าหน้าที่กรอกให้ หรือเจ้าหน้าที่ทำงานแทนผู้อำนวยการทั้งหมดโดยผู้อำนวยการไม่มีส่วนรู้เห็นก็เป็นได้ จึงให้เครือข่ายตรวจสอบโดยละเอียดอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเครือข่ายมั่นใจว่าเจ้าหน้าที่กรอกเองโดยพลการ

การแก้ไขปัญหานี้ทำได้โดยการขอให้เครือข่ายแจ้งชื่อ เบอร์โทรศัพท์ และประวัติของผู้อำนวยการเท่าที่เครือข่ายซึ่งเป็นคนในพื้นที่ทราบ จากนั้นหัวหน้าโครงการฯ โทรติดต่อไปทางโรงพยาบาลเพื่อสอบถามเวลารว่างของผู้อำนวยการ สิ่งที่ควรกระทำในการติดต่อคือแจ้งจุดประสงค์ของการทำงานวิจัยครั้งนี้อย่างชัดเจนและชี้แจงถึงข้อมูลที่ตรวจพบในแบบสอบถามว่าอาจนำไปสู่ผลสรุปที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง ซึ่งอาจทำให้ภาพรวมของการใช้และความต้องการภาษาต่างประเทศในภาคเหนือเป็นไปในอีกลักษณะหนึ่ง และอาจส่งผลกระทบต่อการวางแผนนโยบายของหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและมีส่วนรับผิดชอบต่อไปในอนาคตได้ อนึ่ง การทราบประวัติและความเคลื่อนไหวของผู้อำนวยการในกรณีนี้ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามรู้สึกว่าเป็นที่รู้จักและอยู่ในสายตาของสังคมภาคเหนือ ทำให้ผู้อำนวยการให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามใหม่เป็นอย่างดี

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้จะเป็นการนำเสนอข้อมูลของส่วนการผลิตที่เกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ ซึ่งได้มาจากผู้บริหาร ผู้สอน และผู้เรียน ตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา และการนำเสนอข้อมูลของส่วนการใช้ ซึ่งได้มาจากนายจ้าง/หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ลูกจ้าง/พนักงาน

การนำเสนอข้อมูลของส่วนการผลิตจะแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม โดยนำข้อมูลของผู้บริหารทุกระดับมาจัดไว้เป็นกลุ่มเดียวกัน ตามด้วยกลุ่มข้อมูลของผู้สอน และกลุ่มข้อมูลของผู้เรียนตามลำดับ และการนำเสนอข้อมูลของส่วนการใช้จะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยนำข้อมูลของนายจ้าง/หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ จัดไว้เป็นกลุ่มหนึ่ง และตามด้วยกลุ่มข้อมูลของลูกจ้าง/พนักงาน โดยการนำเสนอจะเดินตามประเด็นคำถาม

1. ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่ได้จากผู้บริหารระดับ
อนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา

ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ได้จากผู้บริหารมีรายละเอียดของประเด็นคำถาม ดังนี้

- 1) ประเภท/สังกัดของสถานศึกษา
- 2) ภาษาหลักที่ใช้ในการสอน
- 3) ขนาดสถานศึกษา
- 4) จำนวนผู้สอนภาษาต่างประเทศ
- 5) ลักษณะของผู้สอนภาษาต่างประเทศ
- 6) สัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียน (โดยเฉลี่ย)
- 7) สัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียน (โดยละเอียด)
- 8) คุณวุฒิผู้สอน
- 9) แหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา
- 10) ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา
- 11) นโยบายการสอนภาษาต่างประเทศ
- 12) ความต้องการเรียนภาษาต่างประเทศ
- 13) การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน
- 14) การจัดสรรงบประมาณด้านการเรียนการสอน
- 15) ความร่วมมือกับรัฐบาล/หน่วยงานต่างประเทศ
- 16) การพัฒนาศักยภาพผู้สอน
- 17) การปรับปรุงหลักสูตร
- 18) วิธีการรับผู้สอน
- 19) ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ประเภท/สังกัด

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละข้อมูลผู้บริหาร ตามประเภท/สังกัด

ข้อมูลทั่วไป	โครงการย่อย						
ประเภท/สังกัด	อนุบาล	ประถม	มัธยม ใหญ่	มัธยม กลาง	มัธยม เล็ก	อาชีวะ	อุดม
รัฐบาล	12(70.6)	21(87.5)	16(94.1)	16(94.1)	16(94.1)	15(88.2)	6(75)
- โรงเรียน สังกัดกรมสามัญ	-	-	16(94.1)	15(88.2)	16(94.1)	15(88.2)	-
- วิทยาลัย สังกัดกรมอาชีว ศึกษา	-	-	-	-	-	-	-
- สำนักงานคณะกรรมการการ ศึกษาขั้นพื้นฐาน	10(58.8)	20(83.3)	-	1(5.9)	-	-	-
- โรงเรียนขยายโอกาส	2(11.76)	1(4.16)	-	-	-	-	-
เอกชน	5(29.4)	3(12.5)	1(5.9)	1(5.9)	1(5.9)	2(11.8)	2(25)
- องค์กร/มูลนิธิ	3(17.6)	2(8.3)	1(5.9)	1(5.9)	-	-	-
- ในกำกับของรัฐ	2(11.7)	1(4.16)	-	-	1(5.9)	2(11.8)	-

ตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนระดับอนุบาลส่วนมากสังกัดรัฐบาล (คิดเป็นร้อยละ 70.6) แบ่งเป็นโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ร้อยละ 58.8) และโรงเรียนขยายโอกาส (ร้อยละ 11.76) เป็นเอกชน (คิดเป็นร้อยละ 29.4) อยู่ในรูปขององค์กร/มูลนิธิและในกำกับของรัฐ (ร้อยละ 17.6) และในกำกับของรัฐ (ร้อยละ 11.7) โรงเรียนระดับประถมศึกษาส่วนมากสังกัดรัฐบาล (ร้อยละ 87.5) โดยแบ่งเป็นสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ร้อยละ 83.3) และโรงเรียนขยายโอกาส (ร้อยละ 4.16) สังกัดเอกชน ร้อยละ 12.5 แบ่งออกโรงเรียนขององค์กร/มูลนิธิ ร้อยละ 17.6 และโรงเรียนในกำกับของรัฐ ร้อยละ 4.16

โรงเรียนมัธยมศึกษาและวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เกือบทั้งหมด (ร้อยละ 88 - 94) เป็นโรงเรียน/วิทยาลัยของรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา/กรมอาชีวศึกษา

สถานบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาร้อยละ 75 สังกัดรัฐบาล และร้อยละ 25 สังกัดเอกชน

2. ภาษาหลักที่ใช้ในการสอน

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและร้อยละภาษาหลักที่ใช้ในการสอน

ข้อมูลทั่วไป	โครงการย่อย						
	อนุบาล	ประถม	มัธยม ใหญ่	มัธยม กลาง	มัธยม เล็ก	อาชีว	อุดม
อังกฤษ	9(52.9)	8(33.3)	17(100)	17(100)	17(100)	17(100)	8(100)
เยอรมัน	-	-	1(5.9)	1(5.9)	-	-	3(37.5)
จีน	-	1(4.2)	2(11.8)	-	4(23.5)	6(8.8)	6(75)
ฝรั่งเศส	-	-	9(52.9)	1(5.9)	1(5.9)	3(17.6)	5(62.5)
ญี่ปุ่น	-	-	3(17.6)	2(11.8)	1(5.9)	3(17.6)	8(100)
พม่า	-	-	-	-	-	-	3(37.5)
เกาหลี	-	-	-	-	-	-	1(12.5)
อาหรับ	-	-	-	-	-	-	1(12.5)
เขมร	-	-	-	-	-	-	1(12.5)
อินเดีย	-	-	-	-	-	-	1(12.5)
สเปน	-	-	-	-	-	-	1(12.5)

ตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า ภาษาหลักที่ใช้ในการสอนในทุกระดับการศึกษา ได้แก่ อังกฤษ ภาษาเยอรมันมีการสอนในโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่และขนาดกลาง และในระดับอุดมศึกษา ภาษาจีนมีสอนในระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ในระดับอาชีวศึกษา และในระดับอุดมศึกษา ภาษาฝรั่งเศสและภาษาญี่ปุ่นมีสอนในทุกขนาดโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในระดับอาชีวศึกษา และในระดับอุดมศึกษา ภาษาพม่า ภาษาเกาหลี ภาษาอาหรับ ภาษาเขมร ภาษาอินเดีย ภาษาสเปนมีสอนในระดับอุดมศึกษาเท่านั้น

3. ขนาดสถานศึกษา

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและร้อยละขนาดสถานศึกษา

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
ขนาดสถานศึกษา*	อนุบาล	ประถม	มัธยม ใหญ่	มัธยม กลาง	มัธยม เล็ก	อาชีวฯ	อุดม
ขนาดเล็ก	3(17.7)	8(33.3)	-	3(17.6)	16(94.1)	5(29.4)	-
ขนาดกลาง	6(35.3)	10(41.7)	-	14(82.4)	1(5.9)	2(11.8)	-
ขนาดใหญ่	8(47)	6(25)	4(23.5)	-	-	2(11.8)	-
ขนาดใหญ่พิเศษ	-	-	13(76.5)	-	-	8(47.1)	8(100)*

* สำหรับขนาดของระดับอุดมศึกษาทั้ง 8 แห่งไม่ได้อยู่ในกรอบของคำถาม แต่เพื่อให้ตารางแสดงข้อมูลของประเด็นคำถามมีรูปแบบเดียวกันจึงบรรจุขนาดสถาบันระดับอุดมศึกษาเอาไว้ที่ ขนาดใหญ่พิเศษ

ตารางที่ 20 แสดงให้เห็นจำนวนและร้อยละสถานศึกษา การกำหนดขนาดของสถานศึกษามีความลักลั่นกัน ผู้วิจัยในระดับอนุบาลและประถมศึกษาไม่ได้กำหนดขนาดด้วยตัวเลข แต่ให้ผู้ประสานงานเครือข่ายตัดสินใจเอาเองว่าโรงเรียนใดเป็นขนาดใด ผู้วิจัยในระดับมัธยมและอาชีวศึกษาได้กำหนดขนาดสถานศึกษาเอาไว้ดังนี้

ขนาดเล็ก = 500 – 1,000 คน

ขนาดกลาง = 1,001 – 1,500 คน

ขนาดใหญ่ = 1,501 – 2,000 คน

ขนาดใหญ่พิเศษ = 2,001 คนขึ้นไป

โรงเรียนอนุบาลส่วนใหญ่จะเป็นขนาดใหญ่ (ร้อยละ 47) โรงเรียนระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 41.7) จะเป็นขนาดใหญ่ โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ร้อยละ 76.5 จะเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนมัธยมขนาดกลางร้อยละ 82.4 จะเป็นโรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนมัธยมขนาดเล็กร้อยละ 94.1 จะเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก วิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยละ 47.1 จะเป็นวิทยาลัยขนาดใหญ่พิเศษ สถาบันอุดมศึกษาร้อยละ 100 จะเป็นขนาดใหญ่พิเศษ

4. จำนวนผู้สอนภาษาต่างประเทศ
5. ลักษณะผู้สอนภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนผู้สอนภาษาต่างประเทศระดับอนุบาลและประถมศึกษา จำนวนโรงเรียน ค่าเฉลี่ยผู้สอนต่อโรง จำแนกตามการเป็นคนไทย ชาวต่างประเทศเจ้าของภาษา และชาวต่างประเทศไม่ใช่เจ้าของภาษา

ข้อมูลทั่วไป จำนวนและลักษณะ ผู้สอนภาษาต่างประเทศ	อนุบาลและประถมศึกษา					
	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ เจ้าของภาษา		ชาวต่างประเทศ ไม่ใช่เจ้าของภาษา	
	อนุบาล	ประถม	อนุบาล	ประถม	อนุบาล	ประถม
จำนวนผู้สอน	50	122	3	2	2	9
จำนวนโรงเรียน	14	24	2	3	1	2
เฉลี่ยผู้สอนต่อโรง	3	5	1-2	1	1-2	4

ตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า ในระดับอนุบาลและประถมศึกษา มีผู้สอนที่เป็นชาวไทยมากกว่าชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษาและชาวต่างประเทศที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา โดยเฉลี่ยมีผู้สอนในระดับอนุบาลที่เป็นชาวไทย 3 คนต่อโรง เป็นชาวต่างประเทศเจ้าของภาษา 1 – 2 คนต่อโรง และไม่ใช่เจ้าของภาษา 1 – 2 คนต่อโรงเช่นเดียวกัน

ในระดับประถมศึกษา มีผู้สอนที่เป็นชาวไทย เฉลี่ย 5 คนต่อโรง ผู้สอนเป็นชาวต่างประเทศเจ้าของภาษาเฉลี่ย 1 คนต่อโรง และไม่ใช่เจ้าของภาษาเฉลี่ย 4 คนต่อโรง

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	ระดับมัธยมและอาชีวศึกษา		
	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ เจ้าของภาษา	ชาวต่างประเทศ ไม่ใช่เจ้าของภาษา
จำนวนผู้สอน			
- 2-9 คน	2 (11.8)	8 (47.1)	-
- 10-17 คน	6 (35.3)	-	-
- 18-25 คน	6 (35.3)	-	-
- 26 คนขึ้นไป	3 (17.6)	-	-
ระดับมัธยมขนาดกลาง			
จำนวนผู้สอน			
- 2-9 คน	15 (88.2)	1 (5.9)	1 (5.9)
- 10-17 คน	1 (5.9)	-	-
- 18-25 คน	-	-	-
- 26 คนขึ้นไป	-	-	-
ระดับมัธยมขนาดเล็ก			
จำนวนผู้สอน			
- 2-9 คน	16 (94.1)	2 (11.8)	-
- 10-17 คน	1 (5.9)	-	-
- 18-25 คน	-	-	-
- 26 คนขึ้นไป	-	-	-
ระดับอาชีวศึกษา			
จำนวนผู้สอน			
- 2-9 คน	15 (88.2)	3 (17.6)	-
- 10-17 คน	1 (5.9)	-	-
- 18-25 คน	-	-	-
- 26 คนขึ้นไป	1 (5.9)	-	-

ตารางที่ 21 (ต่อ) แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนภาษาต่างประเทศในระดับมัธยมศึกษาจะเป็นชาวไทยเป็นส่วนใหญ่ โดยมีจำนวนผู้สอนตั้งแต่ 2 – 26 คนขึ้นไปในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวน 2 – 17 คนในโรงเรียนขนาดกลาง มีจำนวนตั้งแต่ 2 – 17 คนในโรงเรียนขนาดเล็ก ผู้สอนชาวต่างประเทศเจ้าของภาษาจะมีสอนในโรงเรียนขนาดใหญ่มากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก

ในระดับอาชีวศึกษา ผู้สอนภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่เป็นชาวไทย มีผู้สอนชาวต่างประเทศเจ้าของภาษาอยู่บ้าง แต่มีจำนวนน้อย

6. สัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียน (โดยเฉลี่ย)

ตารางที่ 22 สัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียน(โดยเฉลี่ย)

สัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียน	โครงการย่อย						
	อนุบาล	ประถม	มัธยม ใหญ่	มัธยม กลาง	มัธยมเล็ก	อาชีววะ	อุดม
ภาษาอังกฤษ	1 : 50	1 : 31	1 : 50	1 : 45	1 : 45	1 : 45	-
ภาษาเยอรมัน	-	-	-	-	-	-	-
ภาษาจีน	-	1 : 37	1 : 45	-	-	1 : 45	-
ภาษาฝรั่งเศส	-	-	1 : 45	-	-	-	-
ภาษาญี่ปุ่น	-	-	1 : 45	-	-	-	-

ตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า สัดส่วนผู้สอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับอนุบาล มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาอยู่ที่ 1 : 45 ถึง 1 : 50 ในขณะที่สัดส่วนผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาอยู่ที่ 1 : 31

สัดส่วนผู้สอนภาษาจีนในระดับประถมศึกษาอยู่ที่ 1 : 37 ในระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่ และในระดับอาชีวศึกษาอยู่ที่ 1 : 45

สัดส่วนผู้สอนภาษาฝรั่งเศสและภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนขนาดใหญ่อยู่ที่ 1 : 45 เท่ากัน

7. สัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียน (โดยละเอียด)

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนและร้อยละสัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียน (โดยละเอียด)

สัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียน	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=17)	ประถม (N=24)	มัธยม ใหญ่ (N=17)	มัธยม กลาง (N=17)	มัธยม เล็ก (N=17)	อาชีวะ (N=17)	อุดม
ภาษาอังกฤษ							
- น้อยกว่า 30 คน	-	-	-	-	5(31.3)	2(11.8)	-
- 30-39 คน	-	22(91.6)	-	2(12.5)	2(12.5)	1(5.9)	-
- 40-49 คน	-	-	6(35.3)	14(87.5)	9(56.3)	11(64.7)	-
- 50 คนขึ้นไป	17(100)	-	11(64.7)	-	-	2(11.8)	-
ภาษาฝรั่งเศส							
- น้อยกว่า 30 คน	-	-	-	1(6.3)	-	-	-
- 30-39 คน	-	-	-	-	-	-	-
- 40-49 คน	-	-	7(41.2)	1(6.3)	-	-	-
- 50 คนขึ้นไป	-	-	4(23.5)	-	-	1(5.9)	-
ภาษาเยอรมัน							
- น้อยกว่า 30 คน	-	-	1(5.9)	-	-	1(5.9)	-
- 30-39 คน	-	-	-	-	-	-	-
- 40-49 คน	-	-	-	-	-	-	-
- 50 คนขึ้นไป	-	-	-	-	-	-	-
ภาษาจีน							
- น้อยกว่า 30 คน	-	-	-	-	-	-	-
- 30-39 คน	-	2(8.3)	-	-	-	-	-
- 40-49 คน	-	-	2(11.8)	-	-	4(23.5)	-
- 50 คนขึ้นไป	-	-	-	-	-	1(5.9)	-
ภาษาญี่ปุ่น							
- น้อยกว่า 30 คน	-	-	1(5.9)	1(5.9)	1(5.9)	1(5.9)	-
- 30-39 คน	-	-	-	-	-	1(5.9)	-
- 40-49 คน	-	-	3(17.6)	-	-	1(5.9)	-
- 50 คนขึ้นไป	-	-	-	-	-	1(5.9)	-

ตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนระดับอนุบาล มีผู้เรียนภาษาอังกฤษมากกว่า 50 คน ต่อห้อง ร้อยละ 100 โรงเรียนระดับประถมศึกษา วิชาภาษาอังกฤษมีผู้เรียน 30 – 39 คน ต่อห้อง ร้อยละ 91.6 วิชาภาษาจีนมีผู้เรียน 30 – 39 คนต่อห้องร้อยละ 8.3

โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ วิชาภาษาอังกฤษมีผู้เรียน 50 คนขึ้นไปต่อห้อง ร้อยละ 64.7 มีผู้เรียน 40 – 49 คนต่อห้องร้อยละ 35.3 วิชาภาษาฝรั่งเศสมีผู้เรียน 40 – 49 คนต่อห้องร้อยละ 41.2 มีผู้เรียน 50 คนขึ้นไป ร้อยละ 23.5 วิชาภาษาเยอรมันมีผู้เรียนน้อยกว่า 30 คนต่อห้องร้อยละ 5.9 วิชาภาษาจีนมีผู้เรียน 40 – 49 คนต่อห้องร้อยละ 11.8 วิชาภาษาญี่ปุ่นมีผู้เรียน 40 – 49 คนต่อห้องร้อยละ 17.6 มีผู้เรียนน้อยกว่า 30 คนต่อห้องร้อยละ 5.9

โรงเรียนมัธยมขนาดกลางร้อยละ 87.5 วิชาภาษาอังกฤษมีผู้เรียน 40 – 49 คนต่อห้อง ร้อยละ 12.5 มีผู้เรียน 30 – 39 คนต่อห้อง วิชาภาษาฝรั่งเศสมีผู้เรียน 40 – 49 คนต่อห้องและน้อยกว่า 30 คนต่อห้อง ร้อยละ 6.3 วิชาภาษาญี่ปุ่นมีผู้เรียนน้อยกว่า 30 คนต่อห้องร้อยละ 5.9

โรงเรียนมัธยมขนาดเล็กร้อยละ 56.3 วิชาภาษาอังกฤษมีผู้เรียน 40 – 49 คนต่อห้อง ร้อยละ 31.3 มีผู้เรียนน้อยกว่า 30 คนต่อห้อง และร้อยละ 12.5 มีผู้เรียน 30 – 39 คนต่อห้อง วิชาภาษาญี่ปุ่นมีผู้เรียนน้อยกว่า 30 คนต่อห้องร้อยละ 5.9

ระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 64.7 วิชาภาษาอังกฤษมีผู้เรียน 40 – 49 คนต่อห้อง ร้อยละ 11.8 มีผู้เรียนน้อยกว่า 30 คนต่อห้องและ 50 คนขึ้นไปต่อห้อง ร้อยละ 5.9 มีผู้เรียนต่อห้อง 30 – 39 คนต่อห้อง วิชาภาษาฝรั่งเศสมีผู้เรียนตั้งแต่ 50 คนขึ้นไปต่อห้อง ร้อยละ 5.9 วิชาภาษาเยอรมันมีผู้เรียนน้อยกว่า 30 คนต่อห้องร้อยละ 5.9 วิชาภาษาจีนมีผู้เรียน 40 – 49 คนต่อห้องร้อยละ 23.5 มีผู้เรียน 50 คนขึ้นไปร้อยละ 5.9 วิชาภาษาญี่ปุ่นมีผู้เรียนต่อห้องทุกขนาดร้อยละ 5.9 เท่ากัน

8. คุณวุฒิผู้สอน

ตารางที่ 24 แสดงจำนวนและร้อยละคุณวุฒิผู้สอน

คุณวุฒิผู้สอน ภาษาต่างประเทศ	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N = 80)	ประถม (N = 115)	มัธยม ใหญ่ (N = 36)	มัธยม กลาง (N = 47)	มัธยมเล็ก (N = 49)	อาชีว (N = 29)	อุดม (N=52)
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	12(15.0)	5(4.3)	-	-	7(14.3)	-	-
- ปริญญาตรี	60(75.0)	100(87.0)	26(72.2)	39(83)	32(65.3)	18(62.1)	52(100)
- ปริญญาโท	4(5.0)	10(8.7)	10(27.8)	7(14.9)	10(20.4)	11(37.9)	40(76.9)
- ปริญญาเอก	-	-	-	-	-	-	5(9.62)
- อื่น ๆ (ม.6, ป.ศ.)	4(5.0)	-	-	-	-	-	-
วิชาเอก(ตรี)							
- จบตรงสาขา	9(11.3)	18(15.7)	29(80.6)	43(91.5)	38(77.6)	26(89.7)	49(94.2)
- จบไม่ตรงสาขา	91(88.7)	82(84.3)	8(22.2)	3(6.4)	11(22.4)	3(10.4)	3(5.8)
วิชาเอก(โท)							N=41
- จบตรงสาขา	-	-	-	-	-	-	39(95.1)
- จบไม่ตรงสาขา	-	-	-	-	-	-	2(4.9)

ตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนในทุกระดับจบการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 62.1 – 100 ในระดับอนุบาลถึงประถมศึกษาที่มีผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทร้อยละ 5 – 8.7 ในระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 14.9 – 27.8 ในระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 37.9 ในระดับอุดมศึกษาร้อยละ 76.9 ผู้สอนระดับอุดมศึกษาเท่านั้นที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก (ร้อยละ 9.62)

ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและวิชาเอกตรงกับภาษาเป้าหมายที่สอนในระดับอนุบาลและประถมศึกษาที่มีร้อยละ 11.3 – 15.7 ในระดับมัธยมศึกษาที่มีร้อยละ 77.6 – 91.5 ในระดับอาชีวศึกษามีร้อยละ 89.7 ในระดับอุดมศึกษาร้อยละ 94.2

ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทและวิชาเอกตรงกับภาษาเป้าหมายที่สอนพบในระดับอุดมศึกษาเท่านั้นและมีจำนวนร้อยละ 95.1

9. แหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา

ตารางที่ 25 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาที่ส่งเสริมการสอนภาษาต่างประเทศ

แหล่งการเรียนรู้ ในสถานศึกษาที่ส่งเสริม การสอนภาษาต่างประเทศ	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=17)	ประถม (N=24)	มัธยม ใหญ่ (N=17)	มัธยม กลาง (N=17)	มัธยม เล็ก (N=17)	อาชีวะ (N=17)	อุดม (N=8)
ห้องสมุดของโรงเรียน	16(94.1)	24(100)	17(100)	17(100)	16(94.1)	16(94.1)	8(100)
ห้องสมุดของหมวดวิชา/ สาขาวิชา/ภาควิชาภาษา อังกฤษ	-	-	12(70.6)	12(70.6)	12(70.6)	8(47.1)	8(100)
ห้องสมุดของหมวดวิชา/ สาขาวิชา/ภาควิชาภาษาฝรั่งเศส	-	-	1(5.9)	-	-	-	4(50.0)
ห้องสมุดของหมวดวิชา/ สาขาวิชา/ภาควิชาภาษา เยอรมัน	-	-	-	-	-	-	3(37.5)
ห้องสมุดของหมวดวิชา/ สาขาวิชา/ภาควิชาภาษาจีน	-	-	-	-	-	-	6(75.0)
ห้องสมุดของหมวดวิชา/ สาขาวิชา/ภาควิชาภาษา ญี่ปุ่น	-	-	-	-	-	-	5(62.5)
ห้องสมุดของหมวดวิชา/ สาขาวิชา/ภาควิชาภาษา พม่า	-	-	-	-	-	-	3(37.5)
ห้องสมุดของหมวดวิชา/ สาขาวิชา/ภาควิชาภาษา อินเดีย-บาลี-สันสกฤต	-	-	-	-	-	-	1(12.5)

ตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารของสถานศึกษาทุกระดับให้คำตอบว่ามีแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาของตนที่เป็นห้องสมุดร้อยละ 100 ที่เป็นห้องสมุดของหมวดวิชา/ภาควิชา/สาขาวิชาภาษาอังกฤษมีตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาไปจนถึงระดับอุดมศึกษาร้อยละ 47.1 – 100 ห้องสมุดของหมวดวิชา/ภาควิชา/สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสมีพบร้อยละ 5.9 ในโรงเรียนขนาดใหญ่ ระดับมัธยมศึกษา และร้อยละ 50 ในระดับอุดมศึกษา ห้องสมุดของหมวดวิชา/ภาควิชา/สาขาวิชาภาษาอื่นๆ ที่พบในระดับอุดมศึกษาได้แก่ ภาษาเยอรมันร้อยละ 37.5 ภาษาจีนร้อยละ 75 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 62.5 ภาษาพม่าร้อยละ 37.5 และภาษาฮินดี-บาลี-สันสกฤต ร้อยละ 12.5

10. ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา

ตารางที่ 26 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาที่ส่งเสริมการสอนภาษาต่างประเทศ

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
แหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาที่ส่งเสริมการสอนภาษาต่างประเทศ	อนุบาล (N=17)	ประถม (N=24)	มัธยม ใหญ่ (N=17)	มัธยม กลาง (N=17)	มัธยม เล็ก (N=17)	อาชีว (N=17)	อุดม (N=8)
เครื่องคอมพิวเตอร์							
- ไม่มี	-	-	6(35.3)	3(17.6)	5(29.4)	3(17.6)	-
- น้อยกว่า 40 เครื่อง	-	-	6(35.3)	9(52.9)	11(64.7)	8(47.1)	-
- 40-199 เครื่อง	15(88.2)	24(100)	5(29.4)	5(29.4)	1(5.9)	4(23.5)	-
- 200 เครื่องขึ้นไป	-	-	-	-	-	2(11.8)	-
ห้องปฏิบัติการทางภาษา							
- ไม่มี	-	-	4(23.5)	2(11.8)	6(35.3)	2(11.8)	-
- น้อยกว่า 40 เครื่อง	-	-	2(11.8)	4(23.5)	3(17.6)	10(58.8)	-
- 40-99 เครื่อง	13(76.5)	24(100)	9(52.9)	11(64.7)	7(41.7)	5(29.4)	-
- 100 เครื่องขึ้นไป	-	-	2(11.8)	-	1(5.9)	-	8(100)*
ศูนย์เรียนภาษาด้วยตนเอง							
- ไม่มี	-	-	6(35.3)	16(94.1)	16(94.1)	5(29.4)	2(25.0)
- 1 ศูนย์	-	-	9(52.9)	1(5.9)	1(5.9)	12(70.6)	-
- มากกว่า 1 ศูนย์	2(11.8)	24(100)	2(11.8)	-	-	-	-
- อื่น ๆ เช่น ห้องอินเทอร์เน็ต, วีดิทัศน์	1(5.8)	4(16.7)	-	-	-	-	-
ระบบอินเทอร์เน็ต							
- มี	-	-	-	-	-	-	8(100)
- ไม่มี	-	-	-	-	-	-	-
ซอฟต์แวร์การสอนภาษาต่างประเทศ							
- มี	-	-	-	-	-	-	5(62.5)
- ไม่มี	-	-	-	-	-	-	3(37.5)

* สถาบันอุดมศึกษามีห้องปฏิบัติการทางภาษามีระหว่าง 32-200 เครื่อง แล้วแต่ขนาดของสถาบัน

ตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่า สถาบันการศึกษามีเครื่องคอมพิวเตอร์มากกว่าไม่มี ในระดับอนุบาลศึกษาและประถมศึกษาร้อยละ 88.2 – 100 มีเครื่องคอมพิวเตอร์ตั้งแต่ 40 – 99 เครื่อง ในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาร้อยละ 35.3 – 64.7 มีเครื่องคอมพิวเตอร์น้อยกว่า 40 เครื่อง

สำหรับห้องปฏิบัติการทางภาษา ในระดับอนุบาลและประถมศึกษาร้อยละ 76.5 – 100 มี 40 – 99 เครื่อง ในระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 41.7 – 64.7 มี 40 – 99 เครื่อง ในระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 58.8 มีเครื่องในห้องปฏิบัติการทางภาษาน้อยกว่า 40 เครื่อง ในระดับอุดมศึกษาร้อยละ 100 มีเครื่องตั้งแต่ 32 – 100 เครื่องขึ้นไป

ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับอนุบาลร้อยละ 11.8 มีมากกว่า 1 ศูนย์ ระดับประถมร้อยละ 100 มีมากกว่า 1 ศูนย์ ในระดับมัธยมศึกษาใหญ่ร้อยละ 52.9 มี 1 ศูนย์ มัธยมศึกษากลางและขนาดเล็กร้อยละ 94.1 ไม่มีศูนย์ ในระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 70.6 มี 1 ศูนย์ ในระดับอุดมศึกษาร้อยละ 25 ไม่มีศูนย์

ระบบอินเทอร์เน็ตในระดับอุดมศึกษาร้อยละ 100 มีใช้ ซอฟต์แวร์การสอนภาษาต่างประเทศร้อยละ 62.5 มีใช้

ตอนที่ 2 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

1. นโยบายการสอนภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 27 แสดงร้อยละข้อมูลนโยบายการสอนภาษาต่างประเทศในระดับต่าง ๆ

นโยบายการสอน ภาษาต่างประเทศ	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=17)	ประถม (N=24)	มัธยม ใหญ่ (N=17)	มัธยม กลาง (N=17)	มัธยม เล็ก (N=17)	อาชีว (N=17)	อุดม
- ตามแผนการศึกษาภาค บังคับของหลักสูตร	15(88.2)	23(95.8)	17(100)	17(100)	17(100)	17(100)	-
- ตามความต้องการของนัก เรียน	10(58.2)	12(50)	15(88.2)	13(76.5)	10(58.8)	7(41.2)	-
- ตามความต้องการของผู้ป ครอง	12(70.6)	14(58.3)	10(58.8)	3(17.6)	7(41.2)	2(11.8)	-
- ตามความต้องการของ ตลาดแรงงาน	-	2(8.3)	4(23.5)	3(17.6)	4(23.5)	10(58.8)	-
- อื่น ๆ (ตามแนวโน้มของ สังคมและความต้องการของ คณะกรรมการสถานศึกษา)	2(11.8)	2(8.3)	-	-	-	-	-

ตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่า สถานศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงอาชีวศึกษาจัดแผนการสอนตามแผนการศึกษาภาคบังคับของหลักสูตรร้อยละ 88.2 – 100

การจัดแผนการศึกษาตามความต้องการของนักเรียนพบในระดับอนุบาลและประถมศึกษา ร้อยละ 50 – 58.2 ในระดับประถมศึกษาพบร้อยละ 58.8 – 88.2 ในระดับอาชีวศึกษาพบร้อยละ 41.2

การจัดแผนการศึกษาตามความต้องการของผู้ปกครองพบในระดับอนุบาลร้อยละ 70.6 ในระดับประถมศึกษาร้อยละ 58.3 ในระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 17.6 – 58.8 ในระดับอาชีวศึกษา 11.8

การจัดแผนการศึกษาตามความต้องการของตลาดแรงงานพบในระดับประถมศึกษาร้อยละ 8.3 ระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 17.6 – 23.5 ในระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 58.8

2. ความต้องการเรียนภาษาต่างประเทศ
3. การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน
4. การจัดสรรงบประมาณด้านการเรียนการสอน
5. ความร่วมมือกับรัฐบาล/หน่วยงานต่างประเทศ
6. การพัฒนาศักยภาพผู้สอน

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนและร้อยละการหาข้อมูลความต้องการเรียนภาษาต่างประเทศ การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ การจัดสรรงบประมาณด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การร่วมมือกับรัฐบาล/หน่วยงานต่างประเทศและการพัฒนาศักยภาพผู้สอน

การจัดการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศ	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=17)	ประถม (N=24)	มัธยม ใหญ่ (N=17)	มัธยม กลาง (N=17)	มัธยม เล็ก (N=17)	อาชีว (N=17)	อุดม (N=8)
หาข้อมูลความต้องการเรียน ภาษาต่างประเทศของผู้ เรียน							
- มี	12(70.6)	18(75.0)	14(82.4)	10(58.8)	13(76.5)	8(47.1)	8(100)
- ไม่มี	5(29.4)	6(25.0)	3(17.6)	7(41.2)	4(23.5)	9(52.9)	-
การพัฒนาศักยภาพของผู้ เรียนภาษาต่างประเทศ							
- มี	13(76.5)	19(79.2)	16(94.1)	12(70.6)	17(100)	13(76.5)	-
- ไม่มี	4(23.5)	5(20.8)	1(5.9)	5(29.4)	-	4(23.5)	-
การจัดสรรงบประมาณด้าน การเรียนการสอนภาษาต่าง ประเทศ							
- มี	7(41.2)	12(50.0)	17(100)	14(82.4)	17(100)	16(94.1)	7(87.5)
- ไม่มี	10(58.8)	12(50.0)	-	3(17.6)	-	1(5.9)	1(12.5)

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ร่วมมือกับรัฐบาล/หน่วยงานต่างประเทศเพื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ							
- มี	-	-	-	-	-	-	8(100)
- ไม่มี	-	-	-	-	-	-	-
พัฒนาศักยภาพผู้สอนภาษาต่างประเทศ							
- ฝึกอบรม	14(82.4)	22(91.6)	14(82.4)	14(82.4)	14(82.4)	15(88.2)	-
- ศึกษาทั้งในและต่างประเทศ	3(17.7)	6(25)	-	-	-	-	-
- ศึกษาต่างประเทศ	-	-	5(29.4)	2(11.8)	1(5.9)	-	-
- ศึกษาในประเทศ	-	-	8(47.1)	5(29.4)	5(29.4)	1(5.9)	-
- ฝึกอบรม/ดูงาน	-	-	-	-	-	-	7(87.5)
- เข้าร่วมประชุม/สัมมนา	8(47.1)	14(58.3)	15(88.2)	13(76.5)	13(76.5)	11(64.7)	6(75.0)
- ศึกษาต่อ	7(41.2)	4(16.6)	15(88.2)	12(70.6)	10(58.8)	8(47.1)	7(87.5)
- อื่น ๆ	-	1(4.16)	-	-	-	-	-

ตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่า ในสถานศึกษาทุกระดับส่วนใหญ่มีการหาข้อมูลความต้องการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนร้อยละ 58.8 – 84.2 ยกเว้นในระดับอาชีวศึกษาไม่มีการหาข้อมูลความต้องการฯ ร้อยละ 52.9 ทุกสถาบันการศึกษามีการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ สำหรับการจัดสรรงบประมาณด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศพบว่าเฉพาะในระดับอนุบาลและประถมศึกษาไม่มีการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ร้อยละ 50 – 58.8

ในระดับอุดมศึกษามีความร่วมมือกับรัฐบาล/หน่วยงานต่างประเทศเพื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศร้อยละ 100

สถานศึกษาส่วนใหญ่มีการพัฒนาศักยภาพผู้สอนภาษาต่างประเทศ โดยเป็นการส่งไปฝึกอบรม/ดูงาน ส่งเข้าร่วมประชุม/สัมมนา ส่งไปศึกษาต่อ

7. การปรับปรุงหลักสูตร

ตารางที่ 29 แสดงร้อยละการปรับปรุงหลักสูตร

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
การปรับปรุงหลักสูตร	อนุบาล (N=17)	ประถม (N=24)	มัธยม ใหญ่ (N=17)	มัธยม กลาง (N=17)	มัธยม เล็ก (N=17)	อาชีวะ (N=17)	อุดม (N=8)
- มากกว่า 1 ครั้ง/ปี						7.7	
- 1 ปี/ครั้ง	36.4	79.2	86.7	83.3	80.0	76.9	25.0
- 2 ปี/ครั้ง			13.3	16.7	20.0	15.4	
- 3 ปี/ครั้ง							12.0
- 4 ปี/ครั้ง							25.0
- ไม่ระบุ							37.5

ตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่า การปรับปรุงหลักสูตร 1 ปี/ครั้ง ได้แก่โรงเรียนระดับอนุบาลร้อยละ 36.4 ระดับประถมศึกษาร้อยละ 79.2 ระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 80 – 86.7 และระดับอุดมศึกษา ร้อยละ 25 และ การปรับปรุงหลักสูตร 3ปี/ครั้ง และ 4 ปี/ครั้ง ได้แก่ระดับอุดมศึกษาร้อยละ 12 และ ร้อยละ 25 ตามลำดับ

8. วิธีการรับผู้สอน

ตารางที่ 30 แสดงจำนวนและร้อยละวิธีการรับผู้สอน

การจัดการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศ	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=17)	ประถม (N=24)	มัธยม ใหญ่ (N=17)	มัธยม กลาง (N=17)	มัธยม เล็ก (N=17)	อาชีว (N=17)	อุดม (N=8)
วิธีการรับผู้สอนภาษาต่างประเทศ							
- จากบัญชีรายชื่อที่กรม สามัญศึกษา/กรมอาชีว ศึกษาคัดเลือกไว้	1(5.8)	8(33.3)	11(64.7)	15(88.2)	15(88.2)	8(47.1)	-
- สอบคัดเลือก	4(23.5)	2(8.3)	9(52.9)	5(29.4)	7(41.2)	11(64.7)	-
- สอบสัมภาษณ์	7(41.2)	8(33.3)	5(29.4)	7(41.2)	6(35.3)	12(70.6)	-
- ผลการเรียน	4(23.5)	3(12.5)	3(17.6)	2(11.8)	3(17.6)	7(41.2)	-
- ประวัติส่วนตัว	6(35.3)	7(29.1)	6(35.3)	2(11.8)	3(17.6)	7(41.2)	-
- รับโอน	-	-	-	-	-	2(11.8)	-
- อื่นๆ	7(41.2)	7(29.1)	-	-	-	-	-

ตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่า การรับผู้สอนภาษาต่างประเทศระดับอนุบาลจะมาจากการสอบสัมภาษณ์และอื่นๆ เช่น การทดสอบการสอน การย้ายเข้าออกประจำปี ร้อยละ 41.2 รองลงมาได้แก่ จากประวัติส่วนตัว ร้อยละ 35.3 จากบัญชีรายชื่อ ร้อยละ 5.8

การรับผู้สอนภาษาต่างประเทศระดับประถมศึกษาจะมาจากการสอบสัมภาษณ์และจากบัญชีรายชื่อ ร้อยละ 33.3 จากประวัติส่วนตัวและอื่นๆ เช่น การทดสอบการสอน การย้ายเข้าออกประจำปี ร้อยละ 29.1

ในระดับมัธยมศึกษาจะมาจากบัญชีรายชื่อ เป็นส่วนใหญ่ร้อยละ 64.7 – 88.2 ในมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ เป็นการสอบคัดเลือกร้อยละ 52.9 ดูประวัติส่วนตัวร้อยละ 35.3 การสอบสัมภาษณ์ร้อยละ 29.4 ในมัธยมศึกษาขนาดกลางเป็นการสอบสัมภาษณ์ร้อยละ 41.2 รองลงมาได้แก่การสอบคัดเลือกร้อยละ 29.4 ในมัธยมศึกษาขนาดเล็กเป็นการสอบคัดเลือก 41.2 รองลงมาเป็นการสอบสัมภาษณ์ร้อยละ 35.3

ในระดับอาชีวศึกษาจะมาจากการสอบสัมภาษณ์เป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.6 รองลงมาได้แก่ การสอบคัดเลือกร้อยละ 64.7 จากบัญชีรายชื่อ ร้อยละ 47.1

9. ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน

ตารางที่ 31 แสดงจำนวนและร้อยละปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

การจัดการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศ	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=17)	ประถม (N=24)	มัธยม ใหญ่ (N=17)	มัธยม กลาง (N=17)	มัธยม เล็ก (N=17)	อาชีว (N=17)	อุดม (N=8)
ปัญหาในการจัดการเรียน การสอนภาษาต่างประเทศ							
- ผู้สอนไม่เพียงพอ	11(64.7)	14(58.3)	10(58.8)	10(58.8)	9(52.9)	9(52.9)	-
- ผู้สอนสอนไม่ตรงกับวิชาที่ สำเร็จการศึกษา	10(58.8)	20(83.3)	3(17.6)	1(5.9)	3(17.6)	3(17.6)	-
- ผู้สอนมีภาระงานมากเกินไป	11(64.7)	14(58.3)	14(82.4)	17(100)	16(94.1)	11(64.7)	-
- จำนวนนักเรียนต่อห้อง เรียนมากเกินไป	9(52.9)	10(41.6)	14(82.4)	10(58.8)	4(23.5)	10(58.8)	-
- ขาดแหล่งการเรียนรู้ที่ สนับสนุนการเรียนภาษา ต่างประเทศ	15(88.2)	19(79.1)	11(64.7)	17(100)	14(82.4)	13(76.4)	-
นักเรียนขาดการฝึกฝนนอก ชั้นเรียน	11(64.7)	17(70.8)	15(88.2)	16(94.1)	16(94.1)	14(82.4)	-
นักเรียนไม่กล้าแสดงออก	8(47.1)	11(45.8)	14(82.4)	14(82.4)	14(82.4)	17(100)	-
งบประมาณมีไม่เพียงพอ	-	-	8(47.1)	10(58.8)	11(64.7)	7(41.2)	-
อื่นๆ	-	4(16.6)	-	-	-	-	-

ตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่าปัญหาของผู้สอนไม่เพียงพอตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงอาชีวศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 52.9 – 64.7 ผู้สอนสอนไม่ตรงกับวิชาที่สำเร็จการศึกษาพบมากในระดับอนุบาลและประถมศึกษา ร้อยละ 58.8 - 83.3 ในระดับมัธยมศึกษาพบร้อยละ 5.9 – 17.6 ในระดับอาชีวศึกษาพบร้อยละ 17.6

ปัญหาผู้สอนมีภาระงานมากเกินไปพบในระดับอนุบาลและระดับประถมศึกษา ร้อยละ 58.3 – 64.7 ในระดับมัธยมศึกษาพบร้อยละ 82.4 – 100 ในระดับอาชีวศึกษา 64.7

ปัญหาจำนวนผู้เรียนต่อห้องเรียนมากเกินไปพบในระดับอนุบาลและประถมศึกษาร้อยละ 41.6 – 52.9 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ร้อยละ 82.4 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางและขนาดเล็ก ร้อยละ 23.5 – 58.8 ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยละ 58.8 เท่ากัน

ปัญหาการขาดแหล่งการเรียนรู้ที่สนับสนุนการเรียนภาษาต่างประเทศในระดับอนุบาล และประถมศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 79.1 – 88.2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางร้อยละ 100 ในโรงเรียน มัธยมศึกษาใหญ่และขนาดเล็กอยู่ที่ร้อยละ 64.7 – 82.4 ในระดับอาชีวศึกษาอยู่ที่ 76.4

ปัญหานักเรียนขาดการฝึกฝนนอกชั้นเรียนในระดับอนุบาลและประถมศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 64.7 – 70.8 ในระดับโรงเรียนมัธยมอยู่ที่ 88.2 – 94.1 ในระดับอาชีวศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 82.4

ปัญหานักเรียนไม่กล้าแสดงออกในระดับอนุบาลถึงประถมศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 45.8 – 47.1 ในระดับมัธยมศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 82.4 และในระดับอาชีวศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 100

ปัญหางบประมาณมีไม่เพียงพอในระดับมัธยมศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 47.1 – 64.7 ในระดับอา ชิวศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 41.2

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่ได้จากผู้สอนระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา

ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ได้จากผู้สอนมีรายละเอียดของประเด็นคำถาม ดังนี้

- 1) เพศ
- 2) อายุ
- 3) ประสบการณ์การสอนภาษาต่างประเทศ
- 4) ประสบการณ์การสอนภาษาต่างประเทศ ระดับอุดมศึกษา
- 5) ระดับชั้นที่สอน
- 6) เนื้อหา/ทักษะที่ผู้สอนถนัดในการสอน
- 7) ความสามารถในการใช้ทักษะในการสอนวิชาภาษาเป้าหมาย
- 8) เนื้อหา/ทักษะที่ผู้สอนอุดมศึกษาถนัด
- 9) ทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาเป้าหมาย
- 10) การเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ
- 11) ภาระงานโดยรวม
- 12) ภาระการสอน
- 13) ประสบการณ์การสอนของผู้สอนระดับอุดมศึกษา
 - 13.1 ประสบการณ์การสอนวิชาเอก/โท
 - 13.2 ประสบการณ์การสอนวิชาพื้นฐาน
 - 13.3 ประสบการณ์การสอนวิชาเลือกเสรี
- 14) ประสบการณ์การใช้ภาษาในกิจกรรมต่างๆ
- 15) ภาระงานอื่นๆ ที่นอกเหนือจากงานสอนที่ผู้สอนรับผิดชอบในปัจจุบัน
- 16) การผลิตผลงานทางวิชาการ
- 17) ทักษะภาษาต่างประเทศที่ต้องการพัฒนา
- 18) หลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาเป้าหมาย
- 19) การมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรภาษาเป้าหมายของผู้สอน
- 20) ความเห็นของผู้สอนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน
- 21) ความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อการศึกษารายละเอียดหลักสูตร
- 22) ความเห็นผู้สอนที่มีต่อรูปแบบการสอน
- 23) การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
- 24) การประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบ
- 25) การใช้เครื่องมือวัดผล
- 26) กิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมาย

- 27) กิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมายระดับอุดมศึกษา
- 28) การใช้ได้ผลของกิจกรรมเสริมทักษะ
- 29) การปรับปรุงหลักสูตร
- 30) เนื้อหา/ทักษะการสอนและความรู้ด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ วัฒนธรรม
- 31) การเน้นเนื้อหา/ทักษะระดับปริญญาตรี
- 32) การเน้นเนื้อหา/ทักษะระดับปริญญาโท
- 33) เหตุผลการเลือกสอนภาษาเป้าหมาย
- 34) ความพึงพอใจในการเป็นผู้สอนภาษาเป้าหมาย
- 35) โอกาสใช้ภาษาเป้าหมาย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ
2. อายุ
3. ประสบการณ์การสอนภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 32 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเพศ อายุ ประสบการณ์การสอนภาษา
เป้าหมาย

ข้อมูลพื้นฐาน	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีวะ (N=34)	อุดม (N=52)
เพศ							
ชาย	1(1.3)	26(22.6)	2(3.92)	8(15.69)	12(23.53)	8(23.53)	11(21.15)
หญิง	79(98.7)	89(77.4)	48(94.12)	43(84.31)	39(76.47)	26(76.47)	40(76.92)
ไม่ระบุ	-	-	1(1.96)	-	-	-	1(1.92)
อายุ							
21 – 30 ปี	27(33.75)	18(15.65)	2(3.92)	13(25.49)	9(17.65)	11(32.35)	18(34.6)
31 – 40 ปี	17(21.25)	21(18.26)	10(19.61)	19(37.25)	25(49.02)	8(23.53)	13(25.0)
มากกว่า 40 ปี	36(45.00)	76(60.08)	39(76.47)	19(37.25)	17(33.33)	15(44.12)	21(40.4)
ประสบการณ์ การสอนภาษา ต่างประเทศ							
น้อยกว่า 1 ปี			3(5.88)	3(5.88)	4(7.84)	2(5.88)	
1 – 5 ปี			-	8(15.69)	5(9.80)	10(29.41)	
6 – 10 ปี			4(7.84)	12(23.53)	15(29.41)	4(11.76)	
มากกว่า 10 ปี			44(86.28)	28(54.90)	27(52.94)	18(52.94)	

ตารางที่ 32 (ต่อ)

ประสบการณ์การ อยู่ต่างประเทศ	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีวะ (N=34)	อุดม (N=52)
- ไม่เคยมีประสบการณ์	69(86.25)	107(93.04)	27(52.94)	48(94.12)	46(90.20)	29(85.29)	-
- ประเทศที่ใช้ ภาษาอังกฤษ	-	2(1.73)	15(29.41)	2(3.92)	3(5.88)	3(8.82)	-
- ประเทศอื่น ๆ	-	6(5.21)	9(17.65)	1(1.96)	2(3.92)	2(5.88)	-
จุดประสงค์ในการ อยู่ต่างประเทศ			(N=24)	(N=3)	(N=5)	(N=5)	
อยู่กับครอบครัว							
- 1 ปี	-	-	1(4.17)	-	-	2(40.00)	-
- 3 ปี	-	-	2(8.33)	-	1(20.00)	1(20.00)	-
ศึกษาต่อ							
- 1 – 1 ปี 5 เดือน	-	-	1(4.17)	-	-	2(40.00)	-
- 1 ปี 5 เดือน – 2 ปี	-	1(0.86)	2(8.33)	-	1(20.00)	1(20.00)	-
ฝึกอบรม							
- 14 – 30 วัน	-	-	4(16.67)	-	1(20.00)	1(20.00)	-
- 30 – 60 วัน	-	1(0.86)	3(12.50)	-	1(20.00)	-	-
- มากกว่า 60 วัน	-	-	7(29.17)	-	-	1(20.00)	-
ดูงาน							
- 5 – 15 วัน	-	3(2.60)	1(4.17)	2(66.67)	1(20.00)	1(20.00)	-
- 16 – 30 วัน	-	-	10(41.67)	-	2(40.00)	-	-
- มากกว่า 30 วัน	-	-	2(8.33)	1(33.33)	-	-	-
ท่องเที่ยว							
1 – 15 วัน	-	3(2.60)	1(4.17)	-	-	2(40.00)	-
16 – 20 วัน	-	-	1(4.17)	-	-	-	-

ตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่า เพศของผู้สอนในทุกระดับการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเป็นหญิงเป็นส่วนใหญ่ คือ ตั้งแต่ร้อยละ 76.5 ถึง 98.7 อายุส่วนใหญ่ของผู้สอนอยู่ที่มากกว่า 40 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 44.12 ถึง 76.47 ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาขนาดเล็กส่วนใหญ่ (ร้อยละ 49.2) อายุระหว่าง 31-40 ปี ผู้สอนระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 34.61) อายุระหว่าง 21-30 ปี สำหรับผู้สอนระดับมัธยมศึกษา ขนาดกลาง อายุระหว่าง 31-40 ปี และ 40 ปี ขึ้นไป มีจำนวนร้อยละเท่ากัน คือ 37.25

ประสบการณ์การสอนภาษาต่างประเทศ ส่วนใหญ่ของผู้สอนระดับมัศึกษามีมากกว่า 10 ปีขึ้นไป โดยเป็นผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ร้อยละ 86.28 ขนาดกลาง ขนาดเล็ก และวิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยละ 52.94 – 54.90

ผู้สอนระดับอนุบาล ประถมศึกษา และอาชีวศึกษาร้อยละ 85.29 – 94.12 ผู้สอนมัธยมศึกษาใหญ่ร้อยละ 52.94 ไม่มีประสบการณ์การอยู่ต่างประเทศ

ผู้สอนที่มีประสบการณ์ในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ มีจำนวนน้อย คือระหว่างร้อยละ 1.96 – 5.88 ในผู้สอนระดับประถม มัธยมศึกษาขนาดกลาง ขนาดเล็ก และอาชีวศึกษา ในผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ร้อยละ 17.65

จุดประสงค์ของการอยู่ต่างประเทศเป็นการอยู่กับครอบครัว ระยะเวลา 1 ปี ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ร้อยละ 4.17 ผู้สอนอาชีวศึกษาร้อยละ 40 ระยะเวลา 3 ปี ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ร้อยละ 8.33 ขนาดเล็กและอาชีวศึกษาร้อยละ 20 เท่ากัน

การศึกษาระยะเวลา 1 ปี – 1 ปี 5 เดือน ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 4.17 อาชีวศึกษาร้อยละ 40 การศึกษาระยะเวลา 1 ปี 5 เดือน ถึง 2 ปี ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ 8.33 ขนาดเล็ก และอาชีวศึกษาร้อยละ 20 เท่ากัน

ฝึกอบรมระยะเวลา 14 – 30 วัน ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 16.67 ขนาดเล็ก และอาชีวศึกษาร้อยละ 20 เท่ากัน ระยะเวลา 30 – 60 วัน ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 12.50 ขนาดเล็กร้อยละ 20 ฝึกอบรมระยะเวลามากกว่า 60 วัน ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 29.17 อาชีวศึกษาร้อยละ 20

ดูงานระยะเวลา 5 – 15 วัน ได้แก่ผู้สอนประถมร้อยละ 2.60 ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 4.17 ขนาดกลางร้อยละ 66.67 ขนาดเล็ก และอาชีวศึกษาร้อยละ 20 เท่ากัน ดูงานระยะเวลา 16 – 30 วัน ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 41.67 ขนาดเล็กร้อยละ 40 ดูงานระยะเวลามากกว่า 30 วัน ได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 8.33 ขนาดกลาง 33.33

ท่องเที่ยวระยะเวลา 1 – 15 วัน ได้แก่ผู้สอนประถมร้อยละ 2.60 ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 4.17 อาชีวศึกษาร้อยละ 40 ระยะเวลา 16 – 20 วัน ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 4.17

4. ประสบการณ์การสอนภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ 33 แสดงร้อยละค่าเฉลี่ยประสบการณ์การสอนภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษา แยกตามภาษาเป้าหมาย

ประสบการณ์การสอน	อุดมศึกษา	
	ระดับปริญญาตรี	ระดับปริญญาโท
ภาษาต่างประเทศที่สอน	ค่าเฉลี่ยจำนวนปีที่สอน	ค่าเฉลี่ยจำนวนปีที่สอน
ภาษาอังกฤษ	9.28	1.34
ภาษาฝรั่งเศส	11.44	0.11
ภาษาเยอรมัน	10.00	-
ภาษาจีน	5.8	-
ภาษาญี่ปุ่น	6.7	-
ภาษาพม่า	8.33	2
ค่าเฉลี่ยรวม	10.00	1.15

ตารางที่ 33 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนภาษาเป้าหมายระดับอุดมศึกษาในระดับปริญญาตรีมีประสบการณ์การสอนภาษาเป้าหมายมาแล้วเฉลี่ย 10 ปี ในระดับปริญญาโท 1.15 ปี

5. ระดับชั้นที่สอน

ตารางที่ 34 แสดงจำนวนและร้อยละระดับชั้นที่สอน

ข้อมูลพื้นฐาน	โครงการย่อย					
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยมใหญ่ (N=51)	มัธยมกลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีว (N=34)
ระดับชั้นที่สอน						
อนุบาล	60(75.0)	51(44.3)	-	-	-	-
ประถมศึกษา ตอนต้น	11(13.8)	45(39.1)	-	-	-	-
ประถมศึกษา ตอนปลาย	8(10.0)	15(13.0)	-	-	-	-
มัธยมศึกษา ตอนต้น	-	-	28(54.9)	37(72.5)	45(88.2)	-
มัธยมศึกษา ตอนปลาย	-	-	40(78.4)	41(80.4)	43(84.3)	-
อาชีวศึกษา (ปวช.)	-	-	-	-	-	32(94.1)
อาชีวศึกษา (ปวส.)	-	-	-	-	-	25(73.5)
อาชีวศึกษา (ปทส.)	-	-	-	-	-	1(2.9)
อื่น ๆ เช่น ขยายโอกาส มัธยมต้นและมัธยม ปลาย	1(1.25)	4(3.5)	-	-	-	-

ตารางที่ 34 แสดงให้เห็นว่า มีการสอน 2 ระดับในผู้สอนตั้งแต่ระดับอนุบาลไปจนถึงระดับอาชีวศึกษา ผู้สอนระดับอนุบาลส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75) สอนในระดับอนุบาล ผู้สอนระดับประถมร้อยละ 44.34 สอนในระดับอนุบาล มีเพียงร้อยละ 39.13 ที่สอนระดับประถมตอนต้น และร้อยละ 13.04 ที่สอนระดับประถมตอนปลาย ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ร้อยละ 78.43 สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ร้อยละ 80.39 สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ร้อยละ 88.23 สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 94.12) สอนระดับ ปวช.

6. เนื้อหา/ทักษะที่ผู้สอนถนัดในการสอน

ตารางที่ 35 แสดงจำนวนและร้อยละเนื้อหา/ทักษะที่ผู้สอนถนัดในการสอน

ข้อมูลพื้นฐาน	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยม เล็ก (N=51)	อาชีว (N=34)	อุดม (N=52)
เนื้อหา/ทักษะที่ผู้สอนถนัด ในการสอน							
ออกเสียง	12(15.00)	10(8.69)	29(56.86)	26(50.98)	23(45.10)	15(44.12)	-
คำศัพท์	23(28.75)	32(27.82)	35(68.63)	42(82.35)	38(74.51)	17(50.00)	-
ไวยากรณ์	3(3.75)	23(20.00)	42(82.35)	41(80.39)	43(84.31)	19(55.88)	-
การฟัง	-	-	29(56.86)	24(47.06)	19(37.25)	14(41.18)	-
การพูด	22(27.50)	12(10.43)	34(66.67)	24(47.06)	19(37.25)	24(70.59)	-
การอ่าน	12(15.00)	20(17.39)	38(74.51)	39(76.47)	25(49.02)	27(79.41)	-
การเขียน	17(21.25)	17(14.78)	30(58.82)	23(45.10)	43(84.31)	15(44.12)	-
วัฒนธรรม	-	-	2(3.92)	-	-	-	-
ไม่ตอบ	15(18.75)	-	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	5(6.25)	1(0.86)	-	-	-	-	-

ตารางที่ 35 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนระดับต่างๆ ที่ถนัดการออกเสียงได้แก่ ผู้สอนอนุบาลและประถม ร้อยละ 8.69 – 15 ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาร้อยละ 45.10 – 56.86

ถนัดคำศัพท์ ได้แก่ผู้สอนอนุบาลและประถมร้อยละ 27.82 – 28.75 ระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 68.63 – 82.35 ระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 50

ถนัดไวยากรณ์ ได้แก่ผู้สอนอนุบาลร้อยละ 3.75 ผู้สอนประถมร้อยละ 20 ผู้สอนระดับ มัธยมศึกษาร้อยละ 80.39 – 84.31 ระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 55.88

ถนัดการฟัง ได้แก่ผู้สอนมัธยมและอาชีวศึกษาร้อยละ 37.25 – 56.86

ถนัดการพูด ได้แก่ผู้สอนอนุบาลร้อยละ 27.50 ผู้สอนประถมร้อยละ 10.43 ผู้สอนมัธยม ร้อยละ 37.25 – 66.67 ผู้สอนอาชีวศึกษาร้อยละ 70.59

ถนัดการอ่าน ได้แก่ผู้สอนอนุบาลและประถมศึกษา ร้อยละ 15 – 17.39 ผู้สอนโรงเรียน มัธยมขนาดใหญ่ร้อยละ 49.02 – 76.47 ผู้สอนอาชีวศึกษาร้อยละ 79.41

ถนัดการเขียน ได้แก่ ผู้สอนอนุบาลและประถมศึกษา ร้อยละ 14.78 – 21.25 ผู้สอนมัธยม ร้อยละ 45.10 – 84.31 ผู้สอนอาชีวศึกษาร้อยละ 44.12

7. ความสามารถในการใช้ทักษะในการสอนวิชาภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 36 แสดงจำนวนและร้อยละความสามารถในการใช้ทักษะในการสอนวิชาภาษาเป้าหมาย

ความสามารถ ในการใช้ทักษะ ในการสอนวิชา ภาษาเป้าหมาย	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีว (N=34)	อุดม (N=52)
การฟัง	(N=73) 41(56.16)*	(N=113) 59(52.21)*	37(72.55)	29(56.86)	34(66.67)	23(67.65)	-
การพูด	(N=75) 36(48.00)*	(N=110) 57(51.82)*	33(64.71)	31(60.75)	39(76.47)	26(76.47)	-
การอ่าน	(N=72) 32(44.44)*	(N=113) 55(48.67)*	33(64.71)	(N=50) 31(62.00)	33(64.71)	23(67.65)	-
การเขียน	(N=78) 37(47.44)*	(N=114) 58(50.88)*	29(56.86)	22(43.14)	32(62.75)	21(61.76)	-

(* ระดับปานกลาง)

ตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการใช้ทักษะการฟังของผู้สอนอนุบาลและประถมศึกษา มีร้อยละ 52.21 – 56.16 ในระดับปานกลาง ผู้สอนระดับมัธยมศึกษา มีร้อยละ 56.86 – 72.55 ในระดับมาก ผู้สอนอาชีวศึกษาร้อยละ 67.65 ในระดับมาก

ความสามารถในการใช้ทักษะการพูดของผู้สอนอนุบาลและประถมศึกษา มีร้อยละ 48 – 51.82 ในระดับปานกลาง ผู้สอนระดับมัธยมร้อยละ 60.75 – 76.47 ในระดับมาก ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 76.47 ในระดับมาก

ความสามารถในการใช้ทักษะการอ่านของผู้สอนอนุบาลและประถมศึกษา มีร้อยละ 44.44 – 48.67 ในระดับปานกลาง ผู้สอนระดับมัธยมร้อยละ 62 – 64.71 ในระดับมาก ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 67.65 ในระดับมาก

ความสามารถในการใช้ทักษะการเขียนของผู้สอนอนุบาลและประถมศึกษา มีร้อยละ 47.44 – 50.88 ในระดับปานกลาง ผู้สอนระดับมัธยมร้อยละ 43.14 – 62.75 ในระดับมาก ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 61.76 ในระดับมาก

8. เนื้อหา/ทักษะที่ผู้สอนอุดมศึกษานัด

ตารางที่ 37 แสดงลำดับเนื้อหา/ทักษะที่ผู้สอนอุดมศึกษานัดมากที่สุดและน้อยที่สุด 3 อันดับ

เนื้อหา/ทักษะ	ถนัดมากที่สุด	ถนัดน้อยที่สุด
การฟัง	2	3
การพูด	-	2
การอ่าน	1	-
การเขียน	3	-
ไวยากรณ์	3	1
ศัพท์	1	3
ล้าม	-	1
แปล	2	2

ตารางที่ 37 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนระดับอุดมศึกษานัดเนื้อหา/ทักษะต่อไปนี้มากที่สุด เรียงตามลำดับได้ดังนี้ อันดับ 1 การอ่านและศัพท์ อันดับ 2 การฟังและแปล อันดับ 3 การเขียนและไวยากรณ์

เนื้อหา/ทักษะที่ถนัดน้อยที่สุด เรียงตามลำดับได้ดังนี้ อันดับ 1 ไวยากรณ์และล้าม อันดับ 2 การพูดและการแปล อันดับ 3 การฟังและศัพท์

9. ทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 38 แสดง ลำดับ จำนวนและร้อยละความเห็นผู้สอนเกี่ยวกับทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาเป้าหมาย

ความคิดเห็น	โครงการย่อย						
ทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาเป้าหมาย	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีวฯ (N=34)	อุดม (N=52)
การฟัง							
ลำดับ	3	4	1	1	1	1	-
จำนวนและร้อยละ	16(20.00)	9(7.80)	29(56.86)	29(56.86)	28(54.90)	20(58.82)	-
การพูด							
ลำดับ	1	2	2	2	2	2	-
จำนวนและร้อยละ	40(50.00)	35(30.40)	27(52.94)	27(52.94)	30(58.82)	19(55.88)	-
การอ่าน							
ลำดับ	2	3	3	3	3	3	-
จำนวนและร้อยละ	20(25.00)	27(23.50)	26(50.98)	34(66.67)	34(66.67)	24(70.59)	-
การเขียน							
ลำดับ	4	1	4	4	4	4	-
จำนวนและร้อยละ	15(18.80)	38(33.00)	36(70.59)	42(82.35)	38(74.51)	27(79.41)	-

ตารางที่ 38 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนมัธยมและอาชีวศึกษาร้อยละ 54.90 – 58.82 ให้ทักษะการฟังเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาเป้าหมายลำดับ 1 ร้อยละ 52.94 – 58.82 ให้ทักษะการพูดเป็นลำดับ 2 ร้อยละ 50.98 – 70.59 ให้ทักษะการอ่านเป็นลำดับ 3 และร้อยละ 70.59 – 82.35 ให้ทักษะการเขียนเป็นทักษะลำดับ 4

ในขณะที่ผู้สอนอนุบาลร้อยละ 50 ให้ทักษะการพูดเป็นลำดับ 1 ร้อยละ 25 ให้ทักษะการอ่านเป็นลำดับ 2 ร้อยละ 20 ให้ทักษะการฟังเป็นลำดับ 3 และร้อยละ 18.80 ให้ทักษะการเขียนเป็นลำดับ 4

ผู้สอนระดับประถมร้อยละ 33.0 ให้ทักษะการเขียนเป็นลำดับ 1 ร้อยละ 30.40 ให้ทักษะการพูดเป็นลำดับ 2 ร้อยละ 23.50 ให้ทักษะการอ่านเป็นลำดับ 3 และร้อยละ 7.80 ให้ทักษะการฟังเป็นลำดับ 4

10. การเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 39 แสดงจำนวนและร้อยละการเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ

การเพิ่มพูนความรู้ ด้านภาษาต่างประเทศในช่วงระยะเวลา 5 ปี	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีว (N=34)	อุดม (N=52)
ไม่มีการเพิ่มพูน ความรู้	43(53.75)	53(46.08)	2(3.92)	5(9.80)	5(9.80)	14(41.18)	-
ศึกษาต่อ							
- ศึกษาต่อใน ประเทศ	7(8.75)	8(6.95)	10(19.61)	6(11.76)	8(15.69)	5(14.71)	-
- ศึกษาต่อต่าง ประเทศ	-	-	1(1.96)	-	-	-	-
เข้าร่วมอบรม/ สัมมนา	20(25.00)	54(46.95)	38(74.51)	40(78.43)	39(76.47)	16(47.06)	-
ทำงานร่วมกับชาว ต่างประเทศ	-	-	-	1(1.96)	-	-	-
ทัศนศึกษา	-	-	1(1.96)	-	-	-	-

ตารางที่ 39 แสดงให้เห็นว่า ในช่วงระยะเวลา 5 ปี ในระดับอนุบาลและประถมศึกษา ผู้สอนร้อยละ 46.08 – 53.75 ในระดับมัธยมศึกษาผู้สอนร้อยละ 3.92 – 9.80 ในระดับอาชีวศึกษาผู้สอนร้อยละ 41.18 ไม่มีการเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ

สำหรับการศึกษาต่อภายในประเทศ ได้แก่ ผู้สอนอนุบาลและมัธยมร้อยละ 6.95 – 8.75 ผู้สอนมัธยมและอาชีวศึกษาผู้สอนร้อยละ 11.76 – 19.61 มีเพียงผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 1.96 ที่ได้ศึกษาต่อต่างประเทศ

ผู้สอนที่เข้าร่วมอบรม/สัมมนา ได้แก่ ผู้สอนอนุบาลและประถมร้อยละ 25 – 46.95 ผู้สอนมัธยมร้อยละ 74.51 – 78.43 และผู้สอนอาชีวศึกษาผู้สอนร้อยละ 47.06

ผู้สอนที่ได้ไปทัศนศึกษา ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 1.96 ทำงานร่วมกับชาวต่างประเทศ ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดกลางร้อยละ 1.96

11. ภาระงานโดยรวม

ตารางที่ 40 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นภาระงานโดยรวมผู้สอนระดับอุดมศึกษา

ความคิดเห็น ภาระงานโดยรวม	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยม เล็ก (N=51)	อาชีวะ (N=34)	อุดม (N=52)
น้อย	-	-	-	-	-	-	2(3.8)
เหมาะสม	-	-	-	-	-	-	26(50.0)
มาก	-	-	-	-	-	-	24(46.2)

ตารางที่ 40 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนระดับอุดมศึกษาคิดว่าภาระงานโดยรวมเหมาะสมร้อยละ 50 และคิดว่าภาระงานโดยรวม มาก ร้อยละ 46.2

ตารางที่ 41 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นภาระงานโดยรวมของผู้สอนระดับอุดมศึกษา แยกตามภาษาเป้าหมาย

ความคิดเห็น	อุดมศึกษา					
	อังกฤษ (N=16)	ฝรั่งเศส (N=9)	เยอรมัน (N=4)	จีน (N=10)	ญี่ปุ่น (N=10)	พม่า (N=3)
น้อย	-	-	-	2(20.0)	-	-
เหมาะสม	8(50.0)	5(55.6)	2(50.0)	3(30.0)	6(60.0)	2(66.7)
มาก	8(50.0)	4(44.4)	2(50.0)	5(50.0)	4(40.0)	1(33.3)

ตารางที่ 41 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษ ภาษาเยอรมันคิดว่า ภาระงาน เหมาะสม และ มาก ร้อยละ 50 เท่ากัน ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสคิดว่า เหมาะสม ร้อยละ 55.6 ผู้สอนภาษาจีนคิดว่า มาก ร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 60 และผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 66.7 คิดว่า ภาระงาน โดยรวมเหมาะสม

12. การการสอน

ตารางที่ 42 แสดงจำนวนและร้อยละการการสอนระดับอนุบาลและประถมศึกษา

ภาระงานสอนโดยรวม	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยม เล็ก (N=51)	อาชีว (N=34)	อุดม (N=52)
จำนวนรายวิชาที่สอนต่อ ภาคเรียน							
- 1 - 3 รายวิชา	-	47(40.86)	-	-	-	-	-
- มากกว่า 3 รายวิชา	43(53.75)	99(86.08)	-	-	-	-	-
- ไม่ตอบ	-	16(13.91)	-	-	-	-	-
จำนวนชั่วโมงที่สอนต่อ สัปดาห์							
- ต่ำกว่า 10 ชั่วโมง	-	8(6.95)	-	-	-	-	-
- 11 - 20 ชั่วโมง	-	43(37.39)	-	-	-	-	-
- มากกว่า 20 ชั่วโมง	37(46.25)	56(48.69)	-	-	-	-	-
- ไม่ตอบ	-	8(6.95)		-	-	-	-

ตารางที่ 42 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนอนุบาลร้อยละ 53.75 ผู้สอนประถมศึกษาร้อยละ 86.08 สอนมากกว่า 3 รายวิชาต่อภาคเรียน ผู้สอนทั้งสองระดับสอนมากกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ร้อยละ 46.25 – 48.69

ตารางที่ 43 แสดงจำนวนและร้อยละภาระการสอนภาษาอังกฤษ

ภาระงานสอน	โครงการย่อย						
ภาษาอังกฤษ	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีว (N=34)	อุดม (N=52)
จำนวนรายวิชาต่อ ภาคเรียน			(N=41)	(N=49)	(N=50)	(N=29)	(N=10)
1 - 3 รายวิชา	-	-	38(92.7)	46(93.9)	36(72.0)	17(58.8)	10(100)
มากกว่า 3 ราย วิชา	33(41.3)	65(65.5)	3(7.3)	3(6.1)	14(28.0)	12(41.4)	-
ไม่ตอบ	47(58.8)	-	-	-	-	-	-
จำนวนชั่วโมงต่อ สัปดาห์							(N=10)
น้อยกว่า 12 ชั่วโมง	33(41.3)	-	7(17.1)	6(12.2)	6(12.0)	1(3.5)	9(90.0)
12 - 15 ชั่วโมง	-	-	2(4.9)	3(6.1)	6(12.0)	3(10.3)	1(10.0)
มากกว่า 15 ชั่วโมง	-	97(84.3)	32(78.1)	40(81.6)	38(76.0)	25(86.2)	-
จำนวนนักเรียน ต่อห้องเรียน							
น้อยกว่า 40 คน	33(41.3)	-	12(29.3)	41(83.7)	44(88.0)	29(100)	-
40 คนขึ้นไป	-	94(81.7)	29(70.7)	8(16.3)	6(12.0)	-	-

ตารางที่ 43 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่สอน 1 – 3 รายวิชาต่อภาคเรียนส่วนใหญ่เป็นผู้สอนระดับมัธยม อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา โดยเป็นผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลางร้อยละ 92.7 – 93.9 ขนาดเล็กร้อยละ 72 อาชีวศึกษาร้อยละ 58.8 อุดมศึกษาร้อยละ 100

ผู้สอนมากกว่า 3 รายวิชาต่อภาคเรียนอยู่ในระดับอนุบาลและประถมศึกษา โดยเป็นผู้สอนอนุบาลร้อยละ 41.3 ประถมร้อยละ 65.5 ระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 41.4

ผู้สอนน้อยกว่า 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ได้แก่ผู้สอนอนุบาลร้อยละ 41.3 ผู้สอนระดับอุดมศึกษาร้อยละ 90 ผู้สอนระหว่าง 12 – 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีจำนวนน้อยในระดับมัธยม อาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา คือร้อยละ 4.9 – 12.0 ผู้สอนมากกว่า 15 ชั่วโมง ได้แก่ผู้สอนประถมร้อยละ 84.3 ผู้สอนระดับมัธยมและอาชีวศึกษาร้อยละ 76 – 86.2

จำนวนนักเรียนต่อห้องน้อยกว่า 40 คน ในระดับอนุบาลมีร้อยละ 41.3 ในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลางร้อยละ 83.7 – 88 ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยละ 100 จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 40 คนขึ้นไปมีในระดับประถมร้อยละ 81.7 ในโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 70.7

ตารางที่ 44 แสดงจำนวนและร้อยละภาระการสอนภาษาฝรั่งเศส

ภาระงานสอน	โครงการย่อย						
ภาษาฝรั่งเศส	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีวฯ (N=34)	อุดม (N=52)
จำนวนรายวิชาต่อภาคเรียน			(N=12)	(N=2)	(N=2)		(N=8)
1 - 3 รายวิชา			9(75.00)	-	1(50.00)	-	8(100)
มากกว่า 3 รายวิชา			3(25.00)	2(100)	1(50.00)	-	-
จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์							(N=8)
น้อยกว่า 12 ชั่วโมง			6(50.00)	-	-	-	7(87.5)
12 - 15 ชั่วโมง			-	1(50.00)	2(100)	-	1(12.5)
มากกว่า 15 ชั่วโมง			6(50.00)	1(50.00)	-	-	-
จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน							
น้อยกว่า 40 คน			5(41.67)	2(100)	1(100)	-	-
40 คนขึ้นไป			7(58.33)	-	-	-	-

ตารางที่ 44 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสที่สอน 1 – 3 รายวิชาต่อภาคเรียน เป็นผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 75 ขนาดเล็กร้อยละ 50 ในระดับอุดมศึกษาร้อยละ 100 ผู้ที่สอนมากกว่า 3 รายวิชาต่อภาคเรียน เป็นผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 25 ขนาดกลางร้อยละ 100 ขนาดเล็กร้อยละ 50

ผู้ที่สอนน้อยกว่า 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 50 ขนาดในระดับอุดมศึกษาร้อยละ 87.5 สอนระหว่าง 12 – 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นผู้สอนในโรงเรียนขนาดกลางร้อยละ 50 ขนาดเล็กร้อยละ 100 ในระดับอุดมศึกษาร้อยละ 12.5 สอนมากกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 50 ขนาดกลางร้อยละ 50

ผู้สอนที่มีจำนวนนักเรียนต่อห้องน้อยกว่า 40 คน เป็นผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 41.67 ขนาดกลางและขนาดเล็กร้อยละ 100 ผู้สอนที่มีจำนวนนักเรียนต่อห้องตั้งแต่ 40 คนขึ้นไป เป็นผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 58.33

ตารางที่ 45 แสดงจำนวนและร้อยละภาระการสอนภาษาเยอรมัน

ภาระงานสอน	โครงการย่อย						
ภาษาเยอรมัน	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีวะ (N=34)	อุดม (N=52)
จำนวนรายวิชาต่อภาคเรียน			(N=1)				(N=4)
1-3 รายวิชา							1(25.0)
มากกว่า 3 รายวิชา			1(100)				3(75.0)
จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์							(N=4)
น้อยกว่า 12 ชั่วโมง							1(24.0)
12-15 ชั่วโมง							3(75.0)
- มากกว่า 15 ชั่วโมง	-	-	1(100)	-	-	-	-
จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน							
- น้อยกว่า 40 คน	-	-	1(100)	-	-	-	-

ตารางที่ 45 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนวิชาภาษาเยอรมันที่ทำการสอน 1 – 3 รายวิชาต่อภาคเรียน ได้แก่ผู้สอนระดับอุดมศึกษาร้อยละ 25 ผู้ที่สอนมากกว่า 3 รายวิชาต่อภาคเรียน ได้แก่ผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 100 ในระดับอุดมศึกษาร้อยละ 75 ผู้ที่สอนน้อยกว่า 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ได้แก่ผู้สอนระดับอุดมศึกษาร้อยละ 24 สอนระหว่าง 12 – 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ได้แก่ผู้สอนระดับอุดมศึกษาร้อยละ 75 สอนมากกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 100 ผู้สอนที่มีจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนน้อยกว่า 40 คน ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 100

ตารางที่ 46 แสดงจำนวนและร้อยละภาระการสอนภาษาจีน

ภาระงานสอน	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยม เล็ก (N=51)	อาชีว (N=34)	อุดม (N=52)
จำนวนรายวิชาต่อภาคเรียน						(N=3)	(N=9)
1 - 3 รายวิชา						3(100)	4(44.4)
มากกว่า 3 รายวิชา							5(55.6)
จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์							(N=9)
- น้อยกว่า 12 ชั่วโมง						1(33.3)	6(66.7)
12-15 ชั่วโมง							2(22.2)
- มากกว่า 15 ชั่วโมง						2(66.7)	1(11.1)
จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน							
- น้อยกว่า 40 คน						1(33.3)	-
- 40 คนขึ้นไป						2(66.7)	-

ตารางที่ 46 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนวิชาภาษาจีนที่ทำการสอน 1 – 3 รายวิชาต่อภาคเรียน ได้แก่ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 100 ระดับอุดมศึกษาร้อยละ 44.4 ผู้ที่สอนมากกว่า 3 รายวิชาต่อภาคเรียน ได้แก่ผู้สอนในระดับอุดมศึกษาร้อยละ 55.6 ผู้ที่สอนน้อยกว่า 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ได้แก่ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 33.3 ระดับอุดมศึกษาร้อยละ 66.7 ผู้ที่สอนระหว่าง 12 – 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ได้แก่ผู้สอนระดับอุดมศึกษาร้อยละ 22.2 สอนมากกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ได้แก่ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 66.7 ผู้สอนระดับอุดมศึกษาร้อยละ 11.1 ผู้สอนที่มีจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนน้อยกว่า 40 คน ได้แก่ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 33.3 ผู้สอนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 40 คนขึ้นไป ได้แก่ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 66.7

ตารางที่ 47 แสดงจำนวนและร้อยละภาระการสอนภาษาญี่ปุ่น

ภาระงานสอน	โครงการย่อย						
ภาษาญี่ปุ่น	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยม เล็ก (N=51)	อาชีว (N=34)	อุดม (N=52)
จำนวนรายวิชาต่อภาคเรียน			(N=3)	(N=2)	(N=1)	(N=2)	(N=7)
- 1 - 3 รายวิชา			1(33.3)	2(100)	1(100)	2(100)	5(71.4)
- มากกว่า 3 รายวิชา			2(66.7)	-	-	-	2(28.6)
จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์							(N=7)
- น้อยกว่า 12 ชั่วโมง			1(33.3)	1(50.0)	1(100)	2(100)	3(42.9)
- 12 - 15 ชั่วโมง			1(33.3)	-	-	-	3(42.9)
- มากกว่า 15 ชั่วโมง			1(33.3)	1(50.0)	-	-	1(14.3)
จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน							
- น้อยกว่า 40 คน			3(100)	2(100)	1(100)	2(100)	-

ตารางที่ 47 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่นที่ทำการสอน 1 – 3 รายวิชาต่อภาคเรียน ได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 33.3 ขนาดกลาง ขนาดเล็ก และวิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยละ 100 ระดับอุดมศึกษาร้อยละ 71.4 ผู้ที่สอนมากกว่า 3 รายวิชาต่อภาคเรียน ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 66.7 ในระดับอุดมศึกษาร้อยละ 28.6 ผู้ที่สอนน้อยกว่า 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 33.3 ขนาดกลางร้อยละ 50 ขนาดเล็ก และระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 100 ระดับอุดมศึกษาร้อยละ 42.9

ผู้ที่สอนระหว่าง 12 – 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 33.3 ระดับอุดมศึกษาร้อยละ 42.9 สอนมากกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 33.3 ขนาดใหญ่ร้อยละ 50 ระดับอุดมศึกษาร้อยละ 14.3

ผู้สอนที่มีจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนน้อยกว่า 40 คน ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก และวิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยละ 100

13. ประสิทธิภาพการสอนของผู้สอนระดับอุดมศึกษา

13.1. ประสิทธิภาพการสอนวิชาเอก/โท

ตารางที่ 48 แสดงจำนวนและร้อยละประสิทธิภาพการสอนของผู้สอนระดับอุดมศึกษา วิชาเอก/โท แยกตามภาษา ทักษะ และจำนวนผู้เรียนต่อห้อง

ประสิทธิภาพ ผู้สอนวิชาเอก/โท	อุดมศึกษา					
	อังกฤษ	ฝรั่งเศส	เยอรมัน	จีน	ญี่ปุ่น	พม่า
การฟัง	(N=6)	(N=2)	-	(N=8)	(N=3)	-
- น้อยกว่า 10 คน	-	-	-	-	-	-
- 11 – 20 คน	1(16.70)	2(100)	-	4(50.00)	-	-
- 21 – 30 คน	3(50.00)	-	-	-	2(66.70)	-
- 30 คนขึ้นไป	2(33.30)	-	-	4(50.00)	1(33.30)	-
การพูด	(N=6)	(N=2)	(N=1)	(N=8)	(N=3)	-
- น้อยกว่า 10 คน	-	-	1(100)	1(12.50)	-	-
- 11 – 20 คน	1(16.70)	2(100)	-	3(37.50)	-	-
- 21 – 30 คน	3(50.00)	-	-	-	2(66.70)	-
- 30 คนขึ้นไป	2(33.30)	-	-	4(50.00)	1(33.30)	-
การอ่าน	(N=7)	(N=2)	(N=2)	(N=7)	(N=5)	-
- น้อยกว่า 10 คน	-	-	-	-	-	-
- 11 – 20 คน	-	1(50.00)	-	2(28.6)	-	-
- 21 – 30 คน	2(28.60)	-	2(100)	1(14.3)	2(40.00)	-
- 30 คนขึ้นไป	5(71.40)	1(50.00)	-	4(57.10)	3(60.00)	-
การเขียน	(N=6)	(N=3)	(N=2)	(N=7)	(N=5)	-
- น้อยกว่า 10 คน	-	1(33.33)	-	-	-	-
- 11 – 20 คน	1(16.70)	1(33.33)	-	3(42.9)	-	-
- 21 – 30 คน	1(16.70)	-	2(100)	-	2(40.00)	-
- 30 คนขึ้นไป	4(66.70)	1(33.33)	-	4(57.10)	3(60.00)	-
บูรณาการ	(N=9)	(N=6)	(N=3)	(N=10)	(N=6)	(N=2)
- น้อยกว่า 10 คน	-	-	1(33.30)	1(10.00)	1(14.30)	1(50.00)
- 11 – 20 คน	1(11.10)	3(50.00)	1(33.30)	1(10.00)	-	1(50.00)
- 21 – 30 คน	2(22.20)	2(33.30)	1(33.30)	3(30.00)	2(28.60)	-
- 30 คนขึ้นไป	6(66.70)	1(16.70)	-	5(50.00)	3(42.60)	-

ตารางที่ 48 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนระดับอุดมศึกษา วิชาเอก/โท ที่สอนทักษะการฟัง และมีจำนวน ผู้เรียนต่อห้อง 11 – 20 คน ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 100 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 50 ผู้สอน ภาษาอังกฤษร้อยละ 16.70 ผู้สอนที่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้อง 21 – 30 คน ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษ ร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 66.70 ผู้สอนที่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้องตั้งแต่ 30 คนขึ้นไป ได้ แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 33.3 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 33.3

ผู้สอนทักษะการพูด ที่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้องต่ำกว่า 10 คน ได้แก่ผู้สอนภาษาเยอรมัน ร้อยละ 100 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 12.5 ผู้สอนที่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้อง 11 – 20 คน ได้แก่ผู้สอน ภาษาอังกฤษร้อยละ 16.70 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 100 ภาษาจีนร้อยละ 37.5 ผู้สอนที่มีจำนวนผู้ เรียนต่อห้อง 21 – 30 คน ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 66.70 ผู้ สอนที่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้องตั้งแต่ 30 คนขึ้นไป ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 33.3 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 50

ผู้สอนทักษะการอ่าน ที่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้อง 11 – 20 คน ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อย ละ 50 ภาษาจีนร้อยละ 28.6 ผู้สอนที่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้อง 21 – 30 คน ได้แก่ผู้สอนภาษา อังกฤษร้อยละ 28.60 ภาษาเยอรมันร้อยละ 100 ภาษาจีนร้อยละ 14.3 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 40 ผู้ สอนที่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้องตั้งแต่ 30 คนขึ้นไป ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 71.40 ภาษา ฝรั่งเศสร้อยละ 50 ภาษาจีนร้อยละ 57.10 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 60

ผู้สอนทักษะการเขียนที่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้องน้อยกว่า 10 คน ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศส ร้อยละ 33.33 ผู้สอนที่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้อง 11 – 20 คน ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 16.70 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 33.33 ภาษาจีนร้อยละ 42.9 ผู้สอนที่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้อง 21 – 30 คน ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 16.7 ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 100 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อย ละ 40 ผู้สอนที่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้องตั้งแต่ 30 คนขึ้นไป ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 66.70 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 33.33 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 57.10 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 60

ผู้สอนแบบบูรณาการที่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้องน้อยกว่า 10 คน ได้แก่ผู้สอนภาษาเยอรมัน ร้อยละ 33.33 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 10 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 14.30 ภาษาพม่าร้อยละ 50 ผู้สอนที่ มีจำนวนผู้เรียนต่อห้อง 11 – 20 คน ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 11.10 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 50 ภาษาเยอรมันร้อยละ 33.33 ภาษาจีนร้อยละ 10 ภาษาพม่าร้อยละ 50 ผู้สอนที่มีจำนวนผู้เรียน ต่อห้อง 21 – 30 คน ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 22.20 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 33.30 ผู้สอน ภาษาเยอรมันร้อยละ 33.30 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 30 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 28.60 ผู้สอนที่มี จำนวนผู้เรียนต่อห้องตั้งแต่ 30 คนขึ้นไป ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 66.70 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 16.70 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 50 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 42.60

13.2. ประสิทธิภาพการสอนวิชาพื้นฐาน

ตารางที่ 49 แสดงจำนวนและร้อยละประสิทธิภาพการสอนของผู้สอนระดับอุดมศึกษา วิชาพื้นฐาน แยกตามภาษา ทักษะ และจำนวนผู้เรียนต่อห้อง

ประสิทธิภาพ ผู้สอนวิชาพื้นฐาน	อุดมศึกษา					
	อังกฤษ	ฝรั่งเศส	เยอรมัน	จีน	ญี่ปุ่น	พม่า
การฟัง	(N=3)	(N=3)	(N=1)	(N=2)	(N=4)	-
- น้อยกว่า 10 คน	-	-	-	-	-	-
- 11 – 20 คน	-	-	-	1(50.00)	2(50.00)	-
- 21 – 30 คน	2(66.70)	2(66.70)	-	1(50.00)	-	-
- 30 คนขึ้นไป	1(33.30)	1(33.30)	1(100)	-	2(50.00)	-
การพูด	(N=2)	(N=2)	(N=2)	(N=2)	(N=4)	-
- น้อยกว่า 10 คน	-	-	1(50.00)	-	-	-
- 11 – 20 คน	-	-	-	1(50.00)	2(50.00)	-
- 21 – 30 คน	2(100)	2(100)	-	1(50.00)	-	-
- 30 คนขึ้นไป	-	-	1(50.00)	-	2(50.00)	-
การอ่าน	(N=2)	(N=2)	(N=1)	(N=2)	(N=4)	-
- น้อยกว่า 10 คน	-	-	-	-	-	-
- 11 – 20 คน	-	-	-	1(50.00)	2(50.00)	-
- 21 – 30 คน	1(50.00)	1(50.00)	-	1(50.00)	-	-
- 30 คนขึ้นไป	1(50.00)	1(50.00)	1(100)	-	2(50.00)	-
การเขียน	(N=2)	(N=2)	(N=2)	(N=2)	(N=4)	-
- น้อยกว่า 10 คน	-	-	-	-	-	-
- 11 – 20 คน	-	-	-	1(50.00)	2(50.00)	-
- 21 – 30 คน	1(50.00)	1(50.00)	-	1(50.00)	-	-
- 30 คนขึ้นไป	1(50.00)	1(50.00)	1(100)	-	2(50.00)	-
บูรณาการ	(N=5)	(N=5)	1(100)	(N=5)	(N=6)	-
- น้อยกว่า 10 คน	-	-	1(100)	-	-	-
- 11 – 20 คน	-	-	-	1(20.00)	3(50.00)	-
- 21 – 30 คน	4(80.00)	4(80.00)	-	2(40.00)	-	-
- 30 คนขึ้นไป	1(20.00)	1(20.00)	-	2(40.00)	3(50.00)	-

13.3. ประสิทธิภาพการสอนวิชาเลือกเสรี

ตารางที่ 50 แสดงจำนวนและร้อยละประสิทธิภาพการสอนของผู้สอนระดับอุดมศึกษา วิชาเลือกเสรี แยกตามภาษา ทักษะ และจำนวนผู้เรียนต่อห้อง

ประสิทธิภาพ ผู้สอนวิชาเลือกเสรี	อุดมศึกษา					
	อังกฤษ	ฝรั่งเศส	เยอรมัน	จีน	ญี่ปุ่น	พม่า
การฟัง	(N=1)	(N=2)	(N=1)	(N=6)	(N=3)	
- น้อยกว่า 10 คน	-	-	-	-	2(66.7)	
- 11 – 20 คน	-	1(50.0)	-	4(66.7)	-	
- 21 – 30 คน	1(100)	1(50.0)	1(100)	-	-	
- 30 คนขึ้นไป	-	-	-	2(33.3)	1(33.3)	
การพูด	(N=1)	(N=2)	(N=1)	(N=6)	(N=3)	
- น้อยกว่า 10 คน	-	-	-	-	2(66.7)	
- 11 – 20 คน	-	1(50.0)	-	4(66.7)	-	
- 21 – 30 คน	1(100)	1(50.0)	1(100)	-	-	
- 30 คนขึ้นไป	-	-	-	2(33.3)	1(33.3)	
การอ่าน	(N=3)	(N=2)	(N=1)	(N=6)	(N=3)	-
- น้อยกว่า 10 คน	-	-	-	-	2(66.7)	-
- 11 – 20 คน	-	1(50.0)	-	2(33.3)	-	-
- 21 – 30 คน	2(66.7)	1(50.0)	1(100)	2(33.3)	-	-
- 30 คนขึ้นไป	1(33.3)	-	-	2(33.3)	1(33.3)	-
การเขียน	(N=1)	(N=2)	(N=1)	(N=6)	(N=3)	-
- น้อยกว่า 10 คน	-	-	-	-	2(66.7)	-
- 11 – 20 คน	-	1(50.0)	-	2(33.3)	-	-
- 21 – 30 คน	1(100)	1(50.0)	1(100)	2(33.3)	-	-
- 30 คนขึ้นไป	-	-	-	2(33.3)	1(33.3)	-
บูรณาการ	(N=2)	(N=7)	(N=2)	(N=10)	(N=8)	-
- น้อยกว่า 10 คน	-	1(14.3)	1(50.0)	-	3(37.5)	-
- 11 – 20 คน	-	2(28.6)	-	3(30.0)	1(12.5)	-
- 21 – 30 คน	1(50.0)	2(28.6)	1(50.0)	2(20.0)	2(25.0)	-
- 30 คนขึ้นไป	1(50.0)	2(28.6)	-	5(50.0)	2(25.0)	-

14. ประสิทธิภาพการใช้ภาษาในกิจกรรมต่าง ๆ

ตารางที่ 51 แสดงประสิทธิภาพการใช้ภาษาในกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้สอนระดับอุดมศึกษา

ประสิทธิภาพ การใช้ภาษาในกิจกรรมต่างๆ	อุดมศึกษา					
	อังกฤษ	ฝรั่งเศส	เยอรมัน	จีน	ญี่ปุ่น	พม่า
ในการสอนระดับปริญญาตรี	(N=12)	(N=8)	(N=4)	(N=10)	(N=8)	(N=2)
วิชาเอก/โท						
- ไม่ใช้เลย	-	1(12.5)	-	-	-	-
- ใช้น้อยที่สุด	-	-	-	-	-	-
- ใช้น้อย	-	2(25.0)	-	-	-	1(50.0)
- ใช้มาก	5(41.7)	-	1(25.0)	7(70.0)	3(37.5)	1(50.0)
- ใช้มากที่สุด	7(58.3)	5(62.5)	3(75.0)	3(30.0)	5(62.5)	-
วิชาพื้นฐาน	(N=14)	(N=4)	(N=2)	(N=5)	(N=6)	-
- ไม่ใช้เลย	-	-	1(50.0)	-	-	-
- ใช้น้อยที่สุด	-	-	-	-	-	-
- ใช้น้อย	4(28.6)	-	-	2(40.0)	1(16.7)	-
- ใช้มาก	8(57.1)	2(50.0)	1(50.0)	3(60.0)	3(50.0)	-
- ใช้มากที่สุด	2(14.3)	2(50.0)	-	-	2(33.3)	-
วิชาเลือกเสรี	(N=5)	(N=6)	(N=1)	(N=10)	(N=8)	(N=2)
- ไม่ใช้เลย	-	-	-	-	-	-
- ใช้น้อยที่สุด	-	-	-	-	-	-
- ใช้น้อย	1(20.0)	1(16.7)	-	4(40.0)	1(12.5)	1(50.0)
- ใช้มาก	3(60.0)	3(50.0)	-	5(50.0)	4(40.0)	1(50.0)
- ใช้มากที่สุด	1(20.0)	2(33.3)	1(100)	1(10.0)	3(37.5)	-

ตารางที่ 51 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนระดับอุดมศึกษา ระดับปริญญาตรี วิชาเอก/โท ที่ใช้ภาษาในกิจกรรมต่างๆ ในระดับ ไม่ใช้เลย ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 12.5 ระดับใช้น้อย ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 25 ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50 ระดับใช้มาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 41.7 ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 25 ภาษาจีนร้อยละ 70 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 37.5 ภาษาพม่าร้อยละ 50 ระดับใช้มากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 58.3 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 62.5 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 75 ภาษาจีนร้อยละ 30 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 62.5

ผู้สอนวิชาพื้นฐาน ที่ใช้ภาษาในกิจกรรมต่างๆ ในระดับ ไม่ใช้เลย ได้แก่ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 50 ระดับใช้น้อย ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 28.6 ภาษาจีนร้อยละ 40 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 16.7 ระดับใช้มาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 57.1 ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน และภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 50 เท่ากัน ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 60 ระดับใช้มากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 14.3 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 50 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 33.3

ผู้สอนวิชาเลือกเสรี ที่ใช้ภาษาในกิจกรรมต่างๆ ในระดับใช้น้อย ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 20 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 16.7 ภาษาจีนร้อยละ 40 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 12.5 ภาษาพม่าร้อยละ 50 ระดับใช้มาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 60 ภาษาฝรั่งเศส ภาษาจีน และภาษาพม่าร้อยละ 50 เท่ากัน ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 40 ระดับใช้มากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 20 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 33.3 ภาษาเยอรมันร้อยละ 100 ภาษาจีนร้อยละ 10 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 37.5

ตารางที่ 51 (ต่อ)

ประสบการณ์การใช้ภาษาใน กิจกรรมต่างๆ	อุดมศึกษา					
	อังกฤษ	ฝรั่งเศส	เยอรมัน	จีน	ญี่ปุ่น	พม่า
ในการสอนระดับปริญญาโท สาขาวิชาเฉพาะทางด้าน ภาษาต่างประเทศ		(N=1)				
- ไม่ใช้เลย	-	-	-	-	-	-
- ใช้น้อยที่สุด	-	-	-	-	-	-
- ใช้น้อย	-	-	-	-	-	-
- ใช้มาก	-	-	-	-	-	-
- ใช้มากที่สุด	-	1(100)	-	-	-	-
วิชาพื้นฐาน	(N=5)	(N=1)				
- ไม่ใช้เลย	-	-	-	-	-	-
- ใช้น้อยที่สุด	-	-	-	-	-	-
- ใช้น้อย	2(40.0)	-	-	-	-	-
- ใช้มาก	2(40.0)	-	-	-	-	-
- ใช้มากที่สุด	1(20.0)	1(100)	-	-	-	-
ในงานอื่นๆ นอกเหนือจาก งานสอน เช่น งานแปล	(N=13)	(N=8)	(N=4)	(N=10)	(N=9)	(N=2)
- ไม่ใช้เลย	-	-	-	-	2(22.2)	-
- ใช้น้อยที่สุด	1(7.7)	1(12.5)	-	-	-	-
- ใช้น้อย	4(30.8)	1(12.5)	-	-	2(22.2)	1(50.0)
- ใช้มาก	7(53.8)	2(25.0)	3(75.0)	9(90.0)	2(22.2)	1(50.0)
- ใช้มากที่สุด	1(7.7)	4(50.0)	1(25.0)	1(10.0)	3(33.3)	-
ในกิจกรรมประจำวัน	(N=14)	(N=9)	(N=4)	(N=10)	(N=8)	(N=2)
- ไม่ใช้เลย	-	-	-	-	1(12.5)	-
- ใช้น้อยที่สุด	-	2(22.2)		-	2(25.0)	-
- ใช้น้อย	3(21.4)	3(33.3)		3(30.0)	4(50.0)	1(50.0)
- ใช้มาก	10(71.4)	3(33.3)	-	5(50.0)	-	1(50.0)
- ใช้มากที่สุด	1(7.2)	1(11.2)	-	2(20.0)	1(12.5)	-

ตารางที่ 51 (ต่อ) แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนสาขาวิชาเฉพาะทางด้านภาษาต่างประเทศ ระดับปริญญาโท ที่ใช้ภาษาในกิจกรรมต่างๆ ในระดับใช้มากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 100

ผู้สอนวิชาพื้นฐาน ที่ใช้ภาษาในกิจกรรมต่างๆ ในระดับใช้น้อยถึงใช้มาก ได้แก่ ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 40 ระดับใช้มากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 20 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 100

ผู้สอนที่ใช้ภาษาในงานอื่นๆ นอกเหนือจากงานสอน ในระดับไม่ใช้เลย ได้แก่ ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 22.2 ระดับใช้น้อยที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 7.7 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 12.5 ระดับใช้น้อย ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 30.8 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 12.5 ภาษาญี่ปุ่น 22.2 ภาษาพม่าร้อยละ 50 ระดับใช้มาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 53.8 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 25 ภาษาเยอรมันร้อยละ 75 ภาษาจีนร้อยละ 90 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 22.2 ภาษาพม่าร้อยละ 50 ระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 7.7 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 50 ภาษาเยอรมันร้อยละ 25 ภาษาจีนร้อยละ 10 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 33.3

ผู้สอนที่ใช้ภาษาในในกิจกรรมประจำวัน ในระดับไม่ใช้เลย ได้แก่ ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 12.5 ระดับใช้น้อยที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 22.2 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 25 ระดับใช้น้อย ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 21.5 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 33.3 ภาษาจีนร้อยละ 30 ภาษาญี่ปุ่น 50 ภาษาพม่าร้อยละ 50 ระดับใช้มาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 71.4 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 33.3 ภาษาจีน ภาษาพม่าร้อยละ 50 ระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 7.2 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 11.2 ภาษาจีนร้อยละ 20 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 12.5

15. ภาระงานอื่น ๆ นอกเหนือจากงานสอนที่ผู้สอนรับผิดชอบในปัจจุบัน

ตารางที่ 52 แสดงจำนวนและร้อยละภาระงานอื่น ๆ นอกเหนือจากงานสอนที่ผู้สอนรับผิดชอบในปัจจุบัน

ภาระงานอื่น ๆ นอกเหนือจากงาน สอน	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีวฯ (N=34)	อุดม (N=52)
- มี	46(57.5)	99(86.1)	49(96.07)	49(96.07)	50(98.04)	28(81.35)	47(90.38)
- ไม่มี	15(18.8)	16(13.9)	2(3.92)	2(3.92)	1(1.96)	6(17.65)	4(7.6)
- ไม่ตอบ	19(23.7)	-	-	-	-	-	1(1.91)
จำนวนชั่วโมง/ สัปดาห์ภาระงาน นอกเหนืองานสอน	-	-	(N=49)	(N=49)	(N=50)	(N=28)	-
- น้อยกว่า 15 ชั่วโมง	-	-	43(87.76)	37(75.51)	40(80.00)	18(64.29)	-
- 15 – 20 ชั่วโมง	-	-	1(2.04)	5(10.60)	6(12.00)	6(21.43)	-
- มากกว่า 20 ชั่วโมง	-	-	5(10.20)	7(14.29)	4(8.00)	4(14.28)	-
จำนวนชั่วโมง/ สัปดาห์ภาระงาน รวม							
- น้อยกว่า 25 ชั่วโมง	-	-	32(62.75)	26(50.98)	30(58.82)	9(26.47)	-
- 25 – 30 ชั่วโมง	-	-	11(21.51)	6(11.76)	9(17.65)	6(17.65)	-
- มากกว่า 30 ชั่วโมง	-	-	8(15.69)	19(37.25)	12(23.53)	19(55.88)	-

ตารางที่ 52 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนส่วนใหญ่มีภาระงานอื่นๆ นอกเหนือจากงานสอน ดังรายละเอียดดังนี้ ผู้สอนระดับอนุบาลร้อยละ 57.5 ระดับประถมศึกษาร้อยละ 86.1 ระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 95.07 – 98.04 ระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 81.35 ระดับอุดมศึกษาร้อยละ 90.38

ผู้สอนมีจำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ของภาระงานงานอื่นๆ นอกเหนือจากงานสอนดังนี้ ภาระงานน้อยกว่า 15 ชั่วโมง ได้แก่ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 75.57 – 87.76 ระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 64.29 ภาระงานระหว่าง 15 – 20 ชั่วโมง ได้แก่ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 2.04 – 12 ระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 21.43 ภาระงานมากกว่า 20 ชั่วโมง ได้แก่ผู้สอนระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 8 – 14.29 ระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 14.28

จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ภาระงานรวมของผู้สอน เป็นดังนี้ ภาระงานรวมน้อยกว่า 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ได้แก่ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 50.98 – 62.75 ระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 26.47 ภาระงานรวม 25 – 30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ได้แก่ผู้สอนระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 11.76 – 21.51 ระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 17.65 ภาระงานรวมมากกว่า 30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ได้แก่ผู้สอนระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 15.69 – 37.25 ระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 55.88

ตารางที่ 53 แสดงจำนวนและร้อยละภาระงานอื่น ๆ นอกเหนือจากงานสอนที่ผู้สอนระดับอุดมศึกษารับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน แยกตามภาษาเป้าหมาย

ภาระงานอื่น ๆ นอกเหนือ จากงานสอน	อุดมศึกษา					
	อังกฤษ (N=16)	ฝรั่งเศส (N=9)	เยอรมัน (N=4)	จีน (N=9)	ญี่ปุ่น (N=10)	พม่า (N=3)
มี	15(93.8)	8(88.9)	4(100)	8(88.9)	9(90.0)	3(100)
ไม่มี	1(6.3)	1(11.1)	-	1(11.1)	1(10.0)	-

ตารางที่ 53 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 88.9 – 100) มีภาระงานอื่น ๆ นอกเหนือจากงานสอน

16. การผลิตผลงานทางวิชาการ

ตารางที่ 54 แสดงลำดับการผลิตผลงานทางวิชาการ

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
การผลิตผลงานทางวิชาการ	อนุบาล	ประถม	มัธยม ใหญ่	มัธยม กลาง	มัธยม เล็ก	อาชีววะ	อุดม
จัดทำสื่อการสอน	1	1	2	2	2	5	-
จัดทำแบบฝึกหัด	2	2	-	-	-	-	-
ทำวิจัย	3	3	1	1	1	2	3
เอกสารประกอบการสอน	-	-	2	3	3	1	-
แต่ง/เรียบเรียงตำรา/เอกสาร	-	4	4	5	-	3	1
งานแปล	-	-	4	4	4	4	2
เขียนบทความทางวิชาการ	-	-	3	5	5	-	4
นำเสนอผลงานทางวิชาการ	-	-	-	-	-	-	5

ตารางที่ 54 แสดงให้เห็นการผลิตผลงานทางวิชาการ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ จัดสื่อการสอน ในระดับอนุบาลและประถมศึกษาเป็นลำดับ 1 ในระดับมัธยมศึกษาเป็นลำดับ 2 ในระดับอาชีวศึกษาเป็นลำดับ 5

จัดทำแบบฝึกหัด ในระดับอนุบาลและประถมศึกษาเป็นลำดับ 2

ทำวิจัย ในระดับอนุบาลและประถมศึกษาเป็นลำดับ 3 ในระดับมัธยมศึกษาเป็นลำดับ 1 ในระดับอาชีวศึกษาเป็นลำดับ 2 ในระดับอุดมศึกษาเป็นลำดับ 3

เอกสารประกอบการสอน ในโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่เป็นลำดับ 2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางและขนาดเล็กเป็นลำดับ 3 ในระดับอาชีวศึกษาเป็นลำดับ 1

แต่ง/เรียบเรียงตำรา/เอกสาร ในระดับประถมศึกษาเป็นลำดับ 4 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่เป็นลำดับ 4 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางเป็นลำดับ 5 ในระดับอาชีวศึกษาเป็นลำดับ 3 ในระดับอุดมศึกษาเป็นลำดับ 1

งานแปล ในระดับมัธยมศึกษาและระดับอาชีวศึกษาเป็นลำดับ 4 ในระดับอุดมศึกษาเป็นลำดับ 2

เขียนบทความทางวิชาการ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่เป็นลำดับ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางและขนาดเล็กเป็นลำดับ 5 ในระดับอุดมศึกษาเป็นลำดับ 4

นำเสนอผลงาน ในระดับอุดมศึกษาเป็นลำดับ 5

ตารางที่ 55 แสดงจำนวนและร้อยละการผลิตผลงานทางวิชาการของผู้สอนระดับอุดมศึกษา

การผลิตผลงานทางวิชาการ	โครงการย่อย					
	อุดมศึกษา					
	(N=52)					
	อังกฤษ (N=16)	ฝรั่งเศส (N=10)	เยอรมัน (N=4)	จีน (N=10)	ญี่ปุ่น (N=10)	พม่า (N=2)
แต่ง/เรียบเรียงตำรา						
- มี	10(62.5)	8(80.0)	2(50.0)	8(80.0)	6(60.0)	2(100)
- ไม่มี	6(37.5)	2(20.0)	2(50.0)	2(20.0)	4(40.0)	-
งานวิจัย						
- มี	4(25.0)	5(50.0)	-	4(40.0)	2(20.0)	2(100)
- ไม่มี	12(75.0)	5(50.0)	-	6(60.0)	8(80.0)	-
เขียนบทความ						
- มี	1(6.25)	4(40.0)	2(50.0)	4(40.0)	2(20.0)	2(100)
- ไม่มี	15(93.75)	6(60.0)	2(50.0)	6(60.0)	8(80.0)	-
นำเสนอผลงานทางวิชาการ						
- มี	1(6.25)	1(10.0)	2(50.0)	-	1(10.0)	-
- ไม่มี	15(93.75)	9(90.0)	2(50.0)	-	9(90.0)	-
งานแปล						
- มี	7(43.75)	3(30.0)	2(50.0)	5(50.0)	4(40.0)	2(100)
- ไม่มี	9(56.25)	7(70.0)	2(50.0)	5(50.0)	6(60.0)	-
อื่นๆ						
- มี	-	1(10.0)	-	1(10.0)	1(10.0)	1(50.0)
- ไม่มี	-	9(90.0)	-	9(90.0)	9(90.0)	1(50.0)

ตารางที่ 55 แสดงให้เห็นการผลิผลงานทางวิชาการของผู้สอนระดับอุดมศึกษา ดังรายละเอียดดังนี้

ผู้สอนส่วนใหญ่มีงานแต่ง/เรียบเรียงตำรามากกว่าไม่มี โดยผู้สอนภาษาอังกฤษมีร้อยละ 62.5 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสมีร้อยละ 80 ผู้สอนภาษาเยอรมันมีร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาจีนมีร้อยละ 80 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นมีร้อยละ 60 ผู้สอนภาษาพม่ามีร้อยละ 100

ผู้สอนที่มีงานวิจัย ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 25 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 40 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 20 ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 100

ผู้สอนที่มีการเขียนบทความ ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 6.25 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 40 ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 40 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 20 ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 100

ผู้สอนที่นำเสนอผลงานทางวิชาการ ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 6.25 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 10 ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 10

ผู้สอนที่มีงานแปล ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 43.75 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 30 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 40 ผู้สอนที่มีผลงานแปลและไม่มีผลงานแปลด้วยจำนวนร้อยละ 50 ที่เท่ากัน ได้แก่ ผู้สอนภาษาเยอรมัน ภาษาจีน ผู้สอนภาษาพม่ามีร้อยละ 100

ผู้สอนไม่มีการผลิตผลงานอื่นๆ มีร้อยละ 90 ยกเว้นภาษาพม่าที่มีร้อยละ 50

17. ทักษะภาษาต่างประเทศที่ต้องการพัฒนา

ตารางที่ 56 แสดงลำดับทักษะภาษาต่างประเทศที่ต้องการพัฒนา

ทักษะภาษาต่างประเทศ ที่ต้องการพัฒนา	โครงการย่อย						
	อนุบาล	ประถม	มัธยม ใหญ่	มัธยม กลาง	มัธยม เล็ก	อาชีวะ	อุดม
การฟัง	1	1	1	1	1	1	3
การพูด	1	2	2	2	2	2	1
การอ่าน	2	2	3	3	3	3	3
การเขียน	3	3	4	4	4	4	2

ตารางที่ 56 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนในระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา จัดอันดับทักษะที่ต้องการพัฒนา อันดับ 1 คือ ทักษะการฟัง อันดับ 2 ส่วนใหญ่เป็น ทักษะการพูด ยกเว้นระดับอนุบาลและระดับอุดมศึกษาที่จัดอันดับทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1 ตรงกัน โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษาจัดลำดับทักษะการอ่านเป็นอันดับ 3 และเฉพาะระดับอุดมศึกษาเท่านั้นที่ให้ทักษะการฟังอยู่ในอันดับเดียวกันกับทักษะการอ่านด้วย ระดับอนุบาลและประถมศึกษาจัดทักษะการอ่านไว้เป็นอันดับ 2 มีการจัดลำดับทักษะการเขียนที่หลากหลาย ผู้สอนระดับอนุบาลและประถมศึกษาจัดให้อยู่อันดับ 3 ระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาจัดให้อยู่อันดับ 4 ระดับอุดมศึกษาจัดให้อยู่อันดับ 2

ตารางที่ 57 แสดงอันดับ จำนวนและร้อยละทักษะ/เนื้อหาภาษาเป้าหมายที่ผู้สอนระดับอุดมศึกษา
ต้องการพัฒนามากที่สุด แยกตามภาษาเป้าหมาย

ทักษะ/เนื้อหา ที่ต้องการพัฒนา	อุดมศึกษา					
	อังกฤษ (N=16)			ฝรั่งเศส (N=10)		
	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3
ฟัง	3(18.75)	3(18.75)	2(12.5)	-	2(20.0)	-
พูด	4(25.0)	3(18.75)	1(6.25)	4(40.0)	-	-
อ่าน	1(6.25)	1(6.25)	2(12.5)	-	2(20.0)	1(10.0)
เขียน	3(18.75)	1(6.25)	3(18.75)	2(20.0)	1(10.0)	1(10.0)
ไวยากรณ์	1(6.25)	2(12.5)	-	-	-	-
ศัพท์	1(6.25)	-	2(12.5)	1(10.0)	-	-
สำม	3(18.75)	3(18.75)	2(12.5)	1(10.0)	1(10.0)	3(30.0)
แปล	1(6.25)	3(18.75)	3(18.75)	1(10.0)	1(10.0)	3(30.0)
	เยอรมัน (N=4)			จีน (N=10)		
	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3
ฟัง	-	-	-	1(10.0)	-	-
พูด	-	-	2(50.0)	1(10.0)	1(10.0)	1(10.0)
อ่าน	-	-	-	1(10.0)	-	-
เขียน	2(50.0)	2(50.0)	-	2(20.0)	3(30.0)	3(30.0)
ไวยากรณ์	-	-	-	-	-	1(10.0)
ศัพท์	-	-	-	-	-	1(10.0)
สำม	1(25.0)	1(25.0)	-	2(20.0)	3(30.0)	1(10.0)
แปล	1(25.0)	1(25.0)	1(25.0)	3(30.0)	3(30.0)	2(20.0)

ตารางที่ 57 (ต่อ)

ทักษะ/เนื้อหา ที่ต้องการพัฒนา	โครงการย่อย					
	ญี่ปุ่น (N=10)			พม่า (N=2)		
	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3
ฟัง	1(10.0)	2(20.0)	-	1(50.0)	-	-
พูด	4(40.0)	1(10.0)	-	-	1(50.0)	-
อ่าน	-	-	-	-	-	-
เขียน	-	1(10.0)	2(20.0)	1(50.0)	-	-
ไวยากรณ์	1(10.0)	1(10.0)	-	-	-	-
ศัพท์	-	-	1(10.0)	-	-	1(50.0)
สำมะ	2(20.0)	3(30.0)	1(10.0)	-	-	1(50.0)
แปล	-	1(10.0)	3(30.0)	-	1(50.0)	-

ตารางที่ 57 (ต่อ)0 แสดงให้เห็นทักษะและอันดับที่ผู้สอนระดับอุดมศึกษาต้องการพัฒนามากที่สุด ดังนี้

ผู้สอนที่ต้องการพัฒนาทักษะการฟัง ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 18.75 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1 และ 2 ด้วยจำนวนที่เท่ากัน ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 20 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 2 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 10 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 10 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1 และร้อยละ 20 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 2 ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1

ผู้สอนที่ต้องการพัฒนาทักษะการพูด ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 25 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 40 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1 ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 50 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 3 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 10 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1 2 3 ด้วยจำนวนร้อยละเท่ากัน ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 40 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1 ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 2

ผู้สอนที่ต้องการพัฒนาทักษะการอ่าน ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 12.5 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 3 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 20 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 2 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 10 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1

ผู้สอนที่ต้องการพัฒนาทักษะการเขียน ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 18.75 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1 และอันดับ 2 ด้วยจำนวนร้อยละเท่ากัน ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 20 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1 ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 50 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1 และ 2 ด้วยจำนวนร้อยละ

ละเท่ากัน ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 30 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 2 และ 3 ด้วยจำนวนร้อยละเท่ากัน ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 20 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 3 ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 10 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1

ผู้สอนที่ต้องการพัฒนาไวยากรณ์ ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 12.5 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 2 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 10 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 3 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 10 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 1 และ 2 ด้วยจำนวนร้อยละเท่ากัน

ผู้สอนที่ต้องการพัฒนาศัพท์ ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 12.5 จัดเนื้อหานี้ไว้เป็นอันดับ 3 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 10 จัดเนื้อหานี้ไว้เป็นอันดับ 1 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 10 จัดเนื้อหานี้ไว้เป็นอันดับ 3 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 10 จัดเนื้อหานี้ไว้เป็นอันดับ 3 ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50 จัดเนื้อหานี้ไว้เป็นอันดับ 3

ผู้สอนที่ต้องการพัฒนาเนื้อหา/ทักษะล่าม ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 18.75 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 1 และอันดับ 2 ด้วยจำนวนร้อยละเท่ากัน ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 30 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 3 ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 25 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 1 และ 2 ด้วยจำนวนร้อยละเท่ากัน ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 30 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 2 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 30 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 2 ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 3

ผู้สอนที่ต้องการพัฒนาการแปล ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 18.75 จัดเนื้อหานี้ไว้เป็นอันดับ 2 และอันดับ 3 ด้วยจำนวนร้อยละเท่ากัน ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 30 จัดเนื้อหานี้ไว้เป็นอันดับ 3 ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 25 จัดเนื้อหานี้ไว้เป็นอันดับ 1 2 และ 3 ด้วยจำนวนร้อยละเท่ากัน ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 30 จัดเนื้อหานี้ไว้เป็นอันดับ 1 และ 2 ด้วยจำนวนร้อยละเท่ากัน ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 30 จัดเนื้อหานี้ไว้เป็นอันดับ 3 ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50 จัดเนื้อหานี้ไว้เป็นอันดับ 2

ตอนที่ 2 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

1. หลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 58 แสดงจำนวนและร้อยละหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาเป้าหมาย

หลักสูตรที่ใช้	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีวะ (N=34)	อุดม (N=52)
ตามกระทรวงกำหนด	10(12.50)	52(45.67)	28(54.90)	25(49.02)	(N=50) 30(60.00)	26(76.47)	-
กำหนดหลักสูตรเอง	32(40.00)	37(32.17)	40(48.43)	39(76.47)	(N=50) 42(84.00)	(N=33) 9(27.27)	-
กำหนดหลักสูตรมีการ สอบถามความต้องการ ของชุมชน	42(52.50)	36(31.30)	27(52.94)	23(45.10)	(N=49) 24(48.98)	(N=34) 2(5.88)	-

ตารางที่ 58 แสดงให้เห็นว่า การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาเป้าหมายมีทั้งใช้หลักสูตรที่กระทรวงกำหนดและกำหนดหลักสูตรเอง โดยในระดับอนุบาลใช้หลักสูตรที่กระทรวงกำหนด ร้อยละ 12.50 หลักสูตรกำหนดเอง ร้อยละ 40 และมีการสอบถามความต้องการของชุมชน ร้อยละ 52.50

ในระดับมัธยมศึกษาใช้หลักสูตรที่กระทรวงกำหนดร้อยละ 45.67 – 54.90 หลักสูตรกำหนดเองร้อยละ 48.43 – 84.00 และมีการสอบถามความต้องการของชุมชน ร้อยละ 45.10 – 52.94

ในระดับอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 76.47) ใช้หลักสูตรที่กระทรวงกำหนด ใช้หลักสูตรที่กำหนดเองร้อยละ 27.27 และมีการสอบถามความต้องการของชุมชน เพียงร้อยละ 5.88

2. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรภาษาเป้าหมายของผู้สอน

ตารางที่ 59 แสดงจำนวนและร้อยละการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรภาษาเป้าหมาย

การมีส่วนร่วม ในการปรับปรุง หลักสูตร ภาษาเป้าหมาย	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=50)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=50)	อาชีวะ (N=34)	อุดม (N=52)
- มี	35(43.75)	60(52.17)	44(88.00)	42(82.35)	39(78.00)	4(11.76)	50(96.2)
- ไม่มี	33(41.25)	55(47.83)	6(12.00)	9(17.65)	11(22.00)	30(88.24)	2(3.8)
- ไม่ตอบ	12(15.00)	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 59 แสดงให้เห็นจำนวนและร้อยละการมีส่วนร่วมการพัฒนาหลักสูตรภาษาเป้าหมายของผู้สอนเป็นดังนี้ ในระดับอนุบาลและประถมศึกษา ร้อยละ 43.75 – 52.17 ระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 78 - 88 ระดับวิทยาลัยอาชีวะศึกษา ร้อยละ 11.76 ระดับอุดมศึกษา ร้อยละ 96.2

3. ความเห็นผู้สอนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน

ตารางที่ 60 แสดงจำนวนและร้อยละความเห็นผู้สอนระดับอุดมศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนภาษาเป้าหมาย	อุดมศึกษา (N=52)		
	ไม่เคย	บางครั้ง	เป็นประจำ
วางแผนการสอนก่อนการสอน	-	1(1.90)	51(98.10)
ก่อนวางแผนการสอนได้ศึกษารายละเอียดกระบวนการวิชา	-	-	52(100)
มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร/การเรียนการสอน	2 (3.8)	17(32.7)	33(63.5)

ตารางที่ 60 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนระดับอุดมศึกษาวางแผนการสอนก่อนการสอนเป็นประจำร้อยละ 98.10 ก่อนวางแผนการสอนได้ศึกษารายละเอียดกระบวนการวิชาเป็นประจำร้อยละ 100 มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร/การเรียนการสอนเป็นประจำร้อยละ 63.5

4. ความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อการศึกษารายละเอียดหลักสูตร

ตารางที่ 61 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อการศึกษารายละเอียดหลักสูตร

ศึกษา รายละเอียด หลักสูตร	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีว (N=34)	อุดม (N=52)
- จุดประสงค์การเรียนรู้	(N=56) 23(41.07)	(N=101) 45(44.55)	27(52.94)	32(62.75)	(N=50) 25(50.00)	19(55.88)	-
- สาระการเรียนรู้/เนื้อหา	(N=58) 21(36.20)	(N=111) 51(45.94)	32(62.75)	35(68.63)	30(58.82)	19(55.88)	-
- การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	(N=58) 21(36.20)	(N=108) 54(50.00)	31(60.78)	31(60.78)	34(66.67)	26(76.47)	-
- สื่อประกอบการสอน	(N=59) 23(38.98)	(N=108) 51(47.22)	(N=50) 34(68.00)	30(58.82)	(N=50) 27(54.00)	23(67.65)	-
- วิธีการวัดผล-ประเมินผล	(N=58) 29(50.00)	(N=107) 45(42.05)	27(52.94)	34(66.67)	36(70.59)	23(67.65)	-
- การสอนซ่อมเสริม	(N=55) 25(45.45)	(N=106) 47(44.33)	(N=50) 33(66.00)	27(52.94)*	(N=50) 27(54.00)*	18(52.94)*	-

ตารางที่ 61 แสดงให้เห็นว่า ก่อนที่จะวางแผนการสอน ผู้สอนระดับอนุบาลได้ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรภาษาอังกฤษในหัวข้อต่อไปนี้ในระดับมาก 2 หัวข้อ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และสื่อประกอบการสอน ส่วนหัวข้อ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้/เนื้อหา วิธีวัดและประเมินผล และการสอนซ่อมเสริม ได้แสดงความคิดเห็นว่าได้ศึกษาหัวข้อเหล่านั้นในระดับปานกลาง

ผู้สอนระดับประถมศึกษาได้ศึกษา 4 หัวข้อต่อไปนี้ในระดับมาก คือ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้/เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และสื่อประกอบการสอน ส่วนหัวข้อ วิธีวัดและประเมินผล และการสอนซ่อมเสริม ได้ศึกษาในระดับปานกลาง

ผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาและระดับอาชีวศึกษาได้ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรภาษาอังกฤษ ในหัวข้อต่อไปนี้ในระดับมาก 5 หัวข้อ คือ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้/เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียน สื่อประกอบการสอน วิธีการวัดผลประเมินผล ส่วนหัวข้อในเรื่องการสอนซ่อมเสริมนั้น ผู้สอนในชั้นเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่เท่านั้นที่แสดงความคิดเห็นว่าได้ศึกษาหัวข้อนี้ในระดับมาก ที่เหลือคือโรงเรียนขนาดกลาง เล็ก และระดับอาชีวศึกษาให้ความเห็นว่าศึกษาหัวข้อนี้น้อย

5. ความเห็นผู้สอนที่มีต่อรูปแบบการสอน

ตารางที่ 62 แสดงจำนวนและร้อยละความเห็นผู้สอนที่มีต่อรูปแบบการสอน

รูปแบบ การสอน	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยมใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีววะ (N=34)	อุดม (N=52)
- การบรรยาย	(N=48) 20(41.66)	(N=97) 48(49.48)	25(50.00)	34(66.67)	25(49.02)	18(52.94)	-
การฝึกปฏิบัติ ในชั้นเรียน	(N=44) 22(50.00)	(N=107) 53(49.53)*	30(58.82)	32(62.75)	28(54.90)	22(64.71)	-
การทำโครง งาน	(N=52) 21(40.38)	(N=104) 38(36.53)	25(51.02)*	31(60.78)*	30(58.82)*	21(61.76)	-
การให้ผู้เรียน ศึกษาเอง	(N=53) 24(45.28)	(N=102) 47(46.07)	28(54.90)	36(70.59)	30(58.82)	19(55.88)	-
การศึกษานอก สถานที่	-	-	26(53.06)*	24(48.00)	25(49.02)*	17(50.00)*	-
การใช้ CAI	-	-	2(100)	1(50.00)	1(100)	1(100)*	-

ตารางที่ 62 แสดงความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อรูปแบบการสอน ในระดับอนุบาลและระดับประถมศึกษา รูปแบบการสอนที่ใช้ในระดับมาก คือ การฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน ส่วนรูปแบบการสอนอีก 3 หัวข้อ คือ การบรรยาย การทำโครงการ และการให้ผู้เรียนศึกษาเอง ใช้ในระดับปานกลาง

ในระดับมัธยมศึกษา รูปแบบการสอนที่ใช้มากคือ การบรรยาย การฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน และการให้ผู้เรียนศึกษาเอง ส่วนรูปแบบการสอนที่ใช้น้อย คือการทำโครงงาน การศึกษานอกสถานที่ โดยเฉพาะการศึกษานอกสถานที่ ในโรงเรียนขนาดเล็กอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 41.18) ถึง ไม่เคยปฏิบัติเลย (ร้อยละ 49.02) ส่วนการใช้ CAI นั้น ผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาทุกขนาดมีความเห็นต่อการใช้ CAI อยู่ในระดับมาก ในระดับอาชีวศึกษารูปแบบการสอนที่ใช้ในระดับมาก คือ การบรรยาย การฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน การทำโครงงาน การให้ผู้เรียนศึกษาเอง ส่วนการศึกษานอกสถานที่นั้นอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 47.06) ถึง ไม่เลย (ร้อยละ 50.00) การใช้ CAI ในระดับอาชีวศึกษาอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 100)

6. การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 63 แสดงจำนวนและร้อยละการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

การจัดการเรียน การสอนภาษาต่าง ประเทศ	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีวะ (N=34)	อุดม (N=52)
ตำราและสื่อที่ใช้							
- โรงเรียนกำหนด	30(37.5)	60(52.17)	9(17.65)	9(17.65)	9(17.65)	27(20.59)	-
- ผู้สอนเลือกเอง	36(45.0)	50(43.47)	50(98.04)	43(84.31)	49(96.08)	31(91.18)	-
- ผู้สอนผลิตเอง	-	-	43(84.31)	36(70.59)	29(56.86)	21(61.76)	-
- ผู้เรียนมีส่วนร่วม ในการเลือกเนื้อหา	23(28.75)	5(4.34)	36(70.59)	23(45.10)	25(49.02)	8(23.53)	-
ลักษณะเอกสาร ประกอบการเรียน							
- ตำราในประเทศ	42(52.5)	64(55.65)	43(84.31)	48(94.12)	43(84.31)	31(91.18)	-
- ตำราต่างประเทศ	12(15.0)	69(60.0)	40(78.43)	19(37.25)	17(33.33)	23(67.65)	-
- เอกสารที่ผู้สอน เรียบเรียงเอง	14(17.5)	34(29.56)	26(50.98)	29(56.86)	18(35.29)	19(55.88)	-
- ผู้สอนรวบรวม จากแหล่งต่าง ๆ	32(40.0)	90(78.26)	47(92.16)	50(98.04)	45(88.24)	28(82.35)	-
- เอกสารที่มีผู้รวบรวมให้	22(27.5)	17(14.78)	30(58.82)	25(49.02)	16(31.37)	14(41.18)	-

ตารางที่ 63 แสดงให้เห็นว่า ในการเลือกตำราและสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน ส่วนใหญ่ผู้สอนเป็นคนเลือกเอง นอกเหนือจากที่โรงเรียนและวิทยาลัยกำหนดให้ ในด้านการผลิตสื่อนั้นผู้สอนส่วนใหญ่ผลิตสื่อเอง (ร้อยละ 56.86 ถึง ร้อยละ 84.31) และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหาคิดเป็นร้อยละค่อนข้างสูงในระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 45.10 ถึงร้อยละ 70.59)

เอกสารประกอบการสอนที่เป็นตำราในประเทศมีผู้สอนใช้ในระดับมาก ตั้งแต่ ร้อยละ 52.5 ถึง ร้อยละ 94.12 ตำราจากต่างประเทศมีใช้ในระดับประถมและระดับอาชีวศึกษา ร้อยละ 60 ถึง ร้อยละ 67 เอกสารที่ผู้สอนเรียบเรียงเองมีใช้ในระดับมัธยมศึกษาขนาดใหญ่และระดับอาชีวศึกษา ร้อยละ 50.98 ถึง ร้อยละ 55.88 เอกสารที่ผู้สอนรวบรวมจากแหล่งต่าง ๆ มีใช้กันมากเกือบทุกระดับ ตั้งแต่ร้อยละ 78.26 ถึง ร้อยละ 98.04 เอกสารที่มีผู้รวบรวมให้มีใช้กันไม่น้อย ในระดับมัธยมศึกษาขนาดใหญ่และขนาดกลางพบร้อยละ 49.02 ถึง ร้อยละ 58.82

ตารางที่ 63 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอน	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยมใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีวะ (N=34)	อุดม (N=52)
สอนภาษาเป้าหมายในลักษณะทักษะสัมพันธ์ ฟัง-พูด-อ่าน-เขียน	-	-	35(68.63)	39(76.47)	33(64.71)	25(73.53)	-
ใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาเป้าหมายในการสอนแต่ละคาบเรียน	-	-	26(50.98)	33(64.71)	33(64.71)	23(67.64)	-
สื่ออุปกรณ์ที่ใช้							
- ภาพประกอบ	-	-	34(66.67)	28(54.90)	25(49.02)	18(52.94)	-
- แผ่นใส	-	-	25(49.02)*	27(54.00)*	28(54.90)*	16(47.06)*	-
- วีดิทัศน์/ภาพยนตร์	-	-	26(50.98)*	29(58.00)*	30(58.82)*	13(39.39)*	-
- แถบเสียง	-	-	25(49.02)	(N=50) 21(42.00)	21(41.18)*	17(51.52)	-
- วัสดุจริง	-	-	27(52.94)	(N=50) 31(62.00)	21(41.18)	17(51.52)	-
- คอมพิวเตอร์	-	-	28(54.90)*	24(47.06)*	29(56.86)*	14(41.18)*	-

ตารางที่ 63 (ต่อ) แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนในระดับมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาสอนภาษาเป้าหมายในลักษณะสัมพันธ์ ฟัง-พูด-อ่าน-เขียน ในระดับมาก ใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาเป้าหมายในแต่ละคาบเรียนระดับมาก ส่วนสื่อ/อุปกรณ์ที่ใช้ในชั้นเรียนในระดับมาก ได้แก่ การใช้ภาพประกอบ การใช้แถบเสียง การใช้วัสดุจริง ยกเว้นโรงเรียนระดับเล็กที่มีผู้ตอบใกล้เคียงกันที่มีทั้งมากและน้อย ส่วนอุปกรณ์ที่ใช้น้อยได้แก่ แผ่นใส วีดิทัศน์ ภาพยนตร์ และคอมพิวเตอร์

7. การประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบ

ตารางที่ 64 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบของผู้สอนระดับ
อนุบาลและประถมศึกษา

การประเมินผลการเรียน จากคะแนนสอบ	อนุบาลและประถมศึกษา	
	อนุบาล	ประถมศึกษา
สอบกลางภาค	(N=53)	(N=110)
- ไม่เลย	20(37.74)	7(6.36)
- น้อย	3(5.66)	6(5.45)
- ปานกลาง	17(32.07)	51(46.36)
- มาก	13(24.53)	34(30.91)
- มากที่สุด	-	12(10.91)
สอบปลายภาค	(N=55)	(N=112)
- ไม่เลย	14(25.45)	1(0.89)
- น้อย	6(10.91)	5(4.46)
- ปานกลาง	15(27.27)	42(37.5)
- มาก	18(32.73)	43(38.39)
- มากที่สุด	2(3.64)	21(18.75)
สอบย่อยระหว่างภาค	(N=52)	(N=106)
- ไม่เลย	20(38.46)	3(2.83)
- น้อย	4(7.69)	4(3.77)
- ปานกลาง	16(30.77)	38(38.85)
- มาก	12(23.08)	47(44.34)
- มากที่สุด	-	14(13.21)
เก็บคะแนนจากงานระหว่างภาค เรียน	(N=54)	(N=111)
- ไม่เลย	13(24.07)	1(0.90)
- น้อย	1(1.85)	4(3.60)
- ปานกลาง	16(29.63)	29(26.13)
- มาก	21(38.89)	47(42.34)
- มากที่สุด	3(5.56)	30(27.03)

ตารางที่ 64 แสดงให้เห็นว่า ในระดับอนุบาล มีการประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบจากงานต่าง ๆ ต่อไปนี้ จากการสอบกลางภาคอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 32.07) จากการสอบปลายภาค อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 32.73) จากการสอบย่อยระหว่างภาคอยู่ในระดับไม่เลย (ร้อยละ 38.46) จากการเก็บคะแนนจากงานระหว่างภาคเรียนอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 38.89) ในระดับประถมศึกษา จากการสอบกลางภาคอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 46.36) จากการสอบปลายภาค อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 38.39) จากการสอบย่อยระหว่างภาค อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 44.34) จากการเก็บคะแนนจากงานระหว่างภาคเรียน อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 42.34)

ตารางที่ 65 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบของผู้สอนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา

การประเมินผลการเรียน จากคะแนนสอบ	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา			
	มัธยมใหญ่ (N=51)	มัธยมกลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีวฯ (N=34)
สอบกลางภาค				
- ไม่มีสอบกลางภาค	3(5.88)	5(9.80)	6(11.76)	10(29.41)
- ร้อยละ 20	33(64.71)	31(60.78)	33(64.71)	16(47.06)
สอบปลายภาค				
- ไม่มีสอบปลายภาค	-	1(1.96)	-	2(5.88)
- ร้อยละ 15	-	-	-	17(50.00)
- ร้อยละ 30	27(52.94)	27(52.94)	33(64.71)	-
สอบย่อยระหว่างภาค				
- ไม่มีสอบย่อยระหว่างภาค	7(13.73)	4(7.84)	4(7.84)	4(11.76)
- ร้อยละ 20	24(47.06)	22(43.14)	26(50.98)	-
- ร้อยละ 30	-	-	-	8(23.53)
เก็บคะแนนจากงานระหว่างภาคเรียน				
- ไม่เก็บคะแนน	3(5.88)	1(1.96)	5(9.80)	2(5.88)
- ร้อยละ 20	12(23.53)	24(47.06)	14(27.45)	15(44.12)
จิตพิสัย				
- ไม่มีจิตพิสัย	26(50.98)	28(54.90)	30(58.82)	22(64.71)

ตารางที่ 65 แสดงให้เห็นว่า ในระดับมัธยมศึกษา มีการประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบจากงานต่าง ๆ ดังนี้ จากการสอบกลางภาคคิดเป็นร้อยละ 20 สอบปลายภาคคิดเป็นร้อยละ 30 สอบย่อยระหว่างภาคร้อยละ 20 เก็บคะแนนระหว่างภาคเรียนคิดเป็นร้อยละ 20 จากคะแนนจิตพิสัยร้อยละ 10 สำหรับ

ระดับอาชีวศึกษา จะคิดคะแนนจากการสอบกลางภาคร้อยละ 20 จากการสอบปลายภาคคิดเป็นร้อยละ 15 จากการสอบย่อยระหว่างภาคคิดเป็นร้อยละ 30 จากคะแนนเก็บระหว่างภาคเรียนคิดเป็นร้อยละ 20 สำหรับคะแนนจิตพิสัยนั้นส่วนใหญ่จะไม่นำคะแนนจากส่วนนี้มาคิดในการประเมินผลการเรียนทั้งในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา โดยคิดเป็นร้อยละ 50 – 60

8. การใช้เครื่องมือวัดผล

ตารางที่ 66 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือวัดผลของผู้สอนระดับอนุบาลและประถมศึกษา

การใช้เครื่องมือวัดผล	อนุบาลและประถมศึกษา	
	อนุบาล	ประถมศึกษา
ข้อสอบปรนัย	(N=51)	(N=108)
- ไม่เลย	19(37.25)	6(5.56)
- น้อย	2(3.92)	12(11.11)
- ปานกลาง	16(31.37)	46(42.59)
- มาก	12(23.53)	30(27.78)
- มากที่สุด	2(3.92)	14(12.96)
ข้อสอบอัตนัย	(N=50)	(N=108)
- ไม่เลย	19(38.0)	4(3.70)
- น้อย	5(10.0)	16(14.81)
- ปานกลาง	17(34.0)	46(42.59)
- มาก	8(16.0)	33(30.56)
- มากที่สุด	1(2.0)	9(8.33)
สอบปฏิบัติจริง	(N=54)	(N=110)
- ไม่เลย	12(22.22)	2(1.82)
- น้อย	1(1.85)	6(5.45)
- ปานกลาง	17(31.48)	27(24.55)
- มาก	14(25.93)	50(45.45)
- มากที่สุด	10(18.52)	25(22.73)
ชิ้นงาน/แฟ้มสะสมงาน	(N=54)	(N=111)
- ไม่เลย	4(7.41)	3(2.70)
- น้อย	3(5.56)	8(7.21)
- ปานกลาง	17(31.48)	36(32.43)
- มาก	24(44.44)	45(40.54)
- มากที่สุด	6(11.11)	19(17.12)

ตารางที่ 66 แสดงให้เห็นว่า มีการใช้เครื่องมือวัดผลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ในระดับอนุบาลไม่ใช้ข้อสอบปรนัยเลยร้อยละ 37.25 ใช้ระดับปานกลางร้อยละ 31.37 ไม่ใช้ข้อสอบอัตนัยเลย ร้อยละ 38 ใช้ระดับปานกลางร้อยละ 34 ไม่ใช้การสอบปฏิบัติจริงเลยร้อยละ 22.22 ใช้ระดับปานกลางร้อยละ 31.48 ใช้ชิ้นงาน/แฟ้มสะสมงานในระดับมากร้อยละ 44.44 ในระดับประถมศึกษาใช้เครื่องมือวัดผลที่เป็นข้อสอบปรนัยและข้อสอบอัตนัยระดับปานกลางร้อยละ 42.59 เท่ากัน สอบปฏิบัติจริงระดับมากร้อยละ 45.45 ชิ้นงาน/แฟ้มสะสมงานระดับมากร้อยละ 40.54

ตารางที่ 67 แสดงอันดับ จำนวนและร้อยละการใช้เครื่องมือวัดผลระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา

การใช้เครื่องมือวัดผล	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา			
	มัธยมใหญ่ (N=51)	มัธยมกลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีวฯ (N=34)
ข้อสอบปรนัย				
- อันดับ	4	4	4	4
- จำนวนและร้อยละ	16(31.37)	15(29.41)	19(37.25)	7(20.59)
ข้อสอบอัตนัย				
- อันดับ	3	2	3	2
- จำนวน	19(37.25)	13(25.49)	23(45.10)	11(32.35)
สอบปฏิบัติจริง				
- อันดับ	1	1	1	1
- จำนวน	22(43.14)	21(41.18)	25(49.02)	21(61.76)
ชิ้นงาน/แฟ้มสะสมงาน				
- อันดับ	2	3	2	3
- จำนวน	14(27.45)	14(27.45)	19(37.25)	10(29.41)

ตารางที่ 67 แสดงให้เห็นว่า การใช้เครื่องมือวัดผลในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาใช้เครื่องมือวัดผลที่เหมือนกันมาเป็นอันดับ 1 ได้แก่ สอบปฏิบัติจริง อันดับ 2 และ 3 จะมีการสลับอันดับกันบ้างแล้วแต่ขนาดและระดับของโรงเรียน ได้แก่ ข้อสอบอัตนัยและชิ้นงาน/แฟ้มสะสมงาน อันดับ 4 ทั้งของระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาได้แก่ ข้อสอบปรนัย

ตอนที่ 3 กิจกรรมกับภาษาเป้าหมาย

1. กิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 68 แสดงความคิดเห็นที่ให้ต่อกิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมาย

กิจกรรมที่มีประโยชน์ และช่วยให้นักเรียนมี ทักษะในการใช้ ภาษาเป้าหมาย	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยม เล็ก (N=51)	อาชีว (N=34)	อุดม (N=52)
กิจกรรมในชั้นเรียน							
- การทำแบบฝึกหัด	(N=58) 34(58.62)	(N=108) 57(52.77)	-	-	-	-	-
- การทำข้อสอบในชั้นเรียน	(N=58) 22(37.93)*	(N=111) 50(45.04)	-	-	-	-	-
- การใช้สถานการณ์จำลอง	(N=59) 19(32.20)	(N=111) 45(40.54)	-	-	-	-	-
- การใช้บทบาทสมมติ	(N=58) 23(39.65)	(N=111) 45(40.54)	-	-	-	-	-
- การเล่นเกมปริศนาคำทาย	(N=58) 18(31.03)*	(N=109) 39(35.77)	-	-	-	-	-
กิจกรรมนอกชั้นเรียน							
- กิจกรรมเข้าค่ายอบรม	(N=56) 32(57.14)*	(N=93) 35(37.63)*	-	-	-	-	-
- การอ่านตำราเรียน	(N=55) 17(30.90)	(N=110) 45(40.90)	-	-	-	-	-
- การอ่านหนังสือพิมพ์/โทรทัศน์ต่างประเทศ	(N=46) 18(39.13)*	(N=106) 35(33.01)	-	-	-	-	-
- การฟังเพลง	(N=59) 24(40.67)	(N=109) 43(39.44)	-	-	-	-	-

- การดูภาพยนตร์	(N=57) 15(26.31)	(N=111) 39(35.13)*	-	-	-	-	-
- การฟังรายการวิทยุ	(N=59) 18(30.50)*	(N=110) 35(31.81)*	-	-	-	-	-
- การดูรายการโทรทัศน์	(N=59) 15(25.42)	(N=110) 37(33.63)	-	-	-	-	-
- การใช้คอมพิวเตอร์ /Internet	(N=58) 17(29.31)*	(N=110) 31(28.18)	-	-	-	-	-
- การสนทนากับชาวต่าง ประเทศ	(N=57) 17(29.82)*	(N=106) 30(28.30)*	-	-	-	-	-

ตารางที่ 68 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนระดับอนุบาลมีความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมในชั้นเรียนที่มีประโยชน์และช่วยทำให้นักเรียนมีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศได้ดีขึ้น คือ การทำแบบฝึกหัด การใช้สถานการณ์จำลอง การใช้บทบาทสมมุติ ในระดับมาก ส่วนกิจกรรมอื่น คือ การทำข้อสอบ ในชั้นเรียน และการเล่นเกมปริศนาคำทาย ในระดับปานกลาง การสนทนากับชาวต่างประเทศ ในระดับไม่เลย

ผู้สอนในระดับประถมศึกษามีความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมทุกกิจกรรมในชั้นเรียนมีประโยชน์และช่วยทำให้นักเรียนมีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศได้ดีขึ้นในระดับมาก ส่วนกิจกรรมนอกชั้นเรียน ได้แก่ การอ่านตำราเรียน การอ่านหนังสือพิมพ์/วารสารต่างประเทศ การฟังเพลง การดูรายการโทรทัศน์ ในระดับปานกลาง ส่วนกิจกรรมการดูภาพยนตร์ การฟังรายการวิทยุ ในระดับน้อย กิจกรรมเข้าค่ายอบรม และการสนทนากับชาวต่างประเทศ ในระดับไม่เลย

ตารางที่ 68 (ต่อ)

กิจกรรมที่มี	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีวะ (N=34)	อุดม (N=52)
ประโยชน์และช่วย ให้ผู้สอนมีทักษะ ในการใช้ ภาษาเป้าหมาย							
- เรียนเพิ่มเติมเอง	-	-	37(72.55)	34(68.00)	30(58.82)	21(61.76)	-
- การอ่าน น.ส.พ./ วารสารต่าง ประเทศ	-	-	31(60.78)	28(54.90)	30(58.82)	20(58.82)	-
- การฟังเพลง	-	-	28(54.90)	(N=50) 29(58.00)	(N=49) 32(65.31)	(N=33) 17(51.52)	-
- การฟังข่าว	-	-	28(54.90)	28(54.90)	(N=50) 30(60.00)	16(47.06)	-
- การดูภาพยนตร์ เสียงในฟิล์ม	-	-	24(47.06)	27(52.94)	28(54.90)	21(61.76)	-
- การฟังรายการ วิทยุ	-	-	25(49.02)	23(45.10)	(N=50) 25(50.00)	(N=33) 17(51.52)	-
- การดูรายการ โทรทัศน์	-	-	32(62.75)	32(62.75)	34(66.67)	(N=33) 21(63.64)	-
- การใช้ คอมพิวเตอร์ /Internet	-	-	30(58.82)	(N=50) 27(52.94)	22(43.14)	(N=33) 20(60.61)	-
- การสนทนากับ ชาวต่างประเทศ	-	-	24(47.06)	(N=50) 20(40.00)*	18(35.29)*	12(35.29)*	-

ตารางที่ 68 (ต่อ) แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนในระดับมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมทั้งหมดต่อไปนี้ ว่ามีประโยชน์ ช่วยให้มีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมายในระดับมาก ได้แก่ การดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์ม การฟังรายการวิทยุ การดูรายการโทรทัศน์ การใช้คอมพิวเตอร์ / Internet การสนทนากับชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะกิจกรรมอันหลังนี้ผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ขนาดเล็กและในระดับอาชีวศึกษามีความเห็นว่าการใช้ภาษาเป้าหมายได้มากที่สุด

2. กิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมาย ระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ 69 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้สอนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมเสริมทักษะส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย แยกตามภาษา

การใช้กิจกรรมเสริมทักษะ	อุดมศึกษา				
	อังกฤษ (N=16)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ร้องเพลง	5(31.3)	4(25.0)	3(18.8)	4(25.0)	-
เล่นเกมทางภาษา	1(6.3)	3(18.8)	4(25.0)	5(31.3)	3(18.8)
เล่นละคร	6(37.5)	2(12.5)	4(25.0)	4(25.0)	-
เล่าเรื่อง	-	1(6.3)	7(43.8)	8(50.0)	-
พูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน	-	-	5(31.1)	8(50.0)	3(18.8)
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม	-	-	1(6.3)	8(50.0)	7(43.8)
เขียนบันทึกประจำวัน	-	1(6.3)	7(43.8)	8(50.0)	-
โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต	1(6.3)	2(12.5)	7(43.8)	3(18.8)	3(18.8)
อื่นๆ					
	ฝรั่งเศส (N=9)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ร้องเพลง	2(22.2)	1(11.1)	6(66.7)	-	-
เล่นเกมทางภาษา	-	2(22.2)	4(44.4)	2(22.2)	1(11.1)
เล่นละคร	-	-	3(33.3)	5(55.6)	1(11.1)
เล่าเรื่อง	-	-	1(11.1)	8(88.9)	-
พูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน	-	-	-	7(77.8)	2(22.2)
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม	-	-	3(33.3)	4(44.4)	2(22.2)
เขียนบันทึกประจำวัน	2(22.2)	2(22.2)	2(22.2)	3(33.3)	-
โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต (N=8)	-	-	4(50.0)	3(37.5)	1(12.5)
อื่นๆ	-	-	-	-	1(100)

ตารางที่ 69 (ต่อ)

การใช้กิจกรรมเสริมทักษะ	เยอรมัน (N=4)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ร้องเพลง	1(25.0)	2(50.0)	-	1(25.0)	-
เล่นเกมทางภาษา	1(25.0)	-	2(50.0)	1(25.0)	-
เล่นละคร (N=3)	-	-	2(66.7)	1(33.3)	-
เล่าเรื่อง	-	-	1(25.0)	1(25.0)	2(50.0)
พูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน	-	-	3(75.0)	1(25.0)	-
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม	-	-	1(25.0)	3(75.0)	-
เขียนบันทึกประจำวัน	-	-	2(50.0)	1(25.0)	1(25.0)
โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต (N=3)	-	-	-	3(100)	-
อื่นๆ	-	1(100)	-	-	-
	จีน (N=10)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ร้องเพลง	-	-	6(60.0)	4(40.0)	-
เล่นเกมทางภาษา	1(10.0)	-	6(60.0)	3(30.0)	-
เล่นละคร	1(10.0)	-	7(70.0)	1(10.0)	1(10.0)
เล่าเรื่อง	1(10.0)	-	3(30.0)	5(50.0)	1(10.0)
พูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน	-	-	1(10.0)	5(50.0)	4(40.0)
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม	-	1(10.0)	1(10.0)	7(70.0)	1(10.0)
เขียนบันทึกประจำวัน (N=9)	1(11.1)	-	-	7(77.8)	1(11.1)
โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต	2(20.0)	-	3(30.0)	2(20.0)	3(30.0)
อื่นๆ	-	-	-	-	1(100)

ตารางที่ 69 (ต่อ)

การใช้กิจกรรมเสริมทักษะ	ญี่ปุ่น (N=10)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ร้องเพลง	2(20.0)	5(50.0)	1(10.0)	2(20.0)	-
เล่นเกมทางภาษา	1(10.0)	-	2(20.0)	7(70.0)	-
เล่นละคร	2(20.0)	3(30.0)	2(20.0)	2(20.0)	1(10.0)
เล่าเรื่อง	2(20.0)	1(10.0)	3(30.0)	3(30.0)	1(10.0)
พูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน	-	-	1(10.0)	7(70.0)	2(20.0)
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม	-	1(10.0)	2(20.0)	6(60.0)	1(10.0)
เขียนบันทึกประจำวัน	4(40.0)	1(10.0)	3(30.0)	1(10.0)	1(10.0)
โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต	2(20.0)	1(10.0)	5(50.0)	1(10.0)	1(10.0)
อื่นๆ					
	พม่า (N=2)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ร้องเพลง	-	1(50.0)	1(50.0)	-	-
เล่นเกมทางภาษา	1(50.0)	-	1(50.0)	-	-
เล่นละคร	1(50.0)	-	-	1(50.0)	-
เล่าเรื่อง	-	-	-	1(50.0)	1(50.0)
พูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน	-	-	-	-	2(100)
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม	-	-	-	1(50.0)	1(50.0)
เขียนบันทึกประจำวัน	-	-	-	1(50.0)	1(50.0)
โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต	1(50.0)	-	-	1(50.0)	-
อื่นๆ	-	-	-	1(100)	-

ตารางที่ 69 แสดงให้เห็นการใช้กิจกรรมเสริมทักษะส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาเป้าหมายของผู้สอน ระดับอุดมศึกษา ดังนี้

กิจกรรมร้องเพลง ใช้ในระดับไม่เลย ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 31.3 ใช้ระดับน้อยที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 50 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 50 ใช้ระดับน้อยและน้อยที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50 ใช้ระดับน้อย ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 66.7 และผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 60

กิจกรรมเล่นเกมทางภาษา ใช้ในระดับไม่เลยและน้อย ได้แก่ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50 ใช้ระดับน้อย ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 44.4 ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 50 ภาษาจีนร้อยละ 60 ใช้ระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 31.3 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 70

กิจกรรมเล่นละคร ใช้ในระดับไม่เลย ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 37.5 ใช้ระดับน้อยที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 30 ใช้ระดับน้อย ได้แก่ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 66.7 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 70 ใช้ระดับมากและระดับไม่เลย ได้แก่ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50 ใช้ระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 55.6

กิจกรรมเล่าเรื่อง ใช้ในระดับน้อยและระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 30 ใช้ระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 88.9 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 50 ใช้ระดับมากและระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50 ใช้ระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 50

กิจกรรมพูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน ใช้ในระดับน้อย ได้แก่ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 75 ใช้ระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 77.8 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 70 ใช้ระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 100

กิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม ใช้ระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 44.4 ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 75 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 70 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 60 ใช้ระดับมากและระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50

กิจกรรมเขียนบันทึกประจำวัน ใช้ในระดับไม่เลย ได้แก่ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 40 ใช้ในระดับน้อย ได้แก่ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 50 ใช้ระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 33.3 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 77.8 ใช้ระดับมากและมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50

กิจกรรมโปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต ใช้ในระดับไม่เลยและระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50 ใช้ในระดับน้อย ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 43.8 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 50 ใช้ระดับน้อยและมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 30 ใช้ระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 100

3. การใช้ได้ผลของกิจกรรมเสริมทักษะ

ตารางที่ 70 แสดงจำนวน และร้อยละความคิดเห็นของผู้สอนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับการใช้ได้ผลของกิจกรรมเสริมทักษะในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย แยกตามภาษา

การใช้ได้ผลของกิจกรรมเสริมทักษะ	อุดมศึกษา					
	อังกฤษ (N=16)	ฝรั่งเศส (N=10)	เยอรมัน (N=4)	จีน (N=10)	ญี่ปุ่น (N=10)	พม่า (N=2)
ร้องเพลง	5(31.25)	2(20.0)	1(25.0)	9(90.0)	4(40.0)	-
เล่นเกมทางภาษา	7(43.75)	4(40.0)	2(50.0)	3(30.0)	9(90.0)	-
เล่นละคร	5(31.25)	8(80.0)	1(25.0)	2(20.0)	4(40.0)	-
เล่าเรื่อง	5(31.25)	4(40.0)	2(50.0)	6(60.0)	6(60.0)	1(50.0)
พูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน	9(56.25)	9(90.0)	3(75.0)	9(90.0)	6(60.0)	2(100)
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม	10(62.5)	5(50.0)	1(25.0)	4(40.0)	8(80.0)	1(50.0)
เขียนบันทึกประจำวัน	9(56.25)	4(40.0)	2(50.0)	5(50.0)	4(40.0)	2(100)
โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต	10(62.5)	5(50.0)	2(50.0)	6(60.0)	4(40.0)	-
อื่นๆ						

ตารางที่ 70 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับอุดมศึกษาใช้กิจกรรมเสริมทักษะในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาเป้าหมายแล้วได้ผล เรียงตามลำดับของจำนวนและร้อยละดังนี้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มและโปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ตมีจำนวนร้อยละ 62.5 เท่ากัน พูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชนและเขียนบันทึกประจำวันมีร้อยละ 56.25 เท่ากัน เล่นเกมทางภาษามีร้อยละ 43.75 เล่าเรื่อง ร้องเพลง เล่นละคร มีร้อยละ 31.25 เท่ากัน

ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสใช้กิจกรรมเสริมทักษะต่อไปนี้แล้วได้ผล ร้อยละ 90 ได้แก่ พูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน ร้อยละ 80 ได้แก่ เล่นละคร ร้อยละ 50 ได้แก่ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มและโปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 40 ได้แก่ เล่นเกมทางภาษา เล่าเรื่อง เขียนบันทึกประจำวัน ร้อยละ 20 ได้แก่ ร้องเพลง

ผู้สอนภาษาเยอรมันใช้กิจกรรมเสริมทักษะต่อไปนี้แล้วได้ผล ดังนี้ ร้อยละ 75 ได้แก่ พูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน ร้อยละ 50 ได้แก่ เล่นเกมทางภาษา เล่าเรื่อง เขียนบันทึกประจำวัน โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 25 ได้แก่ ร้องเพลง เล่นละคร แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม

ผู้สอนภาษาจีนใช้กิจกรรมเสริมทักษะต่อไปนี้แล้วได้ผล ดังนี้ ร้อยละ 90 ได้แก่ ร้องเพลง พูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน ร้อยละ 60 ได้แก่ เล่าเรื่อง โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 50 ได้แก่ เขียนบันทึกประจำวัน ร้อยละ 40 ได้แก่ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม ร้อยละ 30 ได้แก่ เล่นเกมทางภาษา ร้อยละ 20 ได้แก่ เล่นละคร

ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นใช้กิจกรรมเสริมทักษะต่อไปนี้ได้ผล ดังนี้ ร้อยละ 90 ได้แก่ เล่นเกม
ทางภาษา ร้อยละ 80 ได้แก่ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม ร้อยละ 60 ได้แก่ เล่าเรื่อง พูดหน้าชั้น
เรียน/ในที่ชุมชน ร้อยละ 40 ได้แก่ ร้องเพลง เล่นละคร เขียนบันทึกประจำวัน โปรแกรม
คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของผู้สอน

1. การปรับปรุงหลักสูตร

ตารางที่ 71 แสดงจำนวนและร้อยละความเห็นการปรับปรุงหลักสูตร

การปรับปรุงการเรียนการสอน	อนุบาลและประถมศึกษา	
	อนุบาล	ประถมศึกษา
หลักสูตร	(N=61) 24(30.0)	(N=107) 53(49.53)
ตำรา/เอกสารประกอบการสอน	(N=61) 21(34.43)	(N=108) 48(44.44)
วิธีการสอน	(N=60) 21(35.0)*	(N=107) 54(50.47)
สื่อ/อุปกรณ์ประกอบการเรียน	(N=61) 25(40.98)	(N=108) 48(44.44)
กิจกรรมเสริมหลักสูตร	(N=63) 25(39.68)	(N=108) 50(46.30)
การวัดผล	(N=60) 28(46.67)	(N=105) 60(57.14)

ตารางที่ 71 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนในระดับอนุบาลและประถมศึกษาเห็นว่าควรมีการปรับปรุงการเรียนการสอนในทุกหัวข้อ ในระดับปานกลาง เฉพาะหัวข้อวิธีการสอนเท่านั้นที่ผู้สอนระดับอนุบาลเห็นว่าควรมีการปรับปรุงในระดับมาก

2. เนื้อหา/ทักษะการสอนและความรู้ด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ และวัฒนธรรม

ตารางที่ 72 แสดงความคิดเห็นที่ให้ต่อทักษะการสอนและความรู้ด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ และวัฒนธรรม

ทักษะการสอน และความรู้ด้าน ไวยากรณ์ คำศัพท์ และ วัฒนธรรม	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยมใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีว (N=34)	อุดม (N=52)
- การฟัง	(N=60) 23(38.33)	(N=106) 66(62.26)	33(64.71)	30(58.82)	33(64.71)	21(61.76)	-
- การพูด	(N=62) 27(43.54)	(N=111) 64(57.65)	33(64.71)	24(47.06)	34(66.67)	20(58.82)	-
- การอ่าน	(N=63) 31(49.20)	(N=109) 71(65.13)	32(62.75)	34(66.67)	33(64.71)	21(61.76)	-
- การเขียน	(N=61) 31(50.81)	(N=110) 55(50.00)	34(66.67)	30(58.82)	35(68.63)	17(50.00)	-
- ความรู้ด้าน ไวยากรณ์	(N=67) 29(43.28)	(N=107) 50(46.72)	32(62.75)	30(58.82)	31(60.78)	20(58.82)	-
- ความรู้ด้านคำ ศัพท์	(N=60) 20(33.33)	(N=105) 48(45.71)	30(58.82)	32(62.75)	30(58.82)	19(55.88)	-
- ความรู้ด้าน วัฒนธรรม	(N=65) 32(49.23)	(N=109) 45(41.28)	34(69.39)	30(58.82)	27(52.94)	13(38.25)	-

ตารางที่ 72 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนทั้งในระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาให้ความสำคัญกับทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ความรู้ด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ และวัฒนธรรมในระดับมาก

3. การเน้นเนื้อหา/ทักษะ

ตารางที่ 73 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นการเน้นเนื้อหา/ทักษะของผู้สอนระดับปริญญาตรี ระดับอุดมศึกษา แยกตามภาษา

การเน้นทักษะ/เนื้อหา ระดับปริญญาตรี	อุดมศึกษา				
	อังกฤษ (N=16)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ฟัง	-	-	-	9(56.3)	7(43.8)
พูด	-	-	-	9(56.3)	7(43.8)
อ่าน	-	-	1(6.3)	9(56.3)	6(37.5)
เขียน	-	-	2(12.5)	11(68.8)	3(18.8)
ไวยากรณ์	-	1(6.3)	4(25.0)	9(56.3)	2(12.5)
ศัพท์	-	-	1(6.3)	12(75.0)	3(18.8)
แปล	-	-	5(31.3)	10(62.5)	1(6.3)
ลุ่ม (N=15)	-	4(26.7)	5(33.3)	6(40.0)	-
	ฝรั่งเศส (N=9)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ฟัง	-	-	-	4(44.4)	5(55.6)
พูด	-	-	-	2(22.2)	7(77.8)
อ่าน	-	-	-	7(77.8)	2(22.2)
เขียน	-	-	-	7(77.8)	2(22.2)
ไวยากรณ์	-	-	-	5(55.6)	4(44.4)
ศัพท์	-	-	-	5(55.6)	4(44.4)
แปล (N=8)	-	-	3(37.5)	5(62.5)	-
ลุ่ม (N=8)	-	1(12.5)	5(62.5)	2(25.0)	-

ตารางที่ 73 (ต่อ)

การเน้นทักษะ/เนื้อหา ระดับปริญญาตรี	เยอรมัน (N=4)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ฟัง	-	-	-	3(75.0)	1(25.0)
พูด	-	-	-	3(75.0)	1(25.0)
อ่าน	-	-	-	2(50.0)	2(50.0)
เขียน	-	-	-	2(50.0)	2(50.0)
ไวยากรณ์	-	-	-	1(25.0)	3(75.0)
ศัพท์	-	-	-	2(50.0)	2(50.0)
แปล	-	-	1(25.0)	2(50.0)	1(25.0)
ล่าม	-	1(25.0)	2(50.0)	1(25.0)	-
อื่นๆ	-	-	-	1(25.0)	-
	จีน (N=10)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ฟัง	-	-	-	2(20.0)	8(80.0)
พูด	-	-	-	1(10.0)	9(90.0)
อ่าน	-	-	-	3(30.0)	7(70.0)
เขียน	-	-	-	4(40.0)	6(60.0)
ไวยากรณ์	-	-	-	7(70.0)	3(30.0)
ศัพท์	-	-	1(10.0)	2(20.0)	7(70.0)
แปล	-	-	1(10.0)	5(50.0)	4(40.0)
ล่าม	-	-	1(10.0)	5(50.0)	4(40.0)

ตารางที่ 73 (ต่อ)

การเน้นทักษะ/เนื้อหา ระดับปริญญาตรี	ญี่ปุ่น (N=10)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ฟัง	-	-	-	4(40.0)	6(60.0)
พูด	-	-	-	-	10(100)
อ่าน	-	-	-	7(70.0)	3(30.0)
เขียน	-	-	1(10.0)	6(60.0)	3(30.0)
ไวยากรณ์	-	-	1(10.0)	3(30.0)	6(60.0)
ศัพท์	-	-	-	-	10(100)
แปล	-	-	3(30.0)	7(70.0)	-
ล้าม	-	-	4(40.0)	6(60.0)	-
	พม่า (N=2)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ฟัง	-	-	-	-	2(100)
พูด	-	-	-	-	2(100)
อ่าน	-	-	-	1(50.0)	1(50.0)
เขียน	-	-	-	1(50.0)	1(50.0)
ไวยากรณ์	-	-	-	2(100)	-
ศัพท์	-	-	-	1(50.0)	1(50.0)
แปล	-	-	1(50.0)	1(50.0)	-
ล้าม	-	-	2(100)	-	-
อื่นๆ	-	-	1(50.0)	-	-

ตารางที่ 73 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนภาษาเป้าหมาย ระดับปริญญาตรี คิดว่า ควรมีการเน้นทักษะ
ต่างๆ ในระดับต่างๆ ดังนี้

ผู้สอนภาษาเป้าหมายที่คิดว่า ทักษะการฟังควรเน้นระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 56.3 ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 75 ในระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 55.6 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 80 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 60 ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 100

ผู้สอนภาษาเป้าหมายที่คิดว่า ทักษะการพูดควรเน้นระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 56.3 ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 75 ในระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 77.8 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 90 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 100 ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 100

ผู้สอนภาษาเป้าหมายที่คิดว่า ทักษะการอ่านควรเน้นระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษ ร้อยละ 56.3 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 77.8 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 70 ระดับมากและมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50 ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 70

ผู้สอนภาษาเป้าหมายที่คิดว่า ทักษะการเขียนควรเน้นระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 68.8 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 77.8 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 60 ระดับมากและมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50 ในระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 60

ผู้สอนภาษาเป้าหมายที่คิดว่า ควรเน้นเรื่องไวยากรณ์ระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 56.3 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 55.6 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 70 ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 100 ระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 75 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 60

ผู้สอนภาษาเป้าหมายที่คิดว่า ควรเน้นเรื่องศัพท์ระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 75 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 55.6 ระดับมากและมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50 ระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 70 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 100

ผู้สอนภาษาเป้าหมายที่คิดว่า ควรเน้นเรื่องแปลระดับน้อยและน้อยมากได้แก่ผู้สอนภาษา
พม่า ร้อยละ 50 ควรเน้นระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 62.5 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศส
ร้อยละ 62.5 ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ

ผู้สอนภาษาเป้าหมายที่คิดว่า ควรเน้นเรื่องลุ่ม ระดับน้อย ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 62.5 ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาพม่า ร้อยละ 100 ควรเน้นระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 40 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 60

ตารางที่ 74 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นการเน้นทักษะ/เนื้อหาของผู้สอนระดับปริญญาโท ระดับอุดมศึกษา แยกตามภาษา

การเน้นทักษะ/เนื้อหา ระดับปริญญาโท	อุดมศึกษา				
	อังกฤษ (N=12)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ฟัง	-	-	1(8.3)	3(25.0)	8(66.7)
พูด	-	-	1(8.3)	6(50.0)	5(41.7)
อ่าน	-	-	-	2(16.7)	10(83.3)
เขียน	-	-	-	4(33.3)	8(66.7)
ไวยากรณ์ (N=11)	-	-	3(27.3)	4(36.4)	4(36.4)
ศัพท์	-	-	2(16.7)	6(50.0)	4(33.3)
แปล	-	-	2(16.7)	6(50.0)	4(33.3)
ล้าม	-	2(16.7)	5(41.7)	2(16.7)	3(25.0)
	ฝรั่งเศส (N=3)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ฟัง	-	-	-	-	3(100)
พูด	-	-	-	-	3(100)
อ่าน	-	-	-	1(33.3)	2(66.7)
เขียน	-	-	-	-	3(100)
ไวยากรณ์	-	-	1(33.3)	1(33.3)	1(33.3)
ศัพท์	-	1(33.3)	-	-	2(66.7)
แปล	-	-	-	1(33.3)	2(66.7)
ล้าม	-	-	1(33.3)	-	2(66.7)
อื่นๆ					

ตารางที่ 74 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนภาษาเป้าหมาย ระดับปริญญาโท คิดว่า ควรมีการเน้นทักษะต่างๆ ในระดับต่างๆ ดังนี้

ผู้สอนภาษาเป้าหมายที่คิดว่า ทักษะการฟังควรเน้นระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 66.7 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 100

ผู้สอนภาษาเป้าหมายที่คิดว่า ทักษะการพูดควรเน้นระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 100

ผู้สอนภาษาเป้าหมายที่คิดว่า ทักษะการอ่านควรเน้นระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 83.3 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 66.7

ผู้สอนภาษาเป้าหมายที่คิดว่า ทักษะการเขียนควรเน้นระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 66.7 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 100

ผู้สอนภาษาเป้าหมายที่คิดว่า ควรเน้นเรื่องไวยากรณ์ระดับมากและมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 36.4 ระดับน้อย มาก และมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 33.3

ผู้สอนภาษาเป้าหมายที่คิดว่า ควรเน้นเรื่องศัพท์ระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 50 ระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 66.7

ผู้สอนภาษาเป้าหมายที่คิดว่า ควรเน้นเรื่องแปลระดับมากได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 50 ระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 66.7

ผู้สอนภาษาเป้าหมายที่คิดว่า ควรเน้นเรื่องสำนวน ระดับน้อย ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 41.7 ระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 66.7

4. เหตุผลการเลือกสอนภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 75 แสดงจำนวน และร้อยละความคิดเห็นของผู้สอนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับเหตุผลของการเลือกสอนภาษาเป้าหมาย แยกตามภาษา

ประเด็นคำถาม	อุดมศึกษา					
เหตุผลของการเลือกสอนภาษาเป้าหมาย	อังกฤษ (N=16)	ฝรั่งเศส (N=10)	เยอรมัน (N=4)	จีน (N=10)	ญี่ปุ่น (N=10)	พม่า (N=2)
มีความเชี่ยวชาญด้านภาษา	6(37.5)	5(50.0)	3(75.0)	4(40.0)	5(50.0)	2(100)
มีใจรักด้านภาษา	15(93.8)	7(70.0)	4(100)	9(90.0)	8(80.0)	2(100)
สำเร็จการศึกษาด้านภาษาที่สอน	14(87.5)	7(70.0)	4(100)	9(90.0)	10(100)	-
มีใจรักการสอน	14(87.5)	8(80.0)	4(100)	8(80.0)	8(80.0)	-

ตารางที่ 75 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษให้เหตุผลการเลือกสอนภาษาดังนี้ มีใจรักด้านภาษา ร้อยละ 93.8 สำเร็จการศึกษาด้านภาษาที่สอนและมีใจรักการสอน ร้อยละ 87.5 เท่ากัน มีความเชี่ยวชาญด้านภาษา ร้อยละ 37.5

ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสให้เหตุผลการเลือกสอนภาษาดังนี้ มีใจรักการสอนร้อยละ 80 มีใจรักด้านภาษาและสำเร็จการศึกษาด้านภาษาที่สอน ร้อยละ 70 เท่ากัน มีความเชี่ยวชาญด้านภาษา ร้อยละ 50

ผู้สอนภาษาเยอรมันให้เหตุผลการเลือกสอนภาษา ดังนี้ มีใจรักด้านภาษา สำเร็จการศึกษาด้านภาษาที่สอน และมีใจรักการสอน ร้อยละ 100 เท่ากัน มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาร้อยละ 75

ผู้สอนภาษาจีนให้เหตุผลการเลือกสอนภาษา ดังนี้ มีใจรักการภาษา และสำเร็จการศึกษาด้านภาษาที่สอนร้อยละ 90 เท่ากัน มีใจรักด้านการสอนร้อยละ 80 มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาร้อยละ 40

ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นให้เหตุผลการเลือกสอนภาษาดังนี้ สำเร็จการศึกษาด้านภาษาที่สอน ร้อยละ 100 มีใจรักด้านภาษา และมีใจรักการสอนร้อยละ 80 เท่ากัน มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาร้อยละ 50

ผู้สอนภาษาพม่าให้เหตุผลการเลือกสอนภาษาเพียง 2 ใน 4 ตัวเลือก ซึ่งมีคะแนนเท่ากัน ได้แก่ มีใจรักการภาษาและมีความเชี่ยวชาญด้านภาษา

5. ความพึงพอใจในการเป็นผู้สอนภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 76 แสดงจำนวน และร้อยละความคิดเห็นของผู้สอนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเป็นผู้สอนภาษาเป้าหมาย

ความพึงพอใจ ในการเป็นผู้สอนภาษาเป้าหมาย	อุดมศึกษา					
	อังกฤษ (N=16)	ฝรั่งเศส (N=9)	เยอรมัน (N=4)	จีน (N=10)	ญี่ปุ่น (N=10)	พม่า (N=2)
มากที่สุด	11(68.8)	4(40.0)	3(75.0)	6(60.0)	6(60.0)	1(50.0)
มาก	5(31.3)	5(50.0)	1(25.0)	4(40.0)	3(30.0)	1(50.0)
น้อย	-	-	-	-	1(10)	-
น้อยที่สุด	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 76 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษ เยอรมัน จีนและญี่ปุ่นมีความพึงพอใจในการเป็นผู้สอนภาษาเป้าหมายระดับมากที่สุด ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสมีความพึงพอใจในระดับมาก ผู้สอนภาษาพม่ามีความพึงพอใจในระดับมากและมากที่สุดที่คะแนนเท่ากัน

6. โอกาสใช้ภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 77 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการใช้ภาษาเป้าหมาย

โอกาสในการใช้ ภาษาเป้าหมายใน กิจกรรมของชุมชน	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยมใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีววะ (N=34)	อุดม (N=52)
เทศบาลสงกรานต์							
- มี			7(13.73)	1(1.96)	3(5.88)	1(2.94)	-
- ไม่มี			44(86.27)	50(98.04)	48(94.12)	33(97.06)	-
เทศบาลลอย กระทง							
- มี			14(27.45)	4(7.84)	4(7.84)	4(11.76)	-
- ไม่มี			37(72.55)	47(92.16)	47(92.16)	30(88.24)	-
เทศกาลปีใหม่ สากล							
- มี			10(19.61)	6(11.76)	5(9.80)	2(5.88)	-
- ไม่มี			41(80.39)	45(88.24)	46(90.20)	32(94.12)	-
เทศกาลหรือกิจ กรรมพิเศษอื่น ๆ							
- มี			14(27.45)	5(9.80)	7(13.73)	2(5.88)	-
- ไม่มี			37(72.55)	46(90.20)	44(86.27)	32(94.12)	-

ตารางที่ 77 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนคิดว่า ผู้เรียนทั้งในระดับมัธยมศึกษาและระดับอาชีวศึกษา ไม่มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมชุมชน คิดเป็นร้อยละ 72.55 - 98.04 ผู้เรียนที่มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมชุมชน คิดเป็นร้อยละ 1.96 - 27.45 ซึ่งหมายความว่าร้อยละของผู้เรียนที่ไม่มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมชุมชนมีมากกว่า เช่นเดียวกันกับโอกาสที่ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาเป้าหมายกับชาวต่างประเทศตามสถานที่ท่องเที่ยว ร้อยละของผู้เรียนที่ไม่มีโอกาส (ร้อยละ 79.41 - 98.04) ใช้ภาษากับนักท่องเที่ยวมากกว่าร้อยละ ของผู้เรียนที่มีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายกับนักท่องเที่ยว (ร้อยละ 1.96 ถึงร้อยละ 25.49)

ตารางที่ 77 (ต่อ)

ใช้ภาษาที่บ้าน ท้องที่ตาม สถานที่ท่องเที่ยว	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยมใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีว (N=34)	อุดม (N=52)
เป็นมัคคุเทศก์							
- มี	-	-	7(13.73)	5(9.80)	4(7.84)	2(5.88)	-
- ไม่มี	-	-	44(86.27)	46(90.20)	47(92.16)	32(94.12)	-
จำหน่ายของที่ ระลึก							
- มี	-	-	8(15.69)	6(11.76)	2(3.92)	6(17.65)	-
- ไม่มี	-	-	43(84.31)	45(88.24)	49(96.08)	28(82.35)	-
จำหน่ายอาหาร							
- มี	-	-	4(7.84)	2(3.92)	1(1.96)	5(14.71)	-
- ไม่มี	-	-	47(92.16)	49(96.08)	50(98.04)	29(85.29)	-
อื่น ๆ							
- มี	-	-	13(25.49)	7(13.73)	8(15.69)	7(20.59)	-
- ไม่มี	-	-	38(74.51)	44(86.27)	43(84.31)	27(79.41)	-

ตารางที่ 77 (ต่อ) แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาร้อยละ 1.96 - 25.49 มีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายกับชาวต่างประเทศตามสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งเป็นร้อยละน้อยกว่าผู้เรียนที่ไม่มีโอกาส (ร้อยละ 79.41 - 98.04)

3. ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่ได้จากผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา

ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ได้จากผู้เรียน ซึ่งมีรายละเอียดของประเด็นคำถาม ดังนี้

- 1) เพศ
- 2) อายุ
- 3) ระดับชั้นที่กำลังศึกษา
- 4) เชื้อชาติ
- 5) สัญชาติ
- 6) ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
- 7) อาชีพบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
- 8) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง
- 9) ภาษาและทักษะที่ผู้เรียนใช้ในชีวิตประจำวัน
- 10) ภาษาต่างประเทศที่เคยเรียน
- 11) คะแนนสะสมเฉลี่ย
- 12) ภาษาต่างประเทศที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียน
- 13) ระดับชั้นที่เริ่มเรียนภาษาเป้าหมายเป็นครั้งแรก
- 14) การเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดในประเทศไทย
- 15) การเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดในต่างประเทศ
- 16) ผู้สอนภาษาเป้าหมาย
- 17) ระบบในการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี
- 18) ผลการเรียนสูงสุดและต่ำสุด
- 19) ความชอบวิชาภาษาเป้าหมาย
- 20) ทักษะภาษาเป้าหมาย
- 21) ทักษะในภาษาเป้าหมาย แยกตามภาษาเป้าหมาย
- 22) ความต้องการปรับปรุงภาษาเป้าหมาย
- 23) ความจำเป็นของภาษาเป้าหมายในชีวิต
- 24) ความต้องการทำงานในสถานที่ที่มีการใช้ภาษาเป้าหมาย
- 25) ประโยชน์ของภาษาเป้าหมาย
- 26) แรงจูงใจในการเรียนภาษาเป้าหมาย
- 27) การใช้ภาษาเป้าหมายในการทำกิจกรรม
- 28) แหล่งต้นแบบการใช้ภาษาเป้าหมาย
- 29) ความต้องการฝึกทักษะภาษาเป้าหมาย
- 30) กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมาย

- 31) กิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยพัฒนาทักษะ
- 32) การเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน
- 33) โอกาสใช้ภาษาเป้าหมาย
- 34) โอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาเป้าหมาย
- 35) พฤติกรรมการเรียนภาษาเป้าหมาย
- 36) ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาเป้าหมาย
- 37) การใช้ภาษาเป้าหมายในอนาคต

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับชั้นที่กำลังศึกษา
4. เชื้อชาติ
5. สัญชาติ
6. ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตารางที่ 78 แสดงจำนวน และร้อยละของภาษาเป้าหมาย เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา เชื้อชาติ สัญชาติ และภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ข้อมูลทั่วไป	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา (N=357)			อุดมศึกษา (N=277)
	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน	
ภาษาเป้าหมาย				
ภาษาอังกฤษ	116(32.5)	107(29.9)	100(28.0)	108(38.9)
ภาษาฝรั่งเศส	9(2.5)	7(1.9)	4(1.1)	33(11.9)
ภาษาเยอรมัน	1(0.3)	-	1(0.3)	14(5.05)
ภาษาจีน	1(0.3)	1(0.3)	1(0.3)	45(16.25)
ภาษาญี่ปุ่น	4(1.1)	4(1.1)	1(0.3)	61(22.02)
ภาษาพม่า	-	-	-	10(3.61)
ภาษาเกาหลี	-	-	-	1(0.36)
ไม่ระบุ	-	-	-	5(1.81)
เพศ				
ชาย	44(12.3)	42(11.8)	51(14.3)	52(18.8)
หญิง	87(24.4)	77(21.6)	56(15.7)	225(81.2)
อายุ				
12-15	57(15.9)	48(13.4)	46(12.9)	-
16-19	72(20.2)	65(18.2)	61(17.1)	65(23.6)
20 ปีขึ้นไป	2(0.6)	6(1.7)	-	211(76.4)

ตารางที่ 78 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา (N=357)			อุดมศึกษา (N=277)
	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน	
กำลังศึกษาในระดับชั้น				
มัธยมศึกษาตอนต้น	53(14.8)	44(12.3)	45(12.6)	
มัธยมศึกษาตอนปลาย	61(17.1)	57(15.9)	46(12.9)	
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	11(3.1)	10(2.8)	14(3.9)	
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	6(1.7)	8(2.2)	2(0.6)	
ปี 1	-	-	-	26(9.4)
ปี 2	-	-	-	86(31.2)
ปี 3	-	-	-	96(34.8)
ปี 4	-	-	-	65(23.6)
มากกว่า ปี 4	-	-	-	3(1.1)
เชื้อชาติ				
ไทย	131(36.7)	118(33.1)	107(29.9)	276(99.6)
จีน	-	1(0.3)	-	1(0.4)
สัญชาติ				
ไทย	131(36.7)	119(33.3)	107(29.9)	277(100)
ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน				
ภาษาไทย	131(36.7)	119(33.3)	107(29.9)	-
ใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน				
ใช้	-	-	-	244(88.1)
ไม่ใช้	-	-	-	28(10.1)
ไม่ระบุ	-	-	-	5(1.8)

ตารางที่ 78 ผู้ตอบแบบสอบถามในระดับมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา เป็นผู้เรียนภาษาอังกฤษมากเป็นอันดับ 1 (ร้อยละ 90.4) อันดับ 2 3 และ 4 ในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา ได้แก่ ภาษาฝรั่งเศส(ร้อยละ 5.5) ภาษาญี่ปุ่น (ร้อยละ 2.5) และภาษาจีน (ร้อยละ 0.9) ภาษาเยอรมัน (ร้อยละ 0.6) ตามลำดับ ในระดับอุดมศึกษา ได้แก่ ภาษาญี่ปุ่น (ร้อยละ 22.02) ภาษาจีน (ร้อยละ 16.25) ภาษาฝรั่งเศส (ร้อยละ 11.9)

ในระดับมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาผู้เรียนเป็นเพศหญิงร้อยละ 61.7 มีอายุอยู่ในช่วง 12 – 15 ปี ร้อยละ 42.2 ช่วง 16 – 19 ปีร้อยละ 55.5 กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเป็น

ส่วนใหญ่ รองลงมาเป็นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในระดับอาชีวศึกษา เป็นระดับ ปวช. เป็นส่วนใหญ่ ผู้เรียนร้อยละ 99 มีเชื้อชาติไทย และร้อยละ 100 มีสัญชาติไทย ใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ร้อยละ 100

ผู้ตอบแบบสอบถามในระดับอุดมศึกษา เป็นผู้เรียนภาษาอังกฤษมากเป็นอันดับ 1 รองลงมาได้แก่ ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาพม่า และภาษาเกาหลี ตามลำดับ เป็นเพศหญิงเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 81.2) อายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไปร้อยละ 76.4 ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 (ร้อยละ 34.8) รองลงมาศึกษาอยู่ชั้นปี 2 (ร้อยละ 31.2) สัญชาติไทยร้อยละ 99.6 เชื้อชาติไทยร้อยละ 100 ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน ร้อยละ 88.1

7. อาชีพบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

ตารางที่ 79 แสดงจำนวนและร้อยละของอาชีพบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง

ข้อมูลทั่วไป	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา (N=357)			อุดมศึกษา (N=276)
อาชีพบิดาหรือผู้ปกครอง	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน	
รับจ้าง	38(10.6)	39(10.9)	38(10.6)	53(19.2)
เกษตรกร	40(11.2)	41(11.5)	41(11.5)	54(19.6)
ค้าขาย	12(3.4)	10(2.8)	11(3.1)	28(10.1)
ธุรกิจส่วนตัว	4(1.1)	3(0.8)	4(1.1)	33(11.9)
รับราชการ	28(7.8)	22(6.2)	6(1.7)	73(26.5)
รัฐวิสาหกิจ	3(0.8)	1(0.3)	2(0.6)	7(2.5)
เสียชีวิต	1(0.3)	1(0.3)	3(0.8)	5(1.8)
ไม่ทราบ	-	-	1(0.3)	-
อื่น ๆ	4(1.1)	1(0.3)	-	1(0.4)
อาชีพมารดาหรือผู้ปกครอง				
รับจ้าง	31(8.7)	40(11.2)	36(10.1)	48(17.4)
เกษตรกร	39(11.0)	45(12.6)	38(10.6)	57(20.7)
ค้าขาย	22(6.2)	14(3.9)	19(5.3)	61(22.1)
ธุรกิจส่วนตัว	4(1.1)	4(1.4)	1(0.3)	31(11.2)
รับราชการ	21(5.9)	12(3.4)	2(0.6)	50(18.1)
รัฐวิสาหกิจ	1(0.3)	-	2(0.6)	2(0.7)
แม่บ้าน	10(2.8)	1(0.3)	7(1.9)	2(0.7)
เสียชีวิต	-	2(0.6)	1(0.3)	1(0.4)
อื่น ๆ	2(0.6)	1(0.3)	-	18(6.5)

ตารางที่ 79 แสดงว่าอาชีพหลักของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนอันดับ 1 คือ เกษตรกร อันดับ 2 คือ รับจ้าง อันดับ 3 สำหรับนักเรียนเก่ง และปานกลาง คือ รับราชการ สำหรับนักเรียนอ่อน คือ ค้าขาย สำหรับผู้เรียนระดับอุดมศึกษาอาชีพหลักฝ่ายบิดา อันดับ 1 ได้แก่ รับราชการ อันดับ 2 เกษตรกร อันดับ 3 รับจ้าง อาชีพหลักฝ่ายมารดา/ผู้ปกครอง อันดับ 1 ได้แก่ ค้าขาย อันดับ 2 เกษตรกร อันดับ 3 รับราชการ

8. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง

ตารางที่ 80 แสดงจำนวนและร้อยละรายได้ต่อเดือนของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง

ข้อมูลทั่วไป	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา (N=357)			อุดมศึกษา (N=277)
	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน	-
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง				-
ต่ำกว่า 10,000 บาท	78(21.8)	74(20.7)	74(20.7)	105(37.9)
10,001 – 20,000 บาท	22(6.2)	31(8.7)	18(5.0)	81(29.2)
20,001 – 30,000 บาท	18(5.0)	14(3.9)	9(2.5)	46(16.6)
มากกว่า 30,000 บาท	13(3.6)	-	6(1.7)	43(15.5)
ไม่ระบุ	-	-	-	2(0.7)

ตารางที่ 80 แสดงให้เห็นว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนส่วนใหญ่ของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของผู้เรียนต่ำกว่า 10,000 บาท พบในกลุ่มผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาคิดเป็นร้อยละ 63.2 ในกลุ่มผู้เรียนระดับอุดมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 37.9 รายได้ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท พบในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาร้อยละ 19.9 ในระดับอุดมศึกษาร้อยละ 29.2 รายได้ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท พบในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาร้อยละ 11.4 ในระดับอุดมศึกษาร้อยละ 16.6 รายได้มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป พบในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาร้อยละ 5.3 ในระดับอุดมศึกษาร้อยละ 15.5

9. ภาษาและทักษะที่ผู้เรียนใช้ในชีวิตประจำวัน

ตารางที่ 81 แสดงจำนวนและร้อยละภาษาและทักษะที่ผู้เรียนใช้ในชีวิตประจำวัน

ข้อมูล ทั่วไป	อุดมศึกษา (N=277)								
	อังกฤษ	ฝรั่งเศส	เยอรมัน	จีน	ญี่ปุ่น	พม่า	ลาว	เขมร	อินโดนีเซีย
ฟัง	210(75.8)	42(15.2)	18(6.5)	49(17.7)	57(20.6)	10(3.6)	1(0.4)	1(0.4)	1(0.4)
พูด	190(68.6)	43(15.5)	17(6.1)	48(17.3)	59(21.3)	10(3.6)	1(0.4)	1(0.4)	1(0.4)
อ่าน	188(67.9)	41(14.8)	18(6.5)	46(16.6)	52(18.8)	9(3.2)	1(0.4)	-	1(0.4)
เขียน	173(62.5)	40(14.4)	17(6.1)	42(15.2)	5(18.4)	9(3.2)	1(0.4)	-	1(0.4)

ตารางที่ 81 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาส่วนมาก (ร้อยละ 62.5 ถึง 75.8) ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน รองลงมาได้แก่ ภาษาญี่ปุ่น ร้อยละ 18.4 ถึง 20.6 ภาษาจีน ร้อยละ 15.2 ถึง 17.7 ภาษาฝรั่งเศส ร้อยละ 14.4 ถึง 15.5 ภาษาเยอรมัน ร้อยละ 6.1 ถึง 6.5 ภาษาพม่า ร้อยละ 3.2 ถึง 3.6 ภาษาลาว เขมร และอินโดนีเซีย ร้อยละ 0.4 เท่ากัน

ทักษะที่ใช้ในชีวิตประจำวันแยกตามภาษาต่างประเทศและตามทักษะที่ใช้มากไปหาน้อยได้ดังนี้ ภาษาอังกฤษ ใช้ทักษะ 1) ฟัง 2) พูด 3) อ่าน 4) เขียน ภาษาฝรั่งเศส ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น ใช้ทักษะ 1) พูด 2) ฟัง 3) อ่าน 4) เขียน ภาษาเยอรมัน ใช้ทักษะ 1) พูด/อ่าน 2) ฟัง/เขียน ภาษาพม่า ใช้ทักษะ 1) ฟัง/พูด 2) อ่าน/เขียน ภาษาลาวและภาษาอินโดนีเซีย ใช้ทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ด้วยจำนวนร้อยละที่เท่ากัน ภาษาเขมร ใช้ทักษะ ฟัง พูด ด้วยจำนวนร้อยละที่เท่ากัน

10. ภาษาต่างประเทศที่เคยเรียน

ตารางที่ 82 แสดงจำนวนและร้อยละภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเคยเรียน

ข้อมูล ทั่วไป	อุดมศึกษา (N=277)								
ภาษาที่ เคยเรียน	อังกฤษ	ฝรั่งเศส	เยอรมัน	จีน	ญี่ปุ่น	พม่า	เขมร	สเปน	อื่นๆ
	265(95.7)	82(29.6)	40(14.4)	102(36.8)	117(42.2)	15(5.4)	2(0.7)	2(0.7)	8(3.0)

ตารางที่ 82 แสดงให้เห็นว่า ภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเคยเรียนมาก่อนส่วนมาก คือ ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 95.7 รองลงมาได้แก่ ภาษาญี่ปุ่น ร้อยละ 42.2 ภาษาจีน ร้อยละ 36.8 ภาษาฝรั่งเศส ร้อยละ 29.6 ภาษาเยอรมัน ร้อยละ 14.4 ภาษาพม่า ร้อยละ 5.4 ภาษาเขมรและภาษาสเปน ร้อยละ 0.7 เท่ากัน และภาษาอื่นๆ เช่น กระเหรี่ยง ภาษาท้องถิ่น ร้อยละ 3.0

11. คะแนนสะสมเฉลี่ย

ตารางที่ 83 แสดงจำนวนและร้อยละคะแนนสะสมเฉลี่ยของผู้เรียนอุดมศึกษาในหลักสูตรที่กำลังศึกษาอยู่

ข้อมูลทั่วไป	อุดมศึกษา
คะแนนสะสมเฉลี่ย	(N=220)
1.90 – 2.40	35(15.91)
2.41 – 2.91	80(36.36)
2.92 – 3.42	79(35.91)
3.43 – 3.93	26(11.82)

ตารางที่ 83 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 36.36) มีคะแนนสะสมเฉลี่ยอยู่ที่ 2.41 – 2.91 รองลงมาอยู่ที่ 2.92 – 3.42 ร้อยละ 35.91

12. ภาษาต่างประเทศที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียน

ตารางที่ 84 แสดงจำนวนและร้อยละของภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนกำลังเรียนอยู่

ข้อมูลทั่วไป	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา (N=357)			อุดมศึกษา (N=277)
	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน	
ภาษาต่างประเทศที่กำลังเรียนอยู่				
ภาษาอังกฤษ	130(36.4)	114(32.0)	103(28.9)	228(82.3)
ภาษาฝรั่งเศส	13(3.6)	10(2.8)	7(1.9)	50(18.1)
ภาษาเยอรมัน	1(0.3)	-	1(0.3)	26(9.4)
ภาษาจีน	2(0.6)	1(0.3)	2(0.6)	59(21.3)
ภาษาญี่ปุ่น	7(1.9)	6(1.7)	3(0.8)	84(30.3)
ภาษาพม่า	-	-	-	20(7.2)
ภาษาสเปน	-	-	-	1(0.4)
ภาษาเกาหลี	-	-	-	7(2.5)
ไม่ระบุ	-	-	-	1(0.4)

ตารางที่ 84 แสดงให้เห็นว่า ภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนจำนวน 357 คน จากระดับมัธยมศึกษาและระดับอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 97.3) เรียนอยู่ ได้แก่ ภาษาอังกฤษเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือ ภาษาฝรั่งเศสเป็นอันดับ 2 (ร้อยละ 8.3) ภาษาญี่ปุ่นเป็นอันดับ 3 (ร้อยละ 4.4) และภาษาเยอรมันเป็นอันดับ 4 (ร้อยละ 0.6)

ผู้เรียนจำนวน 277 คน จากระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 82.3) เรียนภาษาอังกฤษเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือภาษาญี่ปุ่นเป็นอันดับ 2 (ร้อยละ 30.3) ภาษาจีนเป็นอันดับ 3 (ร้อยละ 21.3) ภาษาฝรั่งเศสเป็นอันดับ 4 (ร้อยละ 18.1) ภาษาเยอรมันเป็นอันดับ 5 (ร้อยละ 9.4) ภาษาพม่าเป็นอันดับ 6 (ร้อยละ 7.2)

13. ระดับชั้นที่เริ่มเรียนภาษาเป้าหมายเป็นครั้งแรก
14. การเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดในประเทศไทย
15. การเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดในต่างประเทศ
16. ผู้สอนภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 85 แสดงจำนวนและร้อยละระดับชั้นที่เริ่มเรียนภาษาเป้าหมายเป็นครั้งแรก การเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดในประเทศไทย การเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดในต่างประเทศ ผู้สอนภาษาเป้าหมาย

ข้อมูลทั่วไป	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา (N=357)			อุดมศึกษา (N=277)
	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน	
เริ่มเรียนภาษาเป้าหมายในระดับชั้น				
อนุบาล	33(9.2)	32(9.0)	22(6.2)	28(10.1)
ประถมศึกษา	84(23.5)	77(21.6)	70(19.6)	92(33.2)
มัธยมศึกษา	13(3.6)	9(2.5)	13(3.6)	53(19.1)
มหาวิทยาลัย	-	-	-	95(34.3)
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	1(0.3)	1(0.3)	1(0.3)	-
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	-	-	1(0.3)	-
เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดในประเทศไทย				
เข้าค่ายอบรมภาษาเป้าหมาย	27(7.6)	22(6.2)	5(1.4)	-
เรียนพิเศษภาษาเป้าหมาย	38(10.6)	22(6.2)	12(3.4)	-
เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดในต่างประเทศ				
โครงการแลกเปลี่ยน	4(1.1)	1(0.3)	-	-
โครงการศึกษภาคฤดูร้อน	1(0.3)	-	-	-
ผู้สอนภาษาเป้าหมาย				(N=276)
ชาวไทย	97(27.2)	95(26.6)	93(26.1)	-
ชาวต่างประเทศ	3(0.8)	2(0.6)	-	-
ชาวไทยและชาวต่างประเทศ	31(8.7)	22(6.2)	14(3.9)	-
ผู้สอนภาษาเป้าหมายคนแรก				
ชาวไทย	-	-	-	243(88.0)
ชาวต่างประเทศ	-	-	-	33(12.0)

ตารางที่ 85 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาส่วนใหญ่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศในระดับประถมศึกษา(ร้อยละ 64.7) ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่เริ่มเรียนในระดับประถมศึกษาและระดับมหาวิทยาลัยด้วยจำนวนร้อยละใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 34 ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดในประเทศไทย ในลักษณะการเรียนรู้พิเศษภาษาเป้าหมาย (ภาษาต่างประเทศ) เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ การเข้าค่ายอบรมภาษาเป้าหมาย ส่วนกิจกรรมที่จัดในต่างประเทศมีค่อนข้างน้อยมาก ที่จัดทำกันคือโครงการแลกเปลี่ยน ผู้สอนภาษาเป้าหมายของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 79.9) เป็นชาวไทย ผู้สอนภาษาเป้าหมายคนแรกของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเป็นชาวไทย (ร้อยละ 87.7)

17. ระบบในการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 86 แสดงจำนวนและร้อยละระบบในการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี

ข้อมูลทั่วไป	อุดมศึกษา	
	N=277	ร้อยละ
ระบบในการเข้าศึกษา		
สอบตรง	144	52.0
สอบรวม	88	31.8
โครงการพิเศษ	26	9.4
อื่นๆ	13	4.6
ไม่ระบุ	6	2.2

ตารางที่ 86 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่เข้าศึกษาโดยระบบสอบตรง (ร้อยละ 52) รองลงมาคือ โดยระบบสอบรวม ร้อยละ 31.8 โดยโครงการพิเศษร้อยละ 9.4 โดยระบบอื่นๆ เช่น โครงการต่อเนื่อง ร้อยละ 4.6

18. ผลการเรียนรู้สูงสุดและต่ำสุด

ตารางที่ 87 แสดงจำนวนและร้อยละผลการเรียนรู้สูงสุดและต่ำสุด

ข้อมูลทั่วไป	อุดมศึกษา				
	A	B	C	D	F
ผลการเรียนรู้สูงสุด (N=268)	174(64.9)	75(27.9)	18(6.7)	1(0.4)	-
ผลการเรียนรู้ต่ำสุด (N=254)	14(5.5)	67(26.4)	87(34.3)	75(29.5)	11(4.3)

ตารางที่ 87 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 64.9) ได้ผลการเรียนรู้สูงสุด A รองลงมาคือ B ร้อยละ 27.9 ผลการเรียนรู้ต่ำสุดส่วนใหญ่อยู่ที่ C ร้อยละ 34.3 รองลงมาคือ D ร้อยละ 29.5

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาเป้าหมาย

1. ความชอบวิชาภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 88 แสดงร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับความชอบวิชาเป้าหมาย

ความคิดเห็น	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา					อุดมศึกษา
	เก่ง		ปานกลาง	อ่อน		
ชอบวิชา	มาก	มากที่สุด	มาก	มาก	มากที่สุด	มาก
ภาษาอังกฤษ	57.7	35.4	70.1	67.0	8.5	57.0
ภาษาฝรั่งเศส	42.9	50.0	55.6	71.4	14.3	63.3
ภาษาเยอรมัน	-	100	-	-	-	57.1
ภาษาจีน	-	100	-	-	-	60.5
ภาษาญี่ปุ่น	50.0	50.0	75.0	33.3	33.3	63.8
ภาษาพม่า	-	-	-	-	-	70.0
ภาษาเกาหลี	-	-	-	-	-	100

ตารางที่ 88 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน ชอบภาษาอังกฤษ ระดับมาก นักเรียนเก่งชอบภาษาฝรั่งเศสระดับมากที่สุด นักเรียนปานกลาง อ่อน ชอบภาษาฝรั่งเศสระดับมาก นักเรียนเก่งชอบภาษาเยอรมันและภาษาจีนระดับมากที่สุด สำหรับภาษาญี่ปุ่นนักเรียนปานกลางชอบระดับมาก ขณะที่นักเรียนเก่งและอ่อนชอบระดับมากและมากที่สุดเท่ากัน ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาชอบทุกภาษาระดับมาก

2 ทักษะภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 89 แสดงร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะภาษาเป้าหมาย

ความคิดเห็น	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา					อุดมศึกษา	
	เก่ง		ปานกลาง		อ่อน		
มีทักษะภาษาเป้าหมาย ในด้าน	น้อย	มาก	น้อย	มาก	น้อย	น้อย	มาก
การฟัง	46.9	49.2	42.9	50.4	47.2	46.2	44.0
การพูด	55.0	39.7	63.9	30.3	75.5	53.1	38.3
การอ่าน	26.9	57.7	39.5	49.6	54.1	27.1	65.3
การเขียน	37.4	51.9	40.4	48.7	50.0	44.8	42.6

ตารางที่ 89 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนเก่ง นักเรียนปานกลาง คิดว่ามีทักษะภาษาเป้าหมายในด้านฟัง อ่าน เขียน ในระดับมาก ทักษะด้านการพูด ระดับน้อย สำหรับนักเรียนอ่อนมีความคิดว่า มีทักษะภาษาเป้าหมายในทุกด้าน อยู่ในระดับน้อย ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาคิดว่า มีทักษะการอ่าน ระดับมาก มีทักษะการฟัง การพูด การเขียน ระดับน้อย

3. ทักษะในภาษาเป้าหมาย แยกตามภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 90 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับการมีทักษะในภาษาเป้าหมาย แยกตามภาษาเป้าหมาย

ความคิดเห็น	อุดมศึกษา							
	การฟัง		การพูด		การอ่าน		การเขียน	
มีทักษะภาษาเป้าหมายในด้าน	น้อย	มาก	น้อย	มาก	น้อย	มาก	น้อย	มาก
ภาษาอังกฤษ	57(52.8)	40(37.0)	65(60.2)	28(25.9)	29(26.9)	73(67.6)	59(51.9)	39(36.1)
ภาษาฝรั่งเศส	12(36.4)	17(51.5)	15(45.5)	15(45.5)	9(27.3)	23(69.7)	11(33.3)	15(45.5)
ภาษาเยอรมัน	6(42.9)	5(35.7)	7(50.0)	5(35.7)	2(14.3)	8(57.1)	7(50.0)	5(35.7)
ภาษาจีน	16(35.6)	24(53.3)	19(42.2)	24(53.3)	13(28.9)	29(64.4)	22(48.9)	19(42.2)
ภาษาญี่ปุ่น	31(50.8)	27(44.3)	35(57.4)	25(41.0)	20(32.8)	38(62.3)	23(37.7)	32(52.5)
ภาษาพม่า	2(20.0)	7(70.0)	3(30.0)	6(60.0)	-	7(70.0)	2(20.0)	6(60.0)
ภาษาเกาหลี*	1(100)	-	-	1(100)	-	-	-	-

ตารางที่ 90 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษ ภาษาเยอรมันมีทักษะการฟัง การพูด การเขียน ระดับน้อย มีทักษะการอ่านระดับมาก ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสมีทักษะการฟัง การอ่าน การเขียน ระดับมาก มีทักษะการพูดระดับน้อยและระดับมากด้วยจำนวนที่เท่ากัน ผู้เรียนภาษาจีนมีทักษะการฟัง การพูด การอ่านระดับมาก มีทักษะการเขียนระดับน้อย ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นมีทักษะการอ่าน การเขียนระดับมาก มีทักษะการฟัง การพูดระดับน้อย ผู้เรียนภาษาพมามีทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนระดับมาก ผู้เรียนภาษาเกาหลีมีทักษะการพูดระดับมาก มีทักษะการฟังระดับน้อย และทักษะการเขียน การอ่านระดับน้อยที่สุด

4. ความต้องการปรับปรุงภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 91 แสดงร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการปรับปรุงภาษาเป้าหมาย

ความคิดเห็น	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา				อุดมศึกษา	
	เก่ง		ปานกลาง	อ่อน		
ความต้องการปรับปรุงภาษาเป้าหมาย	มาก	มากที่สุด	มาก	มาก	มาก	มากที่สุด
การฟัง	38.8	54.3	50.8	51.4	43.5	47.8
การพูด	35.4	56.2	45.4	46.2	38.3	54.9
การอ่าน	40.0	44.7	52.5	44.8	48.0	39.7
การเขียน	45.3	45.3	49.6	43.8	38.6	50.5

ตารางที่ 91 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนเก่งมีความต้องการปรับปรุงทักษะภาษาเป้าหมายทั้ง 4 ด้านในระดับมากที่สุด ส่วนนักเรียนปานกลาง และอ่อน มีความต้องการปรับปรุงทักษะภาษาเป้าหมายทั้ง 4 ด้าน ในระดับมาก ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาต้องการปรับปรุงทักษะการฟัง การพูด การเขียนในระดับมากที่สุด ส่วนทักษะการอ่านต้องการปรับปรุงระดับมาก

5. ความจำเป็นของภาษาเป้าหมายในชีวิต
6. ความต้องการทำงานในสถานที่มีการใช้ภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 92 แสดงร้อยละความคิดเห็นผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาเกี่ยวกับความจำเป็นของภาษาเป้าหมายที่เรียนอยู่ในชีวิต และความต้องการทำงานในสถานที่มีการใช้ภาษาเป้าหมาย

ความคิดเห็น	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา			
	เก่ง		ปานกลาง	อ่อน
	มาก	มากที่สุด	มาก	มาก
ภาษาเป้าหมายที่เรียนอยู่มีความจำเป็นในชีวิต	51.9	42.0	42.0	53.8
ต้องการทำงานในสถานที่มีการใช้ภาษาเป้าหมาย	48.9	34.3	61.3	57.9

ตารางที่ 92 แสดงให้เห็นว่า ความจำเป็นของภาษาเป้าหมายในชีวิตประจำวัน และความต้องการทำงานในสถานที่มีการใช้ภาษาเป้าหมายของนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน อยู่ในระดับมาก

7. ประโยชน์ของภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 93 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของภาษาเป้าหมาย แยกตามภาษาเป้าหมาย

ความคิดเห็น	อุดมศึกษา					
	การศึกษา		การทำงาน		ชีวิตประจำวัน	
	มาก	มากที่สุด	มาก	มากที่สุด	มาก	มากที่สุด
ประโยชน์ของภาษาเป้าหมาย						
ภาษาอังกฤษ	36(33.6)	69(64.5)	30(28.0)	75(70.1)	55(51.4)	38(35.5)
ภาษาฝรั่งเศส	15(46.9)	17(53.1)	17(51.1)	13(39.4)	21(63.6)	4(21.1)
ภาษาเยอรมัน	10(71.4)	3(21.4)	8(57.1)	3(21.4)	6(42.9)	1(7.1)
ภาษาจีน	23(52.3)	21(47.7)	17(37.8)	28(62.2)	21(47.7)	10(22.7)
ภาษาญี่ปุ่น	38(62.3)	20(32.8)	25(41.0)	23(54.1)	27(44.3)	7(11.5)
ภาษาพม่า	5(50.0)	5(50.0)	6(60.0)	4(40.0)	6(60.0)	1(10.0)
ภาษาเกาหลี	1(100)	-	-	1(100)	1(100)	-

ตารางที่ 93 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษคิดว่า ภาษาอังกฤษจะเป็นประโยชน์ในการศึกษา การทำงาน ระดับมากที่สุด ในชีวิตประจำวันระดับมาก ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสคิดว่า ภาษาฝรั่งเศสจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาระดับมากที่สุด ในการทำงานและในชีวิตประจำวันระดับมาก ผู้เรียนภาษาเยอรมันคิดว่า ภาษาเยอรมันจะเป็นประโยชน์ในการศึกษา การทำงาน และในชีวิตประจำวันระดับมาก ผู้เรียนภาษาจีนและผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นคิดว่า ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาและในชีวิตประจำวันระดับมาก ในการทำงานระดับมากที่สุด ผู้เรียนภาษาพม่าคิดว่า ภาษาพม่าจะเป็นประโยชน์ในการทำงาน และในชีวิตประจำวันระดับมาก ในการศึกษาในระดับมากและมากที่สุดเท่ากัน ผู้เรียนภาษาเกาหลีคิดว่า ภาษาเกาหลีจะเป็นประโยชน์ระดับมากในการศึกษาและในชีวิตประจำวัน และระดับมากที่สุดในการทำงาน

8. แรงจูงใจในการเรียนภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 94 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาเป้าหมาย

ความคิดเห็น	อุดมศึกษา				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
แรงจูงใจ					
ครูไทย (N=262)					
ภาษาอังกฤษ	-	9(8.8)	25(24.5)	56(54.9)	12(11.8)
ภาษาฝรั่งเศส	-	-	6(18.8)	13(40.6)	13(40.6)
ภาษาเยอรมัน	-	1(8.3)	1(8.3)	8(66.7)	2(16.7)
ภาษาจีน	7(15.9)	1(2.3)	8(18.2)	22(50.0)	6(13.6)
ภาษาญี่ปุ่น	5(8.9)	5(8.9)	22(39.3)	19(33.9)	5(8.9)
ภาษาพม่า	-	-	2(20.0)	3(30.0)	5(50.0)
ภาษาเกาหลี	-	-	1(100)	-	-
ครูต่างประเทศ (N=264)					
ภาษาอังกฤษ	1(1.0)	3(2.9)	21(20.2)	50(48.1)	29(27.9)
ภาษาฝรั่งเศส	1(3.2)	-	6(19.4)	14(45.2)	10(32.3)
ภาษาเยอรมัน	2(16.7)	-	4(33.3)	5(41.7)	1(8.3)
ภาษาจีน	3(6.8)	-	9(20.5)	22(50.0)	10(22.7)
ภาษาญี่ปุ่น	4(7.0)	-	10(17.5)	23(40.4)	20(35.1)
ภาษาพม่า	-	-	2(20.0)	6(60.0)	2(20.0)
ภาษาเกาหลี	-	-	-	1(100)	-

ตารางที่ 94 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษ ภาษาเยอรมัน ภาษาจีนได้แรงจูงใจจากครูไทยในการเรียนภาษาเป้าหมายระดับมาก ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสได้แรงจูงใจระดับมากถึงมากที่สุดเท่ากัน ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี ได้แรงจูงใจในระดับน้อย ผู้เรียนภาษาพม่าได้แรงจูงใจจากครูไทยระดับมากที่สุด ผู้เรียนทุกภาษาเป้าหมายได้แรงจูงใจจากครูชาวต่างประเทศระดับมาก

ตารางที่ 94 (ต่อ)

ความคิดเห็น	อุดมศึกษา (N=264)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
แรงจูงใจ					
พ่อแม่					
ภาษาอังกฤษ	2(1.9)	10(9.6)	29(27.9)	47(45.2)	16(15.4)
ภาษาฝรั่งเศส	2(6.5)	3(9.7)	12(38.7)	10(32.3)	4(12.9)
ภาษาเยอรมัน	4(30.8)	3(23.1)	1(7.7)	4(30.8)	1(7.7)
ภาษาจีน	5(11.4)	2(4.5)	10(22.7)	20(45.5)	7(15.9)
ภาษาญี่ปุ่น	16(28.1)	7(12.3)	14(24.6)	18(31.6)	2(3.5)
ภาษาพม่า	1(10.0)	1(10.0)	4(40.0)	3(30.0)	1(10.0)
ภาษาเกาหลี	-	1(100)	-	-	-
เพื่อน (N=264)					
ภาษาอังกฤษ	-	8(7.9)	32(31.7)	51(50.5)	10(9.9)
ภาษาฝรั่งเศส	1(3.0)	-	12(36.4)	15(45.5)	5(15.2)
ภาษาเยอรมัน	5(38.5)	1(7.7)	5(38.5)	2(15.4)	-
ภาษาจีน	5(11.4)	4(9.1)	8(18.2)	19(43.2)	8(18.2)
ภาษาญี่ปุ่น	8(14.0)	2(3.5)	18(31.6)	19(33.3)	10(17.5)
ภาษาพม่า	2(20.0)	2(20.0)	6(60.0)	-	-
ภาษาเกาหลี	-	1(100)	-	-	-

ตารางที่ 94 (ต่อ) แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่นได้แรงจูงใจในการเรียนภาษาเป้าหมายจากพ่อแม่ระดับมาก ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศส ภาษาพม่า ได้แรงจูงใจระดับน้อย ผู้เรียนภาษาเกาหลีได้แรงจูงใจระดับน้อยที่สุด ผู้เรียนภาษาเยอรมันได้แรงจูงใจระดับไม่เลยและระดับมากด้วยจำนวนที่เท่ากัน ผู้เรียนภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ได้แรงจูงใจจากเพื่อนในระดับมาก ผู้เรียนภาษาเยอรมันได้แรงจูงใจจากเพื่อนในระดับไม่เลยและน้อยจำนวนเท่ากัน ผู้เรียนภาษาเกาหลีได้แรงจูงใจจากเพื่อนในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 94 (ต่อ)

ความคิดเห็น	อุดมศึกษา (N=260)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
แรงจูงใจ					
บุคคลวงการบิน					
ภาษาอังกฤษ	13(12.9)	15(14.9)	27(26.7)	31(30.7)	15(14.9)
ภาษาฝรั่งเศส	8(25.0)	3(9.4)	8(25.0)	7(21.9)	6(18.8)
ภาษาเยอรมัน	7(58.3)	2(16.7)	2(16.7)	-	1(8.3)
ภาษาจีน	7(15.9)	3(6.8)	7(15.9)	16(36.4)	11(25.0)
ภาษาญี่ปุ่น	9(16.4)	4(7.3)	16(29.1)	11(20.0)	15(27.3)
ภาษาพม่า	2(20.0)	2(20.0)	3(30.0)	3(30.0)	-
ภาษาเกาหลี	-	-	-	-	1(100)
อื่นๆ					
ภาษาอังกฤษ	1(8.3)	-	-	2(16.7)	9(75.0)
ภาษาฝรั่งเศส	1(16.7)	-	-	4(66.7)	1(16.7)
ภาษาเยอรมัน	-	-	-	-	5(100)
ภาษาจีน	1(20.0)	-	-	1(20.0)	3(60.0)
ภาษาญี่ปุ่น	1(20.0)	-	-	1(20.0)	3(60.0)
ภาษาพม่า	-	-	-	1(100)	-
ภาษาเกาหลี	-	-	-	-	-

ตารางที่ 94 (ต่อ) แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ได้แรงจูงใจจากบุคคลในวงการบิน/สื่อ ในระดับมาก ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศส ภาษาญี่ปุ่น ในระดับน้อย ผู้เรียนภาษาพม่าในระดับน้อยและระดับมากด้วยจำนวนเท่ากัน ผู้เรียนภาษาเกาหลีในระดับมากที่สุด ผู้เรียนภาษาเยอรมันในระดับไม่เลย ผู้เรียนภาษาอังกฤษ ภาษาเยอรมัน ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ได้แรงจูงใจจากอื่นๆ ในระดับมากที่สุด ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศส ภาษาพม่า ในระดับมาก

9. การใช้ภาษาเป้าหมายในการทำกิจกรรม

ตารางที่ 95 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาเป้าหมายในการทำกิจกรรม

ความคิดเห็น	อุดมศึกษา (N=277)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
การใช้ภาษาเป้าหมายในการทำกิจกรรม					
การดูหนัง (N=276)	11(4.0)	33(12.0)	100(36.2)	100(36.2)	32(11.6)
การฟังเพลง	5(1.8)	16(5.8)	82(29.6)	123(44.4)	51(18.4)
การสนทนากับเจ้าของภาษา	5(1.8)	13(4.7)	78(28.2)	107(38.6)	74(26.7)
การเรียนรู้วัฒนธรรมเจ้าของภาษา	6(2.2)	16(5.8)	96(34.7)	105(37.9)	54(19.5)
การฟัง พูด อ่าน เขียนในชั้นเรียน (N=276)	-	-	29(10.5)	122(44.2)	125(45.3)
การสอบในชั้นเรียน	-	1(0.4)	12(4.3)	115(41.5)	149(53.8)
การสอบเพื่อเรียนต่อ (N=276)	16(5.8)	11(4.0)	61(22.1)	102(37.0)	86(31.2)
การทำงาน (N=274)	18(6.6)	19(6.9)	58(21.2)	96(35.0)	83(30.3)

ตารางที่ 95 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาคิดว่า ใช้ภาษาเป้าหมายในกิจกรรม การสอบในชั้นเรียน และการฟัง พูด อ่าน เขียน ในชั้นเรียน ระดับมากที่สุด ในระดับมาก ได้แก่ การฟังเพลง การสนทนากับเจ้าของภาษา การเรียนรู้วัฒนธรรมเจ้าของภาษา การสอบเพื่อเรียนต่อ การดูหนัง และการทำงาน

ตารางที่ 96 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาเป้าหมายในการทำกิจกรรม แยกตามภาษาเป้าหมาย

ความคิดเห็น	อุดมศึกษา (N=276)				
การดูหนัง	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ภาษาอังกฤษ	1(0.9)	4(3.7)	22(20.6)	64(59.8)	16(15.0)
ภาษาฝรั่งเศส	-	5(15.2)	19(57.6)	7(21.2)	2(6.1)
ภาษาเยอรมัน	1(7.1)	5(35.7)	4(28.6)	1(7.1)	3(21.4)
ภาษาจีน	-	3(6.7)	20(44.4)	15(33.3)	7(15.6)
ภาษาญี่ปุ่น	6(9.8)	13(21.3)	29(47.5)	10(16.4)	3(4.9)
ภาษาพม่า	3(30.0)	3(30.0)	4(40.0)	-	-
ภาษาเกาหลี	-	-	-	1(100)	-
	(N=277)				
การฟังเพลง	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ภาษาอังกฤษ	-	1(0.9)	23(21.3)	59(54.6)	25(23.1)
ภาษาฝรั่งเศส	-	3(9.1)	15(45.5)	14(42.4)	1(3.0)
ภาษาเยอรมัน	1(7.1)	4(28.6)	4(28.6)	1(7.1)	4(28.6)
ภาษาจีน	-	1(2.2)	8(17.8)	26(57.8)	10(22.2)
ภาษาญี่ปุ่น	4(6.6)	4(6.6)	24(39.3)	18(29.5)	11(18.0)
ภาษาพม่า	-	3(30.0)	6(60.0)	1(10.0)	-
ภาษาเกาหลี	-	-	-	1(100)	-

ตารางที่ 96 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษ ภาษาเกาหลี ใช้ภาษาเป้าหมายในการดูหนังระดับมาก ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศส ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาพม่า ใช้ภาษาในระดับน้อย ผู้เรียนภาษาเยอรมันใช้ภาษาในระดับน้อยที่สุด

ผู้เรียนภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาพม่า ภาษาเกาหลี ใช้ภาษาเป้าหมายในการฟังเพลงในระดับมาก ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศส ภาษาญี่ปุ่น ใช้ภาษาในระดับน้อย ผู้เรียนภาษาเยอรมันใช้ภาษาระดับมากที่สุด น้อย และน้อยที่สุดด้วยจำนวนที่เท่ากัน

ตารางที่ 96 (ต่อ)

	(N=277)				
การสนทนากับ เจ้าของภาษา	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ภาษาอังกฤษ	3(2.8)	7(6.5)	33(30.6)	35(32.4)	30(27.8)
ภาษาฝรั่งเศส	-	-	5(15.2)	16(48.5)	12(36.4)
ภาษาเยอรมัน	-	-	4(28.6)	9(64.3)	1(7.1)
ภาษาจีน	1(2.2)	2(4.4)	16(35.6)	19(42.2)	7(15.6)
ภาษาญี่ปุ่น	1(1.6)	4(6.6)	18(29.5)	23(37.7)	15(24.6)
ภาษาพม่า	-	-	-	3(30.0)	7(70.0)
ภาษาเกาหลี	-	-	-	-	1(100)
	(N=277)				
การเรียนรู้วัฒนธรรมเจ้าของ ภาษา	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ภาษาอังกฤษ	4(3.7)	9(8.3)	44(40.7)	30(27.8)	21(19.4)
ภาษาฝรั่งเศส	-	-	8(24.2)	15(45.5)	10(30.3)
ภาษาเยอรมัน	-	-	4(28.6)	7(50.0)	3(21.4)
ภาษาจีน	1(2.2)	3(6.7)	16(35.6)	20(44.4)	5(11.1)
ภาษาญี่ปุ่น	1(1.6)	4(6.6)	19(31.1)	26(42.6)	11(18.0)
ภาษาพม่า	-	-	-	7(70.0)	3(30.0)
ภาษาเกาหลี	-	-	1(100)	-	-

ตารางที่ 96 (ต่อ) แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนทุกภาษาใช้ภาษาเป้าหมายในการสนทนากับเจ้าของภาษาในระดับมาก ยกเว้นผู้เรียนภาษาพม่า ภาษาเกาหลี ที่ใช้ในระดับมากที่สุด
ผู้เรียนทุกภาษาใช้ภาษาเป้าหมายในการเรียนรู้วัฒนธรรมเจ้าของภาษาในระดับมาก ยกเว้นผู้เรียนภาษาอังกฤษ ภาษาเกาหลี ใช้ในระดับน้อย

ตารางที่ 96 (ต่อ)

	(N=276)				
การฟัง พูด อ่าน เขียน ใน ชั้นเรียน	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ภาษาอังกฤษ	-	-	18(16.8)	51(47.7)	38(35.5)
ภาษาฝรั่งเศส	-	-	-	12(36.4)	21(63.6)
ภาษาเยอรมัน	-	-	-	5(35.7)	9(64.3)
ภาษาจีน	-	-	7(15.6)	19(42.2)	19(42.2)
ภาษาญี่ปุ่น	-	-	3(4.9)	32(52.5)	26(42.6)
ภาษาพม่า	-	-	-	2(20.0)	8(80.0)
ภาษาเกาหลี	-	-	1(100)	-	-
	(N=277)				
การสอบ ในชั้น เรียน	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ภาษาอังกฤษ	-	1(0.9)	5(4.6)	53(49.1)	49(45.4)
ภาษาฝรั่งเศส	-	-	-	10(30.3)	23(69.7)
ภาษาเยอรมัน	-	-	-	2(14.3)	12(85.7)
ภาษาจีน	-	-	4(8.9)	21(46.7)	20(44.4)
ภาษาญี่ปุ่น	-	-	3(4.9)	25(41.0)	33(54.1)
ภาษาพม่า	-	-	-	2(20.0)	8(80.0)
ภาษาเกาหลี	-	-	-	-	1(100)

ตารางที่ 96 (ต่อ) ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาพม่า ใช้ภาษาเป้าหมายในการฟัง พูด อ่าน เขียน ในชั้นเรียนในระดับมากที่สุด ผู้เรียนภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น ใช้ในระดับมาก ผู้เรียนภาษาจีนใช้ในระดับมากที่สุดและมาก ด้วยจำนวนที่เท่ากัน ผู้เรียนภาษาเกาหลีใช้ในระดับน้อย ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาพม่า ภาษาเกาหลี ใช้ภาษาเป้าหมายในการสอบในชั้นเรียนระดับมากที่สุด ผู้เรียนภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ใช้ในระดับมาก

ตารางที่ 96 (ต่อ)

	(N=276)				
การสอบ เพื่อ เรียนต่อ	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ภาษาอังกฤษ	2(1.9)	2(1.9)	20(18.5)	45(41.7)	39(36.1)
ภาษาฝรั่งเศส	-	-	10(30.3)	13(39.4)	10(30.3)
ภาษาเยอรมัน	2(14.3)	-	4(28.6)	4(28.6)	4(28.6)
ภาษาจีน	2(4.4)	3(6.7)	14(31.1)	19(42.2)	7(15.6)
ภาษาญี่ปุ่น	9(15.0)	5(8.3)	10(16.7)	15(25.0)	21(35.0)
ภาษาพม่า	1(10.0)	-	1(10.0)	5(50.0)	3(30.0)
ภาษาเกาหลี	-	1(100)	-	-	-
	(N=274)				
การทำงาน	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ภาษาอังกฤษ	-	5(4.7)	21(19.8)	40(37.7)	40(37.7)
ภาษาฝรั่งเศส	1(3.0)	2(6.1)	12(36.4)	14(42.4)	4(12.1)
ภาษาเยอรมัน	2(14.3)	2(14.3)	2(14.3)	6(42.9)	2(14.3)
ภาษาจีน	3(6.7)	6(13.3)	9(20.0)	16(35.6)	11(24.4)
ภาษาญี่ปุ่น	10(16.7)	4(6.7)	1(20.0)	14(23.3)	20(33.3)
ภาษาพม่า	1(10.0)	-	1(10.0)	3(30.0)	5(50.0)
ภาษาเกาหลี	1(100)	-	-	-	-

ตารางที่ 96 (ต่อ) แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นใช้ภาษาเป้าหมายในการสอบเพื่อเรียนต่อระดับมากที่สุด ผู้เรียนภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาจีน ภาษาพม่า ใช้ระดับมาก ผู้เรียนภาษาเยอรมันใช้ระดับมากที่สุด มาก และน้อย ด้วยจำนวนที่เท่ากัน ผู้เรียนภาษาเกาหลีใช้ภาษาเป้าหมายระดับน้อยที่สุด

ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น ภาษาพม่าใช้ภาษาเป้าหมายในการทำงานมากที่สุด ผู้เรียนภาษาอังกฤษ ใช้ในระดับมากที่สุด และมาก ด้วยจำนวนเท่ากัน ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาจีน ใช้ระดับมาก ผู้เรียนภาษาเกาหลี ไม่ใช้ภาษาเป้าหมายเลย

10. แหล่งต้นแบบการใช้ภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 97 แสดงร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งต้นแบบการใช้ภาษาเป้าหมายของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา

ความคิดเห็น	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา		
	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน
แหล่งที่ได้ต้นแบบการใช้ภาษาเป้าหมาย			
	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก
จากครูไทย	57.6	51.3	57.0
	ไม่เลย	ไม่เลย	ไม่เลย
จากครูชาวต่างประเทศ	35.9	40.8	39.0
	มาก	มาก	มาก
จากกิจกรรมภาษาอังกฤษที่โรงเรียน	48.9	53.8	42.3
	น้อย	น้อย	น้อย
จากวิทยุ	55.0	59.0	53.8
	มาก	มาก	มาก
จากโทรทัศน์	44.6	51.2	48.6
	น้อย	น้อย	น้อย
จากภาพยนตร์	42.3	46.6	45.7
	มาก	มาก	มาก
จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์	46.9	43.7	40.5

ตารางที่ 97 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนเก่งและปานกลางได้แหล่งต้นแบบการใช้ภาษาเป้าหมายจากครูไทยระดับมากที่สุด นักเรียนอ่อนได้แหล่งต้นแบบจากครูไทยในระดับมาก ส่วนใหญ่ของผู้เรียนทั้งสามกลุ่มได้แหล่งต้นแบบจากครูชาวต่างประเทศในระดับไม่เลย สำหรับแหล่งต้นแบบที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ กิจกรรมภาษาอังกฤษที่โรงเรียน โทรทัศน์ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ แหล่งต้นแบบที่อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ วิทยุ และภาพยนตร์

11. ความต้องการฝึกทักษะภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 98 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการฝึกทักษะภาษาเป้าหมายของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา

ความคิดเห็น	อุดมศึกษา
ความต้องการฝึกทักษะภาษาเป้าหมาย	มากที่สุด
ภาษาอังกฤษ	79(78.2)
ภาษาฝรั่งเศส	23(71.9)
ภาษาเยอรมัน	10(76.9)
ภาษาจีน	38(86.4)
ภาษาญี่ปุ่น	40(69.0)
ภาษาพม่า	7(70.0)
ภาษาเกาหลี	1(100)

ตารางที่ 98 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนทุกภาษาต้องการฝึกทักษะภาษาเป้าหมายระดับมากที่สุด

ตอนที่ 3 กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย

1. กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 99 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมาย

ความคิดเห็น	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา					
	เก่ง		ปานกลาง		อ่อน	
กิจกรรมที่ช่วยทำให้มีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมาย	มาก	มากที่สุด	น้อย	มาก	น้อย	มาก
กิจกรรมในชั้นเรียน						
การทำแบบฝึกหัด	71.5	21.5	13.4	70.6	16.8	68.2
การทำข้อสอบในชั้นเรียน	65.9	17.8	24.4	58.8	27.1	58.9
การใช้สถานการณ์จำลอง	45.8	22.9	39.5	43.7	51.9	34.9
การใช้บทบาทสมมติ	56.6	22.1	39.5	44.5	48.1	34.0
การเล่นเกมนิพนธ์คำทาย	63.2	13.8	33.6	47.9	51.4	29.9
การทำกิจกรรมกลุ่ม	58.9	24.0	21.8	55.5	29.0	49.5
การร้องเพลง	75.0	-	-	100	-	100
กิจกรรมนอกชั้นเรียน						
กิจกรรมเข้าค่ายอบรม	43.3	25.6	28.3	39.8	29.5	34.3
การอ่านตำราเรียน	56.9	19.3	26.1	56.3	36.5	52.3
การอ่านหนังสือพิมพ์/วารสารต่างประเทศ	44.2	20.2	44.4	37.8	37.6	42.5
การฟังเพลง	53.5	22.1	31.1	52.1	29.0	49.5
การดูภาพยนตร์	50.8	16.9	33.6	51.3	28.6	50.5
การฟังรายการวิทยุ	39.5	15.5	42.4	45.8	37.7	38.7
การดูรายการโทรทัศน์	63.1	20.0	21.8	56.3	28.8	44.3
การใช้คอมพิวเตอร์/Internet	50.4	35.1	18.4	47.1	32.7	38.3
การสนทนากับชาวต่างประเทศ	27.5	39.0	37.8	21.0	34.6	16.8

ตารางที่ 99 แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษามีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมาย โดยนักเรียนเก่งมีความคิดเห็นว่า ทุกกิจกรรมในรายการทั้งหมดช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมายในระดับมาก ยกเว้นกิจกรรมการสนทนากับชาวต่างประเทศ อยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับนักเรียนปานกลางมีความคิดเห็นว่า ทุกกิจกรรมในรายการทั้งหมดช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมายได้ในระดับมาก ยกเว้นกิจกรรมการอ่านหนังสือพิมพ์ วารสารต่างประเทศ และกิจกรรมการสนทนากับชาวต่างประเทศอยู่ได้ในระดับน้อย

ส่วนนักเรียนอ่อนมีความคิดเห็นว่ากิจกรรมส่วนใหญ่ในรายการทั้งหมดช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมายได้ในระดับมาก ยกเว้นกิจกรรมการใช้สถานการณ์จำลอง กิจกรรมการใช้บทบาทสมมติ กิจกรรมการเล่นเกมนปริศนาคำทาย และกิจกรรมการสนทนากับชาวต่างประเทศ เป็นกิจกรรมที่นักเรียนอ่อนมีความคิดว่าช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมายอยู่ในระดับน้อย

2. กิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยพัฒนาทักษะ

ตารางที่ 100 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมาย

ความคิดเห็น	อุดมศึกษา (N=277)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
กิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยพัฒนา					
การร้องเพลง (N=274)	4(1.5)	9(3.3)	70(25.5)	134(48.9)	57(20.8)
การเล่นเกมทางภาษา (N=276)	4(1.4)	18(6.5)	74(26.8)	132(47.8)	48(17.4)
การเล่าเรื่อง	4(1.4)	16(5.8)	56(20.2)	144(52.0)	57(20.6)
การพูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน	3(1.1)	6(2.2)	45(16.2)	132(47.7)	91(32.9)
การเล่นละคร	20(7.2)	18(6.5)	93(33.6)	98(35.4)	48(17.3)
การเรียนรู้ด้วยตนเองจากตำรา สื่อ และอื่นๆ (N=276)	1(0.4)	8(2.9)	33(12.0)	133(48.2)	101(36.6)
การทนายปัญหา (N=276)	14(5.1)	27(9.8)	103(37.3)	108(39.1)	24(8.7)
อื่นๆ (N=20)	1(5.0)	2(10.0)	2(10.0)	6(30.0)	9(45.0)

ตารางที่ 100 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาคิดว่า กิจกรรมทุกกิจกรรมมีประโยชน์และช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเป้าหมาย ในระดับมาก

ตอนที่ 4 โอกาสใช้และฝึกฝนภาษาเป้าหมาย

1. การเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน
2. โอกาสใช้ภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 101 แสดงร้อยละของโอกาสในการใช้ภาษาเป้าหมายในการร่วมกิจกรรมต่างๆ และโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายกับชาวต่างประเทศตามสถานที่ท่องเที่ยว

โอกาสในการใช้ภาษาเป้าหมาย	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา					
	เก่ง		ปานกลาง		อ่อน	
	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี
ร่วมกิจกรรมของชุมชน	91.6	8.4	94.1	5.9	96.3	3.7
กิจกรรมที่เข้าร่วม						
เทศกาลสงกรานต์	63.6	36.4	42.9	57.1	75.0	25.0
เทศกาลลอยกระทง	63.6	36.4	71.4	28.6	75.0	25.0
เทศกาลปีใหม่สากล	100	-	14.3	85.7	75.0	25.0
เทศกาลหรือกิจกรรมพิเศษอื่น ๆ	45.5	54.5	85.7	14.3	100	-
ใช้ภาษากับนักท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยว	67.2	32.8	68.9	31.1	80.4	19.6
กิจกรรมที่ใช้ภาษา						
เป็นมัคคุเทศก์	86.1	13.9	81.1	18.9	76.2	23.8
จำหน่ายของที่ระลึก	86.1	13.9	86.5	13.5	95.2	4.8
จำหน่ายอาหาร	83.7	16.3	81.1	18.9	71.4	28.6
อื่น ๆ	37.2	62.8	45.9	54.1	57.1	42.9

ตารางที่ 101 แสดงให้เห็นว่า โอกาสในการใช้ภาษาเป้าหมายในการร่วมกิจกรรมของชุมชนของผู้เรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน มีทั้งมีโอกาสและไม่มีโอกาส แต่ร้อยละของการไม่มีโอกาส มีสูงกว่าร้อยละของการมีโอกาส สำหรับผู้เรียนปานกลาง ร้อยละของการมีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมาย ในการเข้าร่วมเทศกาลสงกรานต์และเทศกาลปีใหม่สากล สูงกว่าร้อยละของการไม่มีโอกาสในด้านการใช้ภาษาเป้าหมายกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศตามสถานที่ท่องเที่ยว ร้อยละของการไม่มีโอกาสใช้ภาษาดังกล่าวสูงกว่าการมีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายสูงกว่าค่อนข้างมาก

3. โอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 102 แสดงจำนวนและร้อยละโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาเป้าหมายจากแหล่งการเรียนรู้/สื่อ/กิจกรรม

โอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาเป้าหมาย จากแหล่งเรียนรู้/สื่อ/กิจกรรม	อุดมศึกษา				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
หนังสือพิมพ์	11(4.0)	23(8.4)	94(34.2)	123(44.7)	24(8.7)
ตำราเรียน	1(0.4)	1(0.4)	12(4.3)	117(42.2)	146(52.7)
เพลง	7(2.5)	14(5.1)	83(30.0)	124(44.8)	49(17.7)
รายการวิทยุ	34(12.3)	43(15.6)	137(49.6)	54(19.6)	8(2.9)
รายการโทรทัศน์	9(3.2)	28(10.1)	117(42.2)	96(34.7)	27(9.7)
ภาพยนตร์	7(2.6)	30(10.9)	86(31.4)	92(33.6)	59(21.5)
โปรแกรมคอมพิวเตอร์/Internet	15(5.4)	18(6.5)	84(30.4)	102(37.0)	57(20.7)
ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง(self-access center)	21(7.6)	23(8.3)	91(33.0)	108(39.1)	33(12.0)
กิจกรรมค่ายภาษาต่างประเทศ	55(19.9)	55(19.9)	107(38.6)	41(14.8)	19(6.9)
การสนทนากับเจ้าของภาษา	7(2.5)	18(6.5)	61(22.0)	98(35.4)	93(33.6)
การฝึกทำแบบฝึกหัดและข้อสอบ	4(1.4)	5(1.8)	56(20.3)	134(48.6)	77(27.9)
การเรียนรู้เสริมทักษะจากแหล่งภายนอก	13(4.7)	29(10.5)	115(41.8)	84(30.5)	34(12.4)
การไปต่างประเทศ	148(53.4)	26(9.4)	40(14.4)	23(8.3)	40(14.4)
การทำงาน	65(23.9)	44(16.2)	62(22.8)	69(25.4)	32(11.8)
อื่นๆ	3(60.0)	-	-	2(40.0)	-

ตารางที่ 102 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนระดับอุดมศึกษามีโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาเป้าหมาย ระดับมากที่สุด จากตำราเรียน โอกาสการฝึกฝนจากแหล่งเรียนรู้/สื่อ/กิจกรรม ในระดับมาก ได้แก่ หนังสือพิมพ์

เพลง ภาพยนตร์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์/Internet ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (self-access center) การสนทนากับเจ้าของภาษา การทำแบบฝึกหัดและข้อสอบ และการทำงาน โอกาสการฝึกฝนระดับน้อย ได้แก่ รายการวิทยุ รายการโทรทัศน์ กิจกรรมค่ายภาษาต่างประเทศ การเรียนรู้เสริมทักษะจากแหล่งภายนอก โอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาเป้าหมาย ระดับไม่เลย ได้แก่ การไปต่างประเทศ

ตอนที่ 4 พฤติกรรมการเรียนภาษาเป้าหมาย

1. พฤติกรรมการเรียนภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 103 แสดงร้อยละพฤติกรรมการเรียนภาษาเป้าหมาย

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย			
	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา			อุดมศึกษา
พฤติกรรมการเรียนภาษาเป้าหมาย	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน	
	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	มากที่สุด
เข้าเรียนสม่ำเสมอ	64.9	55.5	55.1	58.1
	มาก	มาก	น้อย	มาก
ทบทวนบทเรียนก่อน/หลังเรียน	54.6	47.9	52.3	50.4
	มาก	มาก	มาก	มาก
ส่งงาน/ส่งการบ้านตรงเวลา	51.1	65.3	53.3	52.2
	น้อย	น้อย	น้อย	น้อย
ค้นคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุด/ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง	50.0	57.1	66.4	42.8
	น้อย	น้อย	น้อย	น้อย
ค้นคว้าเพิ่มเติมจากคอมพิวเตอร์/Internet	42.0	50.4	52.3	40.6
	มาก	น้อย	น้อย	-
ค้นคว้าเพิ่มเติมจากสื่ออื่นๆ	45.4	48.7	52.8	-
	มาก	มาก	มาก	มาก
ปรึกษาเพื่อนเกี่ยวกับบทเรียน	48.1	63.9	57.9	54.5
	มาก	มาก	มาก	มาก
ปรึกษาอาจารย์เกี่ยวกับบทเรียน	52.3	55.9	44.9	44.4
	-	มาก	-	-
สนทนากับชาวต่างประเทศ	-	100	-	-

ตารางที่ 103 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการเรียนภาษาเป้าหมายที่ผู้เรียนทุกระดับปฏิบัติในระดับมากที่สุด คือ เข้าเรียนสม่ำเสมอ ระดับมากได้แก่ ปรีกษาเพื่อนเกี่ยวกับบทเรียน ส่งงาน/ส่งการบ้าน ตรงเวลา ปรีกษาอาจารย์เกี่ยวกับบทเรียน พฤติกรรมทบทวนบทเรียนก่อน/หลังเรียน นักเรียนเก่ง ปานกลาง และผู้เรียนระดับอุดมศึกษาปฏิบัติระดับมาก นักเรียนอ่อนปฏิบัติระดับน้อย พฤติกรรม ค้นคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุด/ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง และค้นคว้าเพิ่มเติมจากคอมพิวเตอร์ /Internet ผู้เรียนทุกระดับปฏิบัติระดับน้อย พฤติกรรมการค้นคว้าเพิ่มเติมจากสื่ออื่นๆ นักเรียนเก่ง ปฏิบัติในระดับมาก นักเรียนปานกลาง และอ่อน ปฏิบัติในระดับน้อย มีเพียงนักเรียนปานกลางเท่านั้นที่ตอบว่า มีพฤติกรรมสนทนากับชาวต่างประเทศระดับมาก ในขณะที่ผู้เรียนอื่นๆ ไม่ให้คำตอบ

ตอนที่ 5 ปัญหาในการเรียนภาษาเป้าหมาย

1. ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 104 แสดงร้อยละปัญหาในการเรียนภาษาเป้าหมายของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา

ปัญหาในการเรียน	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา					
	เก่ง		ปานกลาง		อ่อน	
	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี
วิธีสอน/การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู	78.6	21.4	74.8	25.2	78.5	21.5
บุคลิกภาพของครู	93.9	6.1	99.2	0.8	92.5	7.5
พฤติกรรมการสอนของครู	92.2	7.8	93.3	6.7	92.5	7.5
บรรยากาศในชั้นเรียน	69.5	30.5	80.7	19.3	82.2	17.8
ช่วงเวลาในการฝึกทักษะ	78.6	21.4	83.2	16.8	82.2	17.8
การจัดคาบเรียนตามตารางสอน	85.5	14.5	96.6	3.4	85.0	15.0
สื่อการเรียนการสอน	74.8	25.2	79.0	21.0	75.7	24.3
หนังสือ/ตำราประกอบการเรียน	87.0	13.0	85.7	14.3	79.4	20.6
แหล่งการเรียนรู้นอกชั้นเรียน	78.6	21.4	84.9	15.1	85.0	15.0

ตารางที่ 104 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน ที่มีต่อปัญหาในการเรียน ซึ่งมีทั้งที่บอกว่ามีและไม่มี แต่ร้อยละของจำนวนผู้เรียนที่คิดว่าไม่มีปัญหา สูงกว่าร้อยละของจำนวนผู้เรียนที่คิดว่ามีปัญหา สำหรับปัญหาของผู้เรียนเก่ง 3 อันดับแรก คือ บรรยากาศในชั้นเรียน (ร้อยละ 30.5) สื่อการเรียนการสอน (ร้อยละ 25.2) ช่วงเวลาในการฝึกทักษะ (ร้อยละ 21.4) แหล่งการเรียนรู้นอกชั้นเรียน (ร้อยละ 21.4) และวิธีสอน/การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (ร้อยละ 21.4)

ปัญหาของผู้เรียนปานกลาง 3 อันดับแรก ได้แก่ วิธีสอน/การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู (ร้อยละ 25.2) สื่อการเรียนการสอน (ร้อยละ 21) และบรรยากาศในชั้นเรียน (ร้อยละ 19.3) ปัญหาของผู้เรียนอ่อน 3 อันดับแรก ได้แก่ สื่อการเรียนการสอน (ร้อยละ 24.3) วิธีสอน/การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู (ร้อยละ 21.5) และหนังสือ/ตำราประกอบการเรียน (ร้อยละ 20.6)

จากคำถามปลายเปิดสรุปความเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ มีดังต่อไปนี้

1. วิธีการสอนของครู

- 1.1 สอนเร็วเกินไป ทำให้ไม่เข้าใจ อธิบายไม่ละเอียด
- 1.2 ใช้ศัพท์ยากไป พูดไม่ค่อยรู้เรื่อง ผู้เรียนจับใจความไม่ได้
- 1.3 ฟังไม่ค่อยเข้าใจ ฟังไม่ทัน เพราะครูใช้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาเป้าหมาย) เป็นส่วนใหญ่
- 1.4 อยากให้มีการปฏิบัติจริงในการเรียน เช่น แสดงละคร
- 1.5 ครูไม่ใช้ภาษาอังกฤษเท่าที่ควร โดยเฉพาะในการสนทนาได้ตอบระหว่างครูกับผู้เรียน
- 1.6 ขาดการสอนทักษะพื้นฐานของการใช้ภาษาอังกฤษ
- 1.7 การสอนไม่มีการประยุกต์ให้เข้ากับเหตุการณ์ในปัจจุบัน
- 1.8 การสอนยังไม่เข้มข้นเท่าที่ควร กิจกรรมน้อยไป ไม่มีเกมทางภาษาให้ทำ
- 1.9 การสอนในห้องของครูไม่ทั่วถึงกับเด็กทุกคน ครูไม่ได้ติดตามว่าผู้เรียนแต่ละคน เข้าใจหรือไม่
- 1.10 ครูพูดเสียงเบาเกินไป ทำให้ฟังไม่ค่อยรู้เรื่อง
- 1.11 ครูบางคนชอบพูดนอกเรื่อง ทำให้เรียนได้น้อย
- 1.12 การสอนของครูไม่สนุก น่าเบื่อ สื่อการเรียนมีน้อย เวลาเรียนไม่ค่อยพอ
- 1.13 ครูไม่เข้มงวด ผู้เรียนไม่กระตือรือร้น
- 1.14 อยากให้มีการนำเนื้อหาจากภายนอก นอกเหนือจากที่มีในหนังสือนำมาสอนบ้าง
- 1.15 วิธีสอนไม่หลากหลาย

2. บุคลิกภาพของครู

- 2.1 ครูชอบบ่นที่สุด ชอบคุยนอกเรื่องทำให้เรียนได้น้อยลง
- 2.2 ขาดความมั่นใจในการสอน
- 2.3 ไม่เอาจริงเอาจัง
- 2.4 ครูบางคนไม่เคยยิ้ม เครียด บางคนก็มีบุคลิกดี

3. บรรยากาศในชั้นเรียน

- 3.1 อุณหภูมิร้อน แสงสว่างไม่เพียงพอ ถูกรบกวนจากห้องข้างเคียง ทำให้ไม่มีสมาธิในการเรียน
- 3.2 เพื่อนผู้เรียนคุยกันขณะที่ครูสอน ทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง น่าเบื่อ

- 3.3 ห้องเรียนสกปรกไม่น่าเรียน มีกลิ่นเหม็นรบกวน
- 3.4 ผู้เรียนไม่กระตือรือร้นในการเรียน ห้องเรียนไม่มีบรรยากาศของแหล่งการเรียนรู้
เจียมเหงา ไม่ค่อยมีการสื่อสารกันเท่าไร
- 3.5 มีผู้เรียนจำนวนมาก ทำให้มองไม่ค่อยเห็นสิ่งที่ครูเขียนบนกระดานดำ
- 3.6 ต้องเปลี่ยนสถานที่เรียนบ่อย ทำให้การเรียนไม่เป็นปกติ
- 3.7 ไม่ค่อยมีการเรียนนอกสถานที่ ไม่ค่อยมีโอกาสได้สัมผัสกับเจ้าของภาษา
4. ช่วงเวลาในการฝึกทักษะ
 - 4.1 ไม่ค่อยมีการฝึกทักษะเท่าที่ควร เนื่องจากมีผู้เรียนจำนวนมาก
 - 4.2 เวลาในการฝึกทักษะน้อยไป บางครั้งไม่ได้ฝึกบางทักษะ
 - 4.3 การฝึกทักษะแต่ละครั้งรีบเร่งเกินไป เวลาฝึกน้อยมาก
 - 4.4 การฝึกทักษะในรูปแบบการทำแบบฝึกหัดน้อยไป ไม่ค่อยมีให้ทำ และบางครั้งครูก็ไม่ได้อธิบายวิธีทำให้ บางแห่งก็ให้ทำแต่แบบฝึกหัดอย่างเดียว
 - 4.5 การฝึกทักษะ ฟัง พูด ค่อนข้างน้อย
 - 4.6 การฝึกทักษะทั้ง 4 ไม่ค่อยสม่ำเสมอ
5. การจัดคาบเรียนตามตารางสอน
 - 5.1 อยากให้เรียนคาบเช้า ตอนบ่ายอากาศร้อนไม่ค่อยน่าเรียน
 - 5.2 มีเวลาเรียนน้อยไป ควรเรียนภาษาอังกฤษ 4 ชั่วโมง แต่ได้เรียนแค่ 3 ชั่วโมง
 - 5.3 อยากให้เรียน 2 คาบต่อกันในแต่ละวัน
6. สื่อการเรียนการสอน
 - 6.1 มีสื่อน้อย ไม่หลากหลาย บางครั้งก็ไม่มีสื่อประกอบการเรียนการสอน
 - 6.2 สื่อไม่น่าสนใจ ผู้เรียนไม่เข้าใจในสื่อที่ครูนำมาใช้ เช่น อ่านหรือฟังภาษาไม่รู้เรื่องเท่าที่ควร
 - 6.3 ควรมีการใช้สื่อที่ทันสมัย เช่น การเรียนรู้จากอินเทอร์เน็ต
 - 6.4 สื่อที่อยู่ในรูปหนังสือ วารสารต่าง ๆ ก็มีน้อย
7. หนังสือ/ตำราประกอบการเรียน
 - 7.1 มีน้อย ไม่ครอบคลุม ไม่หลากหลาย
 - 7.2 หนังสือที่ใช้ไม่ละเอียด มีคำอธิบายน้อย ไม่มีสี ทำให้ไม่น่าสนใจ
 - 7.3 บางวิชาไม่ใช้หนังสือ มีแต่ใบงานให้ทำ
 - 7.4 หนังสือเรียนมีไม่พอต่อจำนวนผู้เรียน
 - 7.5 หนังสือในห้องสมุดมีน้อย ไม่มีให้ค้นคว้าเท่าที่ควร
8. แหล่งการเรียนรู้นอกชั้นเรียน

- 8.1 ขาดการไปหาหรือค้นคว้าข้อมูลภายนอก ไม่ค่อยมีการเรียนรู้นอกห้องเรียน
- 8.2 หาได้ยากเพราะไม่ค่อยมี มีน้อยไป
- 8.3 การเดินทางไปไม่สะดวก
- 8.4 ขาดแหล่งค้นคว้าที่เป็นคอมพิวเตอร์ ที่เป็นหนังสือก็มีน้อย ไม่เพียงพอ
- 8.5 ไม่มีบุคคลที่จะให้คำปรึกษาในการไปค้นคว้า
- 8.6 ไม่เข้าใจ ไม่มีความรู้ในแหล่งความรู้ที่ไปนั้น
9. เรียนกับครูต่างชาติ
 - 9.1 เวลาที่ได้ฝึกพูดกับครูต่างชาติน้อยไป เพราะมีผู้เรียนจำนวนมาก
 - 9.2 อยากให้มีชาวต่างชาติมาสอนบ้าง
 - 9.3 ครูชาวต่างชาติขาดเทคนิคในการสอน
10. การร่วมกิจกรรมของชุมชน
 - 10.1 โอกาสใช้ภาษาเป้าหมายกับชาวต่างประเทศตามสถานที่ท่องเที่ยว โอกาสในการใช้ภาษาเป้าหมายในการร่วมกิจกรรมของชุมชนของผู้เรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน มีทั้งมีโอกาสและไม่มีโอกาส แต่ร้อยละของการไม่มีโอกาสสูงกว่าร้อยละของการมีโอกาส สำหรับผู้เรียนปานกลางร้อยละของการมีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายในการเข้าร่วมเทศกาลสงกรานต์ และเทศกาลปีใหม่สูงกว่าร้อยละของการไม่มีโอกาส ในด้านการใช้ภาษาเป้าหมายกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศตามสถานที่ท่องเที่ยว ร้อยละของการไม่มีโอกาสใช้ภาษาดังกล่าวสูงกว่าการมีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายค่อนข้างมาก

ตอนที่ 6 การใช้ภาษาเป้าหมายในอนาคต

1. การใช้ภาษาในอนาคต

ตารางที่ 105 แสดงจำนวนและร้อยละการใช้ภาษาในอนาคตของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา

การใช้ภาษาในอนาคต	อุดมศึกษา				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ประสงค์จะเรียนต่อทันที (N=269)	6(2.2)	12(4.5)	69(25.7)	99(36.8)	83(30.9)
ประสงค์จะศึกษาต่อ					
ในประเทศ (N=223)	8(3.6)	12(5.4)	50(22.4)	115(51.6)	38(17.0)
ต่างประเทศ (N=266)	13(4.9)	19(7.1)	32(12.0)	69(25.9)	133(50.0)
คาดว่าจะได้ใช้ภาษาเป้าหมายในการเรียนต่อ (N=275)	1(0.4)	4(1.5)	39(14.2)	118(42.9)	113(41.1)
ความพร้อมในการใช้ภาษาเพื่อการเรียนต่อ (N=275)	2(0.7)	15(5.5)	125(45.5)	102(37.1)	31(11.3)
ประสงค์จะทำงานทันที (N=275)	4(1.5)	12(4.4)	39(14.2)	108(39.3)	112(40.7)
โอกาสได้ใช้ภาษาเป้าหมายในการทำงาน (N=274)	1(0.4)	4(1.5)	38(13.9)	139(50.7)	92(33.6)
ความพร้อมในการใช้ภาษาเป้าหมายเพื่อการทำงาน (N=274)	1(0.4)	7(2.6)	101(36.9)	114(41.6)	51(18.6)

ตารางที่ 105 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนระดับอุดมศึกษา ร้อยละ 30.9 ประสงค์จะเรียนต่อทันทีในระดับมากที่สุด ร้อยละ 36.8 ประสงค์จะเรียนต่อทันทีในระดับมาก และร้อยละ 25.7 ประสงค์จะเรียนต่อทันทีในระดับน้อย ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 51.6) ประสงค์จะเรียนต่อในประเทศในระดับมาก ร้อยละ 50 ประสงค์จะเรียนต่อในต่างประเทศในระดับมากที่สุดถึงมาก ร้อยละ 41.1 ถึง 42.9 คาดว่าจะได้ใช้ภาษาเป้าหมายในการเรียนต่อในระดับมากที่สุดถึงมาก ความพร้อมในการใช้ภาษาเป้าหมายเพื่อการเรียนต่อ ร้อยละ 37.1 ตอบว่ามีความพร้อมระดับมาก และร้อยละ 45.5 ตอบว่า มีความพร้อมระดับน้อย ร้อยละ 40.7 ถึง 39.3 ตอบว่าประสงค์จะทำงานทันทีในระดับมากที่สุดถึงมาก ร้อยละ 50.7 ตอบว่ามีโอกาสได้ใช้ภาษาเป้าหมายเพื่อการทำงานในระดับมาก ร้อยละ 41.6 ถึง 36.9 ตอบว่ามีความพร้อมในการใช้ภาษาเป้าหมายเพื่อการทำงานในระดับมากถึงน้อย

4. ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษาต่างประเทศของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ

ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษาต่างประเทศที่ได้จากนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ มีรายละเอียดของประเด็นคำถาม ดังนี้

- 1) สังกัด
- 2) ตำแหน่ง
- 3) ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในหน่วยงานหรือธุรกิจของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ
- 4) จำนวนผู้รู้ภาษาต่างประเทศ
- 5) จำนวนผู้รู้ภาษาต่างประเทศมากกว่า 1 ภาษา
- 6) จำนวนผู้มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศตรงกับภาษาที่ใช้ทำงาน
- 7) ลักษณะงานที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานหรือธุรกิจของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ
- 8) ความพึงพอใจในความสามารถทางภาษาต่างประเทศของตนเอง
- 9) ระดับความพึงพอใจในความสามารถด้านภาษาต่างประเทศของบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 10) ระดับความพึงพอใจในความสามารถด้านภาษาต่างประเทศของบุคลากรที่ไม่มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 11) การพัฒนาการใช้ภาษาต่างประเทศของตนเอง
- 12) การสนับสนุนการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากร
- 13) ความต้องการเพิ่มจำนวนบุคลากรที่รู้ภาษาต่างประเทศในระยะ 5 ปีข้างหน้า
- 14) ระดับความสามารถทางภาษาของบุคลากรที่เป็นที่ต้องการในอนาคต
- 15) ความรู้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้านที่ต้องการจากบุคลากร
- 16) ภาษาต่างประเทศที่จะเป็นที่ต้องการที่สุดในท้องถิ่นในระยะ 5 ปีข้างหน้า 3 ลำดับ
- 17) ข้อเสนอแนะที่จะพัฒนาความรู้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน/ธุรกิจ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. สังกัด
2. ตำแหน่ง

ตารางที่ 106 แสดงร้อยละสังกัด ตำแหน่งของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ

ข้อมูลทั่วไป	นายจ้าง
สังกัด	(N=186)
เอกชน	88.2
ราชการ	9.7
รัฐวิสาหกิจ	0.5
ไม่ระบุ	1.6
ตำแหน่งหน้าที่ นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ	(N=186)
เจ้าของ เจ้าของกิจการ เจ้าของร้าน/ร้านค้า นายจ้าง	52.1
ผู้จัดการ ผู้จัดการทั่วไป ผู้จัดการฝ่ายบริหาร ผู้จัดการโรงแรม กรรมการผู้จัดการ	31.8
รับจ้าง ขับรถรับจ้าง พนักงานขับรถสามล้อ สามล้อรับจ้าง	4.9
ผู้ประกอบอาชีพอิสระอื่นๆ	3.8
หัวหน้างาน หัวหน้าฝ่ายทรัพยากรบุคคล	3.2
ตำแหน่งหน้าที่ของนายจ้าง	(N=88)
กรรมการผู้จัดการ หัวหน้าผู้จัดการ ผู้จัดการ หัวหน้างานต่างๆ	60.6
เจ้าของโรงแรม บริษัท นายจ้าง ร้านค้า โรงงาน	30.5
ผู้ช่วยผู้จัดการ ประเภทต่างๆ ธุรกิจ แคชเชียร์	6.6
ตำแหน่งหน้าที่ของผู้ประกอบอาชีพอิสระ	(N=79)
เจ้าของกิจการ ร้านค้า ร้านอาหาร ธุรกิจส่วนตัว	80.2
คนขับรถรับจ้าง ผู้ขับจักรยาน สามล้อ พนักงานขับรถ เจ้าของรถ ผู้รับจ้าง	20.4
ตำแหน่งหน้าที่ของข้าราชการ	(N=19)
ผู้กำกับการ	68.9
นายแพทย์ รองผู้อำนวยการแพทย์ หัวหน้ากลุ่มงานพยาธิวิทยา	15.9
ฝ่ายบริหาร หัวหน้างาน หัวหน้าประชาสัมพันธ์	15.9
เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าพนักงานตรวจคนเข้าเมือง	

ตารางที่ 106 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม 186 คน สังกัดเอกชน ร้อยละ 88.2 สังกัดราชการ ร้อยละ 9.7 สังกัดรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 0.5 ระบุตำแหน่งหน้าที่การงานซึ่งจัดได้เป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ เจ้าของ เจ้าของกิจการ เจ้าของร้าน/ร้านค้า นายจ้าง ร้อยละ 52.1 ผู้จัดการ ผู้จัดการทั่วไป กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการโรงแรม ฝ่ายบริหาร ร้อยละ 31.8 รับจ้าง ขับรถรับจ้าง พนักงานขับรถ สามล้อ สามล้อรับจ้าง ร้อยละ 4.9 ผู้ประกอบอาชีพอิสระอื่นๆ ร้อยละ 3.8 หัวหน้างาน หัวหน้าฝ่าย ทรัพยากรบุคคล ร้อยละ 3.2

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 186 คน แยกออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือนายจ้าง 88 ราย ผู้ประกอบอาชีพอิสระ 79 ราย ข้าราชการ 19 ราย

ตำแหน่งหน้าที่ของนายจ้าง 88 ราย จัดเป็น 3 กลุ่ม ได้ดังนี้ กรรมการผู้จัดการ หัวหน้าผู้จัดการ ผู้จัดการ หัวหน้างานต่างๆ ร้อยละ 60.6 เจ้าของโรงแรม บริษัท นายจ้าง ร้านค้า โรงงาน ร้อยละ 30.5 ผู้ช่วยผู้จัดการ ประเภทต่างๆ ธุรกิจ แคมป์ ร้อยละ 6.6

ตำแหน่งหน้าที่ของผู้ประกอบอาชีพอิสระ 79 ราย จัดเป็น 2 กลุ่ม ได้ดังนี้ เจ้าของกิจการ ร้านค้า ร้านอาหาร ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 80.2 คนขับรถรับจ้าง ผู้ขับขี่จักรยาน สามล้อ พนักงานขับรถ เจ้าของรถ ผู้รับจ้าง ร้อยละ 20.4

ตำแหน่งหน้าที่ของข้าราชการ 19 ราย มีหลากหลาย ซึ่งจัดเป็น 3 กลุ่ม ได้ดังนี้ ผู้กำกับ การ ร้อยละ 68.9 นายแพทย์ รองผู้อำนวยการแพทย์ หัวหน้ากลุ่มงานพยาธิวิทยา ร้อยละ 15.9 ฝ่ายบริหาร หัวหน้างาน หัวหน้าประชาสัมพันธ์ เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าพนักงานตรวจคนเข้าเมือง ร้อยละ 15.9

ตอนที่ 2 การใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานหรือธุรกิจ

1. ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในหน่วยงานหรือธุรกิจของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ

ตารางที่ 107 แสดงร้อยละการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานหรือธุรกิจของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ

การใช้ภาษาต่างประเทศ	นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (N=186)	นายจ้าง (N=88)	ผู้ประกอบ อาชีพอิสระ (N=79)	ข้าราชการ (N=19)
ภาษาอังกฤษ	91.9	94.3	87.3	100
ภาษาญี่ปุ่น	16.1	25.0	10.1	15.8
ภาษาจีน	14.5	21.6	8.9	15.8
ภาษาฝรั่งเศส	14.5	20.5	7.6	5.3
ภาษาพม่า	7	9.1	3.8	-
ภาษาเยอรมัน	5.4	8.0	2.5	-
ภาษาเกาหลี	1.1	2.3	-	-
ภาษาอื่นๆ	8.1	8.0	8.9	5.3

ตารางที่ 107 แสดงให้เห็นว่า นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ 186 คน มีการระบุว่าใช้ภาษาต่างประเทศรวม 7 ภาษา ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี ภาษาพม่า และภาษาอื่นๆ ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถามระบุภาษาต่างๆ หลากหลาย ดังนี้ ด้วยภาษาสเปน ภาษาสแกนดิเนเวีย ภาษาเนเธอร์แลนด์ ภาษารัสเซีย ภาษาฮิบรู ภาษากะเหรี่ยง ภาษาชนเผ่าต่างๆในท้องถิ่นภาคเหนือ

นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ร้อยละ 91.9 ตอบว่าใช้ภาษาอังกฤษ รองลงมาได้แก่ ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 16.1 ภาษาจีนและภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 14.5 เท่ากัน ภาษาพม่าร้อยละ 7 ภาษาเยอรมันร้อยละ 5.4 ภาษาเกาหลี 1.1 ภาษาอื่นๆ ร้อยละ 8.1

ผู้ตอบที่เป็นนายจ้าง 88 คน ร้อยละ 94.3 ตอบว่าใช้ภาษาอังกฤษ รองลงมาได้แก่ ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 25 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 21.6 ภาษาจีนร้อยละ 20.5 ภาษาพม่าร้อยละ 9.1 ภาษาเกาหลีร้อยละ 2.3 ภาษาเยอรมันและภาษาอื่นๆ ร้อยละ 8 เท่ากัน

ผู้ประกอบอาชีพอิสระจำนวน 79 คน ตอบว่าใช้ภาษาอังกฤษร้อยละ 87.3 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 10.1 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 8.9 ภาษาจีนร้อยละ 7.6 ภาษาเยอรมันร้อยละ 3.8 ภาษาพม่าร้อยละ 2.5 ภาษาอื่นๆ ร้อยละ 8.9 ภาษาเกาหลีไม่มีการระบุการใช้

ผู้ตอบที่เป็นข้าราชการซึ่งมี 19 คน ร้อยละ 100 ตอบว่าใช้ภาษาอังกฤษ รองลงมาได้แก่ ภาษาจีนและภาษาพม่า ร้อยละ 15.8 เท่ากัน ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 5.3 ไม่มีการใช้ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมันและภาษาเกาหลี ใช้ภาษาอื่นๆ ร้อยละ 5.3

3. จำนวนผู้รู้ภาษาต่างประเทศ
4. จำนวนผู้รู้ภาษาต่างประเทศมากกว่า 1 ภาษา
5. จำนวนผู้มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศตรงกับภาษาที่ใช้ทำงาน

ตารางที่ 108 แสดงจำนวนและร้อยละผู้รู้ภาษาต่างประเทศ ผู้รู้ภาษาต่างประเทศมากกว่า 1 ภาษา และผู้มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศตรงกับภาษาที่ใช้ทำงานในหน่วยงานหรือธุรกิจของ นายจ้าง ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ข้าราชการ

ผู้รู้ภาษาต่างประเทศ	นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ	นายจ้าง (N=2225)	ผู้ประกอบ อาชีพอิสระ (N=183)	ข้าราชการ (N=1320)
ภาษาอังกฤษ	-	1782(80.08)	134(73.22)	942(71.36)
ภาษาญี่ปุ่น	-	57(2.56)	7(3.82)	3(0.22)
ภาษาจีน	-	73(3.28)	12(6.55)	14(1.06)
ภาษาฝรั่งเศส	-	51(2.29)	11(6.01)	1(0.07)
ภาษาพม่า	-	144(6.47)	4(2.18)	-
ภาษาเยอรมัน	-	7(0.31)	4(2.18)	-
ภาษาเกาหลี	-	5(0.22)	-	-
ภาษาอื่นๆ	-	106(4.76)	11(6.01)	360(27.27)
มีผู้รู้ภาษาต่างประเทศมากกว่า 1 ภาษา				
มี	-	715(32.13)	30(16.39)	286(21.7)
มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศ ตรงกับภาษาที่ใช้ทำงาน				
มี	-	338(15.19)	23(12.56)	66(5.0)

ตารางที่ 108 แสดงให้เห็นว่า จำนวนผู้รู้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานหรือธุรกิจของนายจ้าง มี 2225 คน แยกเป็นผู้รู้ภาษาอังกฤษร้อยละ 80.08 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 2.56 ภาษาจีนร้อยละ 3.28 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 2.25 ภาษาพม่าร้อยละ 6.47 ภาษาเยอรมันร้อยละ 0.31 ภาษาเกาหลีร้อยละ 0.22 ภาษาอื่นๆ ร้อยละ 4.76

จำนวนผู้รู้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานหรือธุรกิจของผู้ประกอบอาชีพอิสระ มี 183 คน แยกเป็นผู้รู้ภาษาอังกฤษร้อยละ 73.22 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 3.82 ภาษาจีนร้อยละ 6.55 ภาษาฝรั่งเศส ร้อยละ 6.01 ภาษาพม่าร้อยละ 2.18 ภาษาเยอรมันร้อยละ 2.18 ภาษาอื่นๆ ร้อยละ 6.55

จำนวนผู้รู้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานราชการ มี 1320 คน แยกเป็นผู้รู้ภาษาอังกฤษร้อยละ 71.36 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 0.22 ภาษาจีนร้อยละ 1.06 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 0.07 ภาษาอื่นๆ ร้อยละ 27.27

จำนวนผู้รู้ภาษาต่างประเทศมากกว่า 1 ภาษาในหน่วยงานหรือธุรกิจของนายจ้างร้อยละ 32.13 ของผู้ประกอบการอิสระร้อยละ 16.39 ของหน่วยงานราชการ 21.7

จำนวนผู้มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศตรงกับภาษาที่ใช้ทำงานในหน่วยงานของนายจ้างมีร้อยละ 15.19 ในหน่วยงานหรือธุรกิจของผู้ประกอบการอิสระร้อยละ 12.56 ในหน่วยงานราชการร้อยละ 5

6. ลักษณะงานที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานหรือธุรกิจของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ

ตารางที่ 109 แสดงจำนวนและร้อยละลักษณะงานที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานหรือธุรกิจของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ

ลักษณะงานที่ใช้ภาษาต่างประเทศ	นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (N=186)	นายจ้าง (N=88)	ผู้ประกอบ อาชีพอิสระ (N=79)	ข้าราชการ (N=19)
การให้บริการ	122(65.6)	62(70.5)	45(57.0)	15(78.9)
การตลาด	76(40.9)	41(46.6)	33(41.8)	2(10.5)
การประชาสัมพันธ์	74(39.8)	54(61.4)	9(11.4)	11(57.9)
มัคคุเทศก์	28(15.1)	15(17.0)	12(15.2)	1(5.3)
เลขานุการ	18(9.7)	15(17.0)	1(1.3)	2(10.5)
งานอื่นๆ	14(7.5)	8(9.1)	5(6.3)	1(5.3)

ตารางที่ 109 แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมของผู้ตอบ 186 รายซึ่งประกอบด้วยนายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบอาชีพอิสระ ได้เลือกลักษณะงานที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานหรือธุรกิจ ดังนี้ งานให้บริการร้อยละ 65.5 การตลาดร้อยละ 40.9 ประชาสัมพันธ์ร้อยละ 39.8 มัคคุเทศก์ร้อยละ 15.1 เลขานุการร้อยละ 9.7 และงานอื่นๆ ร้อยละ 7.5

ในกลุ่มข้าราชการที่มีผู้ตอบ 19 ราย ระบุงานที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานข้าราชการ ดังนี้ งานให้บริการร้อยละ 78.9 งานประชาสัมพันธ์ร้อยละ 57.9 งานการตลาดและงานเลขานุการร้อยละ 10.5 งานมัคคุเทศก์ร้อยละ 5.3 และงานอื่นๆ ร้อยละ 5.3 เท่ากัน

ในกลุ่มนายจ้างที่มีผู้ตอบ 88 ราย ระบุงานที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานงานที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศคือ งานให้บริการร้อยละ 70.5 งานประชาสัมพันธ์ร้อยละ 61.4 งานการตลาดร้อยละ 46.6 งานเลขานุการและงานมัคคุเทศก์ร้อยละ 17.0 เท่ากัน งานลักษณะอื่นๆ ร้อยละ 9.1

ในกลุ่มผู้ประกอบอาชีพอิสระที่มีผู้ตอบ 79 ราย ระบุงานที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานหรือธุรกิจ คือ งานให้บริการร้อยละ 57.0 งานการตลาดร้อยละ 41.8 งานมัคคุเทศก์ร้อยละ 15.2 งานประชาสัมพันธ์ร้อยละ 11.4 งานเลขานุการร้อยละ 1.3 งานลักษณะอื่นๆ ร้อยละ 6.3

ตอนที่ 3 ระดับความพึงพอใจในความสามารถทางภาษาต่างประเทศ

1. ความพึงพอใจในความสามารถทางภาษาต่างประเทศของตนเอง

ตารางที่ 110 แสดงร้อยละความพึงพอใจในความสามารถทางภาษาต่างประเทศของตนเอง

ความพึงพอใจในความสามารถทางภาษาต่างประเทศ	นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (N=186)	นายจ้าง (N=88)	ผู้ประกอบการ อาชีพอิสระ (N=79)	ข้าราชการ (N=19)
อังกฤษ				
การฟัง	47.8 ³	53.4 ³	39.2 ³	57.9 ³
การพูด	48.4 ³	50.0 ³	43.0 ³	63.2 ³
การอ่าน	37.6 ³	44.3 ³	29.1 ³	42.1 ³
การเขียน	34.4 ³	43.2 ³	25.3 ³⁵	36.8 ⁴
การแปล/ล่าม	38.7 ³	48.9 ³	31.6 ⁵	42.1 ⁴
ภาษาญี่ปุ่น	(N=16)	(N=11)	(N=5)	(N=0)
การฟัง	5.9 ³	9.1 ⁵	3.8 ³	-
การพูด	4.3 ³	8.0 ³	3.8 ⁴	-
การอ่าน	3.2 ³	6.8 ³	3.8 ⁴	-
การเขียน	3.2 ³	5.7 ³	2.5 ⁴	-
การแปล/ล่าม	2.7 ³⁵	5.7 ³	3.8 ⁵	-
ภาษาจีน	(N=20)	(N=14)	(N=4)	(N=2)
การฟัง	5.4 ³	6.8 ³	2.5 ³	10.5 ³
การพูด	3.2 ³	5.7 ²	2.5 ⁴	5.3 ³
การอ่าน	4.3 ⁵	6.8 ⁵	1.3 ²³⁴⁵	5.3 ⁴⁵
การเขียน	4.8 ⁵	8.0 ⁵	2.5 ⁴	5.3 ⁴⁵
การแปล/ล่าม	5.4 ⁵	9.1 ⁵	1.3 ¹³⁴⁵	5.3 ⁴⁵
ภาษาฝรั่งเศส	(N=13)	(N=7)	(N=6)	(N=0)
การฟัง	3.8 ³	3.4 ²	6.3 ³	-
การพูด	3.2 ³	3.4 ³	3.8 ³	-
การอ่าน	2.7 ³	3.4 ³	3.8 ⁵	-
การเขียน	3.2 ³	4.5 ³	3.8 ⁵	-
การแปล/ล่าม	4.8 ²	3.4 ⁴	-	-

ตารางที่ 110 (ต่อ)

ภาษาพม่า	(N=5)	(N=4)	(N=1)	(N=0)
การฟัง	1.1 ⁴	2.3 ⁴	1.3 ²	-
การพูด	1.1 ^{3 4}	2.3 ⁴	1.3 ³	-
การอ่าน	1.1 ^{4 5}	2.3 ⁵	1.3 ⁴	-
การเขียน	1.1 ^{4 5}	2.3 ⁵	1.3 ⁴	-
การแปล/ล่าม	2.2 ⁴	3.4 ⁴	1.3 ⁴	-
ภาษาเยอรมัน	(N=2)	(N=0)	(N=2)	(N=0)
การฟัง	1.1 ⁵	-	2.5 ⁴	-
การพูด	1.1 ⁵	-	2.5 ⁴	-
การอ่าน	0.5 ^{4 5}	-	1.3 ^{4 5}	-
การเขียน	0.5 ^{4 5}	-	1.3 ^{4 5}	-
การแปล/ล่าม	0.5 ^{4 5}	-	1.3 ^{4 5}	-
ภาษาเกาหลี	(N=1)	(N=1)	(N=0)	(N=0)
การฟัง	0.5 ¹	1.1 ¹	-	-
การพูด	0.5 ¹	1.1 ¹	-	-
การอ่าน	0.5 ¹	1.1 ¹	-	-
การเขียน	0.5 ¹	1.1 ¹	-	-
การแปล/ล่าม	-	-	-	-

(^{1 2 3 4 5} หมายถึงระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด)

ตารางที่ 110 แสดงให้เห็นระดับความพึงพอใจในความสามารถทางภาษาต่างประเทศของตัวผู้ตอบแบบสอบถามเอง ดังนี้

กรณีภาษาอังกฤษ นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระ พื่อใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 47.8 การพูดร้อยละ 48.4 การอ่านร้อยละ 37.6 การเขียนร้อยละ 34.4 การแปล/ล่ามร้อยละ 38.7 ทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง

นายจ้าง พื่อใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 53.4 การพูดร้อยละ 50 การอ่านร้อยละ 44.3 การเขียนร้อยละ 43.2 การแปล/ล่ามร้อยละ 48.9 ทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง

ผู้ประกอบการอาชีพอิสระพื่อใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 39.2 การพูดร้อยละ 43 การอ่านร้อยละ 29.1 ทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง การเขียนร้อยละ 25.3 ในระดับปานกลาง และน้อยที่สุด การแปล/ล่ามร้อยละ 31.6 ในระดับน้อยที่สุด

ข้าราชการพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 57.9 การพูดร้อยละ 63.2 การอ่านร้อยละ 42.1 ทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง การเขียนร้อยละ 36.8 ในระดับปานกลาง และน้อยที่สุด การแปล/ล่ามร้อยละ 42.1 ในระดับน้อย

กรณีภาษาญี่ปุ่น นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระ พพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 5.9 การพูดร้อยละ 4.3 การอ่านร้อยละ 3.2 การเขียนร้อยละ 3.2 การแปล/ล่ามร้อยละ 2.7 ทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลางและระดับน้อยที่สุด

นายจ้างพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 9.1 ระดับน้อยที่สุด การพูดร้อยละ 8.0 การอ่านร้อยละ 6.8 การเขียนร้อยละ 5.7 การแปล/ล่ามร้อยละ 5.7 ทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง

ผู้ประกอบการอาชีพอิสระพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 3.8 ระดับปานกลาง การพูดร้อยละ 3.8 การอ่านร้อยละ 3.8 การเขียนร้อยละ 2.5 ทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง การแปล/ล่ามร้อยละ 3.8 ในระดับน้อยที่สุด

กรณีภาษาจีน นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระ พพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 5.4 การพูดร้อยละ 3.2 ระดับปานกลาง การอ่านร้อยละ 4.3 การเขียนร้อยละ 4.8 การแปล/ล่ามร้อยละ 5.4 ทั้งหมดอยู่ในระดับน้อยที่สุด

นายจ้าง พพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 6.8 ระดับปานกลาง การพูดร้อยละ 5.7 ระดับมาก การอ่านร้อยละ 6.8 การเขียนร้อยละ 8.0 การแปล/ล่ามร้อยละ 9.1 ทั้งหมดอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้ประกอบการอาชีพอิสระพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 2.5 ระดับปานกลาง การพูดร้อยละ 2.5 ระดับน้อย การอ่านร้อยละ 1.3 ระดับมาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุดด้วยจำนวนร้อยละเท่ากัน การเขียนร้อยละ 2.5 ระดับน้อย การแปล/ล่ามร้อยละ 1.3 ในระดับมากที่สุด ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ข้าราชการพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 10.5 การพูดร้อยละ 5.3 ระดับปานกลาง การอ่านร้อยละ 5.3 การเขียนร้อยละ 5.3 การแปล/ล่ามร้อยละ 5.3 ทั้งหมดอยู่ในระดับน้อย และน้อยที่สุด

กรณีภาษาฝรั่งเศส นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระ พพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 3.8 การพูดร้อยละ 3.2 การอ่านร้อยละ 2.7 การเขียนร้อยละ 3.2 ทั้งหมดในระดับปานกลาง การแปล/ล่ามร้อยละ 4.8 ระดับมาก

นายจ้าง พพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 3.48 ระดับมาก การพูดร้อยละ 3.4 ระดับมาก การอ่านร้อยละ 3.4 การเขียนร้อยละ 4.5 ทั้งหมดในระดับปานกลาง การแปล/ล่ามร้อยละ 3.4 ระดับน้อย

ผู้ประกอบการอาชีพอิสระพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 6.3 การพูดร้อยละ 3.8 ระดับปานกลาง การอ่านร้อยละ 1.3 การเขียนร้อยละ 3.8 ระดับน้อยที่สุดด้วยจำนวนร้อยละเท่ากัน

กรณีภาษาพม่า นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระ พพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 1.1 ระดับน้อย การพูดร้อยละ 1.1 ระดับน้อยและปานกลางเท่ากัน การอ่านร้อยละ 1.1 การเขียนร้อยละ 1.1 ระดับน้อยและน้อยที่สุด การแปล/ล่ามร้อยละ 2.2 ระดับน้อย

นายจ้างพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 2.3 การพูดร้อยละ 2.3 ระดับน้อย การอ่านร้อยละ 2.3 ทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง การเขียนร้อยละ 2.3 ในระดับน้อยที่สุด การแปล/ล่ามร้อยละ 3.4 ในระดับน้อย

ผู้ประกอบการอาชีพอิสระพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 1.3 ระดับมาก การพูดร้อยละ 1.3 ระดับปานกลาง การอ่านร้อยละ 1.3 การเขียนร้อยละ 1.3 การแปล/ล่ามร้อยละ 1.3 ทั้งหมดอยู่ในระดับน้อย

กรณีภาษาเยอรมัน นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระ พพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 1.1 การพูดร้อยละ 1.1 ระดับน้อยที่สุด การอ่านร้อยละ 0.5 การเขียนร้อยละ 0.5 การแปล/ล่ามร้อยละ 0.5 ทั้งหมดอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด

ผู้ประกอบการอาชีพอิสระพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 2.5 การพูดร้อยละ 2.5 ระดับน้อย การอ่านร้อยละ 1.3 การเขียนร้อยละ 1.3 การแปล/ล่ามร้อยละ 1.3 ในระดับน้อย และน้อยที่สุด

กรณีภาษาเกาหลีนายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระ พพอใจในความสามารถด้าน การฟัง การพูด การอ่าน การเขียนร้อยละ 0.5 ทั้งหมดอยู่ในระดับมากที่สุด

นายจ้างพอใจในความสามารถด้าน การฟัง การพูด การอ่าน การเขียนร้อยละ 1.1 ทั้งหมดอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ระดับความพึงพอใจในความสามารถด้านภาษาต่างประเทศของบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศของผู้ตอบแบบสอบถาม
3. ระดับความพึงพอใจในความสามารถด้านภาษาต่างประเทศของบุคลากรที่ไม่มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 111 แสดงร้อยละความพึงพอใจในความสามารถด้านภาษาต่างประเทศของบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาและบุคลากรที่ไม่มีวุฒิการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความพึงพอใจในความสามารถทางภาษาต่างประเทศ	นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (N=186)	นายจ้าง (N=88)	ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ (N=79)	ข้าราชการ (N=19)
บุคลากรที่มีวุฒิการศึกษา	(N=81)	(N=50)	(N=20)	(N=8)
การฟัง	17.7 ³	21.6 ³	13.9 ³	26.3 ⁵
การพูด	17.2 ³	21.6 ³	12.7 ³	15.8 ³⁵
การอ่าน	18.8 ³	25.0 ³	13.9 ³	21.1 ⁵
การเขียน	18.3 ³	25.0 ³	11.4 ³	15.8 ³⁵
การแปล/ล่าม	17.7 ³	22.7 ³	12.7 ³	21.1 ⁵
บุคลากรที่ไม่มีวุฒิการศึกษา	(N=148)	(N=88)	(N=43)	(N=19)
การฟัง	30.1 ³	42.0 ³	19.0 ⁴	42.1 ³
การพูด	27.4 ³	36.4 ³	19.0 ⁴	47.4 ³
การอ่าน	26.3 ⁴	33.0 ⁴	20.3 ⁵	36.8 ³⁴
การเขียน	29.0 ⁴	36.4 ⁴	22.8 ⁵	42.1 ⁴
การแปล/ล่าม	29.6 ⁵	37.5 ⁵	21.5 ⁵	42.1 ⁴

(¹²³⁴⁵ หมายถึงระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด)

ตารางที่ 111 แสดงให้เห็นว่า นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระ พึงพอใจในความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศของบุคลากรของตนที่มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศด้านการฟังร้อยละ 30.1 การพูดร้อยละ 27.4 ระดับปานกลาง การอ่านร้อยละ 26.3 การเขียนร้อยละ 29.0 ระดับน้อย การแปล/ล่ามร้อยละ 29.6 ระดับน้อยที่สุด

นายจ้างพอใจความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศของบุคลากรของตนที่มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศด้านการฟังร้อยละ 42.0 การพูดร้อยละ 36.4 ระดับปานกลาง การอ่านร้อยละ 33.0 การเขียนร้อยละ 36.4 ในระดับน้อย การแปล/ล่ามร้อยละ 37.5 ในระดับน้อยที่สุด

ผู้ประกอบอาชีพอิสระพอใจในความสามารถด้านภาษาต่างประเทศของบุคลากรของตนที่มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศด้านการฟังร้อยละ 19.0 การพูดร้อยละ 19.0 ระดับน้อย การอ่านร้อยละ 20.3 การเขียนร้อยละ 22.8 การแปล/ล่ามร้อยละ 21.5 ทั้งหมดอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้าราชการพอใจในความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศของบุคลากรของตนที่มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศ ด้านการฟังร้อยละ 42.1 การพูดร้อยละ 47.4 ระดับปานกลาง การอ่านร้อยละ 36.8 ระดับน้อยและปานกลาง การเขียนและการแปล/ล่ามร้อยละ 42.1 เท่ากันในระดับน้อย

ตอนที่ 4 นโยบายการพัฒนาการใช้ภาษาต่างประเทศ

1. การพัฒนาการใช้ภาษาต่างประเทศของตนเอง
2. การสนับสนุนการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากร

ตารางที่ 112 แสดงร้อยละการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของตนเองและการสนับสนุนการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากร

นโยบายการพัฒนา การใช้ภาษาต่างประเทศ	นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (N=186)	นายจ้าง (N=88)	ผู้ประกอบ อาชีพอิสระ (N=79)	ข้าราชการ (N=19)
พัฒนาตนเอง				
การฝึกอบรม/ฝึกปฏิบัติงาน	27.4 ⁴⁵	30.7 ⁴	41.8 ⁵	57.9 ⁴
การดูงาน/ทัศนศึกษา	37.6 ⁵	39.8 ⁴	51.9 ⁵	42.1 ⁵
การศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการ ศึกษา	38.2 ⁵	31.8 ⁴⁵	46.8 ⁵	47.4 ⁴
การเรียนรู้เสริม	30.1 ⁵	27.3 ⁴	36.7 ⁵	36.8 ³⁴
หนังสือพิมพ์	35.5 ³	39.8 ³	34.2 ⁵	47.4 ³
รายการวิทยุ/โทรทัศน์	36.0 ³	39.8 ³	32.9 ⁵	42.1 ³
การทำงาน	26.9 ³	33.0 ³	24.1 ⁴	31.6 ³
การติดต่อสื่อสารกับชาวต่าง ประเทศ	23.7 ³	26.1 ³	22.8 ⁴	31.6 ³
โปรแกรมคอมพิวเตอร์/internet	30.6 ⁵	29.5 ³	48.1 ⁵	47.4 ³
สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพ				
การฝึกอบรม/ฝึกปฏิบัติงาน	22.6 ⁴	31.8 ⁴	21.5 ⁵	31.6 ⁵
การดูงาน/ทัศนศึกษา	28.0 ⁵	42.0 ⁴	26.6 ⁵	42.1 ⁵
การศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการ ศึกษา	24.7 ⁵	26.1 ⁵	24.1 ⁵	47.4 ⁴
การเรียนรู้เสริม	21.0 ⁴	27.3 ³	16.5 ⁴	42.1 ⁴
การจัดหาหนังสือพิมพ์/สื่อการ พิมพ์ต่างประเทศ	22.6 ⁴	31.8 ³	16.5 ⁴	31.6 ³⁴
การจัดหาเครื่องรับวิทยุ โทร ทัศน์	22.0 ⁴	30.7 ³	20.3 ⁵	42.1 ³
การจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ /internet	23.1 ⁵	27.3 ³	22.8 ⁵	31.6 ²

ตารางที่ 112 แสดงให้เห็นว่า นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระ พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของตนเอง โดยการฝึกอบรม/ฝึกปฏิบัติงานร้อยละ 27.4 ในระดับน้อยและน้อยที่สุด โดยการดูงาน/ทัศนศึกษาร้อยละ 37.6 ระดับน้อยที่สุด โดยการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษาร้อยละ 38.2 ระดับน้อยที่สุด โดยการเรียนรู้เสริมร้อยละ 30.1 ระดับน้อยที่สุด โดยการอ่านหนังสือพิมพ์ร้อยละ 35.5 ระดับปานกลาง โดยการฟังรายการวิทยุ/ดูรายการโทรทัศน์ร้อยละ 36 ระดับปานกลาง โดยการทำงานร้อยละ 26.9 ระดับปานกลาง โดยการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศร้อยละ 23.7 ระดับปานกลาง โดยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์/internet ร้อยละ 30.6 ระดับน้อยที่สุด

กลุ่มนายจ้างพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของตนเอง โดยการฝึกอบรม/ฝึกปฏิบัติงานร้อยละ 30.7 ในระดับน้อย โดยการดูงาน/ทัศนศึกษาร้อยละ 39.8 ระดับน้อย โดยการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษาร้อยละ 31.8 ระดับน้อยและน้อยที่สุด โดยการเรียนรู้เสริมร้อยละ 27.3 ระดับน้อย โดยการอ่านหนังสือพิมพ์ การฟังรายการวิทยุ/ดูรายการโทรทัศน์ร้อยละ 39.8 ระดับปานกลางเท่ากัน โดยการทำงานร้อยละ 33 ระดับปานกลาง โดยการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศร้อยละ 26.7 ระดับปานกลาง โดยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์/internet ร้อยละ 29.5 ระดับปานกลาง

กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของตนเอง โดยการฝึกอบรม/ฝึกปฏิบัติงานร้อยละ 41.8 ในระดับน้อยที่สุด โดยการดูงาน/ทัศนศึกษาร้อยละ 51.9 ระดับน้อยที่สุด โดยการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษาร้อยละ 46.8 ระดับน้อยที่สุด โดยการเรียนรู้เสริมร้อยละ 36.7 ระดับน้อยที่สุด โดยการอ่านหนังสือพิมพ์ร้อยละ 34.2 ระดับน้อยที่สุด การฟังรายการวิทยุ/ดูรายการโทรทัศน์ร้อยละ 32.9 ระดับน้อยที่สุด โดยการทำงานร้อยละ 24.1 ระดับน้อย โดยการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศร้อยละ 22.8 ระดับน้อย โดยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์/internet ร้อยละ 48.1 ระดับน้อยที่สุด

กลุ่มข้าราชการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของตนเอง โดยการฝึกอบรม/ฝึกปฏิบัติงานร้อยละ 57.9 ในระดับน้อย โดยการดูงาน/ทัศนศึกษาร้อยละ 42.1 ระดับน้อยที่สุด โดยการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษาร้อยละ 47.4 ระดับน้อย โดยการเรียนรู้เสริมร้อยละ 36.8 ระดับน้อยและปานกลางเท่ากัน โดยการอ่านหนังสือพิมพ์ร้อยละ 47.4 ระดับปานกลาง การฟังรายการวิทยุ/ดูรายการโทรทัศน์ร้อยละ 42.1 ระดับปานกลาง โดยการทำงาน โดยการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศร้อยละ 31.6 ระดับปานกลางเท่ากัน โดยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์/internet ร้อยละ 47.4 ระดับปานกลาง

ในกรณีของการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากรโดยกลุ่มของนายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระ เป็นดังนี้ โดยการฝึกอบรม/ฝึกปฏิบัติงานร้อยละ

ละ 22.6 ระดับน้อย โดยการดูงาน/ทัศนศึกษาร้อยละ 28 ระดับน้อยที่สุด โดยการศึกษาต่อเพื่อเพิ่ม
วุฒิการศึกษาร้อยละ 24.7 ระดับน้อยที่สุด โดยการเรียนรู้เสริมร้อยละ 21 ระดับน้อย โดยการจัดหา
หนังสือพิมพ์/สื่อการพิมพ์ต่างประเทศร้อยละ 22.6 ระดับน้อย โดยการจัดหาเครื่องรับวิทยุ โทร
ทัศน์ร้อยละ 22 ระดับน้อย โดยการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์/internet ร้อยละ 23.1 ระดับน้อยที่สุด

กลุ่มนายจ้างสนับสนุนการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากร
โดยการฝึกอบรม/ฝึกปฏิบัติงานร้อยละ 31.8 ระดับน้อย โดยการดูงาน/ทัศนศึกษาร้อยละ 42 ระดับ
น้อย โดยการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษาร้อยละ 26.1 ระดับน้อยที่สุด โดยการเรียนรู้เสริมร้อยละ
27.3 ระดับปานกลาง โดยการจัดหาหนังสือพิมพ์/สื่อการพิมพ์ต่างประเทศร้อยละ 31.8 ระดับ
ปานกลาง โดยการจัดหาเครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์ร้อยละ 30.7 ระดับปานกลาง โดยการจัดหาเครื่อง
คอมพิวเตอร์/internet ร้อยละ 27.3 ระดับปานกลาง

กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระสนับสนุนการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ
ของบุคลากร โดยการฝึกอบรม/ฝึกปฏิบัติงานร้อยละ 21.5 ระดับน้อยที่สุด โดยการดูงาน/ทัศน
ศึกษาร้อยละ 26.6 ระดับน้อยที่สุด โดยการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษาร้อยละ 24.1 ระดับน้อย
ที่สุด โดยการเรียนรู้เสริม โดยการจัดหาหนังสือพิมพ์/สื่อการพิมพ์ต่างประเทศร้อยละ 16.5 ระดับ
น้อยเท่ากัน โดยการจัดหาเครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์ร้อยละ 20.3 ระดับน้อยที่สุด โดยการจัดหาเครื่อง
คอมพิวเตอร์/internet ร้อยละ 22.8 ระดับน้อยที่สุด

กลุ่มข้าราชการสนับสนุนการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของ
บุคลากร โดยการฝึกอบรม/ฝึกปฏิบัติงานร้อยละ 31.6 ระดับน้อยที่สุด โดยการดูงาน/ทัศนศึกษา
ร้อยละ 42.1 ระดับน้อยที่สุด โดยการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษาร้อยละ 47.4 ระดับน้อย โดย
การเรียนรู้เสริมร้อยละ 42.1 ระดับน้อย โดยการจัดหาหนังสือพิมพ์/สื่อการพิมพ์ต่างประเทศร้อยละ
31.6 ระดับน้อยและปานกลางเท่ากัน โดยการจัดหาเครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์ร้อยละ 42.1 ระดับ
ปานกลาง โดยการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์/internet ร้อยละ 31.6 ระดับมาก

ตอนที่ 5 ความต้องการบุคลากรในอนาคต

1. ความต้องการเพิ่มจำนวนบุคลากรที่รู้ภาษาต่างประเทศในระยะ 5 ปีข้างหน้า

ตารางที่ 113 แสดงจำนวนความต้องการเพิ่มจำนวนบุคลากรที่รู้ภาษาต่างประเทศในระยะ 5 ปีข้างหน้า

ความต้องการเพิ่มจำนวนบุคลากร ที่รู้ภาษาต่างประเทศ ในระยะ 5 ปีข้างหน้า	นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (N=186)	นายจ้าง (N=88)	ผู้ประกอบการ อาชีพอิสระ (N=79)	ข้าราชการ (N=19)
ภาษาอังกฤษ	1620	1649	152	419
ภาษาญี่ปุ่น	299	380	13	27
ภาษาจีน	157	201	22	71
ภาษาฝรั่งเศส	320	386	10	35
ภาษาพม่า	48	27	7	43
ภาษาเยอรมัน	185	218	5	8
ภาษาเกาหลี	20	13	2	15
ภาษาอื่นๆ	38	21	-	20

ตารางที่ 113 แสดงให้เห็นว่า ในอีก 5 ปีข้างหน้า กลุ่มนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ต้องการผู้รู้ภาษาอังกฤษ 1620 คน ภาษาญี่ปุ่น 299 คน ภาษาจีน 157 คน ภาษาฝรั่งเศส 320 คน ภาษาพม่า 48 คน ภาษาเยอรมัน 185 คน ภาษาเกาหลี 20 คน และภาษาอื่นๆ 38 คน

กลุ่มนายจ้างต้องการผู้รู้ภาษาอังกฤษ 1649 คน ภาษาญี่ปุ่น 380 คน ภาษาจีน 201 คน ภาษาฝรั่งเศส 386 คน ภาษาพม่า 27 คน ภาษาเยอรมัน 218 คน ภาษาเกาหลี 13 คน และภาษาอื่นๆ 21 คน

กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องการผู้รู้ภาษาอังกฤษ 152 คน ภาษาญี่ปุ่น 13 คน ภาษาจีน 22 คน ภาษาฝรั่งเศส 10 คน ภาษาพม่า 7 คน ภาษาเยอรมัน 5 คน ภาษาเกาหลี 2 คน

กลุ่มข้าราชการต้องการผู้รู้ภาษาอังกฤษ 419 คน ภาษาญี่ปุ่น 27 คน ภาษาจีน 71 คน ภาษาฝรั่งเศส 35 คน ภาษาพม่า 43 คน ภาษาเยอรมัน 8 คน ภาษาเกาหลี 15 คน และภาษาอื่นๆ 20 คน

2. ระดับความสามารถทางภาษาของบุคลากรที่เป็นที่ต้องการในอนาคต

ตารางที่ 114 แสดงร้อยละระดับความสามารถทางภาษาของบุคลากรที่เป็นที่ต้องการในอนาคต

ความสามารถทางภาษาของ บุคลากรที่เป็นที่ต้องการในอนาคต	นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ (N=186)	นายจ้าง (N=88)	ผู้ประกอบการ อาชีพอิสระ (N=79)	ข้าราชการ (N=19)
ภาษาอังกฤษ				
การฟัง	48.9 ¹	60.2 ¹	35.4 ¹	52.6 ¹
การพูด	50.5 ¹	64.8 ¹	34.2 ¹	52.6 ¹
การอ่าน	29.0 ²	30.7 ¹	22.8 ²³	42.1 ²
การเขียน	28.0 ²	33.0 ²	21.5 ³	42.1 ²³
การแปล/ล่าม	24.2 ¹	30.7 ¹	15.2 ³	36.8 ¹
ภาษาญี่ปุ่น				
การฟัง	15.1 ¹	25.0 ¹	6.3 ¹	15.8 ²³
การพูด	16.7 ¹	26.1 ¹	6.3 ¹	15.8 ¹³
การอ่าน	12.9 ³	21.6 ³	3.8 ²⁵	21.1 ³
การเขียน	11.3 ³	19.3 ³	5.1 ⁵	21.1 ⁴
การแปล/ล่าม	9.1 ¹	14.8 ¹	5.1 ⁵	10.5 ⁴⁵
ภาษาจีน	16.1 ¹	22.7 ¹	8.9 ²	21.1 ¹²
การฟัง	17.2 ¹	22.7 ¹	10.1 ¹	21.1 ¹
การพูด	10.2 ²³	13.6 ³	6.3 ²	26.3 ³
การอ่าน	10.8 ³	12.5 ³	6.3 ²⁵	31.6 ³
การเขียน	9.1 ¹	12.5 ¹	5.1 ⁵	31.6 ³
การแปล/ล่าม				
ภาษาฝรั่งเศส				
การฟัง	11.8 ¹	19.3 ¹	5.1 ²	15.8 ¹
การพูด	11.8 ¹	19.3 ¹	5.1 ²	15.8 ¹
การอ่าน	11.3 ³	14.8 ²³	5.1 ³	21.1 ³
การเขียน	9.1 ²³	15.9 ²	5.1 ³	21.1 ⁴
การแปล/ล่าม	7.5 ³	11.4 ²³	2.5 ²³⁴	21.1 ⁴

ตารางที่ 114 (ต่อ)

ภาษาพม่า				
การฟัง	5.9 ¹⁵	8.0 ¹	3.8 ⁵	26.3 ²
การพูด	6.5 ²	8.0 ⁵	3.8 ⁵	26.3 ²
การอ่าน	6.5 ⁵	8.0 ³⁵	3.8 ⁵	10.5 ²³⁴⁵
การเขียน	7.0 ⁵	8.0 ⁵	5.1 ⁵	15.8 ³⁴
การแปล/ล่าม	6.5 ²⁵	8.0 ⁵	5.1 ⁵	26.3 ²
ภาษาเยอรมัน				
การฟัง	7.5 ¹⁴	12.5 ¹	5.1 ⁴	15.8 ³⁴
การพูด	7.5 ⁴	11.4 ¹	5.1 ⁴	15.8 ³⁴
การอ่าน	8.6 ⁴	13.6 ³	5.1 ⁴	15.8 ³
การเขียน	10.24 ³	12.5 ⁴	3.8 ⁴	10.5 ³
การแปล/ล่าม	7.5 ⁴	8.0 ⁴⁵	3.8 ⁴	10.5 ¹³
ภาษาเกาหลี				
การฟัง	5.4 ³	9.1 ¹	2.5 ⁵	21.1 ³
การพูด	5.4 ³	6.8 ¹	2.5 ⁵	21.1 ³
การอ่าน	5.4 ³⁴	8.0 ³	3.8 ⁵	21.1 ⁴
การเขียน	7.0 ⁴	8.0 ⁴	3.8 ⁵	26.3 ⁴
การแปล/ล่าม	4.3 ⁴⁵	5.7 ¹³⁵	3.8 ⁵	15.8 ³⁴

(¹²³⁴⁵ หมายถึงระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย ไม่ต้องการ)

ตารางที่ 114 แสดงให้เห็นว่า นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ต้องการความสามารถทางภาษาต่างประเทศของบุคลากรในระดับต่างๆ ดังนี้

กรณีภาษาอังกฤษ นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 48.9 ระดับมากที่สุด การพูดร้อยละ 50.5 ระดับมากที่สุด การอ่านร้อยละ 29 ระดับมาก การเขียนร้อยละ 28 ระดับมาก การแปล/ล่ามร้อยละ 24.2 ระดับมากที่สุด

กลุ่มนายจ้างต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 60.2 ระดับมากที่สุด การพูดร้อยละ 64.8 ระดับมากที่สุด การอ่านร้อยละ 30.7 ระดับมากที่สุด การเขียนร้อยละ 33 ระดับมาก การแปล/ล่ามร้อยละ 30.7 ระดับมากที่สุด

กลุ่มผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 35.4 ระดับมากที่สุด การพูดร้อยละ 34.2 ระดับมากที่สุด การอ่านร้อยละ 22.8 ระดับปานกลางและมากเท่ากัน การเขียนร้อยละ 21.5 ระดับปานกลาง การแปล/ล่ามร้อยละ 15.2 ระดับปานกลาง

กลุ่มข้าราชการต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟัง การพูดร้อยละ 52.6 ระดับมากที่สุดเท่ากัน การอ่านร้อยละ 52.6 ระดับมาก การเขียนร้อยละ 42.1 ระดับปานกลางและมากเท่ากัน การแปล/ล่ามร้อยละ 36.8 ระดับมากที่สุด

กรณีภาษาฝรั่งเศส นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟัง การพูดร้อยละ 11.8 ระดับมากที่สุด การอ่านร้อยละ 11.3 ระดับปานกลาง การเขียนร้อยละ 9.1 ระดับปานกลางและมากเท่ากัน การแปล/ล่ามร้อยละ 7.5 ระดับปานกลาง

กลุ่มนายจ้างต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟัง การพูดร้อยละ 19.3 ระดับมากที่สุด การอ่านร้อยละ 14.8 ระดับปานกลางและมาก การเขียนร้อยละ 15.9 ระดับมาก การแปล/ล่ามร้อยละ 11.4 ระดับปานกลางและมาก

กลุ่มผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟัง การพูดร้อยละ 5.1 การอ่าน การเขียนร้อยละ 5.1 ระดับปานกลาง การแปล/ล่ามร้อยละ 2.5 ระดับน้อยและปานกลางเท่ากัน

กลุ่มข้าราชการต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟัง การพูดร้อยละ 15.8 ระดับมากที่สุดเท่ากัน การอ่านร้อยละ 21.1 ระดับปานกลาง การเขียน การแปล/ล่ามร้อยละ 21.1 ระดับน้อยเท่ากัน

กรณีภาษาเยอรมัน นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 7.5 ระดับน้อยและมากที่สุดเท่ากัน การพูดร้อยละ 7.5 ระดับน้อย การอ่านร้อยละ 8.6 การเขียนร้อยละ 10.2 ระดับน้อย การแปล/ล่ามร้อยละ 7.5 ระดับน้อย

กลุ่มนายจ้างต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 12.5 ระดับมากที่สุด การพูดร้อยละ 11.4 ระดับมากที่สุด การอ่านร้อยละ 13.6 ระดับปานกลาง การเขียนร้อยละ 12.5 ระดับน้อย การแปล/ล่ามร้อยละ 8 ระดับน้อยและไม่ต้องการเท่ากัน

กลุ่มผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 7.5 ระดับน้อยและมากที่สุด การพูดร้อยละ 7.5 ระดับน้อย การอ่านร้อยละ 8.6 ระดับน้อย การเขียนร้อยละ 10.2 ระดับน้อย การแปล/ล่ามร้อยละ 7.5 ระดับน้อย

กลุ่มข้าราชการต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟัง การพูดร้อยละ 15.8 ระดับน้อยและปานกลางเท่ากัน การอ่านร้อยละ 15.8 ระดับปานกลาง การเขียน การแปล/ล่ามร้อยละ 10.5 ระดับปานกลางเท่ากัน

กรณีภาษาจีน นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 16.1 ระดับมากที่สุด การพูดร้อยละ 17.2 ระดับมากที่สุด การอ่าน

ร้อยละ 10.2 ระดับปานกลางและมากเท่ากัน การเขียนร้อยละ 10.8 ระดับปานกลาง การแปล/ล่ามร้อยละ 9.1 ระดับมากที่สุด

กลุ่มนายจ้างต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟัง การพูดร้อยละ 22.7 ระดับมากที่สุดเท่ากัน การอ่านร้อยละ 13.6 ระดับปานกลาง การเขียนร้อยละ 12.5 ระดับปานกลาง การแปล/ล่ามร้อยละ 12.5 ระดับมากที่สุด

กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 8.9 การพูดร้อยละ 10.1 ระดับมากที่สุด การอ่านร้อยละ 6.3 ระดับมาก การเขียนร้อยละ 6.3 ระดับไม่ต้องการและระดับมาก การแปล/ล่ามร้อยละ 5.1 ระดับไม่ต้องการ

กลุ่มข้าราชการต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 21.1 ระดับมากและมากที่สุด การพูดร้อยละ 21.1 ระดับมากที่สุด การอ่านร้อยละ 26.3 ระดับปานกลาง การเขียน การแปล/ล่ามร้อยละ 31.6 ระดับปานกลางเท่ากัน

กรณีภาษาญี่ปุ่น นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 15.1 ระดับมากที่สุด การพูดร้อยละ 16.7 ระดับมากที่สุด การอ่านร้อยละ 12.9 ระดับปานกลาง การเขียนร้อยละ 11.3 ระดับปานกลาง การแปล/ล่ามร้อยละ 9.1 ระดับมากที่สุด

กลุ่มนายจ้างต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 25 ระดับมากที่สุด การพูดร้อยละ 26.1 ระดับมากที่สุด การอ่านร้อยละ 21.6 ระดับปานกลาง การเขียนร้อยละ 19.3 ระดับปานกลาง การแปล/ล่ามร้อยละ 14.8 ระดับมากที่สุด

กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟัง การพูดร้อยละ 6.3 ระดับมากที่สุด การอ่านร้อยละ 3.8 ระดับไม่ต้องการและมาก การเขียน การแปล/ล่ามร้อยละ 5.1 ระดับไม่ต้องการ

กลุ่มข้าราชการต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 15.8 ระดับปานกลางและมากเท่ากัน การพูดร้อยละ 15.8 ระดับปานกลางและมากที่สุดเท่ากัน การอ่านร้อยละ 21.1 ระดับปานกลาง การเขียนร้อยละ 21.1 ระดับน้อย การแปล/ล่ามร้อยละ 10.5 ระดับน้อยและปานกลางเท่ากัน

กรณีภาษาเกาหลี นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟัง การพูดร้อยละ 5.4 ระดับปานกลาง การอ่านร้อยละ 5.4 ระดับน้อยและปานกลางเท่ากัน การเขียนร้อยละ 7 ระดับน้อย การแปล/ล่ามร้อยละ 4.3 ระดับไม่ต้องการน้อย และปานกลาง

กลุ่มนายจ้างต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 9.1 ระดับมากที่สุด การพูดร้อยละ 6.8 ระดับมากที่สุด การอ่านร้อยละ 8 ระดับปานกลาง การเขียนร้อยละ 8 ระดับน้อย การแปล/ล่ามร้อยละ 5.7 ระดับไม่ต้องการ ปานกลาง และมากที่สุด

กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟัง การพูดร้อยละ 2.5 ระดับไม่ต้องการเท่ากัน การอ่าน การเขียน การแปล/ล่ามร้อยละ 3.8 ระดับไม่ต้องการเท่ากัน

กลุ่มข้าราชการต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟัง การพูดร้อยละ 21.1 ระดับปานกลางเท่ากัน การอ่านร้อยละ 21.1 ระดับน้อย การเขียนร้อยละ 26.3 ระดับน้อย การแปล/ล่ามร้อยละ 15.8 ระดับน้อยและปานกลางเท่ากัน

กรณีภาษาพม่า นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 5.9 ระดับไม่ต้องการและมากที่สุดเท่ากัน การพูดร้อยละ 6.5 ระดับมาก การอ่านร้อยละ 6.5 ระดับไม่ต้องการ การเขียนร้อยละ 7 ระดับไม่ต้องการ การแปล/ล่ามร้อยละ 6.5 ระดับไม่ต้องการ และมากเท่ากัน

กลุ่มนายจ้างต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 8 ระดับไม่ต้องการ และมากที่สุดเท่ากัน การพูดร้อยละ 8 ระดับไม่ต้องการ การอ่านร้อยละ 8 ระดับไม่ต้องการและปานกลางเท่ากัน การเขียน การแปล/ล่ามร้อยละ 8 ระดับไม่ต้องการเท่ากัน

กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟัง การพูด การอ่านร้อยละ 3.8 ระดับไม่ต้องการเท่ากัน การเขียน การแปล/ล่ามร้อยละ 5.1 ระดับไม่ต้องการเท่ากัน

กลุ่มข้าราชการต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟัง การพูดร้อยละ 26.3 ระดับมากเท่ากัน การอ่านร้อยละ 10.5 ระดับไม่ต้องการ น้อย ปานกลาง และมากเท่ากัน การเขียนร้อยละ 15.8 ระดับน้อยและปานกลางเท่ากัน การแปล/ล่ามร้อยละ 26.3 ระดับมาก

2. ความรู้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้านที่ต้องการจากบุคลากร

ตารางที่ 115 แสดงร้อยละความรู้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้านที่ต้องการจากบุคลากร

ความรู้ภาษาต่างประเทศ เฉพาะด้านที่ต้องการจากบุคลากร	นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (N=186)	นายจ้าง (N=88)	ผู้ประกอบการ อาชีพอิสระ (N=79)	ข้าราชการ (N=19)
คอมพิวเตอร์/เทคโนโลยีการสื่อสาร	49.5	67.0	24.1	73.7
โรงแรม/ท่องเที่ยว	46.8	60.2	34.2	36.8
การเงิน ธุรกิจ บัญชี	29.6	37.5	22.8	21.1
วัฒนธรรม การศึกษา	25.3	29.5	22.8	15.8
กฎหมาย	19.4	22.7	8.9	47.4
สุขภาพ/การรักษาพยาบาล	17.2	22.7	7.6	31.6
อุตสาหกรรม	10.8	19.3	3.8	-
เกษตร	7.0	8.0	6.3	5.3
อื่นๆ	5.4	2.3	10.1	-

ตารางที่ 115 แสดงให้เห็นว่า ความรู้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้านที่นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องการจากบุคลากรของตนเป็นดังนี้ ความรู้ด้านคอมพิวเตอร์/เทคโนโลยีการสื่อสารร้อยละ 49.5 ด้านโรงแรม/ท่องเที่ยวร้อยละ 46.8 การเงิน ธุรกิจ บัญชีร้อยละ 29.6 วัฒนธรรม การศึกษาร้อยละ 25.3 กฎหมายร้อยละ 19.4 สุขภาพ/การรักษาพยาบาลร้อยละ 17.2 อุตสาหกรรมร้อยละ 10.8 เกษตรร้อยละ 7.0 อื่นๆ ร้อยละ 5.4

กลุ่มนายจ้างต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้านคอมพิวเตอร์/เทคโนโลยีการสื่อสารร้อยละ 67 โรงแรม/ท่องเที่ยวร้อยละ 60.2 การเงิน ธุรกิจ บัญชีร้อยละ 37.5 วัฒนธรรม การศึกษาร้อยละ 29.5 กฎหมายร้อยละ 22.7 สุขภาพ/การรักษาพยาบาลร้อยละ 22.7 อุตสาหกรรมร้อยละ 19.3 เกษตรร้อยละ 8.0 อื่นๆ ร้อยละ 2.3

กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้านโรงแรม/ท่องเที่ยวร้อยละ 34.2 คอมพิวเตอร์/เทคโนโลยีการสื่อสารร้อยละ 24.1 วัฒนธรรม การศึกษาร้อยละ 22.8 การเงิน ธุรกิจ บัญชีร้อยละ 22.8 อื่นๆ ร้อยละ 10.1 กฎหมายร้อยละ 8.9 สุขภาพ/การรักษาพยาบาลร้อยละ 7.6 เกษตรร้อยละ 6.3 อุตสาหกรรมร้อยละ 3.8

กลุ่มข้าราชการต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้านคอมพิวเตอร์/เทคโนโลยีการสื่อสารร้อยละ 73.7 กฎหมายร้อยละ 47.4 โรงแรม/ท่องเที่ยวร้อยละ

36.8 สุขภาพ/การรักษาพยาบาลร้อยละ 31.6 การเงิน ธุรกิจ บัญชีร้อยละ 21.1 วัฒนธรรม การ
ศึกษาร้อยละ 15.8 เกษตรร้อยละ 5.3

ตอนที่ 6 ความคิดเห็น

1. ภาษาต่างประเทศที่จะเป็นที่ต้องการที่สุดในท้องถิ่นในระยะ 5 ปีข้างหน้า 3 ลำดับ

ตารางที่ 116 แสดงร้อยละและลำดับภาษาต่างประเทศที่จะเป็นที่ต้องการที่สุดในท้องถิ่นในระยะ 5 ปีข้างหน้า 3 ลำดับ

ความสามารถทางภาษาของบุคลากรที่เป็นที่ต้องการในอนาคต	นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (N=186)		นายจ้าง (N=88)		ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ (N=79)		ข้าราชการ (N=19)	
	ลำดับ	ร้อยละ	ลำดับ	ร้อยละ	ลำดับ	ร้อยละ	ลำดับ	ร้อยละ
ภาษาอังกฤษ	1	92.5	1	90.9	1	93.7	1	94.7
ภาษาญี่ปุ่น	3	23.7	3	33.0	3	17.7	-	-
ภาษาจีน	2	33.9	2	35.2	2	32.7	2	31.6
ภาษาฝรั่งเศส	-	-	-	-	-	-	3	10.5
ภาษาพม่า	-	-	-	-	-	-	-	-
ภาษาเยอรมัน	-	-	-	-	-	-	3	10.5
ภาษาเกาหลี	-	-	-	-	-	-	-	-
ภาษาอื่นๆ	-	-	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 116 แสดงให้เห็นว่า ในระยะ 5 ปีข้างหน้า นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ต้องการภาษาอังกฤษเป็นอันดับ 1 ร้อยละ 92.5 ภาษาจีนเป็นอันดับ 2 ร้อยละ 33.9 ภาษาญี่ปุ่นเป็นอันดับ 3 ร้อยละ 23.7

กลุ่มนายจ้างต้องการภาษาอังกฤษเป็นลำดับ 1 ร้อยละ 90.9 ภาษาจีนเป็นลำดับ 2 ร้อยละ 35.2 ร้อยละ ภาษาญี่ปุ่นเป็นลำดับ 3 ร้อยละ 33

กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องการภาษาอังกฤษเป็นลำดับ 1 ร้อยละ 93.7 ภาษาจีนเป็นลำดับ 2 ร้อยละ 32.7 ร้อยละ ภาษาญี่ปุ่นเป็นลำดับ 3 ร้อยละ 17.7

กลุ่มข้าราชการต้องการภาษาอังกฤษเป็นลำดับ 1 ร้อยละ 94.7 ภาษาจีนเป็นลำดับ 2 ร้อยละ 31.6 ร้อยละ ภาษาฝรั่งเศสและภาษาเยอรมันเป็นลำดับ 3 ร้อยละ 10.5 เท่ากัน

2. ข้อเสนอแนะที่จะพัฒนาความรู้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน/ธุรกิจ

ตารางที่ 117 แสดงร้อยละข้อเสนอแนะที่จะพัฒนาความรู้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน/ธุรกิจ

ข้อเสนอแนะการพัฒนาความรู้ภาษาต่างประเทศ	นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (N=95)
การจัดการอบรมหลักสูตรระยะสั้นและการจัดหาสื่อต่างประเทศให้พนักงาน	61.0
การศึกษาเพิ่มเติม	21.0
การสนทนากับชาวต่างชาติ	13.6
การจัดให้ภาษาต่างประเทศเป็นภาษาบังคับตั้งแต่มัธยมต้นถึงปริญญาตรี	1.05

ตารางที่ 117 แสดงให้เห็นข้อเสนอแนะของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดและสามารถจัดเป็นกลุ่มและเรียงตามจำนวนของร้อยละ ได้ดังนี้ มีการเสนอให้ทำการจัดการอบรมหลักสูตรระยะสั้นและการจัดหาสื่อต่างประเทศให้พนักงานร้อยละ 61 ให้ทำการศึกษาเพิ่มเติมร้อยละ 21 ให้ทำการสนทนากับชาวต่างชาติร้อยละ 13.6 และให้มีการจัดให้ภาษาต่างประเทศเป็นภาษาบังคับตั้งแต่มัธยมต้นถึงปริญญาตรีร้อยละ 1.05

5. ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษาต่างประเทศของพนักงาน ลูกจ้าง

ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษาต่างประเทศที่ได้จากลูกจ้าง พนักงาน มีรายละเอียดของประเด็นคำถาม ดังนี้

- 1) เพศ
- 2) อายุ
- 3) ตำแหน่ง
- 4) วุฒิการศึกษาสูงสุด
- 5) สถาบันที่จบ สาขา/วิชาเอก สาขา/วิชาโท
- 6) ค่าจ้าง ค่าตอบแทน เงินเดือน
- 7) ลำดับความสำคัญของภาษาต่างประเทศของพนักงาน/ลูกจ้างที่ใช้ในการทำงาน
- 8) ลักษณะงานที่ใช้ภาษาต่างประเทศ
- 9) ทักษะทางภาษาต่างประเทศที่ใช้ในการทำงาน
- 10) ระดับของทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ
- 11) ความต้องการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศ
- 12) ความต้องการศัพท์ภาษาต่างประเทศเฉพาะทาง
- 13) การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน/นายจ้างในการเพิ่มพูนความรู้ภาษาต่างประเทศ
- 14) แหล่งเพิ่มพูนทักษะและความรู้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน
- 15) วิธีการเพิ่มพูนประสิทธิภาพการใช้ภาษาต่างประเทศที่คิดว่าดีที่สุด
- 16) ปัญหาในการเพิ่มพูนทักษะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ
2. อายุ
3. ตำแหน่ง

ตารางที่ 118 แสดงร้อยละเพศ อายุ ตำแหน่งของพนักงาน ลูกจ้าง

ข้อมูลทั่วไป	พนักงาน ลูกจ้าง (N=95)
เพศ	
ชาย	33.7
หญิง	66.3
อายุ	
ต่ำกว่า 20	2.1
20 – 25 ปี	34.8
26 – 30 ปี	20.1
31 – 35 ปี	22.2
36 – 40 ปี	8.5
41 – 45 ปี	8.5
46 – 50 ปี	2.2
ตำแหน่ง	
เจ้าหน้าที่พนักงานฝ่ายต่างๆ ผู้ช่วยหัวหน้าแผนก ผู้ช่วยผู้จัดการ เลขานุการ	46.0
ลูกจ้าง ภารโรง คนทำความสะอาด	13.8
ตำรวจ ข้าราชการ	13.1
ผู้จัดการ ผู้จัดการทั่วไป หัวหน้าแผนก หัวหน้างาน	9.7
พยาบาล ผู้ช่วยพยาบาล	4.4
มัคคุเทศก์	4.2
เสมียน	2.2
ที่ปรึกษา	1.1
อื่นๆ เช่น ช่างหล่อ ผู้ส่งออกสินค้า	5.5

ตารางที่ 118 แสดงให้เห็นว่า เพศของพนักงาน ลูกจ้างที่ตอบแบบสอบถามเป็นหญิงมากกว่าชาย คือเป็นหญิงร้อยละ 66.3 และเป็นชายร้อยละ 33.7 อายุของพนักงาน ลูกจ้าง ส่วนใหญ่จะอยู่ระหว่างอายุ 20 – 35 ปี ดังแยกเป็นช่วงละ 5 ปีได้ดังนี้ อายุระหว่าง 20 – 25 ปีร้อยละ 34.8 ระหว่าง 26 – 30 ปีร้อยละ 20.1 และระหว่าง 31 – 35 ปีร้อยละ 22.2

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายต่างๆ ผู้ช่วยหัวหน้าแผนกผู้ช่วยจัดการ เลขานุการร้อยละ 46 รองลงมาได้แก่ ลูกจ้าง ภารโรง คนทำความสะอาดร้อยละ 13.8 ตำรวจ ข้าราชการร้อยละ 13.1 ผู้จัดการ ผู้จัดการทั่วไป หัวหน้าแผนก หัวหน้างานร้อยละ 9.7 พยาบาล ผู้ช่วยพยาบาลร้อยละ 4.4 มัคคุเทศก์ร้อยละ 4.2 เสมียนร้อยละ 2.2 ที่ปรึกษาร้อยละ 1.1 และอื่นๆ ร้อยละ 5.5

4. วุฒิการศึกษาสูงสุด
5. สถาบันที่จบ สาขา/วิชาเอก สาขา/วิชาโท
6. ค่าจ้าง ค่าตอบแทน เงินเดือน

ตารางที่ 119 แสดงร้อยละวุฒิการศึกษาสูงสุด สถาบันที่จบ สาขา/วิชาเอก สาขา/วิชาโท

ข้อมูลทั่วไป	พนักงาน ลูกจ้าง (N=95)
วุฒิการศึกษาสูงสุด	
ประถมศึกษา	3.2
มัธยมศึกษาตอนต้น	9.5
มัธยมศึกษาตอนปลาย	13.7
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช)	6.3
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส)	15.8
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	45.3
ปริญญาโท	5.3
ปริญญาเอก	-
สถาบันที่จบ	
มหาวิทยาลัย	27.7
วิทยาลัย	20.7
สถาบัน	20.3
โรงเรียน	24.1
การศึกษานอกโรงเรียน	2.2
โรงเรียนพลตำรวจ	1.1
สาขา/วิชาเอก	
บัญชี	14.8
การจัดการ , การจัดการทั่วไป	7.4
อังกฤษ	5.3
นิติศาสตร์	4.2
พยาบาล	2.2
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	2.1
การตลาด	2.1
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว	2.1

ตารางที่ 119 (ต่อ)

สาขา/วิชาโท	
การจัดการ การจัดการทั่วไป	3.2
เครื่องมือกล	1.1
บัญชีการเงินธนาคาร	1.1
ภาษาญี่ปุ่น	1.1
วิทยาการจัดการ	1.1
ค่าจ้าง/ค่าตอบแทน/เงินเดือน	
ตามวุฒิการศึกษา	47.4
ต่ำกว่าวุฒิการศึกษา	32.6
สูงกว่าวุฒิการศึกษา	15.8

ตารางที่ 119 แสดงให้เห็นว่าพนักงาน ลูกจ้าง มีวุฒิการศึกษาสูงสุดปริญญาตรีหรือเทียบเท่าเป็นส่วนใหญ่ คือร้อยละ 45.3 รองลงมาได้แก่ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส) ร้อยละ 15.8 มัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ 13.7 มัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ 9.5 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช) ร้อยละ 6.3 ปริญญาโทร้อยละ 5.3 ประถมศึกษาร้อยละ 3.2

สถาบันที่พนักงาน ลูกจ้าง จบการศึกษาส่วนใหญ่ได้แก่ มหาวิทยาลัยร้อยละ 27.7 รองลงมาได้แก่โรงเรียนร้อยละ 24.1 วิทยาลัยร้อยละ 20.7 สถาบันร้อยละ 20.3 การศึกษานอกโรงเรียนร้อยละ 2.2 โรงเรียนพลตำรวจร้อยละ 1.1

สาขาวิชาเอกที่พนักงาน ลูกจ้าง จบเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ บัญชีร้อยละ 14.8 รองลงมาได้แก่ การจัดการ การจัดการทั่วไปร้อยละ 7.4 ภาษาอังกฤษร้อยละ 5.3 นิติศาสตรร้อยละ 4.2 พยาบาลร้อยละ 2.2 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การตลาด อุตสาหกรรมร้อยละ 2.1 เท่ากัน

สาขา/วิชาโทส่วนใหญ่ ได้แก่ การจัดการ การจัดการทั่วไปร้อยละ 3.2 เครื่องกล บัญชีการเงินธนาคาร ภาษาญี่ปุ่น วิทยาการจัดการร้อยละ 1.1

พนักงาน ลูกจ้าง ส่วนใหญ่ได้ค่าจ้าง ค่าตอบแทน เงินเดือนตามวุฒิการศึกษาร้อยละ 47.4 ต่ำกว่าวุฒิการศึกษาร้อยละ 32.6 สูงกว่าวุฒิการศึกษาร้อยละ 15.8

ตอนที่ 2 การใช้ภาษาต่างประเทศ

1. ลำดับความสำคัญของภาษาต่างประเทศของพนักงาน/ลูกจ้างที่ใช้ในการทำงาน
2. ลักษณะงานที่ใช้ภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 120 แสดงลำดับและร้อยละความสำคัญของภาษาต่างประเทศที่ใช้ในการทำงาน ลักษณะงานที่ใช้ภาษาต่างประเทศของพนักงาน/ลูกจ้าง

การใช้ภาษาต่างประเทศ		พนักงาน ลูกจ้าง (N=95)
ภาษา	ลำดับ	
ภาษาอังกฤษ	1	87.4
ภาษาจีน	2	16.8
ภาษาญี่ปุ่น	2	16.8
ภาษาฝรั่งเศส	3	15.8
ภาษาพม่า	4	14.7
ภาษาเกาหลี	5	12.7
ภาษาเยอรมัน	6	9.5
ภาษาอื่นๆ	7	6.3
ลักษณะงานที่ใช้ภาษาต่างประเทศ		
งานประชาสัมพันธ์/ต้อนรับ/ติดต่อทางโทรศัพท์		64.2
งานให้บริการ		61.1
การตลาด		26.3
มัคคุเทศก์		15.8
งานเลขานุการ		8.4
งานอื่นๆ		7.4

ตารางที่ 120 แสดงให้เห็นว่าพนักงาน ลูกจ้าง ให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญในการทำงานเป็นลำดับ 1 ร้อยละ 87.4 รองลงมาได้แก่ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น เป็นลำดับ 2 ด้วยจำนวนร้อยละ 16.8 เท่ากัน ภาษาฝรั่งเศสลำดับ 3 ร้อยละ 15.8 ภาษาพม่าลำดับ 4 ร้อยละ 14.7 ภาษาเกาหลีลำดับ 5 ร้อยละ 12.7 ภาษาเยอรมันลำดับ 6 ร้อยละ 9.5 ภาษาอื่นๆ ลำดับ 7 ร้อยละ 6.3

ลักษณะงานที่ใช้ภาษาต่างประเทศของพนักงาน ลูกจ้าง ส่วนใหญ่ได้แก่ งานประชาสัมพันธ์/ต้อนรับ/ติดต่อทางโทรศัพท์ร้อยละ 64.2 งานให้บริการร้อยละ 61.1 การตลาดร้อยละ 26.3 มัคคุเทศก์ร้อยละ 15.8 งานเลขานุการร้อยละ 8.4 งานอื่นๆ ร้อยละ 7.4

3. ทักษะทางภาษาต่างประเทศที่ใช้ในการทำงาน

ตารางที่ 121 แสดงร้อยละและระดับทักษะทางภาษาต่างประเทศของพนักงาน ลูกจ้าง ที่ใช้ในการทำงาน

การใช้ภาษาต่างประเทศ (N=95)					
ทักษะทางภาษาต่างประเทศ					
ภาษา	การฟัง	การพูด	การอ่าน	การเขียน	การแปล/ล่าม
ภาษาอังกฤษ	37.9 ¹	30.5 ¹	32 ³	27.4 ⁴	25.3 ⁵
ภาษาจีน	7.4 ²	5.3 ³	5.3 ⁴	5.3 ⁴	5.3 ⁵
ภาษาญี่ปุ่น	3.2 ²	2.1 ¹²	2.1 ⁴	2.1 ²⁴	1.1 ¹²³⁵
ภาษาฝรั่งเศส	4.2 ²³	3.2 ¹²	5.3 ⁵	5.3 ³⁵	5.3 ⁵
ภาษาพม่า	4.2 ¹	2.1 ¹²³	4.2 ⁵	4.2 ³⁵	2.1 ²³
ภาษาเกาหลี	1.1 ¹	1.1 ¹	1.1 ²	1.1 ²	1.1 ¹
ภาษาเยอรมัน	1.1 ²³⁴	1.1 ²⁴	1.1 ³⁵	1.1 ⁴⁵	1.1 ²⁵
ภาษาอื่นๆ	2.1 ¹²	3.2 ²	2.1 ⁵	2.1 ⁵	2.1 ³

(¹²³⁴⁵ หมายถึง มากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด ไม่เลย)

ตารางที่ 121 แสดงให้เห็นว่าพนักงาน ลูกจ้างมีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน โดยแยกตามภาษาต่างๆ ได้ ดังนี้

ภาษาอังกฤษ พนักงาน ลูกจ้างมีทักษะในการฟังร้อยละ 37.9 ระดับมากที่สุด การพูดร้อยละ 30.5 ระดับมากที่สุด การอ่านร้อยละ 32 ระดับน้อย การเขียนร้อยละ 27.4 ระดับน้อยที่สุด การแปล/ล่ามร้อยละ 25.3 ระดับไม่เลย

ภาษาจีน พนักงาน ลูกจ้างมีทักษะในการฟังร้อยละ 7.4 ระดับมาก การพูดร้อยละ 5.3 ระดับน้อย การอ่าน การเขียนร้อยละ 5.3 เท่ากัน ระดับน้อยที่สุด การแปล/ล่ามร้อยละ 5.3 ระดับไม่เลย

ภาษาญี่ปุ่น พนักงาน ลูกจ้างมีทักษะในการฟังร้อยละ 3.2 ระดับมาก การพูดร้อยละ 2.1 ระดับมากและมากที่สุด การอ่านร้อยละ 2.1 ระดับน้อยที่สุด การเขียนร้อยละ 2.1 ระดับน้อยที่สุด และมาก การแปล/ล่ามร้อยละ 1.1 ระดับไม่เลย น้อย มาก และมากที่สุด

ภาษาฝรั่งเศส พนักงาน ลูกจ้างมีทักษะในการฟังร้อยละ 4.2 ระดับน้อยและมาก การพูดร้อยละ 3.2 ระดับมากและมากที่สุด การอ่านร้อยละ 5.3 ระดับไม่เลย การเขียนร้อยละ 5.3 ระดับไม่เลยและน้อย การแปล/ล่ามร้อยละ 5.3 ระดับไม่เลย

ภาษาพม่า พนักงาน ลูกจ้างมีทักษะในการฟังร้อยละ 4.2 ระดับมากที่สุด การพูดร้อยละ 2.1 ระดับน้อย มาก และมากที่สุด การอ่านร้อยละ 4.2 ระดับไม่เลย การเขียนร้อยละ 4.2 ระดับน้อย และไม่เลย การแปล/ล่ามร้อยละ 2.1 ระดับน้อยและมาก

ภาษาเกาหลี พนักงาน ลูกจ้างมีทักษะในการฟัง การพูดร้อยละ 1.1 เท่ากัน ระดับมากที่สุด การอ่าน การเขียนร้อยละ 1.1 เท่ากัน ระดับมาก การแปล/ล่ามร้อยละ 1.1 ระดับมากที่สุด

ภาษาเยอรมัน พนักงาน ลูกจ้างมีทักษะในการฟัง ร้อยละ 1.1 ระดับน้อยที่สุด น้อย และ มาก การพูดร้อยละ 1.1 ระดับน้อยที่สุด และมาก การอ่านร้อยละ 1.1 ระดับไม่เลยและน้อย การเขียนร้อยละ 1.1 ระดับไม่เลย และน้อยที่สุด การแปล/ล่ามร้อยละ 1.1 ระดับไม่เลย และมาก

4. ระดับของทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 122 แสดงร้อยละและระดับของทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ

การใช้ภาษาต่างประเทศ (N=95)					
ระดับของทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ					
ภาษา	การฟัง	การพูด	การอ่าน	การเขียน	การแปล/ล่าม
ภาษาอังกฤษ	38.9 ²	37.9 ³	38.9 ³	32.6 ³	23.2 ⁵
ภาษาจีน	6.3 ³	4.2 ³	4.2 ⁴	4.2 ⁴	4.2 ⁴
ภาษาญี่ปุ่น	2.1 ³	2.1 ³	2.1 ²	1.1 ¹²³⁴	1.1 ¹²⁴⁵
ภาษาฝรั่งเศส	6.3 ⁴	4.2 ⁴	4.2 ⁵	5.3 ⁵	3.2 ⁵
ภาษาพม่า	4.2 ²	3.2 ²	3.2 ²	3.2 ³	3.2 ²
ภาษาเกาหลี	1.1 ¹	1.1 ²	1.1 ²	1.1 ²	1.1 ²
ภาษาเยอรมัน	2.1 ⁴	1.1 ⁴	1.1 ⁴	1.1 ⁴	-
ภาษาอื่นๆ	2.1 ¹	2.1 ¹	1.1 ¹²⁴⁵	1.1 ¹²⁴⁵	2.1 ²

(¹²³⁴⁵ หมายถึง ดี ค่อนข้างดี ไม่ค่อยดี ไม่ดี ใช้ไม่ได้เลย)

ตารางที่ 122 แสดงให้เห็นว่าพนักงาน ลูกจ้างมีระดับทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ โดยแยกตามภาษาต่างๆ ได้ ดังนี้

ภาษาอังกฤษ พนักงาน ลูกจ้างมีระดับทักษะในการฟังร้อยละ 38.9 ระดับค่อนข้างดี การพูดร้อยละ 37.9 ระดับไม่ค่อยดี การอ่านร้อยละ 38.9 ระดับไม่ค่อยดี การเขียนร้อยละ 32.6 ระดับไม่ค่อยดี การแปล/ล่ามร้อยละ 23.2 ระดับใช้ไม่ได้เลย

ภาษาจีน พนักงาน ลูกจ้างมีระดับทักษะในการฟังร้อยละ 6.3 ระดับไม่ค่อยดี การพูดร้อยละ 4.2 ระดับไม่ค่อยดี การอ่าน การเขียนร้อยละ 5.3 เท่ากัน ระดับน้อยที่สุด การแปล/ล่ามร้อยละ 5.3 ระดับไม่เลย

ภาษาญี่ปุ่น พนักงาน ลูกจ้างมีระดับทักษะในการฟัง การพูดร้อยละ 2.1 เท่ากัน ระดับไม่ค่อยดี การอ่านร้อยละ 2.1 ระดับค่อนข้างดี การเขียนร้อยละ 1.1 ระดับไม่ดี ไม่ค่อยดี ค่อนข้างดี และดี การแปล/ล่ามร้อยละ 1.1 ระดับใช้ไม่ได้เลย ไม่ดี ค่อนข้างดี และดี

ภาษาฝรั่งเศส พนักงาน ลูกจ้างมีระดับทักษะในการฟังร้อยละ 6.3 ระดับไม่ดี การพูดร้อยละ 4.2 ระดับไม่ดีและค่อนข้างดี การอ่านร้อยละ 4.2 ระดับใช้ไม่ได้เลย การเขียนร้อยละ 5.3 ระดับไม่เลย การแปล/ล่ามร้อยละ 3.2 ระดับใช้ไม่ได้เลย

ภาษาพม่า พนักงาน ลูกจ้างมีระดับทักษะในการฟังร้อยละ 4.2 ระดับค่อนข้างดี การพูด การอ่าน ร้อยละ 3.2 เท่ากัน ระดับค่อนข้างดี การเขียนร้อยละ 3.2 ระดับไม่ค่อยดี การแปล/ล่ามร้อยละ 3.2 ระดับค่อนข้างดี

ภาษาเกาหลี พนักงาน ลูกจ้างมีระดับทักษะในการฟังร้อยละ 1.1 ระดับดี การพูด การอ่าน การเขียน การแปล/ล่ามร้อยละ 1.1 เท่ากัน ระดับค่อนข้างดี

ภาษาเยอรมัน พนักงาน ลูกจ้างมีระดับทักษะในการฟัง ร้อยละ 2.1 ระดับไม่ดี การพูด การอ่าน และการเขียนร้อยละ 1.1 เท่ากัน ระดับไม่ดี

5. ความต้องการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 123 แสดงร้อยละความต้องการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศของพนักงาน/ลูกจ้าง

การใช้ภาษาต่างประเทศ (N=95)					
ความต้องการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศ					
ภาษา	การฟัง	การพูด	การอ่าน	การเขียน	การแปล/ล่าม
ภาษาอังกฤษ	85.3	89.5	70.5	70.5	56.8
ภาษาจีน	27.4	30.5	23.2	23.2	16.8
ภาษาญี่ปุ่น	23.2	25.3	17.9	16.8	15.8
ภาษาฝรั่งเศส	26.3	26.3	20.0	16.8	14.7
ภาษาพม่า	5.3	4.2	5.3	5.3	4.2
ภาษาเกาหลี	-	1.1	-	-	-
ภาษาเยอรมัน	12.6	13.7	7.4	7.4	8.4
ภาษาอื่นๆ	-	-	1.1	1.1	1.1

ตารางที่ 123 แสดงให้เห็นความต้องการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศของพนักงาน ลูกจ้าง แยกตามภาษาต่างๆ ได้ดังนี้

ภาษาอังกฤษ พนักงาน ลูกจ้างมีความต้องการพัฒนาทักษะการฟังร้อยละ 85.3 การพูดร้อยละ 89.5 การอ่าน การเขียน ร้อยละ 70.5 เท่ากัน การแปล/ล่ามร้อยละ 56.8

ภาษาจีน ลูกจ้างมีความต้องการพัฒนาทักษะการฟังร้อยละ 27.4 การพูดร้อยละ 30.5 การอ่าน การเขียน ร้อยละ 23.2 เท่ากัน การแปล/ล่ามร้อยละ 16.8

ภาษาญี่ปุ่น พนักงาน ลูกจ้างมีความต้องการพัฒนาทักษะการฟังร้อยละ 23.2 การพูดร้อยละ 25.3 การอ่านร้อยละ 17.9 การเขียน ร้อยละ 16.8 การแปล/ล่ามร้อยละ 15.8

ภาษาฝรั่งเศส พนักงาน ลูกจ้างมีความต้องการพัฒนาทักษะการฟัง การพูดร้อยละ 26.3 เท่ากัน การอ่านร้อยละ 20 การเขียน ร้อยละ 16.8 การแปล/ล่ามร้อยละ 14.7

ภาษาพม่า พนักงาน ลูกจ้างมีความต้องการพัฒนาทักษะการฟังร้อยละ 5.3 การพูดร้อยละ 4.2 การอ่าน การเขียนร้อยละ 5.3 เท่ากัน การแปล/ล่ามร้อยละ 4.2

ภาษาเยอรมัน พนักงาน ลูกจ้างมีความต้องการพัฒนาทักษะในการฟังร้อยละ 26.3 การพูดร้อยละ 13.7 การอ่าน และการเขียนร้อยละ 7.4 เท่ากัน การแปล/ล่ามร้อยละ 8.4

6. ความต้องการศัพท์ภาษาต่างประเทศเฉพาะทาง

ตารางที่ 124 แสดงร้อยละความต้องการศัพท์ภาษาต่างประเทศเฉพาะทางของพนักงาน ลูกจ้าง

ความต้องการศัพท์ภาษาต่างประเทศเฉพาะทาง	พนักงาน ลูกจ้าง (N=95)
การท่องเที่ยว	70.5
คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีการสื่อสาร	47.4
การเงิน ธุรกิจบัญชี	38.9
วัฒนธรรมการศึกษา	33.7
สุขภาพ การรักษายาบาล	21.1
กฎหมาย	18.9
อุตสาหกรรม	13.7
เกษตร	3.2
อื่นๆ	5.3

ตารางที่ 124 แสดงให้เห็นว่าพนักงาน ลูกจ้างมีความต้องการศัพท์ภาษาต่างประเทศเฉพาะทางด้าน การท่องเที่ยวร้อยละ 70.5 ด้านคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีการสื่อสารร้อยละ 47.4 ด้านการเงิน ธุรกิจ บัญชีร้อยละ 38.9 ด้านวัฒนธรรมการศึกษาร้อยละ 33.7 ด้านสุขภาพ การรักษายาบาลร้อยละ 21.1 ด้านกฎหมายร้อยละ 18.9 ด้านอุตสาหกรรมร้อยละ 13.7 ด้านเกษตรร้อยละ 3.2 และด้านอื่นๆ ร้อยละ 5.3

ตอนที่ 3 การเพิ่มพูนทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศ

1. การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน/นายจ้างในการเพิ่มพูนความรู้ภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 125 แสดงร้อยละและระดับการได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน/นายจ้างในการเพิ่มพูนความรู้ภาษาต่างประเทศ

การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน/นายจ้าง	พนักงาน ลูกจ้าง (N=95)
การฝึกอบรม/ฝึกปฏิบัติงาน	32.6 ³
การดูงาน/ทัศนศึกษา	33.7 ³
การศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษา	33.7 ³
การเรียนเสริม	28.4 ¹
อื่นๆ	6.3 ¹

(¹²³⁴⁵ หมายถึง มากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด ไม่เลย)

ตารางที่ 125 แสดงให้เห็นว่า พนักงาน ลูกจ้าง ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน/นายจ้างในการเพิ่มพูนความรู้ภาษาต่างประเทศในเรื่องการฝึกอบรม/ฝึกปฏิบัติงานร้อยละ 32.6 ระดับน้อย การดูงาน/ทัศนศึกษา การศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษาร้อยละ 33.7 เท่ากัน ในระดับน้อย การเรียนเสริมร้อยละ 28.4 ระดับมากที่สุด และอื่นๆ ร้อยละ 6.3 ระดับมากที่สุด

2. แหล่งเพิ่มพูนทักษะและความรู้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน

ตารางที่ 126 แสดงร้อยละ ระดับและแหล่งเพิ่มพูนทักษะและความรู้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันของพนักงาน ลูกจ้าง

แหล่งเพิ่มพูนทักษะและความรู้ภาษาต่างประเทศ	พนักงาน ลูกจ้าง (N=95)
รายการวิทยุ	31.6 ³
รายการโทรทัศน์	31.6 ⁴
ภาพยนตร์	32.6 ³
สื่อพิมพ์ภาษาต่างประเทศ เช่น หนังสือพิมพ์	37.9 ³
การทำงาน	31.6 ³
การติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศ	25.3 ³
โปรแกรมคอมพิวเตอร์/Internet	30.5 ⁴
อื่นๆ	3.2 ¹

(¹²³⁴⁵ หมายถึง มากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด ไม่เลย)

ตารางที่ 126 แสดงให้เห็นว่า พนักงาน ลูกจ้างเพิ่มพูนทักษะและความรู้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันจากแหล่งต่างๆ ในระดับมากน้อยดังนี้ จากรายการวิทยุร้อยละ 31.6 ระดับน้อย รายการโทรทัศน์ร้อยละ 31.6 ระดับน้อยที่สุด จากภาพยนตร์ร้อยละ 32.6 ระดับน้อย สื่อพิมพ์ภาษาต่างประเทศ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร จุลสาร ร้อยละ 37.9 ระดับน้อย จากการทำงานร้อยละ 31.6 ระดับน้อย จากการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศร้อยละ 25.3 ระดับน้อย จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์/Internet ร้อยละ 30.5 ระดับน้อยที่สุด จากแหล่งอื่นๆ ร้อยละ 3.2 ระดับมากที่สุด

3. วิธีการเพิ่มพูนประสิทธิภาพการใช้ภาษาต่างประเทศที่คิดว่าดีที่สุด

ตารางที่ 127 แสดงร้อยละความคิดเห็นวิธีการเพิ่มพูนประสิทธิภาพการใช้ภาษาต่างประเทศที่พนักงาน ลูกจ้างคิดว่าดีที่สุด

วิธีการเพิ่มพูนประสิทธิภาพการใช้ภาษาต่างประเทศ	พนักงาน ลูกจ้าง (N=95)
สนทนากับชาวต่างชาติในที่ทำงาน/การทำงาน	76.8
ศึกษาเพิ่มเติม	32.6
จัดอบรม	21.0
อ่านหนังสือพิมพ์/ดูภาพยนตร์ต่างประเทศ	16.8
ใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน	4.2

ตารางที่ 127 แสดงให้เห็นว่า พนักงาน ลูกจ้างคิดว่าวิธีการเพิ่มพูนประสิทธิภาพการใช้ภาษาต่างประเทศต่อไปนี้เป็นวิธีที่ดีที่สุด สนทนากับชาวต่างชาติในที่ทำงาน/การทำงานร้อยละ 76.8 ศึกษาเพิ่มเติมร้อยละ 32.6 จัดอบรมร้อยละ 21.0 อ่านหนังสือพิมพ์/ดูภาพยนตร์ต่างประเทศร้อยละ 16.8 ใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันร้อยละ 4.2

ตอนที่ 4 ปัญหา

1. ปัญหาในการเพิ่มพูนทักษะ

ตารางที่ 128 แสดงร้อยละปัญหาในการเพิ่มพูนทักษะภาษาต่างประเทศของพนักงาน ลูกจ้าง

ปัญหาในการเพิ่มพูนทักษะภาษาต่างประเทศ	พนักงาน ลูกจ้าง (N=95)
ไม่มีเวลา	61.1
ขาดทุนทรัพย์	48.4
ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงาน/นายจ้าง	38.9
ขาดความมั่นใจ	32.6
มีประสบการณ์ที่ไม่ดีกับการศึกษาภาษาต่างประเทศ	11.6
มีความรู้สึกที่ไม่ดีกับชาวต่างประเทศ	2.1
ไม่เห็นความจำเป็น	1.1
อื่นๆ	2.1

ตารางที่ 128 แสดงให้เห็นว่าปัญหาในการเพิ่มพูนทักษะภาษาต่างประเทศของพนักงาน ลูกจ้าง อยู่
ที่ไม่มีเวลาร้อยละ 61.1 รองลงมาได้แก่ ขาดทุนทรัพย์ร้อยละ 48.4 ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงาน/
นายจ้างร้อยละ 38.9 ขาดความมั่นใจร้อยละ 32.6 มีประสบการณ์ที่ไม่ดีกับการศึกษาภาษาต่าง
ประเทศ ร้อยละ 11.6 มีความรู้สึกที่ไม่ดีกับชาวต่างประเทศร้อยละ 2.1 ไม่เห็นความจำเป็นร้อยละ
1.1 อื่นๆ ร้อยละ 2.1

บทที่ 5
สรุปผล อภิปราย ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลประเด็นคำถามที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของผู้บริหารตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา

การสังเคราะห์งานวิจัยสามารถรวบรวมเป็นกลุ่มแยกตามประเด็นคำถามของผู้บริหารทั้ง 5 ระดับ คือระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ได้ดังนี้

ตารางที่ 129 สรุปร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร

ประเด็นคำถาม ผู้บริหาร	โครงการย่อย						
	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีว	อุดม
			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
ข้อมูลทั่วไป							
ร้อยละสังกัดรัฐบาล	70.6	87.5	94.1	94.1	94.1	88.2	75.0
ร้อยละสังกัดเอกชน	29.4	12.5	5.9	5.9	5.9	11.8	25
ภาษาหลักที่ใช้ในการสอน							
ร้อยละภาษาอังกฤษ	52.9	33.3	100	100	100	100	100
ร้อยละภาษาเยอรมัน	-	-	5.9	5.9	-	-	37.5
ร้อยละภาษาจีน	-	4.2	11.8	-	23.5	8.8	75
ร้อยละภาษาฝรั่งเศส	-	-	52.9	5.9	5.9	17.6	62.5
ร้อยละภาษาญี่ปุ่น	-	-	17.6	11.8	5.9	17.6	100
ขนาดสถานศึกษา							
ร้อยละขนาดเล็ก	17.7	33.3	-	17.6	94.1	29.4	-
ร้อยละขนาดกลาง	35.3	41.7	-	82.4	5.9	11.8	-
ร้อยละขนาดใหญ่	47	25	23.5	-	-	11.8	-
ร้อยละขนาดใหญ่พิเศษ	-	-	76.5	-	-	47.1	100

สัดส่วนผู้สอน							
ร้อยละภาษาอังกฤษ	1 : 50	1 : 31	1 : 50	1 : 45	1 : 45	1 : 45	-
ร้อยละภาษาเยอรมัน	-	-	-	-	-	-	-
ร้อยละภาษาจีน	-	1 : 37	1 : 45	-	-	1 : 45	-
ร้อยละภาษาฝรั่งเศส	-	-	1 : 45	-	-	-	-
ร้อยละภาษาญี่ปุ่น	-	-	1 : 45	-	-	-	-
คุณวุฒิ							
ร้อยละต่ำกว่าปริญญาตรี	15.0	4.3	-	-	14.3	-	-
ร้อยละปริญญาตรี	75.0	87.0	72.2	83	65.3	62.1	100
ร้อยละปริญญาโท	5.0	8.7	27.8	14.9	20.4	37.9	76.9
ร้อยละปริญญาเอก	-	-	-	-	-	-	9.62
วิชาเอก(ป.ตรี)							
ร้อยละจบตรงสาขา	11.3	15.7	80.6	91.5	77.6	89.7	94.2
ร้อยละจบไม่ตรงสาขา	88.7	84.3	22.2	6.4	22.4	10.4	5.8
แหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา							
ร้อยละห้องสมุดของโรงเรียน	94.1	100	100	100	94.1	94.1	100
ร้อยละห้องสมุดของหมวดวิชา/สาขาวิชา/ภาควิชาภาษาอังกฤษ	-	-	70.6	70.6	70.6	47.1	100
ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา							
ร้อยละไม่มีคอมพิวเตอร์	-	-	35.3	17.6	29.4	17.6	-
ร้อยละมี 40 – 199 เครื่อง	88.2	100	29.4	29.4	5.9	23.5	-
ร้อยละไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา	-	-	23.5	11.8	35.3	11.8	*
ร้อยละมี 40 – 99 เครื่อง	76.5	100	52.9	64.7	41.7	29.4	*
ร้อยละมี 100 เครื่องขึ้นไป	-	-	11.8	-	5.9	-	100
ร้อยละไม่มีศูนย์เรียนภาษาด้วยตนเอง	-	-	35.3	94.1	94.1	29.4	25.0

ร้อยละมี 1 ศูนย์	-	-	52.9	5.9	5.9	70.6	-
ร้อยละมีมากกว่า 1 ศูนย์	11.8	100	11.8	-	-	-	-
ร้อยละมีระบบอินเทอร์เน็ต	-	-	-	-	-	-	100
ร้อยละมีซอฟต์แวร์การสอนภาษาต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	62.5

* สถาบันอุดมศึกษามีห้องปฏิบัติการทางภาษามีระหว่าง 32-200 เครื่อง แล้วแต่นาของสถาบัน

ตารางที่ 129 แสดงผลของการสังเคราะห์งานวิจัยทั้ง 5 ระดับการศึกษา โดยเริ่มที่เรื่องสังกัดของสถานศึกษา ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับมัธยมและต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 94.1 ต่ำสุด 70.6) สรุปได้ว่า โรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาทุกขนาดสังกัดรัฐบาลมากที่สุด โรงเรียนระดับอนุบาลสังกัดรัฐบาลน้อยที่สุด ที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ระดับอาชีวศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นภาษาหลักที่ใช้ในการสอน กรณีภาษาอังกฤษ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 100 ต่ำสุด 33.3) สรุปได้ว่าภาษาอังกฤษมีสอนมากที่สุดในระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ในระดับประถมศึกษา มีสอนน้อยที่สุด มีสอนระดับปานกลางคือระดับอนุบาล

ภาษาเยอรมัน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่และขนาดกลาง (สูงสุด 37.5 ต่ำสุด 5.9) สรุปได้ว่าภาษาเยอรมันมีสอนมากในระดับอุดมศึกษา มีสอนน้อยในระดับโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่และขนาดกลาง

ภาษาจีน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 75.0 ต่ำสุด 4.2) สรุปได้ว่าภาษาจีนมีสอนมากที่สุดในระดับอุดมศึกษา มีสอนน้อยที่สุดในระดับประถมศึกษา มีสอนปานกลางในโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ขนาดใหญ่และระดับอาชีวศึกษา ตามลำดับ

ภาษาฝรั่งเศส ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง และขนาดเล็ก (สูงสุด 62.5 ต่ำสุด 5.9) สรุปได้ว่าภาษาฝรั่งเศสมีสอนมากที่สุดในระดับอุดมศึกษา มีสอนน้อยที่สุดในโรงเรียนมัธยมขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีสอนปานกลางในโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ และระดับอาชีวศึกษา ตามลำดับ

ภาษาญี่ปุ่น ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก (สูงสุด 100 ต่ำสุด 5.9) สรุปได้ว่าภาษาญี่ปุ่นมีสอนมากที่สุดในระดับอุดมศึกษา มีสอนน้อยที่สุดในโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก มีสอนปานกลางในโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ระดับอาชีวศึกษา และโรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ตามลำดับ

ประเด็นของขนาดสถานศึกษา เป็นดังนี้ อนุบาลร้อยละ 35.3 จะเป็นขนาดกลาง ประถมศึกษาร้อยละ 41.7 จะเป็นขนาดกลาง มัธยมศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 76.5) จะเป็นขนาดใหญ่ พิเศษ มัธยมขนาดกลางร้อยละ 82.4 จะเป็นขนาดกลาง มัธยมขนาดเล็กร้อยละ 94.1 จะเป็นขนาดเล็ก อาชีวศึกษาร้อยละ 47.1 จะเป็นขนาดใหญ่พิเศษ และอุดมศึกษาร้อยละ 100 จะเป็นขนาดใหญ่พิเศษ

ประเด็นสัดส่วนผู้สอนมีดังนี้ ภาษาอังกฤษ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอนุบาลและโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 1 : 50 ต่ำสุด 1 : 31) สรุปได้ว่าภาษาอังกฤษมีสัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียนมากที่สุดในระดับอนุบาลและโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ในระดับประถมศึกษา มีสัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียนน้อยที่สุด มีสัดส่วนปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ขนาดเล็ก และระดับอาชีวศึกษา ตามลำดับ

ภาษาจีน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ และระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 1 : 45 ต่ำสุด 1 : 37) สรุปได้ว่าภาษาจีนมีสัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียนมากในโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่และระดับอาชีวศึกษา ในระดับประถมศึกษา มีสัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียนน้อย

ประเด็นคุณวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 15 ต่ำสุด 4.3) สรุปได้ว่าผู้สอนที่มีคุณวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีพบในระดับอนุบาลมากที่สุด ในระดับประถมศึกษาพบผู้สอนที่มีคุณวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีน้อยที่สุด พบระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก

ประเด็นคุณวุฒิปริญญาตรี ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 100 ต่ำสุด 62.1) สรุปได้ว่าผู้สอนที่มีปริญญาตรีพบในระดับอุดมศึกษามากที่สุดในระดับอาชีวศึกษาพบผู้สอนที่มีคุณวุฒิปริญญาตรีน้อยที่สุด พบระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ระดับประถมศึกษา ระดับอนุบาล โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก ตามลำดับ

ประเด็นคุณวุฒิปริญญาโท ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 76.9 ต่ำสุด 5.0) สรุปได้ว่าผู้สอนที่มีปริญญาโทพบในระดับอุดมศึกษามากที่สุดในระดับอนุบาลพบผู้สอนที่มีคุณวุฒิปริญญาโตน้อยที่สุด พบระดับปานกลางได้แก่ ระดับอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และระดับประถมศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นคุณวุฒิปริญญาเอก พบในระดับอุดมศึกษาเพียงระดับเดียว ร้อยละ 9.62

ประเด็นปริญญาตรี วิชาเอกตรงสาขา ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 94.2 ต่ำสุด 11.3) สรุปได้ว่าผู้สอนที่มีวิชาเอกตรงกับสาขาที่สอนพบในระดับอุดมศึกษามากที่สุดในระดับอนุบาลพบผู้สอนที่มีคุณสมบัติดังกล่าวน้อยที่สุด พบระดับปาน

กลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ระดับอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก และระดับประถมศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นปริญาตรี วิชาเอกไม่ตรงสาขา ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา (สูงสุด 88.7 ต่ำสุด 5.8) สรุปได้ว่าผู้สอนที่มีวิชาเอกไม่ตรงกับสาขาที่สอนพบในระดับอนุบาลมากที่สุด ในระดับอุดมศึกษาพบผู้สอนที่มีคุณสมบัติดังกล่าวน้อยที่สุด พบระดับปานกลางได้แก่ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมขนาดขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ ระดับอาชีวศึกษา และโรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ตามลำดับ

ประเด็นแหล่งการเรียนรู้ได้ผลการสังเคราะห์ดังนี้ ประเด็นห้องสมุดของโรงเรียน ตัวเลขสูงสุดและตัวเลขต่ำสุดไม่ต่างกันมากนัก (สูงสุด 100 ต่ำสุด 94.1) สรุปได้ว่าสถาบันการศึกษาเกือบทุกสถาบันมีห้องสมุดของโรงเรียน

ประเด็นห้องสมุดของหมวดวิชา/สาขาวิชา/ภาควิชาภาษาอังกฤษ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 100 ต่ำสุด 47.1) สรุปได้ว่าระดับอุดมศึกษามีห้องสมุดของหมวดวิชา/สาขาวิชา/ภาควิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด ระดับอาชีวศึกษามีน้อยที่สุด มีระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมทั้งสามขนาด

ประเด็นห้องสมุดของหมวดวิชา/สาขาวิชา/ภาควิชาภาษาอังกฤษ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 100 ต่ำสุด 47.1) สรุปได้ว่าระดับอุดมศึกษามีห้องสมุดของหมวดวิชา/สาขาวิชา/ภาควิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด ระดับอาชีวศึกษามีน้อยที่สุด มีระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมทั้งสามขนาด

ประเด็นข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา ผลของการสังเคราะห์เป็นดังนี้ ประเด็นไม่มีคอมพิวเตอร์ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง และระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ (ต่ำสุด 17.6 สูงสุด 35.3) สรุปได้ว่าโรงเรียนมัธยมขนาดกลาง และระดับอาชีวศึกษามีเครื่องคอมพิวเตอร์มากที่สุด โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่มีน้อยที่สุด มีระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก

ประเด็นมีคอมพิวเตอร์ 40 – 199 เครื่อง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก (สูงสุด 100 ต่ำสุด 5.9) สรุปได้ว่า ระดับประถมศึกษา มีเครื่องคอมพิวเตอร์ระหว่าง 40 – 199 มากที่สุด โรงเรียนมัธยมขนาดเล็กมีเครื่องคอมพิวเตอร์ระหว่าง 40 – 199 น้อยที่สุด มีระดับปานกลางได้แก่ ระดับอนุบาล โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และระดับอาชีวศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง และอาชีวศึกษา ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก (ต่ำสุด 11.8 สูงสุด 35.3) สรุปได้ว่าโรงเรียน

มัธยมขนาดกลาง และอาชีวศึกษามีห้องปฏิบัติการทางภาษามากที่สุด โรงเรียนมัธยมขนาดเล็กมีห้องปฏิบัติการน้อยที่สุด มีระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่

ประเด็นในห้องปฏิบัติการทางภาษามี 40 – 99 เครื่อง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 100 ต่ำสุด 29.4) สรุปได้ว่า ระดับประถมศึกษา มีเครื่องระหว่าง 40 – 99 มากที่สุด ระดับอาชีวศึกษามีเครื่องระหว่าง 40 – 99 น้อยที่สุด มีระดับปานกลางได้แก่ ระดับอนุบาล โรงเรียนมัธยม ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก ตามลำดับ

ประเด็นในห้องปฏิบัติการทางภาษามี 100 เครื่องขึ้นไป ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก (สูงสุด 100 ต่ำสุด 5.9) สรุปได้ว่า ระดับอุดมศึกษามี 100 เครื่องขึ้นไปมากที่สุด โรงเรียนมัธยมขนาดเล็กมี 100 เครื่องขึ้นไปน้อยที่สุด มีระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่

ประเด็นไม่มีศูนย์เรียนภาษาด้วยตนเอง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก (สูงสุด 25 ต่ำสุด 14.1) สรุปได้ว่า ระดับอุดมศึกษาศูนย์เรียนภาษาด้วยตนเองมากที่สุด โรงเรียนมัธยมขนาดเล็กมีน้อยที่สุด มีระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ และระดับอาชีวศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นมี 1 ศูนย์เรียนภาษาด้วยตนเอง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก (สูงสุด 70.6 ต่ำสุด 5.9) สรุปได้ว่า ระดับอาชีวศึกษามี 1 ศูนย์เรียนภาษาด้วยตนเองมากที่สุด โรงเรียนมัธยมขนาดเล็กมี 1 ศูนย์น้อยที่สุด มีระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่

ประเด็นมีศูนย์เรียนภาษาด้วยตนเองมากกว่า 1 ศูนย์ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่และระดับอนุบาล (สูงสุด 100 ต่ำสุด 11.8) สรุปได้ว่า ระดับประถมศึกษา มีศูนย์เรียนภาษาด้วยตนเองมากกว่า 1 ศูนย์มากที่สุด โรงเรียนมัธยมขนาดเล็กมีมากกว่า 1 ศูนย์น้อยที่สุด

ตารางที่ 130 สรุปร้อยละการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของผู้บริหาร

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
ผู้บริหาร	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีวะ	อุดม
การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
ร้อยละตามแผนการศึกษาภาคบังคับของหลักสูตร	88.2	95.8	100	100	100	100	-
ร้อยละตามความต้องการของนักเรียน	58.2	50	88.2	76.5	58.8	41.2	-
ร้อยละตามความต้องการของผู้ปกครอง	70.6	58.3	58.8	17.6	41.2	11.8	-
ร้อยละตามความต้องการของตลาดแรงงาน	-	8.3	23.5	17.6	23.5	58.8	-
ร้อยละมีการหาข้อมูลความต้องการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน	70.6	75.0	82.4	58.8	76.5	47.1	100
ร้อยละมีการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ	76.5	79.2	94.1	70.6	100	76.5	-
ร้อยละมีการจัดสรรงบประมาณด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	41.2	50.0	100	82.4	100	94.1	87.5
ร้อยละร่วมมือกับรัฐบาล/หน่วยงานต่างประเทศเพื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	100
ร้อยละฝึกอบรมผู้สอน	82.4	91.6	82.4	82.4	82.4	88.2	-
ร้อยละฝึกอบรมผู้สอน/ให้ผู้สอนไปดูงาน	-	-	-	-	-	-	87.5
ร้อยละให้ผู้สอนดูงานทั้งในและต่างประเทศ	17.7	25	-	-	-	-	-
ร้อยละให้ผู้สอนดูงานต่างประเทศ	-	-	29.4	11.8	5.9	-	-
ร้อยละให้ผู้สอนดูงานในประเทศ	-	-	47.1	29.4	29.4	5.9	-

ร้อยละให้ผู้สอนเข้าร่วม ประชุม/ สัมมนา	47.1	58.3	88.2	76.5	76.5	64.7	75.0
ร้อยละให้ผู้สอนศึกษาต่อ	41.2	16.6	88.2	70.6	58.8	47.1	87.5

ตารางที่ 130 สรุปผลการสังเคราะห์เรื่องการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ ประเด็นการจัดการเรียนการสอนตามแผนการศึกษาภาคบังคับของหลักสูตร ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาทุกขนาด และระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 100 ต่ำสุด 88.2) สรุปได้ว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาทุกขนาด และระดับอาชีวศึกษาจัดการเรียนการสอนตามแผนการศึกษาภาคบังคับของหลักสูตรมากที่สุด ระดับอนุบาลจัดการเรียนการสอนลักษณะดังกล่าวน้อยที่สุด จัดในระดับปานกลางได้แก่ ระดับประถมศึกษา

ประเด็นการจัดการเรียนการสอนตามความต้องการของนักเรียน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 88.2 ต่ำสุด 41.2) สรุปได้ว่า โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่จัดการเรียนการสอนตามความต้องการของนักเรียนมากที่สุด และระดับอาชีวศึกษา จัดการเรียนการสอนลักษณะดังกล่าวน้อยที่สุด จัดในระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ขนาดเล็ก ระดับอนุบาล และระดับประถมศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นการจัดการเรียนการสอนตามความต้องการของผู้ปกครอง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 70.6 ต่ำสุด 11.8) สรุปได้ว่า ระดับอนุบาลจัดการเรียนการสอนตามความต้องการของผู้ปกครองมากที่สุด และระดับอาชีวศึกษาจัดการเรียนการสอนลักษณะดังกล่าวน้อยที่สุด จัดในระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก และขนาดกลาง ตามลำดับ

ประเด็นการจัดการเรียนการสอนตามความต้องการของตลาดแรงงาน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 58.8 ต่ำสุด 8.3) สรุปได้ว่า ระดับอาชีวศึกษาจัดการเรียนการสอนตามความต้องการของตลาดแรงงานมากที่สุด และระดับประถมศึกษาจัดการเรียนการสอนลักษณะดังกล่าวน้อยที่สุด จัดในระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ตามลำดับ

ประเด็นมีการหาข้อมูลความต้องการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 100 ต่ำสุด 47.1) สรุปได้ว่า ระดับอุดมศึกษามีการหาข้อมูลความต้องการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนมากที่สุด และระดับอาชีวศึกษามีการหาข้อมูลดังกล่าวน้อยที่สุด มีการหาข้อมูลในระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก ระดับประถมศึกษา ระดับอนุบาล และโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ตามลำดับ

ประเด็นมีการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง (สูงสุด 100 ต่ำสุด 70.6) สรุปได้ว่าโรงเรียนมัธยมขนาดเล็กมีการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนภาษาต่างประเทศมากที่สุด และโรงเรียนมัธยมขนาดกลางมีการพัฒนาดังกล่าวน้อยที่สุด มีการพัฒนาระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ระดับประถมศึกษา ระดับอนุบาล และระดับอาชีวศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นมีการจัดสรรงบประมาณด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 100 ต่ำสุด 41.2) สรุปได้ว่า โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ และขนาดเล็กมีการจัดสรรงบประมาณด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมากที่สุด และระดับอนุบาลมีการจัดสรรดังกล่าว่น้อยที่สุด มีการจัดสรรระดับปานกลางได้แก่ ระดับอาชีวศึกษา ระดับอุดมศึกษา โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง และ ระดับประถมศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นฝึกอบรมผู้สอนภาษาต่างประเทศ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก (สูงสุด 91.6 ต่ำสุด 82.4) สรุปได้ว่า ระดับประถมศึกษาฝึกอบรมผู้สอนภาษาต่างประเทศมากที่สุด และระดับอนุบาลโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กฝึกอบรมผู้สอนน้อยที่สุด มีการฝึกอบรมระดับปานกลางได้แก่ ระดับอาชีวศึกษา

ประเด็นให้ผู้สอนเข้าร่วมประชุม/สัมมนา ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 88.2 ต่ำสุด 47.1) สรุปได้ว่า โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ให้ผู้สอนเข้าร่วมประชุม/สัมมนามากที่สุด และระดับอนุบาลให้ผู้สอนเข้าร่วมประชุม/สัมมนาน้อยที่สุด ให้ผู้สอนเข้าร่วมประชุม/สัมมนาในระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ขนาดเล็ก ระดับอุดมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา และระดับประถมศึกษา

ประเด็นให้ผู้สอนศึกษาต่อ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 88.2 ต่ำสุด 16.6) สรุปได้ว่า โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ให้ผู้สอนศึกษาต่อมากที่สุด และระดับประถมศึกษาให้ผู้สอนศึกษาต่อน้อยที่สุด ให้ผู้สอนศึกษาต่อระดับปานกลางได้แก่ ระดับอุดมศึกษา โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ขนาดเล็ก ระดับอาชีวศึกษา และระดับอนุบาล

ตารางที่ 131 สรุปร้อยละการปรับปรุงหลักสูตรภาษาต่างประเทศ วิธีการรับผู้สอนของผู้บริหาร

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
ผู้บริหาร	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีว	อุดม
การปรับปรุงหลักสูตร			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
ร้อยละมากกว่า 1 ครั้ง/ปี	-	-	-	-	-	7.7	-
ร้อยละ 1 ปี/ครั้ง	36.4	79.2	86.7	83.3	80.0	76.9	25.0
ร้อยละ 2 ปี/ครั้ง	-	-	13.3	16.7	20.0	15.4	-
วิธีการรับผู้สอน							
ร้อยละจากบัญชีรายชื่อที่กรมสามัญศึกษา/กรมอาชีวศึกษาคัดเลือกไว้	5.8	33.3	64.7	88.2	88.2	47.1	-
ร้อยละสอบคัดเลือก	23.5	8.3	52.9	29.4	41.2	64.7	-
ร้อยละสอบสัมภาษณ์	41.2	33.3	29.4	41.2	35.3	70.6	-
ร้อยละผลการเรียน	23.5	12.5	17.6	11.8	17.6	41.2	-
ร้อยละประวัติส่วนตัว	35.3	29.1	35.3	11.8	17.6	41.2	-

ตารางที่ 131 สรุปประเด็นคำถามที่เกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตร และวิธีการรับผู้สอนดังนี้ ประเด็นการปรับปรุงหลักสูตรมากกว่า 1 ครั้ง/ปี มีเพียงระดับอาชีวศึกษาเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 7.7

ประเด็นการปรับปรุงหลักสูตร 1 ปี/ครั้ง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา (สูงสุด 86.7 ต่ำสุด 25.0) สรุปได้ว่า โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่มีการปรับปรุงหลักสูตร 1 ปี/ครั้งมากที่สุด และระดับอุดมศึกษามีการปรับปรุงหลักสูตร 1 ปี/ครั้งน้อยที่สุด มีการปรับปรุงระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ขนาดเล็ก ระดับประถมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา และระดับอนุบาล ตามลำดับ

ประเด็นการปรับปรุงหลักสูตร 2 ปี/ครั้ง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ (สูงสุด 20 ต่ำสุด 13.3) สรุปได้ว่า โรงเรียนมัธยมขนาดเล็กมีการปรับปรุงหลักสูตร 2 ปี/ครั้งมากที่สุด และโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่มีการปรับปรุงหลักสูตร 2 ปี/ครั้งน้อยที่สุด มีการปรับปรุงระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ระดับอาชีวศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นการรับผู้สอนจากบัญชีรายชื่อที่กรมสามัญศึกษา/กรมอาชีวศึกษาคัดเลือกไว้ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง และขนาดเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 88.2 ต่ำสุด 5.8) สรุปได้ว่า โรงเรียนมัธยมขนาดกลางและขนาดเล็กรับผู้สอนจากบัญชีรายชื่อที่

กรมสามัญศึกษา/กรมอาชีวศึกษาคัดเลือกไว้มากที่สุด และระดับอนุบาลรับผู้สอนด้วยลักษณะดังกล่าวน้อยที่สุด มีการรับผู้สอนระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ระดับอาชีวศึกษา และระดับประถมศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นการรับผู้สอนโดยการสอบคัดเลือก ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถม (สูงสุด 64.7 ต่ำสุด 8.3) สรุปได้ว่า ระดับอาชีวศึกษารับผู้สอนโดยการสอบคัดเลือกมากที่สุด และระดับประถมศึกษารับผู้สอนโดยวิธีดังกล่าวน้อยที่สุด รับผู้สอนระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ และระดับประถมศึกษา ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และระดับอนุบาล ตามลำดับ

ประเด็นการรับผู้สอนโดยการสอบสัมภาษณ์ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ (สูงสุด 70.6 ต่ำสุด 29.4) สรุปได้ว่า ระดับอาชีวศึกษารับผู้สอนโดยการสอบสัมภาษณ์มากที่สุด และโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่รับผู้สอนโดยวิธีดังกล่าวน้อยที่สุด รับผู้สอนระดับปานกลางได้แก่ ระดับอนุบาล โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ขนาดเล็ก และระดับประถมศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นการรับผู้สอนโดยคุณผลการเรียน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง (สูงสุด 41.2 ต่ำสุด 11.8) สรุปได้ว่า ระดับอาชีวศึกษารับผู้สอนโดยคุณผลการเรียนมากที่สุด และโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางรับผู้สอนโดยวิธีดังกล่าวน้อยที่สุด รับผู้สอนระดับปานกลางได้แก่ ระดับอนุบาล โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก และระดับประถมศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นการรับผู้สอนโดยดูประวัติส่วนตัว ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง (สูงสุด 41.2 ต่ำสุด 11.8) สรุปได้ว่า ระดับอาชีวศึกษารับผู้สอนโดยดูประวัติส่วนตัวมากที่สุด และโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางรับผู้สอนโดยวิธีดังกล่าวน้อยที่สุด รับผู้สอนระดับปานกลางได้แก่ ระดับอนุบาล โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ระดับประถมศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก ตามลำดับ

ตารางที่ 132 สรุปร้อยละปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของผู้บริหาร

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
ผู้บริหาร	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีว	อุดม
ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
ร้อยละผู้สอนไม่เพียงพอ	64.7	58.3	58.8	58.8	52.9	52.9	-
ร้อยละผู้สอนสอนไม่ตรงกับวิชาที่สำเร็จการศึกษา	58.8	83.3	17.6	5.9	17.6	17.6	-
ร้อยละผู้สอนมีภาระงานมากเกินไป	64.7	58.3	82.4	100	94.1	64.7	-
ร้อยละจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนมากเกินไป	52.9	41.6	82.4	58.8	23.5	58.8	-
ร้อยละขาดแหล่งการเรียนรู้ที่สนับสนุนการเรียนภาษาต่างประเทศ	88.2	79.1	64.7	100	82.4	76.4	-
ร้อยละนักเรียนขาดการฝึกฝนนอกชั้นเรียน	64.7	70.8	88.2	94.1	94.1	82.4	-
ร้อยละนักเรียนไม่กล้าแสดงออก	47.1	45.8	82.4	82.4	82.4	100	-
ร้อยละงบประมาณมีไม่เพียงพอ	-	-	47.1	58.8	64.7	41.2	-

ตารางที่ 132 สรุปประเด็นคำถามที่เกี่ยวกับปัญหา ได้ผลการสังเคราะห์ดังนี้ ประเด็นผู้สอนไม่เพียงพอ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก และระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 64.7 ต่ำสุด 52.9) สรุปได้ว่า ระดับอนุบาลมีปัญหาผู้สอนไม่เพียงพอมากที่สุด และโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก และระดับอาชีวศึกษามีปัญหาดังกล่าวน้อยที่สุด มีปัญหาระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และระดับประถมศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นผู้สอนสอนไม่ตรงกับวิชาที่สำเร็จการศึกษา ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง (สูงสุด 83.3 ต่ำสุด 5.9) สรุปได้ว่า ระดับประถมศึกษา มีปัญหาผู้สอนสอนไม่ตรงกับวิชาที่สำเร็จการศึกษามากที่สุด และโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางมีปัญหาดังกล่าวน้อยที่สุด มีปัญหาระดับปานกลางได้แก่ ระดับอนุบาล โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก และระดับอาชีวศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นผู้สอนมีภาระงานมากเกินไป ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา(สูงสุด 100 ต่ำสุด 58.3) สรุปได้ว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางมีปัญหาผู้สอนมีภาระงานมากเกินไปมากที่สุด และผู้สอนระดับประถมศึกษามีปัญหาดังกล่าวน้อยที่สุด ระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ ระดับอนุบาล และระดับอาชีวศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นจำนวนผู้เรียนต่อห้องมากเกินไป ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก (สูงสุด 82.4 ต่ำสุด 23.5) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้องมากเกินไปมากที่สุด และผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กมีปัญหาดังกล่าวน้อยที่สุด ระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ระดับอาชีวศึกษา ระดับอนุบาล และระดับประถมศึกษาตามลำดับ

ประเด็นขาดแหล่งการเรียนรู้ที่สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ (สูงสุด 100 ต่ำสุด 64.7) สรุปได้ว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางขาดแหล่งการเรียนรู้ที่สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมากที่สุด และโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่มีปัญหาดังกล่าวน้อยที่สุด ระดับปานกลางได้แก่ ระดับอนุบาล โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก ระดับประถมศึกษา และระดับอาชีวศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นนักเรียนขาดการฝึกฝนนอกชั้นเรียน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง และขนาดเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 94.1 ต่ำสุด 64.7) สรุปได้ว่า ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางและขนาดเล็กนักเรียนขาดการฝึกฝนนอกชั้นเรียนมากที่สุด และระดับอนุบาลมีปัญหาดังกล่าวน้อยที่สุด ระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ระดับอาชีวศึกษา และระดับประถมศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นนักเรียนไม่กล้าแสดงออก ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 100 ต่ำสุด 47.1) สรุปได้ว่า ในระดับอาชีวศึกษานักเรียนไม่กล้าแสดงออกมากที่สุด และระดับอนุบาลไม่กล้าแสดงออกน้อยที่สุด ระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก และระดับประถมศึกษา ตามลำดับ

2. สรุปผลประเด็นคำถามที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของผู้สอน
ตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา

การสังเคราะห์งานวิจัยสามารถรวบรวมเป็นกลุ่มแยกตามประเด็นคำถามของผู้สอนทั้ง 5
ระดับ คือระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ได้ดังนี้

ตารางที่ 133 สรุปร้อยละและลำดับของข้อมูลทั่วไปของผู้สอน

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
ผู้สอน	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีวะ	อุดม
ข้อมูลทั่วไป			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
ร้อยละเพศหญิง	98.7	77.4	94.12	84.31	76.47	76.47	76.92
ร้อยละอายุมากกว่า 40 ปี	45.0	60.08	76.47	37.25	33.33	44.12	40.4
ร้อยละปริญญาตรีวิชาเอกภาษาอังกฤษ	11.3	15.7	63.89	82.98	65.31	58.62	40.4
ร้อยละปริญญาตรีวิชาเอกภาษาฝรั่งเศส	-	-	63.64	50.0	100	-	17.3
ร้อยละปริญญาตรีวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น	-	-	33.33	-	-	-	13.5
ร้อยละปริญญาตรีวิชาเอกภาษาจีน	-	-	-	-	-	66.67	13.5
ร้อยละปริญญาตรีวิชาเอกภาษาเยอรมัน	-	-	100	-	-	-	5.8
ร้อยละปริญญาตรีวิชาโทภาษาอังกฤษ	-	6.1	5.56	2.13	-	6.90	-
ร้อยละปริญญาตรีวิชาโทภาษาฝรั่งเศส	4.7	-	27.27	-	100	-	-
ร้อยละปริญญาตรีวิชาโทภาษาญี่ปุ่น	-	-	33.33	100	-	-	-
ร้อยละปริญญาตรีวิชาโทภาษาเยอรมัน	-	-	-	-	-	-	-
ร้อยละปริญญาโทวิชาเอกภาษาอังกฤษ	-	-	13.89	8.51	10.20	31.03	37.5
ร้อยละปริญญาโทวิชาเอกภาษาฝรั่งเศส	-	-	18.18	-	-	-	20

ร้อยละปริญญาโทวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น	-	-	-	-	-	-	15.0
ร้อยละปริญญาโทวิชาเอกภาษาจีน	-	-	-	-	-	33.33	-
ร้อยละปริญญาโทวิชาเอกภาษาเยอรมัน	-	-	-	-	-	-	7.5
ร้อยละประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษมากกว่า 10 ปี	-	-	86.28	54.90	52.94	52.94	-
ร้อยละไม่เคยมีประสบการณ์การอยู่ต่างประเทศ	86.25	93.04	52.94	94.12	90.20	85.29	-
ร้อยละประสบการณ์ในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ	-	1.73	29.41	3.92	5.88	8.82	-
การเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษา							
ร้อยละการเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาต่างประเทศในช่วง 5 ปี โดยการศึกษาต่อในประเทศ	8.75	6.95	19.61	11.76	15.69	14.71	-
ร้อยละการเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาต่างประเทศในช่วง 5 ปี โดยการศึกษาต่อในต่างประเทศ	-	-	1.96	-	-	-	-
ร้อยละการเข้าร่วมอบรม/สัมมนา	25.00	46.95	74.51	78.43	76.47	47.06	-

ตารางที่ 133 แสดงผลการสังเคราะห์โดยแยกตามประเด็นคำถามต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นร้อยละเพศหญิง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล และต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กและระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 98.7 ต่ำสุด 76.47) แสดงว่าผู้สอนที่เป็นเพศหญิงพบในโรงเรียนระดับอนุบาลมากที่สุด และในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กและระดับอาชีวศึกษาน้อยที่สุด ในระดับอื่นๆ สามารถเรียงได้ดังนี้ โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ มัธยมศึกษากลาง ระดับประถมศึกษา และระดับอุดมศึกษาตามลำดับ

ประเด็นร้อยละอายุผู้สอนมากกว่า 40 ปี ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก (สูงสุด 76.47 ต่ำสุด 33.33) แสดงว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่มีผู้สอนที่มีอายุมากกว่า 40 ปีมากที่สุด และโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กมีผู้สอนที่อายุมากกว่า 40 น้อยที่สุด ที่เหลือจากนี้เรียงตามลำดับได้ดังนี้ ผู้สอนในประถมศึกษา ระดับอนุบาลศึกษา ระดับอาชีวศึกษา ระดับอุดมศึกษา และผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษากลางตามลำดับ

ประเด็นร้อยละปริญญาตรีวิชาเอกภาษาอังกฤษ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษา กลาง ต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 82.98 ต่ำสุด 11.3) แสดงว่าร้อยละผู้สอนภาษาต่างประเทศ ที่จบปริญญาตรีวิชาเอกภาษาอังกฤษพบมากที่สุดในโรงเรียนมัธยมศึกษา กลาง และพบน้อยที่สุดในระดับอนุบาล ที่เหลือจากนี้เรียงตามลำดับได้ดังนี้ โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ขนาดใหญ่ ระดับอาชีวศึกษา ระดับอุดมศึกษา และระดับประถมศึกษา

ประเด็นร้อยละปริญญาโทวิชาเอกภาษาอังกฤษ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษา กลาง (สูงสุด 37.5 ต่ำสุด 8.51) สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนภาษาต่างประเทศที่สำเร็จปริญญาโทวิชาเอกภาษาอังกฤษพบมากที่สุดในระดับอุดมศึกษา และพบน้อยที่สุดในโรงเรียนมัธยมศึกษา กลาง

ประเด็นร้อยละประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษมากกว่า 10 ปี ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กและระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 86.28 ต่ำสุด 52.94) สรุปได้ว่าร้อยละผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษมากกว่า 10 ปี พบมากที่สุดในโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ และพบน้อยที่สุดในโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กและระดับอาชีวศึกษา

ประเด็นร้อยละไม่เคยมีประสบการณ์การอยู่ต่างประเทศ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ (สูงสุด 94.12 ต่ำสุด 52.94) สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การอยู่ต่างประเทศมากที่สุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา และร้อยละผู้สอนที่มีประสบการณ์การอยู่ต่างประเทศมากที่สุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ สำหรับผู้สอนระดับอื่นๆ ส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์การอยู่ต่างประเทศ (ตัวเลขอยู่ ระหว่าง 93.12 - 85.29)

ประเด็นร้อยละประสบการณ์ในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 29.41 ต่ำสุด 1.73) สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ที่เคยมีประสบการณ์ในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษมีจำนวนมากที่สุด และร้อยละผู้สอนน้อยที่สุดพบในระดับประถมศึกษา

ประเด็นร้อยละการเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาต่างประเทศในประเทศในช่วงระยะเวลา 5 ปี ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ และตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่มีการเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาต่างประเทศมากที่สุด และจำนวนร้อยละน้อยที่สุดได้แก่ผู้สอนระดับประถมศึกษา

ประเด็นร้อยละการเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาต่างประเทศในต่างประเทศในช่วงระยะเวลา 5 ปี มีเพียงข้อมูลจากผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่

ประเด็นร้อยละการเข้าร่วมอบรม/สัมมนา พบว่า ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษา กลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 78.43 ต่ำสุด 25.00) สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษา กลางเข้าร่วมอบรม/สัมมนามากที่สุด และน้อยที่สุดได้แก่ผู้สอนระดับอนุบาล ในขณะที่

ที่ร้อยละผู้สอนระดับมัธยมมีความไม่แตกต่างกันมากนัก (ระหว่าง 76.47 – 74.51) และร้อยละของผู้สอนระดับประถมศึกษาและอาชีวศึกษาก็มีความใกล้เคียงกัน (ระหว่าง 47.06 – 46.95)

ตารางที่ 134 สรุปร้อยละและลำดับทักษะกับภาษาเป้าหมายของผู้สอน

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
ผู้สอน	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีวะ	อุดม
ทักษะกับภาษาเป้าหมาย			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
ร้อยละนัดทักษะการฟัง	-	-	56.86	47.06	37.25	41.18	-
ร้อยละนัดทักษะการพูด	27.50	10.43	66.67	47.06	37.25	70.59	-
ร้อยละนัดทักษะการอ่าน	15.0	17.39	74.51	76.47	49.02	79.41	-
ร้อยละนัดทักษะการเขียน	21.25	14.78	58.82	45.10	84.31	44.12	-
ร้อยละนัดเนื้อหาไวยากรณ์	3.75	20.0	82.36	80.39	84.31	55.88	-
ร้อยละความสามารถในการใช้ทักษะการฟังในการสอน	56.16	52.21	72.55	56.86	66.67	67.67	-
ร้อยละความสามารถในการใช้ทักษะการพูดในการสอน	48.0	51.82	64.71	60.75	76.47	76.47	-
ร้อยละความสามารถในการใช้ทักษะการอ่านในการสอน	44.44	48.67	64.71	62.0	64.71	67.65	-
ร้อยละความสามารถในการใช้ทักษะการเขียนในการสอน	47.44	50.88	56.86	43.14	62.75	61.75	-
ลำดับทักษะการฟังที่มีความสำคัญต่อการสอนภาษาเป้าหมาย	3	4	1	1	1	1	-
ลำดับทักษะการพูดที่มีความสำคัญต่อการสอนภาษาเป้าหมาย	1	2	2	2	2	2	-
ลำดับทักษะการอ่านที่มีความสำคัญต่อการสอนภาษาเป้าหมาย	2	3	3	3	3	3	-
ลำดับทักษะการเขียนที่มีความสำคัญต่อการสอนภาษาเป้าหมาย	4	1	4	4	4	4	-
ทักษะที่ต้องการพัฒนา							
ลำดับทักษะการฟัง	1	1	1	1	1	1	3
ลำดับทักษะการพูด	1	2	2	2	2	2	1
ลำดับทักษะการอ่าน	2	2	3	3	3	3	3
ลำดับทักษะการเขียน	3	3	4	4	4	4	2

ตารางที่ 134 แสดงผลการสังเคราะห์โดยแยกตามประเด็นคำถามต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นร้อยละถนัดทักษะการฟัง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก (สูงสุด 56.86 ต่ำสุด 37.25) ตัวเลขระดับกลางอยู่ที่ 47.06 – 41.18 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่มากที่สุดที่ถนัดทักษะการฟัง ร้อยละผู้สอนที่ถนัดทักษะการฟังน้อยที่สุดพบในโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ผู้สอนระดับปานกลางได้แก่ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษากลางและระดับอาชีวศึกษา

ประเด็นร้อยละถนัดทักษะการพูด ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 70.59 ต่ำสุด 10.43) ตัวเลขระดับกลางอยู่ระหว่าง 66.67 – 27.50 สรุปได้ว่าร้อยละผู้สอนที่ถนัดทักษะการพูดพบมากที่สุดในระดับอาชีวศึกษา พบน้อยที่สุดในระดับประถมศึกษา พบมากรองลงมาได้แก่ผู้สอนในโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก และระดับอนุบาลตามลำดับ

ประเด็นร้อยละถนัดทักษะการอ่าน ตัวเลขสูงสุดอยู่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 79.41 ต่ำสุด 15) ตัวเลขระดับกลางอยู่ระหว่าง 76.47 – 17.39 สรุปได้ว่าร้อยละผู้สอนที่ถนัดทักษะการอ่านพบมากที่สุดในผู้สอนระดับอาชีวศึกษา พบน้อยที่สุดในระดับอนุบาล ร้อยละผู้สอนที่พบมากเรียงลงมาได้แก่ ผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษากลาง ขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก และระดับประถมตามลำดับ

ประเด็นร้อยละถนัดทักษะการเขียน ตัวเลขสูงสุดอยู่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถม (สูงสุด 84.31 ต่ำสุด 14.78) ตัวเลขระดับกลางอยู่ระหว่าง 58.82 – 21.25 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนที่ถนัดทักษะการเขียนพบมากที่สุดในผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก พบน้อยที่สุดในระดับประถม ร้อยละผู้สอนที่พบมากเรียงลงมาได้แก่ ผู้สอนในโรงเรียนมัธยม ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ระดับอาชีวศึกษา และระดับอนุบาลตามลำดับ

ประเด็นร้อยละถนัดเนื้อหาไวยากรณ์ ตัวเลขสูงสุดอยู่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 84.31 ต่ำสุด 3.75) ตัวเลขระดับกลางอยู่ระหว่าง 82.36 – 20.00 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนที่ถนัดเนื้อหาไวยากรณ์พบมากที่สุดในผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก พบน้อยที่สุดในระดับอนุบาล ร้อยละผู้สอนที่พบมากเรียงลงมาได้แก่ ผู้สอนในโรงเรียนมัธยม ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ระดับอาชีวศึกษา และระดับประถมศึกษาตามลำดับ

ประเด็นร้อยละความสามารถในการใช้ทักษะการฟัง ตัวเลขสูงสุดอยู่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถม (สูงสุด 72.55 ต่ำสุด 52.21) ตัวเลขระดับกลางอยู่ระหว่าง 67.67 – 56.16 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนที่สามารถใช้ทักษะการฟังพบมากที่สุดในผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ พบน้อยที่สุดในระดับประถม ร้อยละผู้สอนที่พบมากเรียงลงมาได้แก่ ผู้สอนระดับอาชีวศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ขนาดกลาง และระดับอนุบาลตามลำดับ

ประเด็นร้อยละความสามารถในการใช้ทักษะการพูด ตัวเลขสูงสุดอยู่โรงเรียนมัธยมศึกษา
เล็กและระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 76.47 ต่ำสุด 48.00) ตัวเลข
ระดับกลางอยู่ระหว่าง 64.71 – 51.82 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนที่สามารถใช้ทักษะการพูดพบมากที่สุด
ในผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กและระดับอาชีวศึกษา พบน้อยที่สุดในระดับอนุบาล ร้อยละผู้
สอนที่พบมากเรียงลงมาตามลำดับได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ขนาดกลาง และระดับ
ประถมศึกษา

ประเด็นร้อยละความสามารถในการใช้ทักษะการอ่าน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา
ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 67.65 ต่ำสุด 44.44) ตัวเลขระดับกลางอยู่ระหว่าง 64.71 –
48.67 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนที่สามารถใช้ทักษะการอ่านพบมากที่สุดในผู้สอนระดับอาชีวศึกษา
พบน้อยที่สุดในระดับอนุบาล ร้อยละผู้สอนที่พบมากเรียงลงมาตามลำดับได้แก่ ผู้สอนโรงเรียน
มัธยมศึกษาใหญ่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และระดับประถมศึกษา

ประเด็นร้อยละความสามารถในการใช้ทักษะการเขียน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยม
ขนาดเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง (สูงสุด 62.75 ต่ำสุด 43.14) ตัวเลขระดับ
กลางอยู่ระหว่าง 61.75 – 47.44 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนที่สามารถใช้ทักษะการเขียนพบมากที่สุด
ในผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก พบน้อยที่สุดในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ร้อยละผู้สอนที่พบ
มากเรียงลงมาตามลำดับได้แก่ ผู้สอนระดับอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ระดับประถม
ศึกษา และระดับอนุบาล

ประเด็นลำดับทักษะการฟังที่มีความสำคัญต่อการสอนภาษาเป้าหมาย ผู้สอนโรงเรียน
มัธยมศึกษาใหญ่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และระดับอาชีวศึกษา ให้เป็นลำดับ 1 ผู้สอนระดับอนุบาล
ให้เป็นลำดับ 3 และผู้สอนระดับประถมศึกษาให้เป็นลำดับ 4

ประเด็นลำดับทักษะการพูดที่มีความสำคัญต่อการสอนภาษาเป้าหมาย ผู้สอนระดับ
อนุบาลให้เป็นลำดับ 1 ผู้สอนระดับประถม ระดับมัธยม ระดับอาชีวศึกษา ให้เป็นลำดับ 2

ประเด็นลำดับทักษะการอ่านที่มีความสำคัญต่อการสอนภาษาเป้าหมาย ผู้สอนระดับ
อนุบาลให้เป็นลำดับ 2 ผู้สอนระดับประถม ระดับมัธยม ระดับอาชีวศึกษา ให้เป็นลำดับ 3

ประเด็นลำดับทักษะการเขียนที่มีความสำคัญต่อการสอนภาษาเป้าหมาย ผู้สอนระดับ
ประถมให้เป็นลำดับ 1 ผู้สอนระดับอนุบาล ระดับมัธยม ระดับอาชีวศึกษา ให้เป็นลำดับ 4

ประเด็นลำดับทักษะที่ต้องการพัฒนามากที่สุด ทักษะการฟัง ผู้สอนระดับอนุบาล ประถม
ศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา ให้เป็นลำดับ 1 ผู้สอนระดับอุดมศึกษาให้เป็นลำดับ 3 ทักษะการ
พูด ผู้สอนระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา ให้เป็นลำดับ 2 ผู้สอนระดับอนุบาลและ
ระดับอุดมศึกษาให้เป็นลำดับ 1 ทักษะการอ่านผู้สอนระดับอนุบาลและประถมศึกษาให้เป็นลำดับ
2 ผู้สอนระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษาให้เป็นลำดับ 3 ทักษะการเขียนผู้สอน

ระดับอุดมศึกษาให้เป็นลำดับ 2 ผู้สอนระดับอนุบาลและประถมศึกษาให้เป็นลำดับ 3 ผู้สอนระดับ
มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา ให้เป็นลำดับ 4

ตารางที่ 135 สรุปร้อยละกิจกรรมกับภาษาเป้าหมายของผู้สอน

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
ผู้สอน	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีววะ	อุดม
กิจกรรมกับภาษาเป้าหมาย			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
ร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการฟังเพลงที่ช่วยให้มีทักษะดีขึ้น	40.67	39.44	54.90	58.00	65.31	51.52	-
ร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการฟังข่าวที่ช่วยให้มีทักษะดีขึ้น	-	-	54.90	54.90	60.00	47.06	-
ร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการดูภาพยนตร์ที่ช่วยให้มีทักษะดีขึ้น	26.31	35.13	47.06	52.94	54.90	61.76	-
ร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการฟังรายการวิทยุที่ช่วยให้มีทักษะดีขึ้น	30.50	31.81	49.02	45.10	50.00	51.52	-
ร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการดูโทรทัศน์ที่ช่วยให้มีทักษะดีขึ้น	25.42	33.63	62.75	62.75	66.67	63.64	-
ร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการใช้คอมพิวเตอร์/Internet	29.31	28.18	58.82	52.94	43.14	60.61	-
ร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการสนทนากับชาวต่างประเทศ	29.82 ⁵	28.30 ⁵	47.06 ²	40.00 ¹	35.29 ¹	35.29 ¹	-
ร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการอ่านหนังสือพิมพ์/วารสารต่างประเทศ	39.13	33.01	60.78	54.90	58.82	58.82	-
ร้อยละการใช้การร้องเพลงเสริมทักษะ	-	-	-	-	-	-	31.3 ⁵
ร้อยละการใช้การเล่นละครเสริมทักษะ	-	-	-	-	-	-	37.5 ⁵
ร้อยละการใช้การเล่าเรื่องเสริมทักษะ	-	-	-	-	-	-	50 ²
ร้อยละการใช้การพูดหน้าชั้นเรียนในที่ชุมชนเสริมทักษะ	-	-	-	-	-	-	50 ²
ร้อยละการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์/Internet เสริมทักษะ	-	-	-	-	-	-	43.8 ³
ร้อยละการใช้การแลกเปลี่ยน	-	-	-	-	-	-	50 ²

ความคิดเห็นในกลุ่มเสริมทักษะ							
ร้อยละการเขียนบันทึกประจำวันเสริมทักษะ	-	-	-	-	-	-	50 ²
ร้อยละการใช้การร้องเพลงเสริมทักษะได้ผล	-	-	-	-	-	-	31.25
ร้อยละการใช้การเล่นละครเสริมทักษะได้ผล	-	-	-	-	-	-	31.25
ร้อยละการใช้การเล่าเรื่องเสริมทักษะได้ผล	-	-	-	-	-	-	31.25
ร้อยละการใช้การพูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชนเสริมทักษะได้ผล	-	-	-	-	-	-	56.25
ร้อยละการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์/Internet เสริมทักษะได้ผล	-	-	-	-	-	-	62.50
ร้อยละการใช้การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มเสริมทักษะได้ผล	-	-	-	-	-	-	62.50
ร้อยละการเขียนบันทึกประจำวันเสริมทักษะได้ผล	-	-	-	-	-	-	56.25

(^{1 2 3 4 5} หมายถึง ใช้มากที่สุด ใช้มาก ใช้น้อย ใช้น้อยที่สุด ไม่ใช่เลย)

ตารางที่ 135 แสดงผลการสังเคราะห์โดยแยกตามประเด็นคำถามต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นว่าการฟังเพลงช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้น ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 65.31 ต่ำสุด 39.44) ตัวเลขตรงกลางอยู่ระหว่าง 58.00 – 40.67 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กที่เห็นว่าการฟังเพลงช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้นมีมากที่สุด และพบน้อยที่สุดในกลุ่มผู้สอนระดับประถมศึกษา ผู้สอนที่พบมารองลงมาได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ระดับอาชีวศึกษา และระดับประถมศึกษา

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นที่ว่าการฟังข่าวช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้น ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก (สูงสุด 60.00 ต่ำสุด 47.06) ตัวเลขตรงกลางอยู่ที่ 54.90 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กที่เห็นว่าการ

ฟังข่าวช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้นมีมากที่สุด และพบน้อยที่สุดในกลุ่มผู้สอนระดับอาชีวศึกษา ผู้สอนที่พบบากรองลงมาได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ และขนาดกลาง

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นว่าการดูภาพยนตร์ช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้น ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 61.76 ต่ำสุด 26.31) ตัวเลขตรงกลางอยู่ระหว่าง 54.90 – 35.13 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนระดับอาชีวศึกษาที่เห็นว่าการดูภาพยนตร์ช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้นมีมากที่สุด และพบน้อยที่สุดในกลุ่มผู้สอนระดับประถมศึกษา ผู้สอนที่พบบากรองลงมาได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และระดับประถมศึกษา

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นว่าการฟังรายการวิทยุช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้น ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 51.52 ต่ำสุด 30.50) ตัวเลขตรงกลางอยู่ระหว่าง 50.00 – 31.81 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนระดับอาชีวศึกษาที่เห็นว่าการฟังรายการวิทยุช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้นมีมากที่สุด และพบน้อยที่สุดในกลุ่มผู้สอนระดับอนุบาล ผู้สอนที่พบบากรองลงมาได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และระดับประถมศึกษา

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นว่าการดูโทรทัศน์ช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้น ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 66.67 ต่ำสุด 25.42) ตัวเลขตรงกลางอยู่ระหว่าง 63.64 – 33.63 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดเล็กที่เห็นว่าการดูโทรทัศน์ช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้นมีมากที่สุด และพบน้อยที่สุดในกลุ่มผู้สอนระดับอนุบาล ผู้สอนที่พบบากรองลงมาได้แก่ ผู้สอนระดับอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และระดับประถมศึกษา

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นว่าการใช้คอมพิวเตอร์/Internet ช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้น ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 60.61 ต่ำสุด 28.18) ตัวเลขตรงกลางอยู่ระหว่าง 58.82 – 29.31 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนระดับอาชีวศึกษาที่เห็นว่าการใช้คอมพิวเตอร์/Internet ช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้นมีมากที่สุด และพบน้อยที่สุดในกลุ่มผู้สอนระดับประถมศึกษา ผู้สอนที่พบบากรองลงมาได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก และระดับอนุบาล

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นว่าการสนทนากับชาวต่างประเทศ ช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้น ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 47.06 ต่ำสุด 28.30) ตัวเลขตรงกลางอยู่ระหว่าง 40.00 – 29.82 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ที่เห็นว่าการสนทนากับชาวต่างประเทศช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมาย

หมายดีขึ้นมีมากที่สุด และพบน้อยที่สุดในกลุ่มผู้สอนระดับประถมศึกษา ผู้สอนที่พบมากรองลงมา ได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยม ขนาดกลาง ขนาดเล็ก ระดับอาชีวศึกษา และระดับอนุบาล

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นว่าการอ่านหนังสือพิมพ์/วารสารต่างประเทศช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้น ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 60.78 ต่ำสุด 33.01) ตัวเลขตรงกลางอยู่ระหว่าง 58.82 – 39.13 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ที่เห็นว่าการอ่านหนังสือพิมพ์/วารสารต่างประเทศช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้นมีมากที่สุด และพบน้อยที่สุดในกลุ่มผู้สอนระดับประถมศึกษา ผู้สอนที่พบมากรองลงมา ได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยม ขนาดกลาง ขนาดเล็ก ระดับอาชีวศึกษา และระดับอนุบาล

ประเด็นร้อยละการใช้กิจกรรมต่างๆ เพื่อเสริมทักษะภาษาเป้าหมายได้มาจากระดับอุดมศึกษาเท่านั้น โดยร้อยละ 50 บอกว่าใช้กิจกรรมการเล่าเรื่อง การพูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม และการเขียนบันทึกประจำวัน ร้อยละ 43.8 ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์/Internet ร้อยละ 37.5 ใช้การเล่นละคร และร้อยละ 31.3 ใช้การร้องเพลง

ประเด็นร้อยละการใช้กิจกรรมเสริมทักษะแล้วได้ผล เป็นข้อมูลที่ได้จากระดับอุดมศึกษา แต่เพียงแห่งเดียว โดยร้อยละ 62.50 เห็นว่าใช้กิจกรรมต่อไปนี้ได้ผล คือ การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์/Internet การใช้การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม ร้อยละ 56.25 ใช้กิจกรรมต่อไปนี้แล้วได้ผล คือ การใช้การพูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชนเสริมทักษะ การเขียนบันทึกประจำวัน และร้อยละ 31.25 ใช้กิจกรรมต่อไปนี้แล้วได้ผล คือ การร้องเพลง การเล่นละคร และการเล่าเรื่อง

ตารางที่ 136 สรุปร้อยละภาระงานสอนภาษาเป้าหมายของผู้สอน

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
ผู้สอน	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีวะ	อุดม
ภาระงานสอนภาษาเป้าหมาย			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
ร้อยละผู้สอนภาษาอังกฤษที่สอน 1 – 3 รายวิชาต่อภาคเรียน	-	-	92.7	93.9	72.0	58.8	100
ร้อยละผู้สอนภาษาอังกฤษที่สอนมากกว่า 3 รายวิชาต่อภาคเรียน	41.3	65.5	7.3	6.1	28.0	41.4	-
ร้อยละจำนวนชั่วโมงสอนน้อยกว่า 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	41.3	-	17.1	12.2	12.0	3.5	90.0
ร้อยละจำนวนชั่วโมงสอนมากกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	-	84.3	78.1	81.6	76.0	86.2	-
ร้อยละจำนวนผู้เรียนต่อห้องน้อยกว่า 40 คน	41.3	-	29.3	83.7	88.0	100	-
ร้อยละมีภาระงานอื่นนอกเหนือจากงานสอน	57.5	86.1	96.06	96.06	98.04	81.35	90.38
ร้อยละมีภาระงานอื่นน้อยกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	-	-	87.76	75.51	80.0	64.29	-
ร้อยละมีภาระงานรวมน้อยกว่า 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	-	-	62.75	50.98	58.82	26.47	-
ร้อยละมีภาระงานรวมมากกว่า 30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	-	-	15.69	37.25	23.53	55.88	-

ตารางที่ 136 สรุปให้เห็นภาระงานสอนภาษาเป้าหมายดังนี้

ประเด็นร้อยละผู้สอนภาษาอังกฤษที่สอน 1 – 3 รายวิชาต่อภาคเรียน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก (สูงสุด 100 ต่ำสุด 58.8) ตัวเลขที่เหลืออยู่ระหว่าง 92.7 – 72 สรุปได้ว่า ระดับอุดมศึกษามีร้อยละผู้สอนมากที่สุด และร้อยละผู้สอนน้อยที่สุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ในขณะที่ระดับปานกลางอยู่ในระดับมัธยมศึกษา โดยในโรงเรียนมัธยมขนาดเล็กมีร้อยละผู้สอนที่น้อยกว่า

ประเด็นร้อยละผู้สอนภาษาอังกฤษที่สอนมากกว่า 3 รายวิชาต่อภาคเรียน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง (สูงสุด 65.5 ต่ำสุด 6.1) ตัวเลขที่เหลืออยู่ระหว่าง 41.4 – 7.3 สรุปได้ว่าร้อยละผู้สอนที่สอนมากกว่า 3 รายวิชาต่อภาคเรียนพบมาก

ที่สุดในระดับประถมศึกษา และพบน้อยที่สุดในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนกลาง พบมากรองลงมาได้แก่
ในระดับอาชีวศึกษา ระดับอนุบาล ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก และขนาดใหญ่ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละจำนวนชั่วโมงสอนน้อยกว่า 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับ
อุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 90 ต่ำสุด 3.5) ตัวเลขที่เหลืออยู่ระหว่าง
41.3 – 12.0 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนที่มีจำนวนชั่วโมงสอนน้อยกว่า 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์พบมากที่สุด
ในระดับอุดมศึกษา พบน้อยที่สุดในระดับอาชีวศึกษา แสดงว่าผู้สอนระดับอาชีวศึกษามีภาระ
งานสอนภาษาต่างประเทศมากที่สุด ร้อยละผู้สอนระดับปานกลางจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้สอน
ในระดับอนุบาล โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละจำนวนชั่วโมงสอนมากกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับ
อาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก (สูงสุด 86.2 ต่ำสุด 76) ตัวเลขที่เหลืออยู่
ระหว่าง 84.3 – 78.1 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนที่มีจำนวนชั่วโมงสอนมากกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
พบมากที่สุดในระดับอาชีวศึกษา พบน้อยที่สุดในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก แสดงว่าผู้สอนระดับอา
ชีวศึกษามีภาระงานสอนภาษาต่างประเทศมากที่สุด และผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กมีภาระ
งานสอนน้อยที่สุด ร้อยละผู้สอนระดับปานกลางจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้สอนในระดับอนุบาล
โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละจำนวนผู้เรียนต่อห้องน้อยกว่า 40 คน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา
ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ (สูงสุด 100 ต่ำสุด 29.3) ตัวเลขที่เหลืออยู่ระหว่าง 88
– 41.3 สรุปได้ว่า ร้อยละจำนวนผู้เรียนต่อห้องน้อยกว่า 40 คนพบมากที่สุดในระดับอาชีวศึกษา
พบน้อยที่สุดในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ แสดงว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่มีจำนวนนักเรียนต่อ
ห้องมากที่สุด และในระดับอาชีวศึกษามีจำนวนนักเรียนต่อห้องน้อยที่สุด จำนวนผู้เรียนต่อห้องที่
เหลือเรียงลำดับจากจำนวนร้อยละมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลาง
และในระดับอนุบาล ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละมีภาระงานอื่นนอกเหนือจากงานสอน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยม
ขนาดเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 98.04 ต่ำสุด 57.5) ตัวเลขที่เหลืออยู่ระหว่าง
96.06 – 81.35 สรุปได้ว่า ผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กมีภาระงานอื่นนอกเหนือจากงานสอน
มากที่สุด และในระดับอนุบาลมีจำนวนน้อยที่สุด สำหรับกลุ่มที่เหลือเรียงลำดับจากจำนวนร้อยละ
ภาระงานมากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ขนาดกลาง ระดับอุดมศึกษา ระดับ
ประถมศึกษา และระดับอาชีวศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละมีภาระงานอื่นน้อยกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียน
มัธยมศึกษาใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 87.76 ต่ำสุด 64.29) ตัวเลขที่เหลือ
อยู่ระหว่าง 80 – 75.51 สรุปได้ว่า ผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาใหญ่มีภาระงานอื่นน้อยกว่า 15 ชั่วโมง

โมงมากที่สุด และในระดับอาชีวศึกษามีจำนวนน้อยที่สุด สำหรับกลุ่มที่เหลือเรียงลำดับจากจำนวนร้อยละภาระงานมากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก และขนาดกลาง ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละมีภาระงานรวมน้อยกว่า 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 62.75 ต่ำสุด 26.47) ตัวเลขที่เหลืออยู่ระหว่าง 58.82 – 50.98 สรุปได้ว่า ผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาใหญ่มีภาระงานรวมน้อยกว่า 15 ชั่วโมงมากที่สุด และในระดับอาชีวศึกษามีจำนวนน้อยที่สุด แสดงว่าผู้สอนระดับอาชีวศึกษาส่วนใหญ่มีภาระงานรวมมากกว่าผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาใหญ่ สำหรับกลุ่มที่เหลือเรียงลำดับจากจำนวนร้อยละภาระงานรวมมากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก และขนาดกลาง ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละมีภาระงานรวมมากกว่า 30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ (สูงสุด 55.88 ต่ำสุด 15.69) ตัวเลขที่เหลืออยู่ระหว่าง 37.25 – 23.53 สรุปได้ว่า ผู้สอนในระดับอาชีวศึกษามีภาระงานรวมมากกว่า 30 ชั่วโมงมากที่สุด และในโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่มีจำนวนน้อยที่สุด แสดงว่าผู้สอนระดับอาชีวศึกษาส่วนใหญ่มีภาระงานรวมมากกว่าผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาใหญ่ สำหรับกลุ่มที่เหลือเรียงลำดับจากจำนวนร้อยละภาระงานรวมจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง และขนาดเล็ก ตามลำดับ

ตารางที่ 137 สรุปร้อยละลำดับการผลิตงานด้านวิชาการของผู้สอน

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
ผู้สอน	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีวะ	อุดม
			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
การผลิตงานด้านวิชาการ							
ลำดับการจัดทำสื่อการสอน	1	1	2	2	2	5	-
ลำดับการจัดทำแบบฝึกหัด	2	2	-	-	-	-	-
ลำดับการทำวิจัย	3	3	1	1	1	2	3
ลำดับการทำเอกสารประกอบการสอน	-	-	2	3	3	1	-
ลำดับการแต่ง/เรียบเรียงตำรา/เอกสาร	-	4	4	5	-	3	1
ลำดับการแปลงาน	-	-	4	4	4	4	2
ลำดับการเขียนบทความทางวิชาการ	-	-	3	5	5	-	4
ลำดับการนำเสนอผลงานทางวิชาการ	-	-	-	-	-	-	5

ตารางที่ 137 แสดงผลการสังเคราะห์โดยแยกการนำเสนอตามระดับการศึกษา ดังต่อไปนี้

ระดับอนุบาลและประถมศึกษาจัดลำดับให้การจัดทำสื่อการสอนอยู่ลำดับ 1 การจัดทำแบบฝึกหัดอยู่ลำดับ 2 การทำวิจัยอยู่ลำดับ 3 ระดับประถมศึกษาให้การแต่ง/เรียบเรียงตำรา/เอกสารอยู่ลำดับ 4

ระดับมัธยมให้การทำวิจัยอยู่ลำดับ 1 การจัดทำสื่อการสอนอยู่ลำดับ 2 การทำเอกสารประกอบการสอนลำดับ 3 ยกเว้นโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ที่ให้อยู่ลำดับ 2 และจัดเอาการเขียนบทความทางวิชาการมาอยู่ลำดับ 3 การแต่ง/เรียบเรียงตำรา/เอกสารโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่จัดให้อยู่ลำดับ 4 มัธยมขนาดกลางจัดให้อยู่ลำดับ 5 การแปลงานโรงเรียนระดับมัธยมทั้งหมดจัดให้อยู่ลำดับ 4 เช่นกัน การเขียนบทความทางวิชาการโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่จัดให้อยู่ลำดับ 3 มัธยมขนาดกลางและขนาดเล็กจัดไว้ลำดับ 5

ระดับอาชีวศึกษาให้การทำเอกสารประกอบการสอนอยู่ลำดับ 1 ลำดับ 2 ได้แก่การทำวิจัย ลำดับ 3 ได้แก่การแต่ง/เรียบเรียงตำรา/เอกสาร ลำดับ 4 ได้แก่การแปลงาน ลำดับ 5 ได้แก่การจัดทำสื่อการสอน

ระดับอุดมศึกษาให้การแต่ง/เรียบเรียงตำรา/เอกสารอยู่ลำดับ 1 ลำดับ 2 ได้แก่การแปลงาน ลำดับ 3 ได้แก่การทำวิจัย ลำดับ 4 ได้แก่การเขียนบทความทางวิชาการ ลำดับ 5 ได้แก่นำเสนอผลงานทางวิชาการ

ตารางที่ 138 สรุปร้อยละโอกาสการใช้ภาษาเป้าหมายของผู้สอน

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
ผู้สอน	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีว	อุดม
โอกาสการใช้ภาษาเป้าหมาย			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
ร้อยละเทศกาลสงกรานต์	-	-	13.73	1.96	5.88	2.94	-
ร้อยละลอยกระทง	-	-	27.45	7.84	7.84	11.76	-
ร้อยละปีใหม่สากล	-	-	19.61	11.76	9.80	5.88	-
ร้อยละเป็นมัคคุเทศก์	-	-	13.73	9.80	7.84	5.88	-
ร้อยละขายของที่ระลึก	-	-	15.69	11.76	3.92	17.65	-
ร้อยละจำหน่ายอาหาร	-	-	7.84	3.92	1.96	14.71	-

ตารางที่ 138 แสดงผลการสังเคราะห์โดยแยกตามประเด็นคำถามต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นร้อยละเทศกาลสงกรานต์ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง (สูงสุด 13.73 ต่ำสุด 1.96) ตัวเลขปานกลางอยู่ระหว่าง 5.88 – 2.94 สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่มีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายมากที่สุด ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดกลางมีโอกาสน้อยที่สุด ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก และระดับอาชีวศึกษามีโอกาสปานกลาง

ประเด็นร้อยละเทศกาลลอยกระทง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลางและขนาดเล็ก (สูงสุด 27.45 ต่ำสุด 7.84) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่มีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายในเทศกาลลอยกระทงมากที่สุด ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดกลางและขนาดเล็กมีโอกาสน้อยที่สุด ผู้สอนระดับอาชีวศึกษามีโอกาสปานกลาง

ประเด็นร้อยละปีใหม่สากล ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 19.61 ต่ำสุด 5.88) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่มีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายในปีใหม่สากลมากที่สุด ผู้สอนระดับอาชีวศึกษามีโอกาสน้อยที่สุด ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดกลางและขนาดเล็กมีโอกาspanกลาง

ประเด็นร้อยละเป็นมัคคุเทศก์ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 13.37 ต่ำสุด 5.88) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่มีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายในการเป็นมัคคุเทศก์มากที่สุด ผู้สอนระดับอาชีวศึกษามีโอกาสน้อยที่สุด ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดกลางและขนาดเล็กมีโอกาspanกลาง

ประเด็นร้อยละขายของที่ระลึก ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก (สูงสุด 17.65 ต่ำสุด 3.92) สรุปได้ว่า ผู้สอนระดับอาชีวศึกษามีโอกาสใช้ภาษา

เป้าหมายในการขายของที่ระลึกมากที่สุด ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กมีโอกาสน้อยที่สุด ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่และขนาดกลางมีโอกาสปานกลาง

ประเด็นร้อยละจำหน่ายอาหาร ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก (สูงสุด 14.71 ต่ำสุด 1.96) สรุปได้ว่า ผู้สอนระดับอาชีวศึกษามีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายในการจำหน่ายอาหารมากที่สุด ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กมีโอกาสน้อยที่สุด ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่และขนาดกลางมีโอกาสปานกลาง

ตารางที่ 139 สรุปร้อยละหลักสูตร

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
	ผู้สอน	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีว
				ใหญ่	กลาง	เล็ก	
หลักสูตร							
ร้อยละการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรภาษาเป้าหมาย		43.75	52.17	88.00	82.35	78.00	11.76
ร้อยละหลักสูตรตามกระทรวงกำหนด		12.50	45.67	54.90	49.02	60.00	76.47
ร้อยละหลักสูตรกำหนดเอง		40.00	32.17	48.43	76.47	84.00	27.27
ร้อยละหลักสูตรยึดการสอบถามความต้องการของชุมชน		52.50	31.30	52.94	45.10	48.98	5.88

ตารางที่ 139 แสดงผลการสังเคราะห์โดยแยกตามประเด็นคำถามต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นร้อยละการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรภาษาเป้าหมาย ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 96.20 ต่ำสุด 11.76) สรุปได้ว่า ผู้สอนระดับอุดมศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรภาษาเป้าหมายมากที่สุด และผู้สอนระดับอาชีวศึกษามีส่วนร่วมน้อยที่สุด มีส่วนร่วมระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก ผู้สอนระดับประถมศึกษา และผู้สอนระดับอนุบาลตามลำดับ

ประเด็นร้อยละหลักสูตรตามกระทรวงกำหนด ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 76.47 ต่ำสุด 12.50) สรุปได้ว่า ระดับอาชีวศึกษาใช้หลักสูตรตามกระทรวงกำหนดมากที่สุด และระดับอนุบาลใช้หลักสูตรตามกระทรวงกำหนดน้อยที่สุด ในระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และระดับประถมศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละหลักสูตรกำหนดเอง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 84 ต่ำสุด 27.27) สรุปได้ว่า โรงเรียนมัธยมขนาดเล็กใช้หลักสูตรกำหนดเองมากที่สุด และระดับอาชีวศึกษาใช้หลักสูตรกำหนดเองน้อยที่สุด ใช้ในระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ระดับอนุบาล และระดับประถมศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละหลักสูตรยึดการสอบถามความต้องการของชุมชน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 52.94 ต่ำสุด 5.88) สรุปได้ว่า

โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ใช้หลักสูตรที่ยืดการสอบถามความต้องการของชุมชนมากที่สุด และระดับอาชีวศึกษาใช้หลักสูตรชนิดนี้น้อยที่สุด ใช้ในระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ระดับอนุบาล โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ขนาดกลาง และระดับประถมศึกษา ตามลำดับ

ตารางที่ 140 สรุปร้อยละสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาเป้าหมาย

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
ผู้สอน	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีวะ	อุดม
			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
สภาพการจัดการเรียนการสอน							
ร้อยละศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้	41.07	44.55	52.94	62.75	50.0	55.88	-
ร้อยละศึกษาสาระการเรียนรู้/เนื้อหา	36.20	45.94	62.75	65.63	58.82	55.88	-
ร้อยละศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	36.20	50.0	60.78	60.78	66.67	76.47	-
ร้อยละศึกษาสื่อประกอบการสอน	38.98	47.22	68.0	58.82	54.0	67.65	-
ร้อยละศึกษาวิธีการวัดและประเมินผล	50	42.05	52.94	66.67	70.59	67.65	-
ร้อยละศึกษาการสอนซ่อมเสริม	45.45	44.33	66.0	52.94	54.0	52.94	-
ร้อยละวางแผนการสอนก่อนการสอน	-	-	-	-	-	-	98.10
ร้อยละศึกษารายละเอียดกระบวนการวิชาก่อนวางแผนการสอน	-	-	-	-	-	-	100
ร้อยละมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน	43.8	52.2	88.0	82.35	78.43	11.76	63.5
ร้อยละสอนภาษาเป้าหมายแบบทักษะสัมพันธ์ ฟัง พูด อ่าน เขียน	-	-	68.63	76.47	64.71	73.53	-
ร้อยละใช้ภาษาไทยในการสอนภาษาเป้าหมายมากกว่า	-	-	50.98	64.71	64.71	67.64	-

ตารางที่ 140 แสดงผลการสังเคราะห์โดยแยกตามประเด็นคำถามต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นร้อยละศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 62.75 ต่ำสุด 41.07) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดกลางศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้มากที่สุด ที่ศึกษาน้อยที่สุดได้แก่ผู้สอนระดับอนุบาล ที่ศึกษา

ปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้สอนระดับอาชีวศึกษา ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก และระดับประถมศึกษาตามลำดับ

ประเด็นร้อยละศึกษาสาระการเรียนรู้/เนื้อหา ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 65.63 ต่ำสุด 36.20) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษา กลางศึกษาสาระการเรียนรู้/เนื้อหามากที่สุด ที่ศึกษาน้อยที่สุดได้แก่ผู้สอนระดับอนุบาล ที่ศึกษา ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก ผู้สอน ระดับอาชีวศึกษา และระดับประถมศึกษาตามลำดับ

ประเด็นร้อยละศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลข ต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 76.47 ต่ำสุด 36.20) สรุปได้ว่า ผู้สอนระดับอาชีวศึกษากิจการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด ที่ศึกษาน้อยที่สุดได้แก่ผู้สอนระดับอนุบาล ที่ศึกษาระดับปานกลาง เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และระดับ ประถมศึกษาตามลำดับ

ประเด็นศึกษาสื่อประกอบการสอน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ตัวเลขต่ำ สุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 68 ต่ำสุด 38.98) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ศึกษาสื่อ ประกอบการสอนมากที่สุด ที่ศึกษาน้อยที่สุดได้แก่ผู้สอนระดับอนุบาล ที่ศึกษาระดับปานกลาง เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้สอนระดับอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ขนาดเล็ก และ ระดับประถมศึกษาตามลำดับ

ประเด็นศึกษาวิธีการวัดและประเมินผล ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ตัวเลข ต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 70.59 ต่ำสุด 42.05) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษา เล็กศึกษาวิธีการวัดและประเมินผลมากที่สุด ที่ศึกษาน้อยที่สุดได้แก่ผู้สอนระดับประถมศึกษา ที่ ศึกษาระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้สอนระดับอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา กลาง ขนาดใหญ่ และระดับอนุบาลตามลำดับ

ประเด็นศึกษาการสอนซ่อมเสริม ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ตัวเลขต่ำสุด อยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 66 ต่ำสุด 44.33) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ศึกษา การสอนซ่อมเสริมมากที่สุด ที่ศึกษาน้อยที่สุดได้แก่ผู้สอนระดับประถมศึกษา ที่ศึกษาระดับปาน กลางเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ระดับอาชีวศึกษา โรงเรียน มัธยมศึกษาขนาดกลาง และระดับอนุบาลตามลำดับ

ประเด็นร้อยละศึกษาการวางแผนการสอนก่อนการสอน และประเด็นร้อยละศึกษาราย ละเอียดกระบวนการวิเคราะห์ก่อนวางแผนการสอน มีข้อมูลจากกลุ่มอุดมศึกษาเท่านั้น ซึ่งพบว่า ผู้สอนร้อย ละ 98.10 มีการวางแผนการสอนก่อนการสอน และร้อยละ 100 มีการศึกษารายละเอียดกระบวนการ วิเคราะห์ก่อนวางแผนการสอน

ประเด็นร้อยละมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 88 ต่ำสุด 11.76) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนมากที่สุด ที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดได้แก่ผู้สอนระดับอาชีวศึกษา ที่มีส่วนร่วมมากรองลงมาเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษากลาง ขนาดเล็ก ระดับอุดมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับอนุบาล ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละสอนภาษาเป้าหมายแบบทักษะสัมพันธ์ ฟัง พูด อ่าน เขียน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง (สูงสุด 76.47 ต่ำสุด 64.71) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษากลางสอนภาษาเป้าหมายแบบทักษะสัมพันธ์ ฟัง พูด อ่าน เขียน มากที่สุด ที่สอนในลักษณะนี้น้อยที่สุดได้แก่ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ที่สอนแบบทักษะสัมพันธ์มากรองลงมาเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้สอนระดับอาชีวศึกษา และผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละใช้ภาษาไทยในการสอนภาษาเป้าหมายมากกว่า ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ (สูงสุด 67.64 ต่ำสุด 50.98) สรุปได้ว่า ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาใช้ภาษาไทยในการสอนภาษาเป้าหมาย มากที่สุด ที่ใช้ภาษาไทยในการสอนภาษาเป้าหมายน้อยที่สุด ได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ที่ใช้ภาษาไทยในการสอนมากรองลงมา ได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษากลาง และผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ด้วยจำนวนร้อยละเท่ากัน

ตารางที่ 141 สรุปร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนของผู้สอน

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
ผู้สอน	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีว	อุดม
ความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอน			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
ร้อยละความเห็นที่มีต่อการบรรยาย	41.66	49.48	50.0	66.67	49.02	52.94	-
ร้อยละความเห็นที่มีต่อการฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน	50.0	49.53	58.82	62.75	54.90	64.71	-
ร้อยละความเห็นที่มีต่อการทำโครงงาน	40.38	36.53	51.02	60.78	58.82	61.76	-
ร้อยละความเห็นที่ให้ผู้เรียนศึกษาเอง	45.28	46.07	54.9	70.59	58.82	55.88	-
ร้อยละความเห็นที่ให้ผู้เรียนศึกษานอกสถานที่	-	-	53.06	48.0	49.02	50.0	-
ร้อยละความเห็นการใช้ CAI	-	-	100	50.0	100	100	-

ตารางที่ 141 แสดงผลการสังเคราะห์โดยแยกตามประเด็นคำถามต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการบรรยาย ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 66.67 ต่ำสุด 41.66) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดกลางใช้รูปแบบการบรรยายมากที่สุด และผู้สอนระดับอนุบาลใช้รูปแบบการบรรยายน้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางโดยเรียงจากใช้มากไปหาน้อยได้ดังนี้ ระดับอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ระดับประถมศึกษา และโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 64.71 ต่ำสุด 49.53) สรุปได้ว่า ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาใช้รูปแบบการปฏิบัติในชั้นเรียนมากที่สุด และผู้สอนระดับประถมศึกษาใช้รูปแบบการปฏิบัติในชั้นเรียนน้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางโดยเรียงจากใช้มากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก และระดับอนุบาลตามลำดับ

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการทำโครงงาน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 61.76 ต่ำสุด 36.53) สรุปได้ว่า ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาใช้รูปแบบการทำโครงงานมากที่สุด และผู้สอนระดับประถมศึกษาใช้สิ่งเดียวกันนี้น้อยที่สุด ใช้

ระดับปานกลางโดยเรียงจากใช้มากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ และระดับอนุบาลตามลำดับ

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นที่ให้ผู้เรียนศึกษาเอง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 70.59 ต่ำสุด 45.28) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดกลางใช้รูปแบบให้ผู้เรียนศึกษาเองมากที่สุด และผู้สอนระดับอนุบาลใช้รูปแบบเดียวกันนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางโดยเรียงจากใช้มากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ระดับอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ และระดับประถมศึกษาตามลำดับ

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นที่ให้ผู้เรียนศึกษานอกสถานที่ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง (สูงสุด 53.06 ต่ำสุด 48) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ใช้รูปแบบให้ผู้เรียนศึกษานอกสถานที่มากที่สุด และผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดกลางใช้รูปแบบเดียวกันนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางโดยเรียงจากใช้มากไปหาน้อยได้ดังนี้ ระดับอาชีวศึกษา และโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นการใช้ CAI ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง (สูงสุด 100 ต่ำสุด 50) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และระดับอาชีวศึกษาใช้ CAI มากที่สุด และผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดกลางใช้รูปแบบเดียวกันนี้น้อยที่สุด

ตารางที่ 142 สรุปร้อยละประเด็นตำรา เอกสาร สื่อ อุปกรณ์ของผู้สอน

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
ผู้สอน	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีวะ	อุดม
ตำรา เอกสาร สื่อ อุปกรณ์			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
ร้อยละตำราและสื่อที่โรงเรียนกำหนดเอง	37.5	52.17	17.65	17.65	17.65	20.59	-
ร้อยละตำราและสื่อที่ผู้สอนกำหนดเอง	45.0	43.47	98.04	84.31	96.08	91.18	-
ร้อยละตำราและสื่อที่ผู้สอนผลิตเอง	-	-	84.31	70.59	56.86	61.76	-
ร้อยละตำราและสื่อที่ผู้สอนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหา	28.75	4.34	70.59	45.10	49.02	23.53	-
ร้อยละเอกสารประกอบการเรียนที่เป็นตำราในประเทศ	52.5	55.65	84.31	94.12	84.31	91.18	-
ร้อยละเอกสารประกอบการเรียนที่เป็นตำราต่างประเทศ	15.0	60.0	78.43	37.25	33.33	67.65	-
ร้อยละเอกสารที่ผู้สอนเรียบเรียงเอง	17.5	29.56	50.98	56.86	35.29	55.88	-
ร้อยละเอกสารที่ผู้สอนรวบรวมจากแหล่งต่างๆ	40	78.26	92.16	98.04	88.24	82.35	-
ร้อยละเอกสารที่มีผู้รวบรวมให้	27.5	14.78	58.82	49.02	31.37	41.18	-
ร้อยละสื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นภาพประกอบ	-	-	66.67	54.90	49.02	52.94	-
ร้อยละสื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นแผ่นใส	-	-	49.02	54.0	54.90	47.06	-
ร้อยละสื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นวีดิทัศน์/ภาพยนตร์	-	-	50.98	58.00	58.82	39.39	-
ร้อยละสื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นแถบเสียง	-	-	49.02	42.00	41.18	51.52	-
ร้อยละสื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นวัสดุจริง	-	-	52.94	62.00	41.18	51.52	-
ร้อยละสื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นคอมพิวเตอร์	-	-	54.90	47.06	56.86	41.18	-

ตารางที่ 142 แสดงผลการสังเคราะห์โดยแยกตามประเด็นคำถามต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นร้อยละตำราและสื่อที่โรงเรียนกำหนดเอง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับมัธยมศึกษา (สูงสุด 52.17 ต่ำสุด 17.65) สรุปได้ว่าผู้สอนระดับประถมศึกษาใช้ตำราและสื่อที่โรงเรียนกำหนดเองมากที่สุด ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาใช้ตำราและสื่อที่โรงเรียนกำหนดเองน้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ ระดับอนุบาล และระดับอาชีวศึกษา

ประเด็นร้อยละตำราและสื่อที่ผู้สอนกำหนดเอง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 98.04 ต่ำสุด 43.47) สรุปได้ว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ใช้ตำราและสื่อที่ผู้สอนกำหนดเองมากที่สุด ผู้สอนระดับประถมศึกษาใช้ตำราและสื่อที่ผู้สอนกำหนดเองน้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ระดับอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง และระดับอนุบาล

ประเด็นร้อยละตำราและสื่อที่ผู้สอนผลิตเอง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก (สูงสุด 84.31 ต่ำสุด 56.86) สรุปได้ว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ใช้ตำราและสื่อที่ผู้สอนผลิตเองมากที่สุด และผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กใช้ตำราและสื่อที่ผู้สอนผลิตเองน้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง และระดับอาชีวศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละตำราและสื่อที่ผู้สอนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหา ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 70.59 ต่ำสุด 4.34) สรุปได้ว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษากลางใช้ตำราและสื่อที่ผู้สอนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหามากที่สุด และผู้สอนระดับประถมศึกษาใช้ตำราและสื่อที่ผู้สอนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหาน้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ขนาดกลาง ระดับอนุบาล และระดับอาชีวศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละเอกสารประกอบการเรียนที่เป็นตำราในประเทศ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 94.12 ต่ำสุด 52.5) สรุปได้ว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษากลางใช้เอกสารประกอบการเรียนที่เป็นตำราในประเทศมากที่สุด และผู้สอนระดับอนุบาลใช้เอกสารประกอบการเรียนลักษณะนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ ระดับอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ขนาดใหญ่ และระดับประถมศึกษาตามลำดับ

ประเด็นร้อยละเอกสารประกอบการเรียนที่เป็นตำราต่างประเทศ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 78.43 ต่ำสุด 15) สรุปได้ว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ใช้เอกสารประกอบการเรียนที่เป็นตำราต่างประเทศมากที่สุด และผู้สอน

ระดับอนุบาลใช้เอกสารประกอบการเรียนลักษณะนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ ระดับอาชีวศึกษา ระดับประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก และขนาดกลาง ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละเอกสารประกอบการเรียนที่ผู้สอนเรียบเรียงเอง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 56.86 ต่ำสุด 17.5) สรุปได้ว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษากลางใช้เอกสารประกอบการเรียนที่ผู้สอนเรียบเรียงเองมากที่สุด และผู้สอนระดับอนุบาลใช้เอกสารประกอบการเรียนลักษณะนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ ระดับอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ขนาดเล็ก และระดับประถมศึกษาตามลำดับ

ประเด็นร้อยละเอกสารประกอบการเรียนที่ผู้สอนรวบรวมจากแหล่งต่างๆ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 98.04 ต่ำสุด 40) สรุปได้ว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษากลางใช้เอกสารประกอบการเรียนที่ผู้สอนรวบรวมจากแหล่งต่างๆ มากที่สุด และผู้สอนระดับอนุบาลใช้เอกสารประกอบการเรียนลักษณะนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ขนาดเล็ก ระดับอาชีวศึกษา และระดับประถมศึกษาตามลำดับ

ประเด็นร้อยละเอกสารประกอบการเรียนที่มีผู้รวบรวมให้ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 58.82 ต่ำสุด 14.78) สรุปได้ว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ใช้เอกสารประกอบการเรียนที่มีผู้รวบรวมให้มากที่สุด และผู้สอนระดับประถมศึกษาใช้เอกสารประกอบการเรียนลักษณะนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง ระดับอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก และระดับอนุบาลตามลำดับ

ประเด็นร้อยละสื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นภาพประกอบ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ (สูงสุด 66.67 ต่ำสุด 49.02) สรุปได้ว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กใช้สื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นภาพประกอบมากที่สุด และผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ใช้สื่อ/อุปกรณ์ลักษณะนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง และระดับอาชีวศึกษาตามลำดับ

ประเด็นร้อยละสื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นแผ่นใส ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 54.90 ต่ำสุด 47.06) สรุปได้ว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กใช้สื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นแผ่นใสมากที่สุด และผู้สอนระดับอาชีวศึกษาใช้สื่อ/อุปกรณ์การสอนลักษณะนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ และโรงเรียนมัธยมศึกษากลาง ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละสื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นวีดิทัศน์และภาพยนตร์ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 58.82 ต่ำสุด 39.39) สรุปได้ว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใช้สื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นวีดิทัศน์และภาพยนตร์มากที่สุด และผู้สอนระดับอาชีวศึกษาใช้สื่อ/อุปกรณ์การสอนลักษณะนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง และโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละสื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นแถบเสียง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษา (สูงสุด 51.52 ต่ำสุด 41.18) สรุปได้ว่าผู้สอนระดับอาชีวศึกษาใช้สื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นแถบเสียงมากที่สุด และผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใช้สื่อ/อุปกรณ์การสอนลักษณะนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ และโรงเรียนมัธยมศึกษากลาง ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละสื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นวัสดุจริง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษา (สูงสุด 62 ต่ำสุด 41.18) สรุปได้ว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษากลางใช้สื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นวัสดุจริงมากที่สุด และผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใช้สื่อ/อุปกรณ์การสอนลักษณะนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ และระดับอาชีวศึกษาตามลำดับ

ประเด็นร้อยละสื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นคอมพิวเตอร์ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 56.86 ต่ำสุด 41.18) สรุปได้ว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กใช้สื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นคอมพิวเตอร์มากที่สุด และผู้สอนระดับอาชีวศึกษาใช้สื่อ/อุปกรณ์การสอนลักษณะนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ และโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กตามลำดับ

ตารางที่ 143 สรุปร้อยละประเมินการใช้เครื่องมือวัดผลของผู้สอน

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
ผู้สอน	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีววะ	อุดม
การประเมิน การใช้เครื่องมือวัดผล			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
ร้อยละประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบกลางภาค	37.74 ⁵	46.36 ³	64.71	60.78	64.71	47.06	-
ร้อยละประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบปลายภาค	32.73 ²	38.39 ²	52.94	52.94	64.71	50.0	-
ร้อยละประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบย่อยระหว่างภาค	38.46 ⁵	44.35 ¹	47.06	43.14	50.98	23.53	-
ร้อยละประเมินผลการเรียนจากการเก็บคะแนนจากงานระหว่างภาค	38.89 ²	42.34 ²	23.53	47.06	27.45	44.12	-
ร้อยละข้อสอบปรนัย	31.37 ³	42.59 ³	37.25 ⁻⁴	29.41 ⁻⁴	37.25 ⁻⁴	20.59 ⁻⁴	-
ร้อยละข้อสอบอัตนัย	34.0 ³	42.59 ³	37.25 ⁻³	25.49 ⁻²	45.10 ⁻³	32.35 ⁻²	-
ร้อยละสอบปฏิบัติจริง	31.48 ³	45.45 ²	43.14 ⁻¹	41.18 ⁻¹	49.02 ⁻¹	61.76 ⁻¹	-
ร้อยละชิ้นงาน/แฟ้มสะสมงาน	44.44 ²	40.54 ²	27.45 ⁻²	27.45 ⁻²	37.25 ⁻²	29.41 ⁻³	-

(^{1 2 3 4 5} หมายถึง มากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด ไม่เลย)

(^{-1 -2 -3 -4 -5} หมายถึง อันดับ 1 อันดับ 2 อันดับ 3 อันดับ 4 อันดับ 5)

ตารางที่ 143 แสดงผลการสังเคราะห์โดยแยกตามประเด็นคำถามต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นร้อยละประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบกลางภาค ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 64.71 ต่ำสุด 37.74) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่และขนาดเล็กใช้การประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบกลางภาคมากที่สุด ผู้สอนระดับอนุบาลใช้การประเมินผลการเรียนลักษณะนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ระดับอาชีวศึกษาและระดับประถมศึกษาตามลำดับ

ประเด็นร้อยละประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบปลายภาค ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 64.71 ต่ำสุด 32.73) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดเล็กใช้การประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบปลายภาคมากที่สุด ผู้สอนระดับ

อนุบาลใช้การประเมินผลการเรียนลักษณะนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ระดับอาชีวศึกษาและระดับประถมศึกษาตามลำดับ

ประเด็นร้อยละประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบย่อยระหว่างภาค ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 50.98 ต่ำสุด 23.53) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดเล็กใช้การประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบย่อยระหว่างภาคมากที่สุด ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาใช้การประเมินผลการเรียนลักษณะนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ระดับประถมศึกษา ขนาดกลาง และระดับอนุบาลตามลำดับ

ประเด็นร้อยละประเมินผลการเรียนจากการเก็บคะแนนจากงานระหว่างภาค ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ (สูงสุด 47.06 ต่ำสุด 23.53) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดกลางใช้การประเมินผลการเรียนจากการเก็บคะแนนจากงานระหว่างภาคมากที่สุด ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ใช้การประเมินผลการเรียนลักษณะนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ระดับอาชีวศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับอนุบาล และโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละข้อสอบปรนัย ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 42.59 ต่ำสุด 20.59) สรุปได้ว่า ผู้สอนระดับประถมศึกษาใช้ข้อสอบปรนัยมากที่สุด ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาใช้ข้อสอบปรนัยน้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก ระดับอนุบาล และโรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละข้อสอบอัตนัย ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง (สูงสุด 42.59 ต่ำสุด 25.49) สรุปได้ว่า ผู้สอนระดับประถมศึกษาใช้ข้อสอบอัตนัยมากที่สุด ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดกลางใช้ข้อสอบอัตนัยน้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ ระดับอนุบาล และระดับอาชีวศึกษาตามลำดับ

ประเด็นร้อยละสอบปฏิบัติจริง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 61.76 ต่ำสุด 31.48) สรุปได้ว่า ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาใช้การสอบปฏิบัติจริงมากที่สุด ผู้สอนระดับอนุบาลใช้การสอบปฏิบัติจริงน้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ระดับประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ และขนาดกลางตามลำดับ

ประเด็นร้อยละชิ้นงาน/แฟ้มสะสมงาน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ และขนาดกลาง (สูงสุด 44.44 ต่ำสุด 27.45) สรุปได้ว่า ผู้สอนระดับ

อนุบาลใช้ชิ้นงาน/แฟ้มสะสมงานเป็นเครื่องมือวัดผลมากที่สุด ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่
และขนาดกลางใช้ชิ้นงาน/แฟ้มสะสมงานน้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้
แก่ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก และระดับอาชีวศึกษาตาม

ตารางที่ 144 สรุปร้อยละปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาต่างประเทศ

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
ผู้สอน	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีว	อุดม
ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาต่างประเทศ			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
ลำดับภาระงานสอน	2	1	2	3	2	2	-
ลำดับภาระงานอื่นนอกเหนือจากงานสอน	-	-	1	1	1	1	-
ลำดับขวัญและกำลังใจ	1	2	3	4	4	3	-
ลำดับโอกาสที่จะพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษ	4	3	4	2	3	1	-
ลำดับตัวผู้เรียน	3	4	-	-	-	-	-

ตารางที่ 144 แสดงผลการสังเคราะห์โดยแยกตามประเด็นคำถามต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นลำดับภาระงานสอน ผู้สอนระดับประถมศึกษาจัดให้อยู่ลำดับ 1 ระดับอนุบาล โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดเล็กและระดับอาชีวศึกษาจัดให้อยู่ลำดับ 2 โรงเรียนมัธยมขนาดกลางจัดให้อยู่ลำดับ 3

ประเด็นลำดับภาระงานอื่นนอกเหนือจากงานสอน ระดับมัธยมศึกษาและระดับอาชีวศึกษาจัดให้อยู่ลำดับ 1

ประเด็นลำดับขวัญและกำลังใจ ระดับอนุบาลจัดให้อยู่ลำดับ 1 ระดับประถมศึกษาจัดให้อยู่ระดับ 2 โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่และระดับอาชีวศึกษาจัดให้อยู่ลำดับ 3 โรงเรียนมัธยมขนาดกลางและขนาดเล็กจัดให้อยู่ลำดับ 4

ประเด็นลำดับโอกาสที่จะพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษ ระดับอาชีวศึกษาให้อยู่ลำดับ 1 โรงเรียนมัธยมขนาดกลางจัดให้อยู่ลำดับ 2 ระดับประถมศึกษาและโรงเรียนมัธยมขนาดเล็กจัดให้อยู่ลำดับ 3 ระดับอนุบาลและโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่จัดให้อยู่ลำดับ 4

ประเด็นลำดับตัวผู้เรียน ระดับอนุบาลจัดให้อยู่ลำดับ 3 ระดับประถมศึกษาจัดให้อยู่ลำดับ

3. สรุปผลประเด็นคำถามที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา

การสังเคราะห์งานวิจัยสามารถรวบรวมเป็นกลุ่มแยกตามประเด็นคำถามของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา โดยได้รวมผู้เรียนของระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาเข้าด้วยกัน แล้วแบ่งเป็น 3 กลุ่มตามความสามารถ คือ ผู้เรียนเก่ง ผู้เรียนปานกลาง และผู้เรียนอ่อน ในบางประเด็นคำถามได้รวมผู้เรียนของระดับมัธยมศึกษาและระดับอาชีวศึกษาเข้าเป็นกลุ่มเดียวเพื่อให้ได้ภาพรวมที่ชัดเจน ผลการสังเคราะห์เป็นดังนี้

ตารางที่ 145 สรุปร้อยละข้อมูลทั่วไป

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย		
	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา		
ข้อมูลทั่วไป			
ภาษาเป้าหมาย	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน
ร้อยละภาษาอังกฤษ	90.4		
ร้อยละภาษาฝรั่งเศส	5.5		
ร้อยละภาษาเยอรมัน	0.6		
ร้อยละภาษาจีน	0.9		
ร้อยละภาษาญี่ปุ่น	2.5		
เพศ			
ร้อยละเพศชาย	38.4		
ร้อยละเพศหญิง	61.6		
อายุ			
ร้อยละอายุ 12 – 15	42.2		
ร้อยละอายุ 16 - 19	55.5		
ร้อยละ 20 ปีขึ้นไป	2.3		
เชื้อชาติ			
ร้อยละไทย	99.7		
ร้อยละจีน	0.3		
สัญชาติ			
ร้อยละไทย	100		

กำลังศึกษาในระดับชั้น		
ร้อยละมัธยมศึกษาตอนต้น	39.7	-
ร้อยละมัธยมศึกษาตอนปลาย	45.9	-
ร้อยละ ปวช.	9.8	-
ร้อยละ ปวส.	4.5	-
ร้อยละปี 1	-	9.4
ร้อยละปี 2	-	31.2
ร้อยละปี 3	-	34.8
ร้อยละปี 4	-	23.6
ร้อยละมากกว่า ปี 4	-	1.1
ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน		
ร้อยละใช้ภาษาไทย	100	-
ร้อยละใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน	-	88.1
อาชีพบิดาหรือผู้ปกครอง		
ร้อยละรับจ้าง	32.1	19.2
ร้อยละเกษตรกร	34.2	19.6
ร้อยละค้าขาย	9.3	10.1
ร้อยละธุรกิจส่วนตัว	3.0	11.9
ร้อยละรับราชการ	15.7	26.5
ร้อยละรัฐวิสาหกิจ	1.7	2.5
ร้อยละเสียชีวิต	1.4	1.8
อาชีพมารดาหรือผู้ปกครอง		
ร้อยละรับจ้าง	30	17.4
ร้อยละเกษตรกร	34.2	20.7
ร้อยละค้าขาย	15.4	22.1
ร้อยละธุรกิจส่วนตัว	2.8	11.2
ร้อยละรับราชการ	9.9	18.1
ร้อยละรัฐวิสาหกิจ	0.9	0.7
ร้อยละแม่บ้าน	5.0	0.7
ร้อยละเสียชีวิต	0.9	0.4

รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง		
ร้อยละต่ำกว่า 10,000 บาท	63.2	37.9
ร้อยละ10,001 – 20,000 บาท	19.9	29.2
ร้อยละ20,001 – 30,000 บาท	11.4	16.6
ร้อยละมากกว่า 30,000 บาท	5.3	15.5
ภาษาต่างประเทศที่กำลังเรียนอยู่		
ร้อยละภาษาอังกฤษ	97.3	82.3
ร้อยละภาษาฝรั่งเศส	8.3	18.1
ร้อยละภาษาเยอรมัน	0.6	9.4
ร้อยละภาษาจีน	1.5	21.3
ร้อยละภาษาญี่ปุ่น	4.4	30.3
เริ่มเรียนภาษาเป้าหมายในระดับ ชั้น		
ร้อยละอนุบาล	24.4	10.1
ร้อยละประถมศึกษา	64.7	33.2
ร้อยละมัธยมศึกษา	9.7	19.1
ร้อยละมหาวิทยาลัย	-	34.3
ร้อยละ ปวช.	0.9	-
ร้อยละ ปวส.	0.3	-

ตารางที่ 145 แสดงผลการสังเคราะห์ประเด็นคำถามที่เกี่ยวกับผู้เรียนดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้เรียนภาษาอังกฤษมากที่สุด ทั้งระดับมัธยมศึกษา-อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา โดยร้อยละ 90 เป็นผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา ร้อยละ 39 เป็นผู้เรียนระดับอุดมศึกษา ภาษาเป้าหมายที่มีร้อยละผู้เรียนรองลงมาเป็นลำดับ 2 ในระดับมัธยมศึกษา-อาชีวศึกษา คือภาษาฝรั่งเศส (ร้อยละ 6) เมื่อเทียบกับภาษาฝรั่งเศสในระดับอุดมศึกษามีผู้เรียนร้อยละ 12 และเป็นภาษาเป้าหมายลำดับ 4 โดยมีภาษาญี่ปุ่น (ร้อยละ 22) ภาษาจีน (ร้อยละ 16) ขึ้นมาเป็นลำดับ 2 และ 3 ในระดับมัธยมศึกษา-อาชีวศึกษาภาษาญี่ปุ่น (ร้อยละ 3) ภาษาจีน (ร้อยละ 1) มีผู้เรียนเป็นลำดับ 3 และ 4 ซึ่งแม้ว่าทั้งสองภาษานี้จะมีการสอนในระดับมัธยมศึกษา-อาชีวศึกษาเมื่อไม่นานมานี้ แต่ก็มีร้อยละผู้เรียนมากกว่าภาษาเยอรมัน (ร้อยละ 0.6) ซึ่งเป็นลำดับ 5 ทั้งในระดับมัธยมศึกษา-อาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา แสดงว่าภาษาญี่ปุ่นและภาษาจีนกำลังมีผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น

ผู้เรียนเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ทั้งในระดับมัธยมศึกษา-อาชีวศึกษา (ร้อยละ 62) และระดับอุดมศึกษา (ร้อยละ 81) อายุผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา-อาชีวศึกษาอยู่ระหว่าง 16 – 19 ปี ร้อยละ 55 ในระดับอุดมศึกษาจะอยู่ที่ 20 ปีขึ้นไปร้อยละ 76 ผู้เรียนทั้งสามระดับมีเชื้อชาติ

ไทย (ร้อยละ 99) สัญชาติไทย (ร้อยละ 100) กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ 46 และระดับอุดมศึกษาปี 3 ร้อยละ 35 ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา-อาชีวศึกษาใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันร้อยละ 100 ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันร้อยละ 88

อาชีพของบิดาหรือผู้ปกครองผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา-อาชีวศึกษาส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร (ร้อยละ 34) รองลงมาคือ รับจ้าง (ร้อยละ 32) อาชีพของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ (ร้อยละ 26.5) รองลงมาคือ เกษตรกร (ร้อยละ 19.6)

อาชีพของมารดาหรือผู้ปกครองของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา-อาชีวศึกษาส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร (ร้อยละ 34) รองลงมาคือ รับจ้าง (ร้อยละ 30) อาชีพของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ คือ ค้าขาย (ร้อยละ 22) รองลงมาคือ เกษตรกร (ร้อยละ 21)

รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองเป็นดังนี้ ต่ำกว่า 10 000 บาท เป็นผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา-อาชีวศึกษาร้อยละ 63 ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาร้อยละ 38 รายได้ระหว่าง 10 001 – 20 000 บาท เป็นของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา-อาชีวศึกษาร้อยละ 20 ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาร้อยละ 30

ภาษาต่างประเทศที่กำลังเรียนอยู่ได้แก่ภาษาอังกฤษ ในระดับมัธยมศึกษา-อาชีวศึกษาร้อยละ 97 ระดับอุดมศึกษาร้อยละ 82 ภาษาเป้าหมายอื่นๆ มีจำนวนร้อยละที่ต่างกันไป โดยในระดับมัธยมศึกษา-อาชีวศึกษาภาษาเป้าหมายลำดับ 2 ได้แก่ ภาษาฝรั่งเศส (ร้อยละ 8) ลำดับ 3 ได้แก่ ภาษาญี่ปุ่น (ร้อยละ 4) ลำดับ 4 ได้แก่ ภาษาจีน (ร้อยละ 2) ลำดับ 5 ได้แก่ ภาษาเยอรมัน (ร้อยละ 0.6) ในขณะที่ในระดับอุดมศึกษาลำดับ 2 ได้แก่ ภาษาญี่ปุ่น (ร้อยละ 30) ลำดับ 3 ภาษาจีน (ร้อยละ 21) ลำดับ 4 ภาษาฝรั่งเศส (ร้อยละ 18) ลำดับ 5 ภาษาเยอรมัน (ร้อยละ 9)

ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาและระดับอาชีวศึกษาเริ่มเรียนภาษาเป้าหมายมากที่สุดในระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 65) ผู้เรียนระดับอุดมศึกษา เริ่มเรียนที่ระดับประถมศึกษาและในมหาวิทยาลัยด้วยร้อยละที่ใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 34

ตารางที่ 146 สรุปร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาเป้าหมายของผู้เรียน

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย			
ความคิดเห็น	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา			อุดมศึกษา
	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน	
ชอบภาษาเป้าหมาย				
ร้อยละชอบภาษาอังกฤษ	64.9			57.0
ร้อยละชอบภาษาฝรั่งเศส	56.6			63.3
ร้อยละชอบภาษาเยอรมัน	100			57.1
ร้อยละชอบภาษาจีน	100			60.5
ร้อยละชอบภาษาญี่ปุ่น	52.7			63.8
	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน	
ทักษะภาษาเป้าหมาย	ระดับน้อย	ระดับน้อย	ระดับน้อย	ระดับน้อย
ร้อยละการฟัง	46.9	42.9	47.2	46.2
ร้อยละการพูด	55.0	63.9	75.5	53.1
ร้อยละการอ่าน	26.9	39.5	54.1	27.1
ร้อยละการเขียน	37.4	40.4	50.0	44.8
ความต้องการปรับปรุงทักษะ	ระดับมากที่สุด	ระดับมาก	ระดับมาก	ระดับมากที่สุด
ร้อยละการฟัง	54.3	50.8	51.4	47.8
ร้อยละการพูด	56.2	45.4	46.2	54.9
ร้อยละการอ่าน	44.7	52.5	44.8	39.7
ร้อยละการเขียน	45.3	49.6	43.8	50.5
ความจำเป็นของภาษาเป้าหมาย	ระดับมาก	ระดับมาก	ระดับมาก	
ร้อยละคิดว่าจำเป็นในชีวิต	51.9	42.0	53.8	-
ภาษาเป้าหมายกับที่ทำงาน				
ร้อยละความต้องการทำงานในสถานที่ให้ภาษาเป้าหมาย	48.9	61.3	57.9	-

ตารางที่ 146 ประเด็นความชอบภาษาเป้าหมายเป็นดังนี้ กรณีภาษาอังกฤษ ผู้เรียนมัธยมศึกษาและระดับอาชีวศึกษา ร้อยละ 65 ชอบมากกว่าผู้เรียนระดับอุดมศึกษา (ร้อยละ 57) ภาษาฝรั่งเศสมีผู้เรียนระดับอุดมศึกษา ร้อยละ 63 ชอบมากกว่าผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาและระดับอาชีวศึกษา (ร้อยละ 57) ภาษาเยอรมันมีผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาและระดับอาชีวศึกษา ร้อยละ 100 ชอบมากกว่าผู้เรียนระดับอุดมศึกษา (ร้อยละ 57) ภาษาจีนมีผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา ร้อยละ 100 ชอบมากกว่าผู้เรียนระดับอุดมศึกษา (ร้อยละ 61) ภาษาญี่ปุ่นมีผู้เรียนระดับอุดมศึกษา ร้อยละ 64 ชอบมากกว่าผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา-อาชีวศึกษา (ร้อยละ 53)

ประเด็นความจำเป็นของภาษาเป้าหมายเป็นดังนี้ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ผู้เรียนอ่อน ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ผู้เรียนปานกลาง (สูงสุด 53.8 ต่ำสุด 42.0) แสดงว่าผู้เรียนอ่อนเห็นว่าภาษาเป้าหมายมีความจำเป็นในชีวิตมากที่สุด ผู้เรียนปานกลางเห็นว่ามีความจำเป็นน้อยที่สุด ผู้เรียนที่เห็นว่ามี ความจำเป็นระดับปานกลาง ได้แก่ ผู้เรียนเก่ง

ประเด็นความต้องการทำงานในสถานที่ที่ใช้ภาษาเป้าหมาย ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ผู้เรียนปานกลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ผู้เรียนเก่ง (สูงสุด 61.3 ต่ำสุด 48.9) สรุปได้ว่า ผู้เรียนปานกลางต้องการทำงานในสถานที่ใช้ภาษาเป้าหมายมากที่สุด ผู้เรียนเก่งต้องการทำงานในสถานที่ดังกล่าวน้อยที่สุด ต้องการปานกลางได้แก่ผู้เรียนอ่อน

ตารางที่ 147 สรุปร้อยละกิจกรรมที่ช่วยเสริมทักษะ

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย			
ความคิดเห็น	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา			อุดมศึกษา
กิจกรรมที่ช่วยเสริมทักษะ	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน	
ร้อยละการร้องเพลง	75.0	100	100	48.9
ร้อยละการเล่นเกมหางภาษา/ การเล่นเกมปริศนาคำทาย	63.2	47.9	29.9	47.8

ตารางที่ 147 สรุปร้อยละกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ดังนี้ การร้องเพลง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ผู้เรียนปานกลาง และผู้เรียนอ่อน ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ผู้เรียนระดับอุดมศึกษา (สูงสุด 100 ต่ำสุด 48.9) สรุปได้ว่า ผู้เรียนปานกลางและผู้เรียนอ่อนเห็นว่าการร้องเพลงเป็นกิจกรรมเสริมทักษะภาษาเป้าหมายมากที่สุด ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเห็นว่ากิจกรรมดังกล่าวเสริมทักษะน้อยที่สุด ผู้เรียนที่มีความคิดระดับปานกลางได้แก่ ผู้เรียนเก่ง

การเล่นเกมหางภาษา/การเล่นเกมปริศนาคำทาย ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ผู้เรียนเก่ง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ผู้เรียนอ่อน (สูงสุด 63.2 ต่ำสุด 29.9) สรุปได้ว่า ผู้เรียนเก่งเห็นว่าการเล่นเกมหางภาษา/การเล่นเกมปริศนาคำทาย เป็นกิจกรรมเสริมทักษะภาษาเป้าหมายมากที่สุด ผู้เรียนอ่อนเห็นว่ากิจกรรมดังกล่าวเสริมทักษะน้อยที่สุด ผู้เรียนที่มีความคิดระดับปานกลางได้แก่ ผู้เรียนปานกลาง และผู้เรียนระดับอุดมศึกษา ตามลำดับ

ตารางที่ 148 สรุปร้อยละพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย			
พฤติกรรมการเรียนรู้ ภาษาเป้าหมาย	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา			อุดมศึกษา
	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน	
	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	มากที่สุด
ร้อยละเข้าเรียนสม่ำเสมอ	64.9	55.5	55.1	58.1
	มาก	มาก	มาก	มาก
ร้อยละส่งงาน/ส่งการบ้านตรงเวลา	51.1	65.3	53.3	52.2
	มาก	มาก	มาก	มาก
ร้อยละปรึกษาเพื่อนเกี่ยวกับบทเรียน	48.1	63.9	57.9	54.5
	มาก	มาก	มาก	มาก
ร้อยละปรึกษาอาจารย์เกี่ยวกับบทเรียน	52.3	55.9	44.9	44.4
	มาก	มาก	น้อย	มาก
ร้อยละทบทวนบทเรียนก่อน/หลังเรียน	54.6	47.9	52.3	50.4
	น้อย	น้อย	น้อย	น้อย
ร้อยละค้นคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุด/ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง	50.0	57.1	66.4	42.8
	น้อย	น้อย	น้อย	น้อย
ร้อยละค้นคว้าเพิ่มเติมจาก คอมพิวเตอร์/Internet	42.0	50.4	52.3	40.6

ตารางที่ 148 สรุปร้อยละพฤติกรรมการเรียนรู้ดังนี้ การเข้าเรียนสม่ำเสมอ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ผู้เรียนเก่ง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ผู้เรียนอ่อน (สูงสุด 64.9 ต่ำสุด 55.1) สรุปได้ว่า ผู้เรียนเก่งมีพฤติกรรมเข้าเรียนสม่ำเสมอมากที่สุด ผู้เรียนอ่อนมีพฤติกรรมดังกล่าวน้อยที่สุด ผู้เรียนที่มีพฤติกรรมดังกล่าวระดับปานกลางได้แก่ ผู้เรียนระดับอุดมศึกษา และผู้เรียนปานกลาง ตามลำดับ ทั้งหมดนี้อยู่ในระดับมากที่สุดและมาก

พฤติกรรมส่งงาน/ส่งการบ้านตรงเวลา ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ผู้เรียนปานกลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ผู้เรียนเก่ง (สูงสุด 65.3 ต่ำสุด 51.1) สรุปได้ว่า ผู้เรียนปานกลางมีพฤติกรรมส่งงาน/ส่งการบ้านตรงเวลามากที่สุด ผู้เรียนเก่งมีพฤติกรรมดังกล่าวน้อยที่สุด ผู้เรียนที่มีพฤติกรรมดังกล่าวระดับปานกลางได้แก่ ผู้เรียนอ่อน และผู้เรียนระดับอุดมศึกษาตามลำดับ ทั้งหมดนี้อยู่ในระดับมาก

พฤติกรรมปรึกษาเพื่อนเกี่ยวกับบทเรียน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ผู้เรียนปานกลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ผู้เรียนเก่ง (สูงสุด 63.9 ต่ำสุด 48.1) สรุปได้ว่า ผู้เรียนปานกลางมีพฤติกรรมปรึกษาเพื่อนเกี่ยวกับ

กับบทเรียนมากที่สุด ผู้เรียนเก่งมีพฤติกรรมดังกล่าวน้อยที่สุด ผู้เรียนที่มีพฤติกรรมดังกล่าวระดับปานกลางได้แก่ ผู้เรียนอ่อน และผู้เรียนระดับอุดมศึกษาตามลำดับ ทั้งหมดนี้อยู่ในระดับมาก

พฤติกรรมการศึกษาอาจารย์เกี่ยวกับบทเรียน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ผู้เรียนปานกลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ผู้เรียนระดับอุดมศึกษา (สูงสุด 55.9 ต่ำสุด 44.4) สรุปได้ว่า ผู้เรียนปานกลางมีพฤติกรรมการศึกษาอาจารย์เกี่ยวกับบทเรียนมากที่สุด ผู้เรียนระดับอุดมศึกษามีพฤติกรรมดังกล่าวน้อยที่สุด ผู้เรียนที่มีพฤติกรรมดังกล่าวระดับปานกลางได้แก่ ผู้เรียนเก่ง และผู้เรียนอ่อน ตามลำดับ ทั้งหมดนี้อยู่ในระดับมาก

พฤติกรรมทบทวนบทเรียนก่อน/หลังเรียน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ผู้เรียนเก่ง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ผู้เรียนปานกลาง (สูงสุด 54.6 ต่ำสุด 47.9) สรุปได้ว่า ผู้เรียนเก่งมีพฤติกรรมทบทวนบทเรียนก่อน/หลังเรียนมากที่สุด ผู้เรียนปานกลางมีพฤติกรรมดังกล่าวน้อยที่สุด ผู้เรียนที่มีพฤติกรรมดังกล่าวระดับปานกลางได้แก่ ผู้เรียนระดับอุดมศึกษา และผู้เรียนอ่อน ตามลำดับ ทั้งหมดนี้อยู่ในระดับมาก เฉพาะผู้เรียนอ่อนอยู่ในระดับน้อย

พฤติกรรมค้นคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุด ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ผู้เรียนอ่อน ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ผู้เรียนระดับอุดมศึกษา (สูงสุด 66.4 ต่ำสุด 42.8) สรุปได้ว่า ผู้เรียนอ่อนมีพฤติกรรมค้นคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุดน้อยที่สุด ผู้เรียนระดับอุดมศึกษามีพฤติกรรมดังกล่าวมากที่สุด ผู้เรียนที่มีพฤติกรรมดังกล่าวระดับปานกลางได้แก่ ผู้เรียนเก่ง และผู้เรียนปานกลาง ตามลำดับ ทั้งหมดนี้อยู่ในระดับน้อย

พฤติกรรมค้นคว้าเพิ่มเติมจากคอมพิวเตอร์/Internet ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ผู้เรียนอ่อน ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ผู้เรียนระดับอุดมศึกษา (สูงสุด 52.3 ต่ำสุด 40.6) สรุปได้ว่า ผู้เรียนอ่อนมีพฤติกรรมค้นคว้าเพิ่มเติมจากคอมพิวเตอร์/Internetน้อยที่สุด ผู้เรียนระดับอุดมศึกษามีพฤติกรรมดังกล่าวมากที่สุด ผู้เรียนที่มีพฤติกรรมดังกล่าวระดับปานกลางได้แก่ ผู้เรียนเก่ง และผู้เรียนปานกลาง ตามลำดับ ทั้งหมดนี้อยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 149 สรุปร้อยละปัญหาในการเรียนภาษาเป้าหมาย

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย			
ปัญหาในการเรียน ภาษาเป้าหมาย	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา			อุดมศึกษา
	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน	
ร้อยละไม่มีปัญหากับวิธีสอน/การจัด กิจกรรมการเรียนการสอนของครู	78.6	74.8	78.5	-
ร้อยละไม่มีปัญหากับบุคลิกภาพของ ครู	93.9	99.2	92.5	-
ร้อยละไม่มีปัญหากับพฤติกรรมการ สอนของครู	92.2	93.3	92.5	-
ร้อยละไม่มีปัญหากับบรรยากาศใน ชั้นเรียน	69.5	80.7	82.2	-
ร้อยละไม่มีปัญหากับช่วงเวลาใน การฝึกทักษะ	78.6	83.2	82.2	-
ร้อยละไม่มีปัญหากับการจัดคาบ เรียนตามตารางสอน	85.5	96.6	85.0	-
ร้อยละไม่มีปัญหากับสื่อการเรียน การสอน	74.8	79.0	75.7	-
ร้อยละไม่มีปัญหากับหนังสือ/ตำรา ประกอบการเรียน	87.0	85.7	79.4	-
ร้อยละไม่มีปัญหากับแหล่งการเรียนรู้ นอกชั้นเรียน	78.6	84.9	85.0	-

ตารางที่ 149 สรุปร้อยละปัญหาในการเรียนภาษาเป้าหมายซึ่งเป็นคำถามเฉพาะผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา ดังนี้ โดยภาพรวมแล้วผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่มีปัญหากับการเรียนประเด็นไม่มีปัญหาที่มีร้อยละไม่ถึง 80 ได้แก่ วิธีการสอน/การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู ร้อยละ 74.8 – 78.6 บรรยากาศในชั้นเรียนของผู้เรียนเก่งร้อยละ 69.5 สื่อการเรียนการสอนร้อยละ 74.8 – 79.0 แหล่งการเรียนรู้นอกชั้นเรียนของผู้เรียนเก่งร้อยละ 78.6

4. สรุปผลประเด็นคำถามที่เกี่ยวข้องการใช้ภาษาต่างประเทศของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ และพนักงาน ลูกจ้าง

การสังเคราะห์งานวิจัยสามารถรวบรวมเป็นกลุ่มแยกตามประเด็นคำถามของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ และพนักงาน ลูกจ้าง ได้ดังนี้

ตารางที่ 150 สรุปร้อยละการใช้ภาษาต่างประเทศ

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย	
	นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ	พนักงาน ลูกจ้าง
การใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานหรือที่ทำงาน		
ร้อยละภาษาอังกฤษ	91.9	87.4
ร้อยละ ภาษาญี่ปุ่น	16.1	16.8
ร้อยละภาษาจีน	14.5	16.8
ร้อยละภาษาฝรั่งเศส	14.5	15.8
ร้อยละ ภาษาพม่า	7	14.7
ร้อยละภาษาเยอรมัน	5.4	9.5
ลักษณะงานที่ใช้ภาษาต่างประเทศ		
ร้อยละงานให้บริการ	65.6	61.1
ร้อยละการตลาด	40.9	26.3
ร้อยละงานประชาสัมพันธ์	39.8	64.2
ร้อยละภาคธุรกิจ	15.1	15.5
ร้อยละเลขานุการ	9.7	8.4

ตารางที่ 150 สรุปการใช้ภาษาต่างประเทศจากประเด็นคำถามการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานหรือธุรกิจของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ และประเด็นคำถามการเรียงลำดับความสำคัญของภาษาต่างประเทศที่พนักงาน ลูกจ้างใช้ในที่ทำงาน ผลของการสังเคราะห์เป็นดังนี้

กรณีภาษาอังกฤษ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่พนักงาน ลูกจ้าง (สูงสุด 91.9 ต่ำสุด 87.4) สรุปได้ว่า นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระใช้ภาษาอังกฤษในหน่วยงานหรือธุรกิจมากกว่าพนักงาน ลูกจ้างใช้ในที่ทำงาน

กรณีภาษาญี่ปุ่น ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่พนักงาน ลูกจ้าง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (สูงสุด 16.8 ต่ำสุด 16.1) สรุปได้ว่า พนักงาน ลูกจ้างใช้ภาษาญี่ปุ่นในที่ทำงานมากกว่านายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระใช้ในหน่วยงานหรือธุรกิจ

กรณีภาษาจีน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่พนักงาน ลูกจ้าง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (สูงสุด 16.8 ต่ำสุด 14.5) สรุปได้ว่า พนักงาน ลูกจ้างใช้ภาษาจีนในที่ทำงาน มากกว่านายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระใช้ในหน่วยงานหรือธุรกิจ

กรณีภาษาฝรั่งเศส ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่พนักงาน ลูกจ้าง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (สูงสุด 15.8 ต่ำสุด 14.5) สรุปได้ว่า พนักงาน ลูกจ้างใช้ภาษาฝรั่งเศส ในที่ทำงานมากกว่านายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระใช้ในหน่วยงานหรือธุรกิจ

กรณีภาษาพม่า ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่พนักงาน ลูกจ้าง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (สูงสุด 14.7 ต่ำสุด 7) สรุปได้ว่า พนักงาน ลูกจ้างใช้ภาษาพม่าในที่ทำงาน มากกว่านายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระใช้ในหน่วยงานหรือธุรกิจ

กรณีภาษาเยอรมัน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่พนักงาน ลูกจ้าง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (สูงสุด 9.5 ต่ำสุด 5.4) สรุปได้ว่า พนักงาน ลูกจ้างใช้ภาษาเยอรมันในที่ทำงานมากกว่านายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระใช้ในหน่วยงานหรือธุรกิจ

ประเด็นลักษณะงานที่ใช้ภาษาต่างประเทศ แยกตามรายละเอียดของงานได้ดังนี้

งานให้บริการ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่พนักงาน ลูกจ้าง (สูงสุด 65.6 ต่ำสุด 61.1) สรุปได้ว่า นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระเห็นว่าในงานดังกล่าวต้องใช้ภาษาต่างประเทศมาก ขณะที่พนักงาน ลูกจ้างใช้ภาษาต่างประเทศในงานดังกล่าวน้อย

การตลาด ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่พนักงาน ลูกจ้าง (สูงสุด 40.9 ต่ำสุด 26.3) สรุปได้ว่า นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระเห็นว่าในงานดังกล่าวต้องใช้ภาษาต่างประเทศมาก ขณะที่พนักงาน ลูกจ้างใช้ภาษาต่างประเทศในงานดังกล่าวน้อย

งานประชาสัมพันธ์ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่พนักงาน ลูกจ้าง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (สูงสุด 64.2 ต่ำสุด 39.8) สรุปได้ว่า พนักงาน ลูกจ้างใช้ภาษาต่างประเทศในงานดังกล่าวมากกว่าที่นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระประเมิน

กรณีงานภาคเกษตร ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่พนักงาน ลูกจ้าง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (สูงสุด 15.8 ต่ำสุด 15.1) สรุปได้ว่า พนักงาน ลูกจ้างใช้ภาษาต่างประเทศในงานดังกล่าวมากกว่าที่นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระประเมินเพียงเล็กน้อย

งานเลขานุการ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่พนักงาน ลูกจ้าง (สูงสุด 9.7 ต่ำสุด 8.4) สรุปได้ว่า นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพ

อิสระคิดว่าในงานดังกล่าวต้องมีการใช้ภาษาต่างประเทศมาก ขณะที่พนักงาน ลูกจ้างใช้ภาษา
ต่างประเทศในงานดังกล่าวน้อยกว่าเพียงเล็กน้อย

ตารางที่ 151 สรุปร้อยละความพึงพอใจในความสามารถในภาษาต่างประเทศ

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย	
ความพึงพอใจในความสามารถในภาษาต่างประเทศ	นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ	พนักงาน ลูกจ้าง
ภาษาอังกฤษ		
ร้อยละการฟัง	47.8 ³	37.9 ¹
ร้อยละการพูด	48.4 ³	30.5 ¹
ร้อยละการอ่าน	37.6 ³	32.0 ³
ร้อยละการเขียน	34.4 ³	27.4 ⁴
ร้อยละการแปล/ล่าม	38.7 ³	25.3 ⁵
ภาษาญี่ปุ่น		
ร้อยละการฟัง	5.9 ³	3.2 ²
ร้อยละการพูด	4.3 ³	2.1 ²
ร้อยละการอ่าน	3.2 ³	2.1 ⁴
ร้อยละการเขียน	3.2 ³	2.1 ²⁴
ร้อยละการแปล/ล่าม	2.7 ³⁵	1.1 ¹²³⁵
ภาษาจีน		
ร้อยละการฟัง	5.3 ³	7.4 ²
ร้อยละการพูด	3.2 ³	5.3 ³
ร้อยละการอ่าน	4.3 ⁵	5.3 ⁴
ร้อยละการเขียน	4.8 ⁵	5.3 ⁴
ร้อยละการแปล/ล่าม	5.4 ⁵	5.3 ⁵
ภาษาฝรั่งเศส		
ร้อยละ การฟัง	3.8 ³	4.2 ²³
ร้อยละการพูด	3.2 ³	3.2 ¹²
ร้อยละการอ่าน	2.7 ³	5.3 ⁵
ร้อยละการเขียน	3.2 ³	5.3 ³⁵
ร้อยละการแปล/ล่าม	4.8 ²	5.3 ⁵

ภาษาพม่า		
ร้อยละการฟัง	1.1 ⁴	4.2 ¹
ร้อยละการพูด	1.1 ³⁴	2.1 ¹²³
ร้อยละการอ่าน	1.1 ⁴⁵	4.2 ⁵
ร้อยละการเขียน	1.1 ⁴⁵	4.2 ³⁵
ร้อยละการแปล/ล่าม	2.2 ⁴	2.1 ²³

(¹²³⁴⁵ ของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ หมายถึง มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

¹²³⁴⁵ ของพนักงาน ลูกจ้าง หมายถึง ดี ค่อนข้างดี ไม่ค่อยดี ไม่ดี ใช้ไม่ได้เลย)

ตารางที่ 151 สรุปผลการสังเคราะห์ประเด็นความพึงพอใจในความสามารถในทางภาษาต่างประเทศของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ และความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของพนักงาน ลูกจ้าง โดยแยกผลตามภาษาต่างได้ดังนี้

ภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่พนักงาน ลูกจ้าง (สูงสุด 47.8 ต่ำสุด 37.9) สรุปได้ว่า ร้อยละนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระที่มีความพึงพอใจในความสามารถในทักษะการฟังของตนระดับปานกลางมากกว่าร้อยละพนักงาน ลูกจ้างที่จัดระดับทักษะการฟังของตนเองไว้ที่ระดับดี

ทักษะการพูด ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่พนักงาน ลูกจ้าง (สูงสุด 48.4 ต่ำสุด 30.5) สรุปได้ว่า ร้อยละนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระที่มีความพึงพอใจในทักษะการพูดของตนระดับปานกลางมากกว่าร้อยละพนักงาน ลูกจ้างที่จัดระดับทักษะการพูดของตนเองไว้ที่ระดับดี

ทักษะการอ่าน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่พนักงาน ลูกจ้าง (สูงสุด 37.6 ต่ำสุด 32.0) สรุปได้ว่า ร้อยละนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระที่มีความพึงพอใจในทักษะการอ่านของตนระดับปานกลางมากกว่าร้อยละพนักงาน ลูกจ้างที่จัดระดับทักษะการอ่านของตนเองไว้ที่ระดับไม่ค่อยดี

ทักษะการเขียน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่พนักงาน ลูกจ้าง (สูงสุด 34.4 ต่ำสุด 27.4) สรุปได้ว่า ร้อยละนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระที่มีความพึงพอใจในทักษะการเขียนของตนระดับปานกลางมากกว่าร้อยละพนักงาน ลูกจ้างที่จัดระดับทักษะการเขียนของตนเองไว้ที่ระดับไม่ค่อยดี

การแปล/ล่าม ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่พนักงาน ลูกจ้าง (สูงสุด 38.7 ต่ำสุด 25.3) สรุปได้ว่า ร้อยละนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระที่มีความพึงพอใจในการแปล/ล่ามของตนระดับปานกลางมากกว่าร้อยละพนักงาน ลูกจ้างที่จัดระดับการแปล/ล่ามของตนเองไว้ที่ระดับใช้ไม่ได้เลย

ระดับทักษะการฟังของตนเองไว้ที่ระดับดีมากกว่าร้อยละนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพ
อิสระที่มีความพึงพอใจในทักษะการฟังของตนเองระดับน้อย

ทักษะการพูด ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่พนักงาน ลูกจ้าง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้
ประกอบอาชีพอิสระ (สูงสุด 2.1 ต่ำสุด 1.1) สรุปได้ว่า ร้อยละพนักงาน ลูกจ้าง ที่จัดระดับทักษะ
การพูดของตนเองไว้ที่ระดับดีมากกว่าร้อยละนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระที่มีความ
พึงพอใจในทักษะการพูดของตนเองระดับปานกลางและน้อย

ทักษะการอ่าน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่พนักงาน ลูกจ้าง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่นายจ้าง หัวหน้างาน
ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (สูงสุด 4.2 ต่ำสุด 1.1) สรุปได้ว่า ร้อยละพนักงาน ลูกจ้าง ที่จัดระดับทักษะ
การอ่านของตนเองไว้ที่ระดับใช้ไม่ได้เลยมากกว่าร้อยละนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพ
อิสระที่มีความพึงพอใจในทักษะการอ่านของตนเองระดับน้อยและน้อยที่สุด

ทักษะการเขียน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่พนักงาน ลูกจ้าง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่นายจ้าง หัวหน้างาน
ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (สูงสุด 4.2 ต่ำสุด 1.1) สรุปได้ว่า ร้อยละพนักงาน ลูกจ้าง ที่จัดระดับทักษะ
การเขียนของตนเองไว้ที่ระดับไม่ค่อยดีมากกว่าร้อยละนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ
ที่มีความพึงพอใจในทักษะการเขียนของตนเองระดับน้อยและน้อยที่สุด

การแปล/ล่าม ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ตัวเลขต่ำสุด
อยู่ที่พนักงาน ลูกจ้าง (สูงสุด 2.2 ต่ำสุด 2.1) สรุปได้ว่า ร้อยละนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบ
อาชีพอิสระที่มีความพึงพอใจในการแปล/ล่ามของตนเองระดับน้อยมากกว่า ร้อยละพนักงาน ลูกจ้าง ที่
จัดระดับการแปล/ล่ามของตนเองไว้ที่ระดับค่อนข้างดีและไม่ค่อยดี

ตารางที่ 152 สรุปร้อยละความพึงพอใจในความสามารถด้านภาษาต่างประเทศของบุคลากร

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย	
ความพึงพอใจในความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ ของบุคลากร	นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ	พนักงาน ลูกจ้าง
บุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาทางภาษาต่างประเทศ		
ร้อยละการฟัง	17.7 ³	-
ร้อยละการพูด	17.2 ³	-
ร้อยละการอ่าน	18.8 ³	-
ร้อยละการเขียน	18.3 ³	-
ร้อยละการแปล/ล่าม	17.7 ³	-
บุคลากรที่ไม่มีวุฒิการศึกษาทางภาษาต่างประเทศ		
ร้อยละการฟัง	30.1 ³	-
ร้อยละการพูด	27.4 ³	-
ร้อยละการอ่าน	26.3 ⁴	-
ร้อยละการเขียน	29.04 ⁴	-
ร้อยละการแปล/ล่าม	29.6 ⁵	-

(¹²³⁴⁵ ของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ หมายถึง มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด)

ตารางที่ 152 สรุปผลการสังเคราะห์ของความพึงพอใจในความสามารถด้านภาษาต่างประเทศของบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาทางภาษาต่างประเทศและบุคลากรที่ไม่มีวุฒิการศึกษาภาษาต่างประเทศ โดยแยกตามทักษะได้ดังนี้

การฟัง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่บุคลากรที่ไม่มีวุฒิการศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่บุคลากรที่มีวุฒิการศึกษา (สูงสุด 30.1 ต่ำสุด 17.7) สรุปได้ว่า ร้อยละนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระที่มีความพึงพอใจระดับปานกลางในความสามารถด้านการฟังของบุคลากรที่ไม่มีวุฒิการศึกษา มากกว่าร้อยละนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระที่มีความพึงพอใจระดับปานกลางในความสามารถด้านการฟังของบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษา

การพูด ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่บุคลากรที่ไม่มีวุฒิการศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่บุคลากรที่มีวุฒิการศึกษา (สูงสุด 27.4 ต่ำสุด 17.2) สรุปได้ว่า ร้อยละนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระที่มีความพึงพอใจระดับปานกลางในความสามารถด้านการพูดของบุคลากรที่ไม่มีวุฒิการศึกษา มากกว่าร้อยละนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระที่มีความพึงพอใจระดับปานกลางในความสามารถด้านการพูดของบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษา

การอ่าน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่บุคลากรที่ไม่มีวุฒิการศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่บุคลากรที่มีวุฒิการศึกษา (สูงสุด 26.3 ต่ำสุด 18.8) สรุปได้ว่า ร้อยละนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ

ที่มีความพึงพอใจระดับน้อยในความสามารถด้านการอ่านของบุคลากรที่ไม่มีวุฒิการศึกษามากกว่าร้อยละนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระที่มีความพึงพอใจระดับปานกลางในความสามารถด้านการอ่านของบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษา

การเขียน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่บุคลากรที่ไม่มีวุฒิการศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่บุคลากรที่มีวุฒิการศึกษา (สูงสุด 29.04 ต่ำสุด 18.3) สรุปได้ว่า ร้อยละนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระที่มีความพึงพอใจระดับน้อยในความสามารถด้านการเขียนของบุคลากรที่ไม่มีวุฒิการศึกษามากกว่าร้อยละนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระที่มีความพึงพอใจระดับปานกลางในความสามารถด้านการเขียนของบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษา

การแปล/ล่ำม ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่บุคลากรที่ไม่มีวุฒิการศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่บุคลากรที่มีวุฒิการศึกษา (สูงสุด 29.04 ต่ำสุด 17.7) สรุปได้ว่า ร้อยละนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระที่มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุดในความสามารถด้านการแปล/ล่ำมของบุคลากรที่ไม่มีวุฒิการศึกษามากกว่าร้อยละนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระที่มีความพึงพอใจระดับปานกลางในความสามารถด้านการแปล/ล่ำมของบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษา

ตารางที่ 153 สรุปร้อยละประเด็นการเพิ่มพูนทักษะและการพัฒนาความสามารถ

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย	
การเพิ่มพูนทักษะและการพัฒนาความสามารถ	นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ	พนักงาน ลูกจ้าง
การสนับสนุน		
ร้อยละการฝึกอบรม/ฝึกปฏิบัติงาน	22.6 ⁴	32.6 ³
ร้อยละดูงาน/ทัศนศึกษา	28.0 ⁵	33.7 ³
ร้อยละศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษา	24.7 ⁵	33.7 ³
ร้อยละเรียนเสริม	21.0 ⁴	28.4 ¹
แหล่งเพิ่มพูนความรู้		
ร้อยละจากรายการวิทยุ/โทรทัศน์	36.0 ³	31.6 ⁴
ร้อยละจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์/Internet	30.6 ⁵	30.5 ⁴
ร้อยละจากการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศ	23.7 ³	25.3 ³
ร้อยละจากหนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ภาษาต่างประเทศ	35.5 ³	37.9 ³

(¹²³⁴⁵ ของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ หมายถึง มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด)

ตารางที่ 153 สรุปประเด็นคำถามการสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรของ การได้รับการสนับสนุนในการพัฒนาของบุคลากร การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของตนเอง ผลของการสังเคราะห์เป็นดังต่อไปนี้

ประเด็นการสนับสนุนและการได้รับการสนับสนุน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่พนักงาน ลูกจ้าง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ ได้แก่ประเด็นร้อยละการฝึกอบรม/การฝึกปฏิบัติงาน (สูงสุด 32.6 ต่ำสุด 22.6) ประเด็นร้อยละการดูงาน/ทัศนศึกษา (สูงสุด 33.7 ต่ำสุด 28.0) ประเด็นร้อยละศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษา (สูงสุด 33.7 ต่ำสุด 24.7) ประเด็นร้อยละการเรียนเสริม (สูงสุด 28.4 ต่ำสุด 21.04) ผลของการวิเคราะห์เปรียบเทียบแสดงให้เห็นว่าพนักงาน ลูกจ้างจำนวนมากได้รับการสนับสนุนในประเด็นดังกล่าว ระดับปานกลาง ขณะที่นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบการอาชีพอิสระจำนวนน้อยให้การสนับสนุนในประเด็นดังกล่าว ระดับน้อยถึงน้อยที่สุด

ประเด็นการพัฒนาตนเอง ตัวเลขแบ่งออกได้เป็นสองกลุ่ม กลุ่มแรกได้แก่ประเด็นที่ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่กลุ่มนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ และกลุ่มหลังได้แก่กลุ่มที่มีตัวเลขสูงสุดอยู่กลุ่มพนักงาน ลูกจ้าง สำหรับกลุ่มแรกได้แก่ประเด็นร้อยละจากรายการวิทยุ/โทรทัศน์ (สูงสุด 36.0 ต่ำสุด 31.6) ประเด็นร้อยละจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์/Internet (สูงสุด 30.6 ต่ำสุด 30.5)

กลุ่มหลังได้แก่ประเด็นร้อยละการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ (สูงสุด 25.3 ต่ำสุด 23.7) ประเด็นร้อยละจากหนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ภาษาต่างประเทศ (สูงสุด 37.9 ต่ำสุด 35.5)

ตารางที่ 154 สรุปร้อยละประเด็นความรู้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้าน

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย	
	นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ	พนักงาน ลูกจ้าง
ร้อยละโรงแรม/ท่องเที่ยว	46.8	70.5
ร้อยละคอมพิวเตอร์/สื่อสาร	49.5	47.4
ร้อยละการเงิน	29.6	38.9
ร้อยละวัฒนธรรม การศึกษา	25.3	33.7
ร้อยละสุขภาพ/การรักษาพยาบาล	17.2	21.1
ร้อยละกฎหมาย	19.4	18.9
ร้อยละอุตสาหกรรม	10.8	13.7
ร้อยละเกษตร	7.0	3.2

ตารางที่ 154 สรุปประเด็นคำถามศัพท์ภาษาต่างประเทศเฉพาะทาง ผลของการสังเคราะห์เป็นดังต่อไปนี้ ตัวเลขแบ่งได้เป็นสองกลุ่ม กลุ่มแรกได้แก่กลุ่มที่ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่กลุ่มนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ และกลุ่มหลังได้แก่กลุ่มที่มีตัวเลขสูงสุดอยู่กลุ่มพนักงาน ลูกจ้าง สำหรับกลุ่มแรกได้แก่ประเด็นร้อยละคอมพิวเตอร์/Internet (สูงสุด 49.5 ต่ำสุด 47.4) ประเด็นร้อยละกฎหมาย (สูงสุด 19.4 ต่ำสุด 18.9) ประเด็นร้อยละเกษตร (สูงสุด 7.0 ต่ำสุด 3.2) กลุ่มหลังได้แก่ประเด็นร้อยละโรงแรม/ท่องเที่ยว (สูงสุด 70.5 ต่ำสุด 46.8) ประเด็นร้อยละการเงิน (สูงสุด 38.9 ต่ำสุด 29.6) ประเด็นร้อยละวัฒนธรรม การศึกษา (สูงสุด 33.7 ต่ำสุด 25.3) ประเด็นร้อยละสุขภาพ (สูงสุด 21.1 ต่ำสุด 17.2) และประเด็นร้อยละอุตสาหกรรม (สูงสุด 13.7 ต่ำสุด 10.8)

อภิปราย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาจากการสังเคราะห์ข้อมูลการจัดการเรียนการสอนและการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือสรุปได้ว่า สถานศึกษาที่สังกัดเอกชนมากที่สุดได้แก่โรงเรียนระดับอนุบาล (ร้อยละ 30) รองลงมาได้แก่สถาบันอุดมศึกษา (ร้อยละ 25) โรงเรียนระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 13) และวิทยาลัยอาชีวศึกษา (ร้อยละ 12) ในขณะที่โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาทั้งสามขนาดสังกัดเอกชนน้อยที่สุด (ร้อยละ 6) (ตารางที่ 129)

หากตัดการพิจารณาสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาออกไป และเริ่มต้นพิจารณาเปรียบเทียบตั้งแต่ร้อยละสังกัดของโรงเรียนระดับอนุบาลและระดับมัธยมศึกษาทั้งสามขนาดซึ่งมีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก (ร้อยละ 30 กับร้อยละ 6) ต่อไปเรื่อยๆ จะพบว่าร้อยละที่แตกต่างกันของระดับการศึกษาทั้งสองนี้เป็นสิ่งที่น่าสนใจซึ่งปัญหาบางประการที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหรือแม้แต่เรื่องคุณภาพของสถาบันการศึกษาได้

เริ่มต้นที่ร้อยละสังกัดเอกชนของโรงเรียนระดับอนุบาลที่มีมากกว่าร้อยละสังกัดเอกชนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาทั้งสามขนาด ร้อยละต่อมาคือภาษาหลักที่ใช้ในการสอน ร้อยละภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาที่มีร้อยละ 100 เพราะการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาเป็นไปตามหลักสูตรภาคบังคับ แต่ร้อยละภาษาอังกฤษที่พบในระดับอนุบาลร้อยละ 53 เป็นสิ่งที่ต้องนำมาพิจารณาเพราะเป็นจำนวนร้อยละที่สูง และเป็นที่น่าสนใจเนื่องจากว่าไม่มีการบังคับให้สอนภาษาอังกฤษในระดับอนุบาล เมื่อนำเอาข้อมูลที่สังเคราะห์จากประเด็นการจัดการเรียนการสอน (ตารางที่ 130) มาวิเคราะห์ พบว่า โรงเรียนระดับอนุบาลมีร้อยละตามความต้องการของผู้ปกครองมากที่สุด คือร้อยละ 71 และมีร้อยละตามแผนการศึกษาภาคบังคับของหลักสูตรน้อยที่สุดคือร้อยละ 88 ในขณะที่โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาทั้งสามขนาดมีร้อยละตามแผนการศึกษาภาคบังคับของหลักสูตรร้อยละ 100 และมีร้อยละตามความต้องการของผู้ปกครองระหว่างร้อยละ 18 – 59 แสดงว่า โรงเรียนระดับอนุบาลซึ่งร้อยละสังกัดเอกชนมาก มีความเป็นอิสระในการดำเนินนโยบายที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนมาก

การเปรียบเทียบต่อมาได้แก่ร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาระหว่างของระดับอนุบาลและของระดับมัธยมศึกษา สิ่งแรกที่จะนำมาเปรียบเทียบคือร้อยละไม่มีคอมพิวเตอร์ โรงเรียนระดับมัศึกษาร้อยละ 18 – 35 ไม่มีคอมพิวเตอร์ ในขณะที่ระดับอนุบาลไม่มีปัญหาในเรื่องนี้ เมื่อพิจารณาประเด็นร้อยละมี 40 – 199 เครื่อง พบว่า ระดับอนุบาลมีร้อยละ 88 ขณะที่ระดับมัศึกษามีร้อยละ 6 – 29 ประเด็นต่อมาคือร้อยละไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา พบว่า ระดับมัศึกษาร้อยละ 12 – 35 ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา ในขณะที่ระดับอนุบาลมี และโรงเรียนระดับมัธยมที่มีห้องปฏิบัติการทางภาษาก็มีร้อยละ 40 – 99 เครื่องน้อยกว่าระดับอนุบาล คือระดับอนุบาลมีร้อยละ 77 ระดับมัศึกษามีร้อยละ 42 – 65 โรงเรียนมัธยม

ศึกษาไม่มีศูนย์เรียนภาษาด้วยตนเองร้อยละ 35 – 94 ในขณะที่ระดับอนุบาลมี และโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีศูนย์เรียนภาษาด้วยตนเองก็มีเพียง 1 ศูนย์ ในขณะที่ระดับอนุบาลมีมากกว่า 1 ศูนย์ขึ้นไป สำหรับร้อยละห้องสมุดของโรงเรียนในการศึกษาทั้งสองระดับนี้ถือได้ว่าไม่แตกต่างกันมาก คือระดับอนุบาลร้อยละ 94 ระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 94 - 100

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างระดับอนุบาลและระดับมัธยมศึกษา ทำให้น่าเชื่อได้ว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอนุบาลมีจุดดีกว่าในด้านแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา และอาจสรุปต่อไปได้ว่าเนื่องจากโรงเรียนระดับอนุบาลสังกัดเอกชนมากกว่า และส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนอนุบาลขนาดใหญ่ (ตารางที่ 129) จึงน่าจะมีความคล่องตัวในการบริหารจัดการด้านภาษาต่างประเทศดีกว่า

สิ่งที่จะต้องนำมาวิเคราะห์ร่วมในกรณีเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสองระดับการศึกษานี้ต่อไปคือ คุณวุฒิของผู้สอน ในระดับอนุบาลมีผู้ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 15 ซึ่งเมื่อเทียบกับโรงเรียนมัธยมขนาดเล็กก็จะพบร้อยละต่ำกว่าปริญญาตรีที่ใกล้เคียงกันคือร้อยละ 14 ร้อยละปริญญาตรีของผู้สอนในสองระดับไม่แตกต่างกันมากนัก คือระดับอนุบาลร้อยละ 75 ระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 65 – 83 แต่เมื่อพิจารณาต่อไปพบว่า ร้อยละจบไม่ตรงสาขาในระดับอนุบาลสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา คือระดับอนุบาลร้อยละ 89 ระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 6 – 22 ตรงนี้น่าจะเป็นจุดด้อยของการสอนภาษาอังกฤษในระดับอนุบาล เพราะผู้สอนสอนไม่ตรงกับวิชาที่สำเร็จการศึกษา (ร้อยละ 59) (ตารางที่ 132) ซึ่งอาจทำให้การเริ่มสอนภาษาอังกฤษในระดับอนุบาลที่น่าจะเป็นการได้เปรียบของผู้เรียนที่จะได้เรียนรู้ภาษาต่างประเทศตั้งแต่นั้นๆ กลายเป็นการปูฐานของอุปสรรคที่กีดขวางการพัฒนาทางภาษาต่างประเทศของเด็กโดยไม่ได้ตั้งใจก็เป็นได้

โรงเรียนระดับประถมศึกษาซึ่งร้อยละสังกัดเอกชนน้อยกว่าโรงเรียนระดับอนุบาล คือร้อยละ 13 แต่ก็ยังมีร้อยละสังกัดเอกชนที่มากกว่าโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาถึงหนึ่งเท่า คือมีเพียงร้อยละ 6 มีการสอนภาษาอังกฤษร้อยละ 33 และส่วนใหญ่ (ร้อยละ 42) เป็นโรงเรียนขนาดกลาง เมื่อพิจารณาร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาพบว่า มีร้อยละที่สูงกว่าโรงเรียนอนุบาลในทุกกรณี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องห้องสมุดของโรงเรียน (ร้อยละ 100) เรื่องจำนวนของเครื่องคอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 100) เรื่องจำนวนเครื่องในห้องปฏิบัติการทางภาษา (ร้อยละ 100) เรื่องจำนวนศูนย์เรียนภาษาด้วยตนเองที่มีมากกว่า 1 ศูนย์ (ร้อยละ 100) หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสัดส่วนผู้สอนที่ในระดับประถมศึกษา 1 : 31 ขณะที่ระดับอนุบาลมี 1 : 50 หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคุณวุฒิก็ดีกว่าระดับอนุบาลคือ ร้อยละต่ำกว่าปริญญาตรีในระดับประถมศึกษาร้อยละ 4.3 ระดับอนุบาลร้อยละ 15 ร้อยละปริญญาตรีในระดับประถมศึกษาร้อยละ 87 ระดับอนุบาลร้อยละ 75 ร้อยละปริญญาโทในระดับประถมศึกษาร้อยละ 9 ระดับอนุบาลร้อยละ 5

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างระดับประถมศึกษากับระดับอนุบาลพอจะสรุปในขั้นต้นได้ว่า แม้ว่าร้อยละสังกัดเอกชนของระดับประถมศึกษาจะต่ำกว่าของระดับอนุบาล แต่ร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา ร้อยละสัดส่วนผู้สอน และร้อยละคุณวุฒิผู้สอนสูงกว่าระดับอนุบาลในทุกประเด็นคำถาม จึงน่าจะเป็นไปได้ว่าโรงเรียนระดับประถมมีจุดดีมากกว่าโรงเรียนในระดับอนุบาล เพื่อจะยืนยันผลสรุปขั้นต้นนี้จึงต้องนำข้อมูลส่วนอื่นๆ เข้ามาสนับสนุนได้พบว่า การที่โรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดเอกชนน้อยกว่า จึงน่าจะทำให้ความมีอิสระในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมีน้อยกว่าตามไปด้วย ข้อมูลที่สนับสนุนความคิดนี้คือ ประเด็นร้อยละตามแผนการศึกษาภาคบังคับหลักสูตร (ตารางที่ 130) ในขณะที่ระดับอนุบาลอยู่ที่ร้อยละ 88 ระดับประถมศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 96 ประเด็นร้อยละตามความต้องการของนักเรียนของระดับอนุบาลอยู่ที่ร้อยละ 58 ระดับประถมศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 50 ประเด็นร้อยละตามความต้องการของผู้ปกครองของระดับอนุบาลอยู่ที่ร้อยละ 71 ระดับประถมศึกษาอยู่ที่ 58 ประเด็นคำถามที่เกี่ยวกับวิธีการรับผู้สอน (ตารางที่ 131) ที่ร้อยละจากบัญชีรายชื่อที่กรมสามัญศึกษา/กรมอาชีวศึกษาคัดเลือกไว้ของระดับอนุบาลอยู่ที่ร้อยละ 6 ระดับประถมศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 33

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบในตอนนี้พบว่า ความแตกต่างระหว่างการสังกัดเอกชนกับการสังกัดรัฐบาลเริ่มมีความชัดเจนยิ่งขึ้น โรงเรียนระดับประถมศึกษามีความเป็นอิสระน้อยกว่าเพราะต้องจัดการเรียนการสอนตามแผนการศึกษาภาคบังคับของหลักสูตรมากขึ้น ทำตามความต้องการของนักเรียนและตามความต้องการของผู้ปกครองน้อยลง ต้องรับผู้สอนจากบัญชีรายชื่อที่กรมสามัญศึกษา/กรมอาชีวศึกษาคัดเลือกไว้มากกว่า

ภาพการเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนระหว่างระดับอนุบาลและประถมศึกษายังไม่สามารถสรุปลงไปได้ในขณะนี้ถ้าไม่นำเอาผลสังเคราะห์ข้อมูลอื่นๆ ที่ได้จากผู้บริหารมาร่วมในการวิเคราะห์ ผลการสังเคราะห์ข้อมูลที่เหลือพบว่า โรงเรียนระดับประถมศึกษามีร้อยละมากกว่าระดับอนุบาลเกือบทุกประเด็นคำถาม ดังจะนำเสนอต่อไปนี้ ร้อยละมีการหาข้อมูลความต้องการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนของระดับประถมศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 75 ระดับอนุบาลอยู่ที่ร้อยละ 71 ร้อยละมีการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนภาษาต่างประเทศของระดับประถมศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 79 ระดับอนุบาลอยู่ที่ร้อยละ 77 ร้อยละมีการจัดสรรงบประมาณด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอยู่ที่ร้อยละ 50 ระดับอนุบาลอยู่ที่ร้อยละ 41 ร้อยละฝึกอบรมผู้สอนของระดับประถมศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 92 ระดับอนุบาลอยู่ที่ร้อยละ 82 ร้อยละให้ผู้สอนดูงานทั้งในและต่างประเทศของระดับประถมศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 25 ระดับอนุบาลอยู่ที่ร้อยละ 18 ร้อยละให้ผู้สอนเข้าร่วมประชุม/สัมมนาของระดับประถมศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 58 ระดับอนุบาลอยู่ที่ร้อยละ 47 ประเด็นคำถามที่ร้อยละของระดับอนุบาลสูงกว่าร้อยละของระดับประถมศึกษา คือประเด็นร้อยละให้ผู้สอนศึกษาต่อ ระดับอนุบาลอยู่ที่ร้อยละ 41 ระดับประถมศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 17 ซึ่งประเด็นคำถามนี้ยัง

ไม่สำคัญเท่าประเด็นร้อยละปัญหาในการจัดการเรียนการสอน (ตารางที่ 132) ที่ผลการสังเคราะห์พบว่า ร้อยละผู้สอนสอนไม่ตรงกับวิชาที่สำเร็จการศึกษาของระดับประถมศึกษาสูงที่สุดเมื่อเทียบกับระดับอนุบาล และระดับอื่นๆ ทั้งหมด คือร้อยละของระดับประถมศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 83 ระดับอนุบาลอยู่ที่ร้อยละ 59 ระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 6 – 18

ผลของการวิเคราะห์เปรียบเทียบตรงนี้สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศซึ่งหมายถึงภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาแม้ว่าจะมีร้อยละผู้สอนที่มีคุณวุฒิสูงกว่าระดับอนุบาล ร้อยละแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาที่สูงกว่า มีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการน้อยกว่าเพราะร้อยละสังกัดรัฐบาลมากกว่า และร้อยละของประเด็นคำถามอื่นๆ ที่มากกว่าดังได้กล่าวไปแล้วข้างต้น แต่เมื่อร้อยละของผู้สอนสอนไม่ตรงกับวิชาที่สำเร็จการศึกษาสูงกว่าทุกระดับ จึงมีความเป็นไปได้มากกว่า การสอนในระดับประถมศึกษาจะมีปัญหาเรื่องคุณภาพอย่างแน่นอน และเป็นปัญหาที่จะส่งผลกระทบต่อเนื่อง เพราะเหตุว่าได้ผู้เรียนจากระดับอนุบาลที่มีการปูพื้นฐานภาษาอังกฤษที่น่าจะมีความบกพร่องอันสืบเนื่องมาจากร้อยละผู้สอนที่จบไม่ตรงสาขapractice หนึ่ง อีกประการหนึ่งอายุของผู้เรียนที่มากขึ้นมีส่วนทำให้ผู้เรียนขาดความกล้าในการแสดงออก ซึ่งผลการสังเคราะห์ข้อมูลผู้บริหาร (ตารางที่ 132) แสดงให้เห็นว่า ยิ่งระดับการเรียนสูงขึ้น ความกล้าในการแสดงออกยิ่งลดน้อยลงไป ในระดับอนุบาลร้อยละนักเรียนไม่กล้าแสดงออกอยู่ที่ร้อยละ 47 ระดับประถมศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 46 ระดับมัธยมศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 82 และระดับอาชีวศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 100

ในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นไปคือโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จากข้อมูลผู้บริหารพบว่า มีร้อยละผู้สอนสอนไม่ตรงกับวิชาที่สำเร็จการศึกษาน้อยที่สุด คือโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ร้อยละ 18 โรงเรียนมัธยมขนาดกลางร้อยละ 6 และโรงเรียนมัธยมขนาดเล็กร้อยละ 18 (ตารางที่ 132) จึงพอสรุปในเบื้องต้นได้ว่า การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในระดับมัธยมศึกษาซึ่งในตอนนี้อยู่หมายถึงการสอนภาษาอังกฤษน่าจะดีกว่าในระดับอนุบาลและระดับประถมศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้สอน (ตารางที่ 133) ช่วยยืนยันการสรุปในเบื้องต้นที่ว่าคุณภาพผู้สอนระดับมัศึกษาน่าจะดีกว่านั้นถูกต้อง เมื่อพบว่า ในระดับประถมศึกษาผู้สอนภาษาอังกฤษที่จบวิชาเอกตรงสาขามีจำนวนน้อยมาก (ร้อยละ 16) ผู้สอนเป็นจำนวนมากไม่เคยมีประสบการณ์การอยู่ต่างประเทศ (ร้อยละ 93) และหาผู้ที่มีประสบการณ์ในต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษแทบจะไม่ได้เลย (ร้อยละ 2) ในช่วง 5 ปีมานี้ไม่มีผู้สอนแม้แต่คนเดียวที่ได้ไปเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาต่างประเทศโดยการศึกษาต่อในต่างประเทศ แม้แต่การเพิ่มพูนในประเทศเองก็มีจำนวนน้อยเช่นกัน (ร้อยละ 7) และผู้สอนภาษาน้อยกว่าครึ่ง (ร้อยละ 47) มีโอกาสได้เข้าร่วมอบรม/สัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้

ผู้สอนภาษาอังกฤษที่น่าเชื่อได้ว่าดีกว่าระดับประถมศึกษาในด้านคุณภาพน่าจะเป็นผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่และโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางมากที่สุด เพราะว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่มีผู้สอนที่มีอายุมากกว่า 40 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 76) จบปริญญาตรีวิชาเอกภาษาอังกฤษมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 64) จบปริญญาโทวิชาเอกภาษาอังกฤษในสัดส่วนที่พอเหมาะกับการสอนภาษาต่างประเทศในระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 14) ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษมากกว่า 10 ปี (ร้อยละ 86) เป็นกลุ่มที่มีการเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาต่างประเทศในช่วง 5 ปีโดยการศึกษาต่อในประเทศ (ร้อยละ 20) มีการเข้าร่วมอบรมสัมมนาในจำนวนที่มากเช่นกัน (ร้อยละ 75) ผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางที่น่าเชื่อได้เช่นกันว่ามีคุณภาพแม้ว่าจะมีจำนวนผู้สอนที่มีอายุมากกว่า 40 ไม่มากนัก (ร้อยละ 37) ไม่มีประสบการณ์การอยู่ต่างประเทศ (ร้อยละ 94) แต่มีผู้สอนที่จบตรงสาขาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด (ร้อยละ 83) ผู้สอนมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 55) มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษมากกว่า 10 ปี ตรงนี้ขอเสริมกรณีผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับอาชีวศึกษาและระดับอุดมศึกษาว่า ผู้สอนที่จบไม่ตรงสาขาวิชาภาษาอังกฤษแล้วสอนภาษาอังกฤษในระดับอาชีวศึกษาและระดับอุดมศึกษานั้น เชื่อได้ว่ามีน้อยมาก ซึ่งน่าจะพบได้ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาของเอกชนมากกว่าของรัฐบาล เพราะระบบการรับผู้สอนในสองระดับนี้จะระบุวุฒิการศึกษาและวิชาเอกที่ชัดเจน

ผลการวิเคราะห์ทักษะ/เนื้อหาภาษาเป้าหมายที่ผู้สอนถนัด (ตารางที่ 134) พบว่า ผู้สอนที่เป็นฐานในการส่งผู้เรียนขึ้นไปสู่การเรียนขั้นสูงขึ้นไปที่น่าจะมีปัญหาในด้านคุณภาพการสอนภาษาอังกฤษมากที่สุดคือผู้สอนระดับประถมศึกษา เพราะมีความถนัดในทักษะ พูด อ่าน เขียน และความถนัดเนื้อหาไวยากรณ์น้อย (ระหว่างร้อยละ 15 – 20) และในโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กมีผู้สอนที่ถนัดทักษะฟัง พูด และอ่านที่ค่อนข้างน้อยเช่นกัน (ร้อยละ 37) หากพิจารณาเฉพาะร้อยละทักษะ/เนื้อหาที่มากที่สุดในแต่ละระดับการศึกษา พบว่า ทักษะ/เนื้อหาที่มีร้อยละสูงที่สุดในระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 20) และในโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ (ร้อยละ 82) โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง (ร้อยละ 80) อยู่ที่ถนัดเนื้อหาไวยากรณ์ เฉพาะโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กเท่านั้นที่ร้อยละถนัดทักษะการเขียนมีร้อยละเท่ากับร้อยละถนัดเนื้อหาไวยากรณ์ ในระดับอาชีวศึกษา (ร้อยละ 79) อยู่ที่ทักษะการอ่าน มีแต่ระดับอนุบาลเท่านั้น (ร้อยละ 28) ที่ร้อยละสูงสุดอยู่ที่ถนัดทักษะการพูด

ผลการวิเคราะห์ตรงนี้น่าจะบอกได้ชัดเจนลงไปได้แล้วว่า หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2544 ที่กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาพื้นฐานวิชาหนึ่งที่ต้องเรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี โดยหลักสูตรกำหนดสาระการเรียนรู้สำหรับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศไว้ถึง 4 สาระนั้น โดยมีสาระการสื่อสารมาเป็นอันดับแรกนั้น ประสบอุปสรรคตั้งแต่ยังไม่ได้เริ่มเรียนระดับมัธยมศึกษา ทั้งนี้เพราะผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาถนัดเนื้อหาไวยากรณ์มากที่สุด รองลงมาได้แก่ถนัดการอ่าน แล้วถึงตามด้วย

ทักษะการพูดซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่ทำให้การสื่อสารแบบเผชิญหน้า (face-to-face communication) เกิดขึ้นได้

ความสามารถในการใช้ทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ในการสอนภาษาต่างประเทศโดยภาพรวมตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับอาชีวศึกษา (ตารางที่ 134) ยังคงยืนยันให้เห็นว่าปัญหาในด้านคุณภาพผู้สอนภาษาต่างประเทศยังคงอยู่ที่ระดับประถมศึกษาเช่นเดิม ความสามารถทั้งสี่ทักษะ (ร้อยละ 49 – 52) เมื่อเทียบกับระดับอนุบาล (ร้อยละ 44 – 56) ระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 57 – 76) และระดับอาชีวศึกษา (ร้อยละ 62 – 76) พบว่าความสามารถอยู่ในระดับเดียวกันกับระดับอนุบาล มีเพียงความสามารถในการใช้ทักษะเดียวที่ระดับประถมศึกษามีร้อยละมากกว่าร้อยละในโรงเรียนมัธยมขนาดกลางคือความสามารถในการใช้ทักษะการเขียนในการสอน (ร้อยละ 51 และร้อยละ 43)

ผลการวิเคราะห์ประเด็นการจัดลำดับทักษะที่มีความสำคัญต่อการสอนภาษาต่างประเทศของผู้สอนพบว่า ผู้สอนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับอาชีวศึกษาส่วนใหญ่จัดลำดับทักษะดังนี้ ลำดับ 1 ทักษะการฟัง ลำดับ 2 ทักษะการพูด ลำดับ 3 ทักษะการอ่าน ลำดับ 4 ทักษะการเขียน ซึ่งดูแลแล้วเป็นการจัดลำดับความสำคัญของทักษะที่ตรงกับความเป็นจริงในการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์ และเมื่อเปรียบเทียบกับ การจัดลำดับทักษะที่ผู้สอนต้องการพัฒนามากที่สุด พบว่า ผู้สอนในระดับตั้งแต่อนุบาลถึงระดับอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ยังคงจัดลำดับเรียงลำดับเหมือนกับการเรียงลำดับทักษะที่มีความสำคัญต่อการสอนภาษาต่างประเทศ ซึ่งการจัดลำดับตรงนี้ก็น่าจะสมจริงตามความต้องการที่เป็นธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์เช่นกัน

สำหรับผู้สอนระดับอุดมศึกษาขอแยกวิเคราะห์ต่างหาก โดยขอเสนอผลการสังเคราะห์ที่ได้จากประเด็นคำถามที่ถามว่าผู้สอนถนัดทักษะและเนื้อหาใดมากที่สุดและน้อยที่สุด โดยให้ระบุเพียง 3 รายการ (ตารางที่ 37) มาร่วมในการวิเคราะห์ตรงนี้ พบว่า ไม่มีผู้สอนภาษาต่างประเทศใดเลยจัดลำดับให้แก่ทักษะการพูด ผู้สอนเกือบทุกภาษาจัดลำดับทักษะการอ่านว่าเป็นทักษะที่ผู้สอนถนัดเป็นลำดับ 1 (ยกเว้นผู้สอนภาษาญี่ปุ่นเพียงภาษาเดียวที่ไม่มีการจัดลำดับให้ในทักษะนี้) เมื่อนำผลการสังเคราะห์ที่ได้จากประเด็นคำถามที่ถามว่าผู้สอนถนัดทักษะและเนื้อหาใดน้อยที่สุด โดยให้ระบุเพียง 3 รายการเช่นกันมาร่วมวิเคราะห์ พบว่า ผู้สอนภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่ไม่มีใครจัดลำดับให้แก่ทักษะการพูด (ยกเว้นผู้สอนภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นที่จัดลำดับทักษะการพูดว่าเป็นทักษะที่ไม่ถนัดเป็นลำดับ 2) แต่ส่วนใหญ่จะจัดลำดับสามให้เป็นทักษะที่ไม่ถนัดที่สุดลำดับ 1 ซึ่งเป็นความถนัดที่ใช้ทักษะการพูดเป็นฐานสำคัญ สามารถสรุปได้ว่า การไม่ถนัดเรื่องสามย่อมาหมายถึงการไม่ถนัดทักษะการพูดไปด้วยโดยปริยาย เมื่อนำเอาผลการวิเคราะห์ข้างบนมารวมกับผลการวิเคราะห์ของผู้สอนระดับอุดมศึกษาตรงนี้ สามารถสรุปได้ว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษ (และรวมถึงภาษาต่างประเทศอื่นๆ ด้วย) ตั้งแต่ระดับประถมไปจนถึงระดับอุดมศึกษาไม่ถนัดทักษะการพูด

เมื่อเปรียบเทียบกับผลการสังเคราะห์การจัดลำดับทักษะที่ต้องการพัฒนาที่สุด 3 อันดับ (ตารางที่ 56) พบว่าทักษะการพูดเป็นทักษะที่ผู้สอนภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ต้องการพัฒนามากที่สุด จึงน่าจะสรุปการวิเคราะห์เรื่องทักษะผู้สอนภาษาต่างประเทศตรงนี้ได้ว่า ผู้สอนระดับอุดมศึกษามีปัญหาเรื่องทักษะการพูดมากที่สุด และการจะสอนให้ผู้เรียนมีทักษะการพูดย่อมสัมฤทธิ์ผลได้ยาก

เมื่อเป็นที่แน่ชัดแล้วว่าผู้สอนส่วนใหญ่ในทุกระดับการศึกษาไม่มีความถนัดในทักษะการพูด (ยกเว้นระดับอนุบาลที่ระบุความถนัดทักษะการพูดไว้ด้วยร้อยละที่สูงที่สุดในทักษะทั้งสี่) และความหวังที่จะให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษแล้วสื่อสารโดยการพูดได้นั้นเหลือน้อย น่าจะมีทางช่วยโดยอาศัยกิจกรรมได้อยู่

ผลการสังเคราะห์กิจกรรมกับภาษาเป้าหมาย (ตารางที่ 68) พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการฟังเพลงว่าช่วยทำให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้นนั้น ผู้สอนระดับอนุบาลและระดับประถมศึกษา ร้อยละ 40 และผู้สอนระดับมัธยมศึกษาและระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 52 – 65 มีความเห็นว่าการฟังเพลงมีส่วนช่วย ในขณะที่ผู้สอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาร้อยละ 31 (ตารางที่ 69) ไม่ใช้การร้องเพลงในการเสริมทักษะให้แก่ผู้เรียนเลย และผู้สอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาที่คิดว่าการฟังเพลงแล้วได้ผลก็มีเพียงบางส่วนเท่านั้น (ร้อยละ 31) (ตารางที่ 70) (หมายเหตุ การที่พิจารณาเฉพาะผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาเพราะต้องการเปรียบเทียบกับผู้สอนภาษาอังกฤษในทุกระดับการศึกษา หากสนใจอยากทราบรายละเอียดของผู้สอนภาษาต่างประเทศอื่นๆ ในระดับอุดมศึกษาก็สามารถดูได้ในบทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล และในบทที่ 5 ในส่วนสรุปผลผู้สอน)

กิจกรรมกับภาษาเป้าหมายที่เหมือนกันตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษาที่พอจะนำมาเปรียบเทียบกันได้อีก (ตารางที่ 68) ได้แก่ การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์/Internet ซึ่งพบมีการใช้น้อยในระดับอนุบาลและประถมศึกษา (ร้อยละ 29) และในโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก (ร้อยละ 43) ซึ่งน่าจะเกี่ยวกับเรื่องงบประมาณในการจัดซื้อจัดหามากกว่าจะเป็นเรื่องของความสำคัญต่อสื่อ/อุปกรณ์ในการสอนที่มีความจำเป็นเหล่านี้ ในระดับมัธยมศึกษาใหญ่และในระดับอาชีวศึกษาผู้สอนภาษาต่างประเทศ (ร้อยละ 53 – 61) คิดว่า การใช้คอมพิวเตอร์/Internet ช่วยพัฒนาทักษะภาษาเป้าหมาย เมื่อดูการใช้คอมพิวเตอร์/Internet ในระดับอุดมศึกษา พบว่า มีการใช้ระดับปานกลางในผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวนพอสมควร (ร้อยละ 44) (ตารางที่ 69) และผู้สอนจำนวนมาก (ร้อยละ 63) (ตารางที่ 70) ที่บอกว่าใช้อุปกรณ์ดังกล่าวเพื่อเสริมทักษะภาษาเป้าหมายของผู้เรียนแล้วได้ผล

ผลการวิเคราะห์การใช้กิจกรรมเสริมและการใช้คอมพิวเตอร์/Internet ในการเสริมทักษะสรุปได้ว่าในระดับมัธยมศึกษายังมีผู้สอนภาษาอยู่จำนวนมากที่คิดว่าการฟังเพลงสามารถเสริม

ทักษะได้ และในระดับอุดมศึกษาก็มีผู้สอนบางส่วนที่มีคิดว่าการร้องเพลงช่วยเสริมทักษะภาษาต่างประเทศได้

เมื่อได้ทราบผลการวิเคราะห์สภาพทั่วไปที่เกี่ยวข้องข้อมูลผู้บริหาร ข้อมูลของผู้สอนบางส่วนแล้ว ต่อไปนี้จะขอนำผลการวิเคราะห์ภาระงาน สภาพการจัดการเรียนการสอน การผลิตผลงานทางวิชาการ ความคิดเห็นของผู้สอน และรายละเอียดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องมาอภิปรายต่อไปโดยละเอียดเพื่อให้เข้าใจสภาพภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบันของภาคเหนือมากยิ่งขึ้น

ผลการวิเคราะห์ภาระงานผู้สอน (ตารางที่ 43) ในภาพรวมแสดงให้เห็นว่าผู้สอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา (ร้อยละ 100) และระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 72 – 94) จะสอน 1 – 3 รายวิชาต่อภาคเรียน ผู้สอนภาษาอังกฤษระดับอาชีวศึกษา (ร้อยละ 42) จะสอนมากกว่า 1 – 3 รายวิชา เมื่อรวมเอาระดับอนุบาลและประถมศึกษาเข้ามาด้วยปรากฏว่าระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 66) จะมีรายวิชาภาษาอังกฤษให้สอนมากกว่าระดับอาชีวศึกษาและระดับอนุบาล (ร้อยละ 42) ผู้สอนระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 90) และผู้สอนระดับอนุบาล (ร้อยละ 40) จะสอนน้อยกว่า 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในขณะที่ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาเพียงส่วนน้อย (ไม่เกินร้อยละ 18) ที่สอนน้อยกว่า 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ผู้สอนระดับอาชีวศึกษา (ร้อยละ 87) มีจำนวนชั่วโมงสอนมากกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และในระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 85) และระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 76 – 82) แม้ว่าจะมีจำนวนชั่วโมงสอนมากกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ แต่เมื่อดูจำนวนผู้เรียนต่อห้องของผู้สอนอาชีวศึกษา (ร้อยละ 100) ในโรงเรียนมัธยมขนาดกลางและขนาดเล็กส่วนใหญ่ (ร้อยละ 84 – 88) พบว่ามีจำนวนผู้เรียนต่อห้องน้อยกว่า 40 คน มีผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ส่วนน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 30) ที่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้องน้อยกว่า 40 คน แสดงว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่นอกจากภาระงานสอนจะเกิน 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์แล้ว ยังมีจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนเป็นจำนวนมากด้วย ผู้สอนทุกระดับ (ร้อยละ 82 – 99) มีภาระงานอื่นนอกเหนือจากงานสอน (ตารางที่ 52) ยกเว้นระดับอนุบาลที่ผู้สอนน้อยกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 43) ไม่มีภาระงานอื่น ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 65 – 88) มีภาระงานอื่นน้อยกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาส่วนน้อย (ร้อยละ 27) และผู้สอนระดับมัธยมศึกษาเกินกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 51 – 63) มีภาระงานรวมน้อยกว่า 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ผู้สอนระดับอาชีวศึกษามากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 56) และผู้สอนระดับมัธยมศึกษาส่วนน้อย (ร้อยละ 16 – 38) ที่มีภาระงานรวมมากกว่า 30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดกลางและผู้สอนระดับอาชีวศึกษามีร้อยละจำนวนชั่วโมงสอนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์มาก (ตารางที่ 43) มีร้อยละจำนวนชั่วโมง/สัปดาห์ภาระงานรวมมาก (ตารางที่ 52) และมีร้อยละจำนวนชั่วโมง/สัปดาห์ภาระงานนอกเหนืองานสอนมาก (ตารางที่ 52)

ภาระงานสอน ภาระงานนอกเหนือจากงานสอน และภาระงานรวมเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้สอนไม่มีเวลาในการผลิตผลงานทางวิชาซึ่งมีความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพและความรู้ความสามารถของผู้สอน ผลการวิเคราะห์การผลิตผลงานวิชาการ (ตารางที่ 54) พบว่า ในระดับมัธยมศึกษามีการทำวิจัยมาเป็นลำดับ 1 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับการทำวิจัยในระดับอุดมศึกษาพบว่า ถูกจัดอยู่ลำดับ 3 ประเด็นนี้ น่าจะมีความเข้าใจในเรื่องคำว่า "การทำวิจัย" ของผู้สอนทั้งสองระดับที่ไม่ตรงกัน หรือหากว่ามีความเข้าใจตรงกันปัญหาน่าจะอยู่ที่การใช้หลักเกณฑ์ในการตัดสินงานวิจัยที่ไม่เหมือนกัน เพราะในระดับอุดมศึกษานั้นมีการส่งเสริมให้มีการทำวิจัยเป็นอย่างมาก แต่ผู้สอนมากมายโดยเฉพาะผู้สอนภาษาต่างประเทศไม่กล้าทำวิจัยเพราะมีหลักเกณฑ์กำหนดเอาไว้ที่ผู้สอนภาษาต่างประเทศไม่คุ้นเคย งานวิจัยส่วนใหญ่จึงอยู่ในกลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์สุขภาพ และสังคมศาสตร์ ผู้สอนภาษาต่างประเทศจึงหันมาทำการแต่ง/เรียบเรียงตำรา/เอกสารกันมาก ซึ่งผู้สอนภาษาต่างประเทศคุ้นเคยมาจากการเขียนวิทยานิพนธ์ จึงได้รับการจัดไว้เป็นลำดับ 1 ของการผลิตผลงานทางวิชาการ แต่หากว่าหลักเกณฑ์ในเรื่องของการทำวิจัยทั้งระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษาเป็นหลักเกณฑ์เดียวกัน ก็อาจสรุปได้ว่าผู้สอนในระดับมัศึกษามีแรงจูงใจในการทำวิจัยมากกว่าผู้สอนระดับอุดมศึกษา

ผลการวิเคราะห์ประเด็นความคิดเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับโอกาสการใช้ภาษาเป้าหมายของผู้เรียน (ตารางที่ 77) พบว่า โอกาสของผู้เรียนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่มีมากกว่าโรงเรียนมัธยมขนาดกลางและขนาดเล็กในทุกกรณี ไม่ว่าจะเป็นเทศกาลสงกรานต์ ลอยกระทง ปีใหม่สากล หรือการเป็นมัคคุเทศก์ ขายของที่ระลึก หรือจำหน่ายอาหาร มีแต่เฉพาะกรณีขายของที่ระลึก และการจำหน่ายอาหารเท่านั้นที่ผู้เรียนระดับอาชีวศึกษามีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายมากกว่า ซึ่งน่าจะมาจากสาเหตุที่ผู้เรียนระดับอาชีวศึกษาเป็นผู้ที่มีอายุมากกว่า และมีโอกาสในการทำงานตามร้านอาหารเพื่อหารายได้พิเศษมากกว่า แต่ทั้งหมดนี้มีเพียงผู้เรียนเพียงจำนวนน้อยที่มีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายของตน

ผลการวิเคราะห์ในภาพรวม แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนระดับอุดมศึกษามีส่วนร่วมพัฒนาหลักสูตรภาษาเป้าหมายมากที่สุด (ตารางที่ 59) ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาใช้หลักสูตรที่กระทรวงกำหนดมากที่สุด (ตารางที่ 58) โรงเรียนมัธยมขนาดเล็กใช้หลักสูตรกำหนดเองมากที่สุด (ตารางที่ 58) และโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ใช้หลักสูตรที่ยึดการสอบถามความต้องการของชุมชนมากที่สุด ผู้สอนระดับอาชีวศึกษามีส่วนร่วมพัฒนาหลักสูตรน้อยที่สุด (ตารางที่ 59) ผู้สอนระดับอนุบาลใช้หลักสูตรตามกระทรวงกำหนดน้อยที่สุด ผู้สอนอาชีวศึกษากำหนดหลักสูตรเองและใช้หลักสูตรที่ยึดการสอบถามความต้องการของชุมชนน้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้สอนต่อไปพบว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดกลางศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ (ร้อยละ 63) (ตารางที่ 61) ศึกษาสาระการเรียนรู้/เนื้อหา (ร้อยละ 66) และสอน

ภาษาเป้าหมายแบบทักษะสัมพันธ์ ฟัง พูด อ่าน เขียน มากที่สุด (ร้อยละ 74) (ตารางที่ 63) ผู้สอนวิทยาลัยอาชีวศึกษาศึกษาการจัดการจัดการเรียน มากที่สุด (ร้อยละ 76) (ตารางที่ 61) ใช้ภาษาไทยในการสอนภาษาเป้าหมายมากกว่าใช้ภาษาเป้าหมาย และศึกษาสื่อประกอบการสอนมากที่สุด (ร้อยละ 68) พอๆ กับผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ (ร้อยละ 68) (ตารางที่ 63) ผู้สอนโรงเรียนขนาดเล็กศึกษาวิธีการวัดและประเมินผล มากที่สุด (ร้อยละ 71) (ตารางที่ 61) และผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ศึกษาเรื่องการสอนซ่อมเสริมมากที่สุด (ร้อยละ 66) (ตารางที่ 61) และมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรมากที่สุด (ร้อยละ 88) (ตารางที่ 59) ผู้สอนระดับอนุบาลมีการศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ (ร้อยละ 42) ศึกษาสาระการเรียนรู้/เนื้อหา (ร้อยละ 36) ศึกษาการจัดการจัดการเรียน (ร้อยละ 36) ศึกษาสื่อประกอบการสอน (ร้อยละ 39) น้อยที่สุด (ตารางที่ 61) และผู้สอนระดับอาชีวศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนน้อยที่สุด (ร้อยละ 12) (ตารางที่ 59) โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางและขนาดเล็กใช้ภาษาไทยในการสอนภาษาเป้าหมายมากพอๆ กัน (ร้อยละ 65) (ตารางที่ 63) แสดงว่า ระดับความสามารถในการใช้ทักษะการพูดภาษาเป้าหมายของผู้สอนอยู่ในระดับที่ไม่ดีพอๆ กัน

ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางสอนแบบบรรยายและให้ผู้เรียนศึกษาเอง มากที่สุด (ร้อยละ 71 และร้อยละ 67) (ตารางที่ 62) ในขณะที่ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาจะใช้รูปแบบการฝึกปฏิบัติในชั้นเรียนและการทำโครงงานมากที่สุด (ร้อยละ 65 และร้อยละ 62) ซึ่งนับว่าเหมาะสมกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาที่ต้องมีการปฏิบัติและการทำโครงงานมากอยู่แล้ว สำหรับรูปแบบการให้ผู้เรียนศึกษานอกสถานที่พบในผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่มากที่สุด (ร้อยละ 53) และการใช้ CAI จะพบในผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางน้อยที่สุด (ร้อยละ 50) เมื่อเทียบกับผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ขนาดเล็ก และผู้สอนระดับอาชีวศึกษา

ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาจะใช้สื่อที่ผู้สอนเป็นผู้กำหนดเองมากที่สุด (ร้อยละ 83 – 98) (ตารางที่ 63) โดยในกลุ่มผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่จะใช้ตำราและสื่อที่ผู้สอนผลิตเองมากที่สุด (ร้อยละ 84) หรือไม่ก็จะเป็นตำราและสื่อที่ผู้สอนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหามากที่สุด (ร้อยละ 71) หรือไม่ก็จะใช้เอกสารประกอบการเรียนที่เป็นตำราต่างประเทศมากที่สุด (ร้อยละ 78) ในกรณีของเอกสารประกอบการเรียนที่เป็นตำราในประเทศพบว่า ผู้ใช้จะเป็นผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางมากที่สุด (ร้อยละ 94) หรือไม่ก็เป็นเอกสารที่ผู้สอนเรียบเรียงเอง หรือเป็นเอกสารที่ผู้สอนรวบรวมจากแหล่งต่างๆ มากที่สุด (ร้อยละ 57 และร้อยละ 98) สำหรับสื่อ/อุปกรณ์การสอนอื่นๆ เช่น แผ่นใส วีดิทัศน์ ภาพยนตร์ แถบเสียง คอมพิวเตอร์ พบจำนวนผู้ใช้แตกต่างกันไม่มากนัก ที่มีจำนวนแตกต่างกันชัดเจนจะได้แก่การใช้ภาพประกอบ ซึ่งพบในผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่มากที่สุด (ร้อยละ 67) และการใช้วัสดุจริงที่พบมากในผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง (ร้อยละ 62)

ผู้สอนส่วนใหญ่ของโรงเรียนมัธยมทั้งสามขนาดประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบกลางภาค (ร้อยละ 61 – 65) (ตารางที่ 64) แต่ที่ประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบปลายภาคมากที่สุดได้แก่ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก (ร้อยละ 65) ซึ่งประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบย่อยระหว่างภาคมากที่สุดด้วย (ร้อยละ 51) ขณะที่ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดกลางประเมินผลการเรียนจากการเก็บคะแนนจากงานระหว่างภาคมากที่สุด (ร้อยละ 47) กรณีข้อสอบรูปแบบต่างๆ (ตารางที่ 66 - 67) พบว่า ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาและระดับอาชีวศึกษาใช้รูปแบบการสอบคล้ายคลึงกัน คือการสอบปฏิบัติจริงมากที่สุด ข้อสอบแบบอัตนัยมีน้อย และข้อสอบแบบปรนัยใช้น้อยที่สุด เพียงแต่การสอบปฏิบัติจริงในระดับอาชีวศึกษามีจำนวนร้อยละที่มากกว่าระดับการศึกษาทั้งหมด รูปแบบการสอบชิ้นงาน/แฟ้มสะสมงานพบมากที่สุดในระดับอนุบาล (ร้อยละ 44)

ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษาเห็นว่าปัญหาลำดับ 1 เกี่ยวกับการเรียนการสอนได้แก่ภาระงานอื่นนอกเหนือจากงานสอน รองลงมาคือภาระงานสอน สำหรับเรื่องขวัญและกำลังใจ และโอกาสที่จะพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษมีการจัดลำดับที่แตกต่างกันออกไป ผู้สอนระดับอนุบาลและประถมศึกษามีการจัดลำดับผู้เรียนให้เป็นปัญหาในการสอนลำดับ 3 และ 4 ด้วย (ตารางที่ 144)

ต่อไปนี้จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียนภาษาต่างประเทศในภาคเหนือมานำเสนอ ดังนี้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาารวมกันกับระดับอาชีวศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 97) ในระดับอุดมศึกษาก็นับเป็นภาษาต่างประเทศที่มีผู้เรียนมากที่สุดเช่นกัน (ร้อยละ 82) (ตารางที่ 145) ภาษาต่างประเทศที่มีผู้เรียนมากรองลงมาจากภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษารวมกัน ได้แก่ ภาษาฝรั่งเศส (ร้อยละ 8.3) ในระดับอุดมศึกษาเป็นภาษาญี่ปุ่น (ร้อยละ 30) ภาษาต่างประเทศอันดับรองลงมาเป็นอันดับที่สามในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษารวมกัน ได้แก่ ภาษาญี่ปุ่น (ร้อยละ 4) ในระดับอุดมศึกษาได้แก่ภาษาจีน (ร้อยละ 21) ภาษาต่างประเทศอันดับที่สี่ในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษารวมกัน ได้แก่ ภาษาจีน (ร้อยละ 1.5) ในระดับอุดมศึกษาได้แก่ภาษาฝรั่งเศส (ร้อยละ 18) อันดับที่ยี่ห้าในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษารวมกัน ได้แก่ ภาษาเยอรมัน (ร้อยละ 0.6) ในระดับอุดมศึกษาได้แก่ภาษาเยอรมันเช่นกัน (ร้อยละ 9) ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นว่า สภาพที่ภาษาต่างประเทศที่เคยมีผู้เรียนมากรองลงมาจากภาษาอังกฤษซึ่งได้แก่ภาษาฝรั่งเศสและภาษาเยอรมันนั้นขณะนี้เปลี่ยนไปแล้ว การเปลี่ยนแปลงนี้ยังไม่มากในระดับมัธยมศึกษา(และอาจจะรวมเอาระดับอาชีวศึกษาเข้ามด้วย) เพราะจำนวนครูภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นยังขาดแคลน อีกประการหนึ่งการจะเปิดสอนวิชาภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นในระดับมัธยมศึกษาต้องอาศัยงบประมาณ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงนี้จึงค่อยเป็นค่อยไป แต่ในระดับอุดมศึกษานั้นจะเห็นการเปลี่ยนแปลงนี้ชัดเจนมาก

ผู้เรียนส่วนใหญ่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศในระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 65) (ตารางที่ 145) ซึ่งจะเป็นภาษาอังกฤษ และอาจมีผู้เรียนภาษาจีนบางส่วนอยู่ในนี้ด้วย มีจำนวนมากพอสมควรที่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศตั้งแต่ในระดับอนุบาล (ร้อยละ 24) และมีจำนวนน้อย (ร้อยละ 10) ที่เริ่มเรียนในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งในระดับนี้จะได้แก่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศที่สอง ซึ่งได้แก่ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น เมื่อพิจารณาผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาพบว่า มีผู้เรียนร้อยละ 33 เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 19 เริ่มเรียนในระดับมัธยมศึกษา และร้อยละ 34 เริ่มเรียนในระดับอุดมศึกษา ตรงนี้พอจะอธิบายได้ว่า ผู้เรียนกว่าหนึ่งในสามเริ่มเรียนภาษาต่างประเทศเมื่ออยู่ในระดับอุดมศึกษา ซึ่งในที่นี้คือภาษาต่างประเทศที่สอง อันได้แก่ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น มีเพียงจำนวนน้อยมากของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาที่เริ่มเรียนภาษาฝรั่งเศส และภาษาเยอรมันในระดับอุดมศึกษา

ประเด็นคำถามที่มีความสำคัญมากต่อไปคือเรื่องของทักษะภาษาเป้าหมายของผู้เรียน ผลการวิเคราะห์พบว่า นักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน รวมทั้งผู้เรียนระดับอุดมศึกษาต่างมีทักษะภาษาเป้าหมายในระดับน้อยในทุกทักษะ หากพิจารณาร้อยละในแต่ละกลุ่ม (ตารางที่ 146) พบว่า ร้อยละทักษะการพูดสูงที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนส่วนมากที่สุดในแต่ละกลุ่มเน้นทักษะการพูดในภาษาเป้าหมายในระดับน้อย เมื่อพิจารณาต่อไปจะพบว่า ทักษะที่ถนัดระดับน้อยรองลงมาในเกือบทุกกลุ่มผู้เรียนได้แก่ทักษะการฟัง ทักษะการเขียน และทักษะการอ่าน ตามลำดับ (ยกเว้นกรณีเดียวคือในกลุ่มนักเรียนอ่อนที่ทักษะถนัดระดับน้อยรองลงมาได้แก่ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และทักษะการฟัง) เมื่อพิจารณาผลการสังเคราะห์ความต้องการปรับปรุงทักษะภาษาเป้าหมาย พบว่า ส่วนมากที่สุดของนักเรียนเก่งและของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาต้องการปรับปรุงทักษะการพูดในระดับมากที่สุด ในขณะที่ผู้เรียนปานกลางต้องการปรับปรุงทักษะการอ่านระดับมาก และผู้เรียนอ่อนต้องการปรับปรุงทักษะการฟังระดับมาก ทักษะที่ต้องการปรับปรุงในลำดับรองลงมาในผู้เรียนเก่งได้แก่ทักษะการฟังในระดับมากที่สุด และของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาได้แก่ทักษะการเขียนในระดับมากที่สุด ในผู้เรียนปานกลางได้แก่ทักษะการฟังระดับมาก และในผู้เรียนอ่อนได้แก่ทักษะการพูด

สรุปได้ว่า ทักษะที่ไมถนัดของผู้เรียนทุกกลุ่มคือไม่ถนัดทักษะพูด ผู้เรียนเก่งและผู้เรียนระดับอุดมศึกษาต้องการปรับปรุงทักษะการพูดมากที่สุด ผู้เรียนปานกลางต้องการปรับปรุงทักษะอ่านมากที่สุด และผู้เรียนอ่อนต้องการปรับปรุงทักษะฟังมากที่สุด และเมื่อนำผลการวิเคราะห์ทักษะภาษาต่างประเทศของผู้สอนมาร่วมพิจารณาด้วย สามารถสรุปได้ว่า ทั้งผู้สอนและผู้เรียนในเกือบทุกระดับการศึกษาไม่ถนัดทักษะพูด และส่วนใหญ่ต้องการปรับปรุงทักษะพูด ดังนั้นข้อสรุปตรงนี้จะเป็นการย้ำให้เห็นว่าการจะให้ผู้เรียนภาษาต่างประเทศภาษาสื่อสาร(ซึ่งหมายถึง “พูด”) กับชาวต่างประเทศได้นั้น ยังเป็นสิ่งที่จะทำให้เป็นจริงได้ยาก

สิ่งที่ช่วยแก้ไขปัญหาทักษะการพูดของผู้เรียนน่าจะอยู่ที่กิจกรรมที่นำมาเสริมทักษะ และพฤติกรรมในการเรียนและการแสวงหาความรู้ของผู้เรียนเอง จึงได้นำเอาความคิดเห็นของผู้เรียนที่เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมทักษะภาษาเป้าหมายมาร่วมในการวิเคราะห์ (ตารางที่ 147) พบว่า มีกิจกรรมสองกิจกรรมที่นำมาพิจารณาร่วมกันได้ ซึ่งได้แก่กิจกรรมการร้องเพลง และกิจกรรมการเล่นเกมหาภาษา/การเล่นเกมหาปริศนาคำทาย ในผู้เรียนปานกลางและผู้เรียนอ่อนทั้งหมด (ร้อยละ 100) ในผู้เรียนเก่งส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75) และในผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเกือบครึ่ง (ร้อยละ 49) มีความเห็นว่าการร้องเพลงช่วยเสริมทักษะภาษาเป้าหมายได้ เมื่อนำเอาผลการวิเคราะห์กิจกรรมกับภาษาเป้าหมายของผู้สอน (ตารางที่ 135) มาร่วมพิจารณา พบว่าผู้สอนระดับมัธยมศึกษาและระดับอาชีวศึกษากว่าครึ่ง (ร้อยละ 52 – 65) ที่คิดว่าการฟังเพลง (แม้จะไม่ใช่การร้องเพลง แต่ก็ช่วยพัฒนาทักษะการฟัง ซึ่งเสริมทักษะการพูดโดยปริยาย) ช่วยให้มีทักษะภาษาต่างประเทศดีขึ้น แต่พบว่า ผู้สอนระดับอุดมศึกษาไม่ใช่กิจกรรมร้องเพลงเลยร้อยละ 31 และผู้สอนระดับอุดมศึกษาเช่นกัน (ร้อยละ 31) ที่ให้ข้อมูลว่าใช้กิจกรรมร้องเพลงแล้วได้ผล ในขณะเดียวกันผู้สอนระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 56 – 63) ระบุว่ากิจกรรมที่ใช้แล้วได้ผลได้แก่ การพูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมนุม การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์/Internet การใช้การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม และการเขียนบันทึกประจำวัน ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้สามารถแยกออกได้เป็นสามกลุ่ม คือกลุ่มที่เสริมทักษะการเขียน ได้แก่ การเขียนบันทึกประจำวัน กลุ่มที่เสริมทักษะการพูด ได้แก่ การพูดหน้าชั้นเรียนในที่ชุมนุม การใช้การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม กลุ่มที่เสริมทักษะการอ่านและการเขียน ได้แก่ การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์/Internet สรุปได้ว่า กิจกรรมที่เสริมทักษะการพูดที่ใช้แล้วได้ผลเหลืออยู่เพียงสองกิจกรรม และเป็นกิจกรรมที่ผู้สอนครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 50) ใช้อยู่ในปัจจุบันในระดับมาก (ตารางที่ 135) สิ่งที่น่านำมาพิจารณาร่วมกันในประเด็นนี้คือ จำนวนผู้เรียนที่กล้าแสดงออก และจำนวนผู้เรียนที่พัฒนาทักษะการพูดจากกิจกรรมทั้งสองนี้เป็นอย่างไรบ้าง

สำหรับผลการวิเคราะห์ผู้สอนขอปิดท้ายด้วยการนำเอาผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนภาษาเป้าหมายมาเสนอ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

พฤติกรรมที่อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ได้แก่ เข้าเรียนสม่ำเสมอ พฤติกรรมที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ส่งงาน/ส่งการบ้านตรงเวลา ปรึกษาเพื่อนเกี่ยวกับบทเรียน ปรึกษาอาจารย์เกี่ยวกับบทเรียน พฤติกรรมที่อยู่ในระดับน้อยถึงมาก ได้แก่ ทบทวนบทเรียนก่อน/หลังเรียน พฤติกรรมที่อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ค้นคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุด/ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ค้นคว้าเพิ่มเติมจากคอมพิวเตอร์/Internet

สรุปผลการวิเคราะห์ผู้เรียนได้ว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน ซึ่งหมายถึงผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษานั้นเอง และผู้เรียนระดับอุดมศึกษา เป็นพฤติกรรมการเรียนในโรงเรียนมากกว่าจะเป็นพฤติกรรมการเรียนด้วยตนเอง โดยเฉพาะพฤติกรรมการ

เรียนของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาซึ่งไม่ต่างอะไรไปจากพฤติกรรมของนักเรียนในโรงเรียนเป็นพฤติกรรม การเรียนที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง เพราะผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุด/ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ค้นคว้าเพิ่มเติมจากคอมพิวเตอร์/Internet ในระดับน้อย ยังไม่รู้จักการ เรียนด้วยตนเอง และมีความเป็นไปได้อย่างมากว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปแล้วก็จะไม่แสวงหา ความรู้ภาษาต่างประเทศเพิ่มเติม เพราะไม่มีพฤติกรรมกรเรียนสองข้อหลังดังกล่าว อันถือได้ว่าเป็นพฤติกรรมกรเรียนแบบยั้งยืน และเป็นพฤติกรรมกรเรียนแบบตลอดชีวิต เมื่อออกไปทำงานที่ ต้องใช้ภาษาต่างประเทศก็จะมีปัญหาในการใช้ภาษาต่างประเทศตามมา

ผลของวิเคราะห์เปรียบเทียบประเด็นคำถามนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ และลูกจ้าง พนักงาน แสดงให้เห็นว่า การใช้ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือได้แก่การใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด และเป็นการใช้ภาษาเดียวเท่านั้นที่นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระใช้ ในหน่วยงานหรือธุรกิจมากกว่าพนักงาน ลูกจ้าง (ตารางที่ 150) ในกรณีภาษาต่างประเทศอื่นๆ พนักงาน ลูกจ้างจะใช้ในที่ทำงานมากกว่านายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ โดยเฉพาะ ภาษาพม่าและภาษาเยอรมันจะเป็นภาษาที่พนักงาน ลูกจ้างใช้ในที่ทำงานด้วยร้อยละที่สูงกว่าถึง หนึ่งเท่า ความเห็นของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระเกี่ยวกับเรื่องกรการใช้ภาษาต่างประเทศในงานให้บริการ มัคคุเทศก์ งานเลขานุการ ไม่แตกต่างไปจากกรการใช้ภาษาต่างประเทศในงานเหล่านั้นของพนักงาน ลูกจ้าง งานที่มีร้อยละต่างกันมากได้แก่การตลาด ซึ่งนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระประเมินไว้สูงกว่ามาก และในงานประชาสัมพันธ์ที่พนักงาน ลูกจ้าง ประเมินกรการใช้ภาษาต่างประเทศสูงกว่ามาก (ตารางที่ 150)

ความพึงพอใจในความสามารถในภาษาอังกฤษของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระมีร้อยละที่มากกว่าในทุกทักษะ (ตารางที่ 151) และมีความพึงพอใจในทุกทักษะของตนนั้น อยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่พนักงาน ลูกจ้าง จะจัดระดับทักษะการฟัง การพูด เอาไว้ที่ดี ในด้านการเขียน การแปล/ล่ามระดับไม่ดีและใช้ไม่ได้เลย ทักษะการอ่านจะอยู่ในระดับไม่ค่อยดี ภาษาญี่ปุ่น นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระมีร้อยละที่มากกว่าในทุกทักษะ และมีความพึงพอใจในทุกทักษะระดับปานกลาง ยกเว้นการแปล/ล่ามที่พึงพอใจระดับปานกลางและน้อยที่สุด เท่ากัน ขณะที่พนักงาน ลูกจ้างจัดระดับทักษะการฟัง ไว้ที่ค่อนข้างดี การพูดอยู่ที่ระดับดีและค่อนข้างดี การอ่านอยู่ที่ไม่ดี การเขียนอยู่ที่ค่อนข้างดีและไม่ดี การแปล/ล่ามมีการจัดระดับที่หลากหลาย ตั้งแต่ดีไปจนถึงใช้ไม่ได้เลย ภาษาจีน พนักงาน ลูกจ้างจะมีร้อยละที่มากกว่า นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระในทุกทักษะ ยกเว้นการแปล/ล่าม ซึ่งมีร้อยละที่แทบจะไม่แตกต่างกันเลย การจัดระดับทักษะของพนักงาน ลูกจ้าง ยังคงให้การฟังอยู่ในระดับที่ดีกว่าระดับอื่น คืออยู่ในระดับค่อนข้างดี การฟังอยู่ในระดับไม่ค่อยดี การอ่านและการเขียนอยู่ในระดับไม่ดี สำหรับการแปล/ล่ามอยู่ในระดับใช้ไม่ได้เลย ขณะที่นายจ้าง หัวหน้างานก็ยังคงมีความพึงพอใจในสองทักษะ

แรกมากอยู่ คือ ทักษะการฟังและการพูดอยู่ในระดับปานกลาง ทักษะการอ่าน การเขียน และการแปล/ล่ามอยู่ในระดับน้อยที่สุด ภาษาฝรั่งเศส พนักงาน ลูกจ้างจะมีร้อยละที่มากกว่า นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระในทุกทักษะ ยกเว้นทักษะการพูดที่มีร้อยละเท่ากัน การจัดระดับทักษะของพนักงาน ลูกจ้าง ให้การฟังอยู่ในระดับค่อนข้างดีและไม่ค่อยดี การพูดอยู่ในระดับดีและค่อนข้างดี การอ่านและการแปล/ล่ามอยู่ในระดับใช้ไม่ได้เลย การเขียนอยู่ระดับไม่ค่อยดีและใช้ไม่ได้เลย ขณะที่ระดับความพึงพอใจของนายจ้างอยู่ที่ปานกลางทุกระดับ ยกเว้นการแปล/ล่ามที่อยู่ในระดับมาก ภาษาพม่า พนักงาน ลูกจ้างจะมีร้อยละที่มากกว่า นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระในทุกทักษะ ยกเว้นการแปล/ล่ามที่มีร้อยละแทบจะไม่แตกต่างกัน การจัดระดับทักษะของพนักงาน ลูกจ้าง มีความหลากหลาย จัดให้การฟังอยู่ในระดับดี การพูดอยู่ในระดับดี ค่อนข้างดีและไม่ค่อยดี การอ่านอยู่ในระดับใช้ไม่ได้เลย การเขียนอยู่ระดับไม่ค่อยดีและใช้ไม่ได้เลย และการแปล/ล่ามอยู่ในระดับค่อนข้างดีและไม่ค่อยดี ขณะที่ระดับความพึงพอใจของนายจ้างอยู่ที่น้อยจนถึงน้อยที่สุดเป็นส่วนใหญ่

ผลของการวิเคราะห์เปรียบเทียบต่อไปในภาพรวม (ตารางที่ 152) แสดงให้เห็นว่า มีเพียงทักษะการฟังและการพูดเท่านั้นที่นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระมีความพึงพอใจในความสามารถของบุคลากรที่ไม่มีวุฒิการศึกษามากกว่าบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษา ในทักษะอื่น นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระมีความพึงพอใจในความสามารถของบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษามากกว่าบุคลากรที่ไม่มีวุฒิการศึกษา ประเด็นนี้มีความน่าสนใจเป็นอย่างมาก เพราะเป็นการยืนยันว่า ผู้ที่มีวุฒิการศึกษาทางภาษาต่างประเทศมีทักษะการฟังและการพูดสูงกว่าผู้ไม่มีวุฒิการศึกษาทางภาษาต่างประเทศไม่ได้ แม้ว่าความพึงพอใจของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ จะอยู่ในเกณฑ์ปานกลางเท่ากันทั้งสองกลุ่มก็ตาม สิ่งนี้บอกให้รู้ว่า ผู้ที่ใช้ภาษาต่างประเทศที่มีทักษะการฟังและการพูดไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีวุฒิการศึกษาทางภาษาต่างประเทศโดยตรง อันนี้ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งเป็นการแสดงให้เห็นจุดอ่อนในการผลิตบัณฑิตของระดับอุดมศึกษาที่ไม่สามารถผลิตบัณฑิตให้มีความสามารถในการสื่อสารได้ ดังนั้นจึงต้องมีการส่งเสริมให้พนักงาน ลูกจ้าง ทั้งที่มีวุฒิการศึกษาทางภาษาต่างประเทศหรือไม่มีวุฒิการศึกษาทางภาษาต่างประเทศให้รู้จักพัฒนาความรู้ทางภาษาต่างประเทศของตน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (ตารางที่ 153) แสดงให้เห็นว่า นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ จำนวนร้อยละมากกว่าที่พัฒนาตนเองจากรายการวิทยุ/โทรทัศน์ จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์/Internet ในระดับน้อย และระดับไม่เลย สำหรับกลุ่มพนักงาน ลูกจ้าง พบว่า พนักงาน ลูกจ้างจำนวนร้อยละมากกว่าที่พัฒนาตนเองจากการติดต่อกับชาวต่างชาติ จากหนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ภาษาต่างประเทศ ในระดับปานกลาง สำหรับการสนับสนุนและการได้รับการสนับสนุนที่เกี่ยวกับการเพิ่มพูนทักษะและการพัฒนาความสามารถทางภาษาต่างประเทศ พบว่า

นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ให้การสนับสนุนลูกจ้าง พนักงานของตนในการฝึกอบรม/ฝึกปฏิบัติงาน ในการให้ไปดูงาน/ทัศนศึกษา ในการให้ศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษา และในการให้เรียนเสริมในระดับน้อยถึงน้อยที่สุด (ร้อยละ 21 – 28) ในขณะที่ลูกจ้าง พนักงาน (ร้อยละ 28 – 34) บอกว่าได้รับการสนับสนุนในประเด็นต่างๆ ข้างต้นในระดับมากที่สุด และระดับปานกลาง โดยมีการได้รับสนับสนุนให้เรียนเสริมอยู่ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 28)

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบต่อมาได้แก่ประเด็นคำถามความรู้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้าน (ตารางที่ 154) พบว่า กลุ่มนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรในหน่วยงาน/ธุรกิจของตนมีความรู้ภาษาต่างประเทศเฉพาะทางในด้าน คอมพิวเตอร์ กฎหมาย เกษตร ขณะที่กลุ่มพนักงาน ลูกจ้างต้องการศัพท์ภาษาต่างประเทศเฉพาะทางในด้าน โรงแรม/ท่องเที่ยว การเงิน วัฒนธรรม การศึกษา สุขภาพ/การรักษาพยาบาล และอุตสาหกรรม

ผลการวิเคราะห์ต่อมา (ตารางที่ 116) พบว่า นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระตอบว่า ภาษาที่เป็นที่ต้องการที่สุดในภาคเหนือในระยะ 5 ปีข้างหน้า ได้แก่ อันดับ 1 ภาษาอังกฤษ อันดับ 2 ภาษาจีน อันดับ 3 ภาษาญี่ปุ่น

ผู้ที่จะใช้ภาษาต่างประเทศในอีกระยะ 5 ปีข้างหน้า คงจะได้แก่พนักงาน ลูกจ้าง ซึ่งเป็นด้านแรกและเป็นด้านใหญ่ในการจะเผชิญกับผู้มาใช้บริการหรือมาติดต่อสื่อสารด้วย และจะเป็นการติดต่อแบบเผชิญหน้า (face-to-face communication) คำถามที่ตามมาในตอนนี้คือ พนักงาน ลูกจ้าง มีปัญหาในการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศของตนเองหรือไม่ ผลของการวิเคราะห์ (ตารางที่ 128) พบว่า ลูกจ้าง พนักงาน มีปัญหาใหญ่ที่สุดคือ ไม่มีเวลาในการเพิ่มพูนทักษะ (ร้อยละ 61) รองลงมาคือขาดทุนทรัพย์ (ร้อยละ 48) ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงาน/นายจ้าง (ร้อยละ 39) ขาดความมั่นใจ (ร้อยละ 33) และเมื่อตรวจสอบต่อไปว่าพนักงาน ลูกจ้าง คิดว่า วิธีการเพิ่มพูนประสิทธิภาพการใช้ภาษาต่างประเทศวิธีใดดีที่สุด (ตารางที่ 127) พบว่า ร้อยละ 77 ตอบว่า สนทนากับชาวต่างประเทศในที่ทำงาน/ในการทำงาน และสำหรับลูกจ้าง พนักงาน ร้อยละ 4 ตอบว่า ใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน และเมื่อตรวจสอบลงไปอีกถึงแหล่งเพิ่มพูนทักษะและความรู้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันของพนักงาน ลูกจ้าง (ตารางที่ 126) พบว่า แหล่งเพิ่มพูนที่เป็นการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศ เป็นแหล่งที่มีร้อยละน้อยที่สุด (ร้อยละ 25) อยู่ในระดับน้อยของแหล่งเพิ่มพูนทั้งหมดที่อยู่ในแบบสอบถามของพนักงาน ลูกจ้าง จึงพอจะสรุปได้ว่า พนักงาน ลูกจ้างรู้ว่า การสนทนากับชาวต่างประเทศเป็นการเพิ่มพูนและพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศได้ดีที่สุด แต่ในชีวิตประจำวันไม่มีโอกาสในการได้เข้าถึงแหล่งดังกล่าว ประกอบกับปัญหาในการเพิ่มพูนทักษะคือไม่มีเวลา ไม่มีทุนทรัพย์ และขาดการสนับสนุนจากหัวหน้า ดังนั้นการจะเห็นพนักงาน ลูกจ้างมีทักษะในภาษาต่างประเทศในอีก 5 ปีข้างหน้าก็คงจะเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยาก

ข้อเสนอแนะ

1. สภาพเศรษฐกิจของผู้ปกครองในภาคเหนืออยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะผู้ปกครองของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาไม่สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของบุตรโดยการจัดหาสื่อ อุปกรณ์ที่จะช่วยเสริมให้ผู้เรียนได้ กอปรกับสภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาต่างประเทศที่ได้เรียนมาในโรงเรียนกับชีวิตประจำวันได้ แม้ในเทศกาลต่างๆ ที่น่าจะมีชาวต่างประเทศมาเที่ยว ก็มีผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาจำนวนน้อยที่ได้มีโอกาสได้ใช้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนและชุมชนควรจะมีส่วนช่วยมากกว่านี้ โดยการจัดหางบประมาณมาซื้อสื่ออุปกรณ์ที่เสริมทักษะภาษาต่างประเทศ จัดหาเจ้าของภาษาต่างประเทศมาสอนหรือมาทำกิจกรรมกับทางโรงเรียนเพื่อให้เด็กนักเรียนเกิดความคุ้นเคยในการใช้ภาษาต่างประเทศ ได้มีโอกาสฟังและทดลองใช้ อันจะทำให้เกิดความกล้าในการสื่อสารพูดคุย
2. กระทรวงศึกษาธิการควรกำหนดคุณสมบัติของผู้สอนภาษาต่างประเทศในระดับอนุบาล ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาและระดับอาชีวศึกษา ว่าจะต้องเป็นผู้ที่จบวิชาเอกภาษาต่างประเทศที่จะสอนนั้นโดยตรงเท่านั้น ไม่ควรให้ผู้สอนที่จบวิชาเอกอย่างอื่นมาทำการสอนภาษาต่างประเทศ หรือแม้แต่ผู้ที่จบวิชาเอกภาษาต่างประเทศเองก็ไม่ควรให้ไปสอนวิชาภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่งที่ตนเองจบมาเป็นวิชาโทควบคู่กัน เพราะจะทำให้การพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้สอนเป็นไปด้วยความลำบาก
3. ภาระงานสอนและสัดส่วนผู้เรียนต่อชั้นน่าจะทำการแก้ไขได้ โดยการจัดหางบประมาณมาจ้างผู้สอนให้มากขึ้น และจัดการสถานที่เรียนเพิ่มเติมขึ้น การที่ผู้สอนมีภาระงานสอนมากจะทำให้ผู้สอนไม่มีเวลาจัดเตรียมการสอน ไม่มีเวลาในการจัดหาสื่ออุปกรณ์ หรือจัดทำเอกสารประกอบคำสอนที่เหมาะสม หรือแม้แต่จะแสวงหาความรู้เพิ่มเติมให้แก่ตัวเองได้ เมื่อมาสอนในชั้นเรียนที่มีผู้เรียนมาก การจะเอาใจใส่กวาดขันให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียน ในการฝึกทักษะต่างๆ ก็ย่อมลดน้อยลง จำนวนผู้เรียนต่อห้องมากก็หมายถึงภาระในการตรวจงานย่อมมากตามไปด้วย ซึ่งการสอนภาษาต่างประเทศนั้นจะต้องมีจำนวนผู้เรียนต่อห้องไม่มากเกินไป (ไม่ควรเกิน 25 คน ในระดับอุดมศึกษา และไม่ควรเกิน 30 คน ในระดับมัธยมศึกษา)
4. การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาควรมุ่งเน้นเรื่องการฟังและการพูดให้มากที่สุด เพราะจุดอ่อนของผู้เรียนและผู้สอนทุกภาษาในปัจจุบันนี้อยู่ที่ทักษะสองประการนี้ การสื่อสารในปัจจุบันมีความรวดเร็วมาก ต้องโต้ตอบกันแบบทันควัน จะรอโต้ตอบโดยการเขียนแบบก่อนไม่ได้แล้ว การจะทำให้ผู้เรียนมีทักษะการฟังการพูดดีขึ้นควรจะเริ่มโดยการจ้างผู้สอนชาวต่างประเทศมาช่วยสอน ซึ่งปัจจุบันนี้เศรษฐกิจของประเทศไทยดีพอที่

จะลงทุนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศได้ไม่ยากนัก การหาผู้สอนเจ้าของภาษาก็ไม่ใช่สิ่งที่ยากลำบากอีกต่อไป สามารถสืบค้นได้จากเว็บไซต์ได้อย่างรวดเร็ว

5. กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงาน กรมส่งเสริมการลงทุน และหน่วยงานที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวควรมีการทำงานที่ประสานกันในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษาต่างประเทศ ทุกวันนี้ประเทศไทยขาดผู้รู้ภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาพม่า ภาษาเกาหลี เป็นอย่างมาก หากมีการทำงานประสานงานกันก็จะได้ทราบว่า มีการลงทุนด้านอุตสาหกรรมจากประเทศใดในประเทศไทยบ้างที่ต้องการคนไทยที่รู้ภาษาต่างประเทศของประเทศที่มาลงทุนนั้น มีบริษัทไหนเกี่ยวข้องของไทยกี่แห่งที่นำนักท่องเที่ยวจากประเทศใดบ้างมาท่องเที่ยวในภูมิภาคต่างๆ ในช่วงใด และมีไกด์นำเที่ยวแล้วเป็นจำนวนเท่าไร และต้องการเพิ่มอีกเป็นจำนวนเท่าไร เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อว่าจะได้มีการวางแผนผลิตบัณฑิตให้ได้สัดส่วนที่พอเหมาะ ไม่ใช่ส่งเสริมให้เรียนภาษาต่างๆ โดยก็ไม่รู้ว่าจบแล้วจะให้ไปทำอะไรได้บ้าง
6. ควรจะต้องมีการสังคายนาเรื่องพฤติกรรมการเรียนภาษาต่างประเทศเพื่อให้ทุกคนได้ตระหนักถึงการศึกษาแบบยั่งยืนและแบบตลอดชีวิต เพราะการจัดการเรียนการสอนหรือการใช้ภาษาต่างประเทศจะสัมฤทธิ์ผลได้ขึ้นอยู่กับผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้สอนที่ขาดคุณภาพหรือมีจุดอ่อนในบางทักษะก็ยังไม่เป็นอันตรายต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาต่างประเทศเท่ากับพฤติกรรมการเรียนภาษาต่างประเทศที่ไม่ถูกต้องของผู้เรียนเอง เมื่อผู้เรียนแก้พฤติกรรมเรียนของตนได้แล้ว เชื่อว่าการเรียนและการใช้ภาษาต่างประเทศก็จะพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ นิลวงศ์. การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้แบบล่าคำตอบและกิจกรรมตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2530
- กัลยา ไตรศรีศิลป์. การพัฒนากิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542
- กุศยา แสงเดช. หลากหลายวิธีการสอนของครูต้นแบบวิชาภาษาอังกฤษ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2541
- จรรยา กนกนรินทร์. สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับเตรียมความพร้อมในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2540
- นุชรี กิมสุวรรณ. รายงานการวิจัยเรื่องสภาพปัญหาและการจัดการหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยพายัพ, 2543
- ประภาศรี กรเกษม. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนจากหนังสือการ์ตูน ประกอบบทเรียนถึงวิธีสอนตามแผนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, 2533
- ปริญญ ชีววิทยานันท์. ผลของการใช้การแข่งขันเป็นทีมที่มีต่อการเรียน ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2538
- พรสุลี อาชวอำรุง และคนอื่น ๆ. แนวทางการปฏิรูปโครงสร้างและการบริหารจัดการอุดมศึกษา: รูปแบบการจัดกลุ่มอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับศักยภาพปัจจุบัน. รายงานการวิจัยเสนอทบวงมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543
- พันธ์ศักดิ์ พลสารมัย. การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา: รวมบทความทางวิชาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544
- พิตรวัลย์ โกวิทที. ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540

- รัตนา ธรรมวงศ์. การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
อำเภอเมืองลำปาง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541
- รุ่งทิพย์ พรหมศิริ. การสำรวจปัญหาการสอนภาษาอังกฤษและความต้องการในการอบรม
การสอนภาษาอังกฤษของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใน
โรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษา
ศาสตร์ประยุกต์) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539
- วรพรรณ พรนิมิตร. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนอ่านโดยใช้
กิจกรรมคู่และกิจกรรมตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2535
- วัชรพงษ์ ทองงาม. การพัฒนากิจกรรมการละครแบบมีบทพูดเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง
พูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลาง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541
- วิชัย ดีพร้อม. การพัฒนากิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานเพื่อใช้ในงานวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ 1.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2538
- วินิตยา ประเสริฐสุนทร. กิจกรรมการสื่อสารแบบเน้นรูปไวยากรณ์กับการเรียนรู้ภาษา
อังกฤษของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ศึกษา
ศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2539
- วิณา สังข์ทองจีน. ระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยม
ศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2531
- ศึกษานิเทศก์, กระทรวง. คู่มือวิทยากร : แนวทางการฝึกอบรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อ
เป็นภาษาที่สอง (เพื่อการสื่อสารโดยมีนักเรียนเป็นศูนย์กลาง).
กรุงเทพมหานคร: สำนักประสานงานโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์, 2540
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. "การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตสาขาการสอนภาษาอังกฤษ."
วารสารครุศาสตร์. 6, (ตุลาคม 2536), 59-66

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หัวหน้าโครงการวิจัย

รองศาสตราจารย์ ดร.เอนก กิมสุวรรณ
สาขาวิชาภาษาเยอรมัน
คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
เชียงใหม่ 50200

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้ประสานงานเครือข่ายภาคเหนือ

1. นายประดิษฐ์ สรรพช่าง	สถาบันราชภัฏลำปาง
2. นางนฤมล เรืองรังษี	สถาบันราชภัฏเชียงราย
3. นางยุพิน เข้มมุกด์	สถาบันราชภัฏเชียงใหม่
4. นางปิ่นใจ จุลศรีเกิด	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ
5. นางสมลักษณ์ ณ เชียงใหม่	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงราย
6. นายวิโรจน์ มายูพันธ์	วิทยาลัยเทคนิคลำพูน
7. นางอัญชลี สิงห์น้อย	มหาวิทยาลัยนเรศวร
8. นางสุพัตรา จิรนนทนาภรณ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
9. นางมาลี คงวรรณนิติ	มหาวิทยาลัยพายัพ
10. นางสาวสุภิญญา ปัญญาสีห์	วิทยาลัยโยนก
11. นายสมพร ขวฤทธิ	จังหวัดแม่ฮ่องสอน
12. นางจารุวรรณ สาเขตร์	หอการค้าจังหวัดตาก

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้บริหาร	สำหรับผู้วิจัย
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ และเติมข้อความในช่องว่างตามความเป็นจริง 1. ชื่อโรงเรียน / สถาบัน อำเภอ จังหวัด 2. ประเภท / สังกัด ☐ 2.1 รัฐบาล ☐ 2.1.1 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ☐ 2.1.2 โรงเรียนขยายโอกาส ☐ 2.1.3 อื่น ๆ โปรดระบุ ☐ 2.2 เอกชน ☐ 2.2.1 องค์กร / มูลนิธิ ☐ 2.2.2 ในกำกับของรัฐ 3. ภาษาหลักที่ใช้ในการสอนของโรงเรียน / สถาบัน ☐ 3.1 ภาษาไทย ☐ 3.3 ภาษาจีน ☐ 3.2 ภาษาอังกฤษ ☐ 3.4 อื่น ๆ (โปรดระบุ) 4. ขนาดของโรงเรียน / สถาบัน ☐ 4.1 เล็ก ☐ 4.2 กลาง ☐ 4.3 ใหญ่ 5. ระดับที่เปิดสอน / จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับ (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ) ☐ 5.1 อนุบาล / จำนวนผู้เรียน คน ☐ 5.2 ประถมศึกษา / จำนวนผู้เรียน คน ☐ 5.3 มัธยมศึกษา ☐ 5.3.1 มัธยมศึกษาตอนต้น / จำนวนผู้เรียน คน ☐ 5.3.2 มัธยมศึกษาตอนปลาย / จำนวนผู้เรียน คน ☐ 5.4 อื่น ๆ (โปรดระบุ) / จำนวนผู้เรียน คน	อำเภอ จังหวัด 2.1 2.2 3 4 5.1 5.2 5.3 5.4

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

สำหรับผู้วิจัย

1. จำนวนผู้สอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียน / สถาบัน

☐ ระดับอนุบาล

1. คนไทย จำนวน คน
2. ชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษา จำนวน คน
3. ชาวต่างชาติที่ไม่เป็นเจ้าของภาษา จำนวน คน

☐ ระดับประถม

1. คนไทย จำนวน คน
2. ชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษา จำนวน คน
3. ชาวต่างชาติที่ไม่เป็นเจ้าของภาษา จำนวน คน

**2. จำนวนวิชาภาษาต่างประเทศที่เปิดสอน ภาษา / จำนวนผู้สอน
(เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)**

☐ ระดับอนุบาล

1. อังกฤษ / ผู้สอน คน	5. ญี่ปุ่น / ผู้สอน คน
2. ฝรั่งเศส / ผู้สอน คน	6. ภาษาอื่น ๆ คือ
3. เยอรมัน / ผู้สอน คน	/ ผู้สอน คน
4. จีน / ผู้สอน คน	

☐ ระดับประถม

1. อังกฤษ / ผู้สอน คน	5. ญี่ปุ่น / ผู้สอน คน
2. ฝรั่งเศส / ผู้สอน คน	6. ภาษาอื่น ๆ คือ
3. เยอรมัน / ผู้สอน คน	/ ผู้สอน คน
4. จีน / ผู้สอน คน	

3. คุณวุฒิของผู้สอนภาษาต่างประเทศ

☐ ตรงกับภาษาที่สอน จำนวน คน

☐ ไม่ตรงกับภาษาที่สอน จำนวน คน

1

2

3

1

2

3

2

1 4

2 5

3 6

1 4

2 5

3 6

1

2

4. สัดส่วนของผู้สอนต่อผู้เรียนในการเรียนวิชาภาษาต่างประเทศ 1 ห้องเรียน (โดยเฉลี่ย)

วิชา	จำนวนครู ต่อ จำนวนนักเรียน
ภาษาอังกฤษ	1 ต่อ
ภาษา	1 ต่อ
ภาษา	1 ต่อ
ภาษา	1 ต่อ
ภาษา	1 ต่อ
ภาษา	1 ต่อ
ภาษา	1 ต่อ

สำหรับผู้วิจัย

1 ☐

2 ☐

3 ☐

4 ☐

5 ☐

6 ☐

7 ☐

5. แหล่งการเรียนรู้ในโรงเรียน / สถาบันที่ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1. ห้องสมุด
- ☐ 2. เครื่องคอมพิวเตอร์ / จำนวน เครื่อง
- ☐ 3. ห้องปฏิบัติการทางภาษา / จำนวนที่นั่ง ที่
- ☐ 4. ศูนย์เรียนภาษาด้วยตนเอง / จำนวน ศูนย์
- ☐ 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

1 ☐

2 ☐

3 ☐

4 ☐

5 ☐

6. นโยบายการส่งเสริมภาษาต่างประเทศของโรงเรียน / สถาบัน (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1. ตามแผนการศึกษาภาคบังคับของหลักสูตร
- ☐ 2. ตามความต้องการของนักเรียน
- ☐ 3. ตามความต้องการของผู้ปกครอง
- ☐ 4. ตามความต้องการของตลาดแรงงาน
- ☐ 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

1 ☐

2 ☐

3 ☐

4 ☐

5 ☐

7. โรงเรียน / สถาบัน เคยหาข้อมูลความต้องการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนหรือไม่

- ☐ 1. เคย / โปรดระบุแนวทาง
- ☐ 2. ไม่เคย

1 ☐

2 ☐

		สำหรับผู้วิจัย
8. โรงเรียน / สถาบัน เคยพัฒนาศักยภาพผู้เรียนภาษาต่างประเทศหรือไม่		
☐ 1. เคย / โปรดระบุแนวทาง		☐
☐ 2. ไม่เคย		
9. โรงเรียน / สถาบัน ได้มีการจัดสรรงบประมาณด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเป็นพิเศษหรือไม่		
☐ 1. มี / โปรดระบุแนวทาง		☐
☐ 2. ไม่มี		
10. โรงเรียน / สถาบัน มีการปรับปรุงหลักสูตรในแต่ละระดับหรือไม่		1 ☐
☐ 1. ระดับมัธยมศึกษา จำนวน ครั้ง ต่อ ปี		2 ☐
☐ 2. ระดับมัธยมศึกษา จำนวน ครั้ง ต่อ ปี		
11. โรงเรียน / สถาบันได้สนับสนุนผู้สอนภาษาต่างประเทศในด้านใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		1 ☐
☐ 1. ฝึกอบรม ประมาณ ครั้ง / ปี ผู้สอนที่เข้าอบรม คน		2 ☐
☐ 2. เข้าร่วมประชุมสัมมนา ประมาณ ครั้ง / ปี ผู้สอนที่เข้าสัมมนา คน		3 ☐
☐ 3. สนับสนุนการศึกษาต่อ		4 ☐
☐ 4. ดูงานทั้งใน / ต่างประเทศ ประมาณ ครั้ง / ปี		5 ☐
☐ 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)		
12. วิธีการรับอาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศ ในโรงเรียน / สถาบัน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		1 ☐
☐ 1. จากบัญชีรายชื่อที่กรมสามัญศึกษา / กรมอาชีวศึกษาคัดเลือกไว้		2 ☐
☐ 2. สอบคัดเลือก		3 ☐
☐ 3. สอบสัมภาษณ์		4 ☐
☐ 4. ผลการเรียน		5 ☐
☐ 5. ประวัติส่วนตัว		6 ☐
☐ 6. อื่น ๆ (โปรดระบุ)		

		สำหรับผู้วิจัย
13. ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในสถานศึกษา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
☐ 1. ผู้สอนมีไม่เพียงพอ		1 ☐
☐ 2. ผู้สอนสอนไม่ตรงกับสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา		2 ☐
☐ 3. ผู้สอนมีภาระงานมากเกินไป		3 ☐
☐ 4. จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนมากเกินไป		4 ☐
☐ 5. ขาดแหล่งการเรียนรู้ที่สนับสนุนการเรียนภาษาต่างประเทศ		5 ☐
☐ 6. นักเรียนขาดการฝึกฝนนอกชั้นเรียน		6 ☐
☐ 7. นักเรียนไม่กล้าแสดงออก		7 ☐
☐ 8. อื่น ๆ (โปรดระบุ)		8 ☐
14. ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		

แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้สอน	สำหรับผู้วิจัย
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ และเติมข้อความในช่องว่างตามความเป็นจริง 1. ชื่อสถานศึกษา อำเภอ จังหวัด 2. เพศ ☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง 3. อายุ ☐ 1. ต่ำกว่า 21 ปี ☐ 2. 21 – 30 ปี ☐ 3. 31 – 40 ปี ☐ 4. 41 – 50 ปี ☐ 5. 51 – 60 ปี 4. ระดับชั้นที่สอน ☐ 1. ประถมศึกษาตอนปลาย ☐ 2. ประถมศึกษาตอนต้น ☐ 3. อนุบาล ☐ 4. อื่น ๆ 5. คุณวุฒิทางการศึกษาสูงสุด ☐ 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ 2. ปริญญาตรี ☐ 3. ปริญญาโท ☐ 4. ปริญญาเอก ☐ 5. อื่น ๆ	อำเภอ ☐ จังหวัด ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

สำหรับผู้วิจัย					
6. จากวุฒิสูงสุดของท่าน วิชาเอกคือ วิชารอง					
7. เนื้อหาที่ท่านถนัดในการสอนมากที่สุด					
☐ 1. การออกเสียง	☐ 5. การอ่าน				วิชาเอก
☐ 2. คำศัพท์	☐ 6. การเขียน				วิชารอง
☐ 3. ไวยากรณ์	☐ 7. อื่น ๆ (โปรดระบุ)				
☐ 4. การพูด					
8. ท่านสามารถใช้ทักษะภาษาต่างประเทศที่ท่านสอน ได้มากน้อยเพียงใด					
ทักษะ	ไม่เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
การฟัง					
การพูด					
การอ่าน					
การเขียน					
9. เนื้อหาทักษะที่ท่านใช้ในการสอนมากที่สุด					
☐ 1. การฟัง ☐ 4. การเขียน ☐ 2. การพูด ☐ 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ) ☐ 3. การอ่าน					
10. ท่านเคยอยู่ต่างประเทศหรือไม่					
☐ 1. เคย คือประเทศ					
จุดประสงค์ในการอยู่ต่างประเทศ (โปรดตอบประเด็นดังต่อไปนี้ ได้มากกว่า 1 ข้อ)					
☐ 1. อยู่กับครอบครัว (เกิน 6 เดือน) ระยะเวลาประมาณ ปี					
☐ 2. ศึกษาต่อ ระยะเวลาประมาณ ปี					
☐ 3. ฝึกอบรม ระยะเวลาประมาณ ปี					
☐ 4. ทำงาน ระยะเวลาประมาณ ปี					
☐ 5. อื่น ๆ โปรดระบุ					
☐ 2. ไม่เคย					

11. ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ท่านได้มีการเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ

☐ 1. มี

ได้แก่ ☐ 1.1 การศึกษาต่อ ที่ ปี พ.ศ.

☐ 1.2 อบรม / สัมมนา ที่ ปี พ.ศ.

☐ 1.3 อื่น ๆ (โปรดระบุ)
ที่ ปี พ.ศ.

☐ 2. ไม่มี

12. ภาระการสอนโดยรวมในภาคเรียนปัจจุบัน

12.1 จำนวนวิชาที่สอนต่อภาคเรียน วิชา

12.2 จำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ ชั่วโมง

13. ภาระงานสอนเฉพาะภาษาต่างประเทศ (โดยเฉลี่ย)

ภาษาที่สอน	จำนวนรายวิชา ต่อภาคเรียน	จำนวนชั่วโมง ต่อสัปดาห์	จำนวนนักเรียน ต่อห้องเรียน (เฉลี่ย)
☐ 1. อังกฤษ			
☐ 2. ฝรั่งเศส			
☐ 3. เยอรมัน			
☐ 4. จีน			
☐ 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)			
☐ 6. อื่น ๆ (โปรดระบุ)			

สำหรับผู้วิจัย

1

2

3

1

2

14. ภาระงานประจำที่ได้รับมอบหมายนอกเหนือจากการสอน

☐ 1. มี (ถ้ามีโปรดระบุ)

☐ 2. ไม่มี

1

2

15. การผลิตงานด้านวิชาการ

☐ 1. แต่งตำรา

☐ 2. ทำวิจัย

☐ 3. จัดทำแบบฝึกทักษะ

☐ 4. จัดทำสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

☐ 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

1

2

3

4

5

16. ทักษะภาษาต่างประเทศที่ท่านต้องการพัฒนา

สำหรับผู้วิจัย

ทักษะ	ไม่เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
การฟัง					
การพูด					
การอ่าน					
การเขียน					

☐
☐
☐
☐

17. ท่านมีปัญหาก็เกี่ยวข้องการสอนภาษาต่างประเทศมากน้อยเพียงใด

ประเด็นปัญหา	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1. ภาระงาน					
2. ขวัญและกำลังใจ					
3. การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาต่างประเทศ					
4. ตัวผู้เรียน					
5. อื่น ๆ โปรดระบุ					

1 ☐
2 ☐
3 ☐
4 ☐
5 ☐

18. ท่านมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 2 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	สำหรับผู้วิจัย
คำชี้แจง : โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในช่อง □ และเติมข้อความในช่องว่างตามความจริง	
1. ภาษาต่างประเทศที่ท่านสอน ☐ 1. อังกฤษ ☐ 2. จีน ☐ 3. อื่น ๆ โปรดระบุ	☐
2. หลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาต่างประเทศ ☐ 1. ตามที่กระทรวงกำหนดใช้ฉบับปี พ.ศ. ☐ 2. กำหนดหลักสูตรเอง โดยใช้สาระการเรียนรู้และมาตรฐานที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 เป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตร และเริ่มใช้หลักสูตรนี้ เมื่อ พ.ศ.	☐
ถ้ากำหนดหลักสูตรเอง ☐ 1. มีการสอบถามความต้องการของชุมชน ผู้เรียนและผู้ปกครอง ☐ 2. ไม่มีการสอบถามความต้องการของชุมชน ผู้เรียนและผู้ปกครอง	☐
3. ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรภาษาต่างประเทศในโรงเรียนของท่านหรือไม่ ☐ 1. มี (ถ้ามีโปรดระบุส่วนที่ท่านรับผิดชอบ) ☐ 2. ไม่มี	☐
4. ตำราที่ใช้ประกอบหลักสูตรกระบวนวิชาที่สอน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ☐ 1. โรงเรียนกำหนด ☐ 2. เลือกเอง ☐ 3. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหา โดยการสอนตามความต้องการของผู้เรียน	☐ ☐ ☐
4.1 ลักษณะของหนังสือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ☐ 1. ตำราในประเทศ ☐ 2. ตำราต่างประเทศ ☐ 3. เอกสารที่ผู้สอนเรียบเรียงเอง ☐ 4. ผู้สอนรวบรวมจากแหล่งต่าง ๆ (เช่น หนังสือพิมพ์, วารสาร, อินเทอร์เน็ต ฯลฯ) ☐ 5. เอกสารที่มีผู้รวบรวมไว้	1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5 ☐

2. โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ตามความคิดเห็นของท่าน

คำถาม	ไม่เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	สำหรับผู้วิจัย
1. ก่อนที่ท่านจะวางแผนการสอนท่านได้ <u>ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรภาษา</u> <u>ต่างประเทศในหัวข้อต่อไปนี้มาน้อย</u> <u>เพียงใด</u> - จุดประสงค์การเรียนรู้ - สารการเรียนรู้ / เนื้อหา - การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน - สื่อประกอบการสอน - วิธีการวัดผลและประเมินผล - การสอนซ่อมเสริม - อื่น ๆ (โปรดระบุ)						☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐
2. ท่านได้ใช้รูปแบบการสอนต่อไปนี้มาก <u>น้อยเพียงใด</u> - การบรรยาย - การฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน - การทำโครงการ - การศึกษาเองนอกชั้นเรียน - อื่น ๆ (โปรดระบุ)						☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐
3. ท่านให้ความสำคัญกับองค์ประกอบ <u>เหล่านี้</u> - ทักษะการฟัง - ทักษะการพูด - ทักษะการอ่าน - ทักษะการเขียน - ความรู้ด้านไวยากรณ์ - ความรู้ด้านคำศัพท์ - ความรู้ด้านวัฒนธรรม - อื่น ๆ (โปรดระบุ)						☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

คำถาม	ไม่เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	สำหรับผู้วิจัย
1. ท่านใช้สื่อ / อุปกรณ์ต่อไปนี้ในชั้นเรียน มากน้อยเพียงใด - ภาพประกอบ - แผ่นใส - วิดีทัศน์ / ภาพยนตร์ - แถบเสียง - วัสดุจริง - คอมพิวเตอร์ - อื่น ๆ (โปรดระบุ)						☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐
2. กิจกรรมต่าง ๆ ต่อไปนี้ มีประโยชน์และ ช่วยทำให้นักเรียนของท่านมีทักษะใน การใช้ภาษาต่างประเทศได้ดีขึ้นมาก น้อยเพียงใด • กิจกรรมในชั้นเรียน - การทำแบบฝึกหัด - การทำข้อสอบในชั้นเรียน - การใช้สถานการณ์จำลอง - การใช้บทบาทสมมติ - การเล่นเกมปริศนาคำทาย • กิจกรรมนอกชั้นเรียน - กิจกรรมเข้าค่ายอบรม - การอ่านตำราเรียน - การอ่านหนังสือพิมพ์ / วารสารต่าง ประเทศ - การฟังเพลง - การดูภาพยนตร์ - การฟังรายการวิทยุ - การดูรายการโทรทัศน์ - การใช้คอมพิวเตอร์ / Internet - การสนทนากับชาวต่างประเทศ - อื่น ๆ (โปรดระบุ)						☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

คำถาม	ไม่เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	สำหรับผู้วิจัย
6. ท่านได้ประเมินผลการเรียนจาก คะแนนการสอบต่อไปนี้ มากน้อย เพียงใด - สอบกลางภาค - สอบปลายภาค - วิดีทัศน์ / ภาพยนตร์ - สอบย่อยระหว่างภาค - เก็บคะแนนจากงานระหว่าง ภาคเรียน - อื่น ๆ (โปรดระบุ)						☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐
7. ท่านใช้เครื่องมือวัดผลต่อไปนี้มากน้อย เพียงใด - ข้อสอบปรนัย - ข้อสอบอัตนัย - สอบปฏิบัติจริง - ชิ้นงาน / แฟ้มสะสมงาน - อื่น ๆ (โปรดระบุ)						☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐
8. ท่านวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ จากกิจกรรมต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด - การฟัง - การพูด - การอ่าน - การเขียน - ไวยากรณ์ - คำศัพท์ - บริบททางวัฒนธรรม - อื่น ๆ (โปรดระบุ)						☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

คำถาม	ไม่เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	สำหรับผู้วิจัย
9. ท่านมีปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนในประเด็นต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด - ภาระงานสอน - หลักสูตร - ผู้เรียน - จำนวนผู้เรียน - บรรยากาศในชั้นเรียน - ระยะเวลาในการฝึกทักษะภาษาต่างประเทศ - เวลาในการเรียน - สื่อประกอบการสอน - แหล่งการเรียนรู้นอกชั้นเรียน - วิธีสอน - การวัดและประเมินผล - อื่น ๆ (โปรดระบุ)						☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐
10. ท่านเห็นว่าควรมีการปรับปรุงการเรียนการสอนในหัวข้อต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด - หลักสูตร - ตำรา / เอกสารประกอบการสอน - วิธีการสอน - สื่อ / อุปกรณ์ประกอบการเรียน - กิจกรรมเสริมหลักสูตร - การวัดผล - อื่น ๆ (โปรดระบุ)						☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้บริหาร	สำหรับผู้วิจัย
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ และเติมข้อความในช่องว่างตามความเป็นจริง 1. ชื่อโรงเรียน / สถาบัน อำเภอ จังหวัด 2. ประเภท /สังกัด ☐ 2.1 รัฐบาล ☐ 2.1.1 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ☐ 2.1.2 โรงเรียนขยายโอกาส ☐ 2.1.3 อื่น ๆ โปรดระบุ ☐ 2.2 เอกชน ☐ 2.2.1 องค์การ / มูลนิธิ ☐ 2.2.2 ในกำกับของรัฐ 3. ภาษาหลักที่ใช้ในการสอนของโรงเรียน / สถาบัน ☐ 3.1 ภาษาไทย ☐ 3.3 ภาษาจีน ☐ 3.2 ภาษาอังกฤษ ☐ 3.4 อื่น ๆ (โปรดระบุ) 4. ขนาดของโรงเรียน / สถาบัน ☐ 4.1 เล็ก ☐ 4.2 กลาง ☐ 4.3 ใหญ่ 5. ระดับที่เปิดสอน / จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับ (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ) ☐ 5.1 อนุบาล / จำนวนผู้เรียน คน ☐ 5.2 ประถมศึกษา / จำนวนผู้เรียน คน ☐ 5.3 มัธยมศึกษา ☐ 5.3.1 มัธยมศึกษาตอนต้น / จำนวนผู้เรียน คน ☐ 5.3.2 มัธยมศึกษาตอนปลาย / จำนวนผู้เรียน คน ☐ 5.4 อื่น ๆ (โปรดระบุ) / จำนวนผู้เรียน คน	อำเภอ จังหวัด 2.1 2.2 3 4 5.1 5.2 5.3 5.4

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

สำหรับผู้วิจัย

1. จำนวนผู้สอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียน / สถาบัน

☐ ระดับอนุบาล

1. คนไทย จำนวน คน
2. ชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษา จำนวน คน
3. ชาวต่างชาติที่ไม่เป็นเจ้าของภาษา จำนวน คน

☐ ระดับประถม

1. คนไทย จำนวน คน
2. ชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษา จำนวน คน
3. ชาวต่างชาติที่ไม่เป็นเจ้าของภาษา จำนวน คน

2. จำนวนวิชาภาษาต่างประเทศที่เปิดสอน ภาษา / จำนวนผู้สอน

(เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ระดับอนุบาล

1. อังกฤษ / ผู้สอน คน	5. ญี่ปุ่น / ผู้สอน คน
2. ฝรั่งเศส / ผู้สอน คน	6. ภาษาอื่น ๆ คือ
3. เยอรมัน / ผู้สอน คน	/ ผู้สอน คน
4. จีน / ผู้สอน คน	

☐ ระดับประถม

1. อังกฤษ / ผู้สอน คน	5. ญี่ปุ่น / ผู้สอน คน
2. ฝรั่งเศส / ผู้สอน คน	6. ภาษาอื่น ๆ คือ
3. เยอรมัน / ผู้สอน คน	/ ผู้สอน คน
4. จีน / ผู้สอน คน	

3. คุณวุฒิของผู้สอนภาษาต่างประเทศ

- ☐ ตรงกับภาษาที่สอน จำนวน คน
- ☐ ไม่ตรงกับภาษาที่สอน จำนวน คน

1

2

3

1

2

3

2

1 4

2 5

3 6

1 4

2 5

3 6

1

2

4. สัดส่วนของผู้สอนต่อผู้เรียนในการเรียนวิชาภาษาต่างประเทศ 1 ห้องเรียน (โดยเฉลี่ย)

วิชา	จำนวนครู ต่อ จำนวนนักเรียน
ภาษาอังกฤษ	1 ต่อ
ภาษา	1 ต่อ
ภาษา	1 ต่อ
ภาษา	1 ต่อ
ภาษา	1 ต่อ
ภาษา	1 ต่อ
ภาษา	1 ต่อ

สำหรับผู้วิจัย

1 ☐

2 ☐

3 ☐

4 ☐

5 ☐

6 ☐

7 ☐

5. แหล่งการเรียนรู้ในโรงเรียน / สถาบันที่ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1. ห้องสมุด
- ☐ 2. เครื่องคอมพิวเตอร์ / จำนวน เครื่อง
- ☐ 3. ห้องปฏิบัติการทางภาษา / จำนวนที่นั่ง ที่
- ☐ 4. ศูนย์เรียนภาษาด้วยตนเอง / จำนวน ศูนย์
- ☐ 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

1 ☐

2 ☐

3 ☐

4 ☐

5 ☐

6. นโยบายการสอนภาษาต่างประเทศของโรงเรียน / สถาบัน (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1. ตามแผนการศึกษาภาคบังคับของหลักสูตร
- ☐ 2. ตามความต้องการของนักเรียน
- ☐ 3. ตามความต้องการของผู้ปกครอง
- ☐ 4. ตามความต้องการของตลาดแรงงาน
- ☐ 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

1 ☐

2 ☐

3 ☐

4 ☐

5 ☐

7. โรงเรียน / สถาบัน เคยหาข้อมูลความต้องการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนหรือไม่

- ☐ 1. เคย / โปรดระบุแนวทาง
- ☐ 2. ไม่เคย

1 ☐

2 ☐

		สำหรับผู้วิจัย
8. โรงเรียน / สถาบัน เคยพัฒนาศักยภาพผู้เรียนภาษาต่างประเทศหรือไม่		
☐ 1. เคย / โปรดระบุแนวทาง		☐
☐ 2. ไม่เคย		
9. โรงเรียน / สถาบัน ได้มีการจัดสรรงบประมาณด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเป็นพิเศษหรือไม่		
☐ 1. มี / โปรดระบุแนวทาง		☐
☐ 2. ไม่มี		
10. โรงเรียน / สถาบัน มีการปรับปรุงหลักสูตรในแต่ละระดับหรือไม่		1 ☐
☐ 1. ระดับมัธยมศึกษา จำนวน ครั้ง ต่อ ปี		2 ☐
☐ 2. ระดับมัธยมศึกษา จำนวน ครั้ง ต่อ ปี		
11. โรงเรียน / สถาบันได้สนับสนุนผู้สอนภาษาต่างประเทศในด้านใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		1 ☐
☐ 1. ฝึกอบรม ประมาณ ครั้ง / ปี ผู้สอนที่เข้าอบรม คน		2 ☐
☐ 2. เข้าร่วมประชุมสัมมนา ประมาณ ครั้ง / ปี ผู้สอนที่เข้าสัมมนา คน		3 ☐
☐ 3. สนับสนุนการศึกษาต่อ		4 ☐
☐ 4. คูงานทั้งใน / ต่างประเทศ ประมาณ ครั้ง / ปี		5 ☐
☐ 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)		
12. วิธีการรับอาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศ ในโรงเรียน / สถาบัน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		1 ☐
☐ 1. จากบัญชีรายชื่อที่กรมสามัญศึกษา / กรมอาชีวศึกษาคัดเลือกไว้		2 ☐
☐ 2. สอบคัดเลือก		3 ☐
☐ 3. สอบสัมภาษณ์		4 ☐
☐ 4. ผลการเรียน		5 ☐
☐ 5. ประวัติส่วนตัว		6 ☐
☐ 6. อื่น ๆ (โปรดระบุ)		

		สำหรับผู้วิจัย
13. ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในสถานศึกษา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
☐ 1. ผู้สอนมีไม่เพียงพอ		1 ☐
☐ 2. ผู้สอนสอนไม่ตรงกับสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา		2 ☐
☐ 3. ผู้สอนมีภาระงานมากเกินไป		3 ☐
☐ 4. จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนมากเกินไป		4 ☐
☐ 5. ขาดแหล่งการเรียนรู้ที่สนับสนุนการเรียนภาษาต่างประเทศ		5 ☐
☐ 6. นักเรียนขาดการฝึกฝนนอกชั้นเรียน		6 ☐
☐ 7. นักเรียนไม่กล้าแสดงออก		7 ☐
☐ 8. อื่น ๆ (โปรดระบุ)		8 ☐
14. ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		

แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้สอน	สำหรับผู้วิจัย
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ และเติมข้อความในช่องว่างตามความเป็นจริง 1. ชื่อสถานศึกษา อำเภอ จังหวัด 2. เพศ ☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง 3. อายุ ☐ 1. ต่ำกว่า 21 ปี ☐ 2. 21 – 30 ปี ☐ 3. 31 – 40 ปี ☐ 4. 41 – 50 ปี ☐ 5. 51 – 60 ปี 4. ระดับชั้นที่สอน ☐ 1. ประถมศึกษาตอนปลาย ☐ 2. ประถมศึกษาตอนต้น ☐ 3. อนุบาล ☐ 4. อื่น ๆ 5. คุณวุฒิทางการศึกษาสูงสุด ☐ 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ 2. ปริญญาตรี ☐ 3. ปริญญาโท ☐ 4. ปริญญาเอก ☐ 5. อื่น ๆ	อำเภอ ☐ จังหวัด ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

6. จากวุฒิสูงสุดของท่าน วิชาเอกคือ วิชารอง						สำหรับผู้วิจัย	
7. เนื้อหาที่ท่านถนัดในการสอนมากที่สุด						วิชาเอก	วิชารอง
☐ 1. การออกเสียง					☐ 5. การอ่าน		
☐ 2. คำศัพท์					☐ 6. การเขียน		
☐ 3. ไวยากรณ์					☐ 7. อื่น ๆ (โปรดระบุ)		
☐ 4. การพูด							
8. ท่านสามารถใช้ทักษะภาษาต่างประเทศที่ท่านสอน ได้มากน้อยเพียงใด							
ทักษะ	ไม่เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
การฟัง						1	
การพูด						2	
การอ่าน						3	
การเขียน						4	
9. เนื้อหาทักษะที่ท่านใช้ในการสอนมากที่สุด							
☐ 1. การฟัง						☐ 4. การเขียน	
☐ 2. การพูด						☐ 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	
☐ 3. การอ่าน							
10. ท่านเคยอยู่ต่างประเทศหรือไม่							
☐ 1. เคย คือประเทศ							
จุดประสงค์ในการอยู่ต่างประเทศ (โปรดตอบประเด็นดังต่อไปนี้ ได้มากกว่า 1 ข้อ)							
☐ 1. อยู่กับครอบครัว (เกิน 6 เดือน) ระยะเวลาประมาณ ปี						1	
☐ 2. ศึกษาต่อ ระยะเวลาประมาณ ปี						2	
☐ 3. ฝึกอบรม ระยะเวลาประมาณ ปี						3	
☐ 4. ทำงาน ระยะเวลาประมาณ ปี						4	
☐ 5. อื่น ๆ โปรดระบุ						5	
☐ 2. ไม่เคย							

	สำหรับผู้วิจัย																																														
11. ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ท่านได้มีการเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ ☐ 1. มี ได้แก่ ☐ 1.1 การศึกษาต่อ ที่ ปี พ.ศ. ☐ 1.2 อบรม / สัมมนา ที่ ปี พ.ศ. ☐ 1.3 อื่น ๆ (โปรดระบุ) ที่ ปี พ.ศ. ☐ 2. ไม่มี	☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ ☐																																														
12. การการสอนโดยรวมในภาคเรียนปัจจุบัน 12.1 จำนวนวิชาที่สอนต่อภาคเรียน วิชา 12.2 จำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ ชั่วโมง	1 ☐ 2 ☐																																														
13. การรายงานสอนเฉพาะภาษาต่างประเทศ (โดยเฉลี่ย) <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse; text-align: center;"> <thead> <tr> <th style="width: 25%;">ภาษาที่สอน</th> <th style="width: 25%;">จำนวนรายวิชาต่อภาคเรียน</th> <th style="width: 25%;">จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์</th> <th style="width: 25%;">จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน (เฉลี่ย)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>☐ 1. อังกฤษ</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>☐ 2. ฝรั่งเศส</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>☐ 3. เยอรมัน</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>☐ 4. จีน</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>☐ 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>☐ 6. อื่น ๆ (โปรดระบุ)</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>	ภาษาที่สอน	จำนวนรายวิชาต่อภาคเรียน	จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์	จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน (เฉลี่ย)	☐ 1. อังกฤษ				☐ 2. ฝรั่งเศส				☐ 3. เยอรมัน				☐ 4. จีน				☐ 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)				☐ 6. อื่น ๆ (โปรดระบุ)				<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse; text-align: center;"> <tbody> <tr><td>☐</td><td>☐</td><td>☐</td></tr> <tr><td>☐</td><td>☐</td><td>☐</td></tr> <tr><td>☐</td><td>☐</td><td>☐</td></tr> <tr><td>☐</td><td>☐</td><td>☐</td></tr> <tr><td>☐</td><td>☐</td><td>☐</td></tr> <tr><td>☐</td><td>☐</td><td>☐</td></tr> </tbody> </table>	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
ภาษาที่สอน	จำนวนรายวิชาต่อภาคเรียน	จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์	จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน (เฉลี่ย)																																												
☐ 1. อังกฤษ																																															
☐ 2. ฝรั่งเศส																																															
☐ 3. เยอรมัน																																															
☐ 4. จีน																																															
☐ 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)																																															
☐ 6. อื่น ๆ (โปรดระบุ)																																															
☐	☐	☐																																													
☐	☐	☐																																													
☐	☐	☐																																													
☐	☐	☐																																													
☐	☐	☐																																													
☐	☐	☐																																													
14. การรายงานประจำที่ได้รับมอบหมายนอกเหนือจากการสอน ☐ 1. มี (ถ้ามีโปรดระบุ) ☐ 2. ไม่มี	1 ☐ 2 ☐																																														
15. การผลิตงานด้านวิชาการ ☐ 1. แต่งตำรา ☐ 2. ทำวิจัย ☐ 3. จัดทำแบบฝึกทักษะ ☐ 4. จัดทำสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ☐ 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5 ☐																																														

16. ทักษะภาษาต่างประเทศที่ท่านต้องการพัฒนา

สำหรับผู้วิจัย

ทักษะ	ไม่เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
การฟัง					
การพูด					
การอ่าน					
การเขียน					

☐
☐
☐
☐

17. ท่านมีปัญหาก็เกี่ยวข้องการสอนภาษาต่างประเทศมากน้อยเพียงใด

ประเด็นปัญหา	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1. ภาระงาน					
2. ขวัญและกำลังใจ					
3. การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาต่างประเทศ					
4. ตัวผู้เรียน					
5. อื่น ๆ โปรดระบุ					

1 ☐

2 ☐

3 ☐

4 ☐

5 ☐

18. ท่านมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 2 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	สำหรับผู้วิจัย
คำชี้แจง : โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ และเติมข้อความในช่องว่างตามความจริง	
1. ภาษาต่างประเทศที่ท่านสอน ☐ 1. อังกฤษ ☐ 2. จีน ☐ 3. อื่น ๆ โปรดระบุ	☐
2. หลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาต่างประเทศ ☐ 1. ตามที่กระทรวงกำหนดใช้ฉบับปี พ.ศ. ☐ 2. กำหนดหลักสูตรเอง โดยใช้สาระการเรียนรู้และมาตรฐานที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 เป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตร และเริ่มใช้หลักสูตรนี้ เมื่อ พ.ศ.	☐ ☐
ถ้ากำหนดหลักสูตรเอง ☐ 1. มีการสอบถามความต้องการของชุมชน ผู้เรียนและผู้ปกครอง ☐ 2. ไม่มีการสอบถามความต้องการของชุมชน ผู้เรียนและผู้ปกครอง	☐
3. ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรภาษาต่างประเทศในโรงเรียนของท่านหรือไม่ ☐ 1. มี (ถ้ามีโปรดระบุส่วนที่ท่านรับผิดชอบ) ☐ 2. ไม่มี	☐
4. ตำราที่ใช้ประกอบหลักสูตรกระบวนวิชาที่สอน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ☐ 1. โรงเรียนกำหนด ☐ 2. เลือกเอง ☐ 3. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหา โดยการสอนตามความต้องการของผู้เรียน	☐ ☐ ☐
4.1 ลักษณะของหนังสือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ☐ 1. ตำราในประเทศ ☐ 2. ตำราต่างประเทศ ☐ 3. เอกสารที่ผู้สอนเรียบเรียงเอง ☐ 4. ผู้สอนรวบรวมจากแหล่งต่าง ๆ (เช่น หนังสือพิมพ์, วารสาร, อินเทอร์เน็ต ฯลฯ) ☐ 5. เอกสารที่มีผู้รวบรวมไว้	1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5 ☐

2. โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ตามความคิดเห็นของท่าน

คำถาม	ไม่เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	สำหรับผู้วิจัย
1. ก่อนที่ท่านจะวางแผนการสอนท่านได้ <u>ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรภาษา</u> <u>ต่างประเทศในหัวข้อต่อไปนี้</u> มาน้อย <u>เพียงใด</u> - จุดประสงค์การเรียนรู้ - สารการเรียนรู้ / เนื้อหา - การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน - สื่อประกอบการสอน - วิธีการวัดผลและประเมินผล - การสอนซ่อมเสริม - อื่น ๆ (โปรดระบุ)						☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐
2. ท่านได้ใช้รูปแบบการสอนต่อไปนี้มาก <u>น้อยเพียงใด</u> - การบรรยาย - การฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน - การทำโครงการ - การศึกษาเองนอกชั้นเรียน - อื่น ๆ (โปรดระบุ)						☐ ☐ ☐ ☐ ☐
3. ท่านให้ความสำคัญกับองค์ประกอบ <u>เหล่านี้</u> - ทักษะการฟัง - ทักษะการพูด - ทักษะการอ่าน - ทักษะการเขียน - ความรู้ด้านไวยากรณ์ - ความรู้ด้านคำศัพท์ - ความรู้ด้านวัฒนธรรม - อื่น ๆ (โปรดระบุ)						☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

คำถาม	ไม่เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	สำหรับผู้วิจัย
1. ท่านใช้สื่อ / อุปกรณ์ต่อไปนี้ในชั้นเรียน มากน้อยเพียงใด - ภาพประกอบ - แผ่นใส - วิดีทัศน์ / ภาพยนตร์ - แถบเสียง - วัสดุจริง - คอมพิวเตอร์ - อื่น ๆ (โปรดระบุ)						☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐
2. กิจกรรมต่าง ๆ ต่อไปนี้ มีประโยชน์และ ช่วยทำให้นักเรียนของท่านมีทักษะใน การใช้ภาษาต่างประเทศได้ดีขึ้นมาก น้อยเพียงใด • กิจกรรมในชั้นเรียน - การทำแบบฝึกหัด - การทำข้อสอบในชั้นเรียน - การใช้สถานการณ์จำลอง - การใช้บทบาทสมมติ - การเล่นเกมปริศนาคำทาย • กิจกรรมนอกชั้นเรียน - กิจกรรมเข้าค่ายอบรม - การอ่านตำราเรียน - การอ่านหนังสือพิมพ์ / วารสารต่าง ประเทศ - การฟังเพลง - การดูภาพยนตร์ - การฟังรายการวิทยุ - การดูรายการโทรทัศน์ - การใช้คอมพิวเตอร์ / Internet - การสนทนากับชาวต่างประเทศ - อื่น ๆ (โปรดระบุ)						☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

คำถาม	ไม่เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	สำหรับผู้วิจัย
6. ท่านได้ประเมินผลการเรียนจากคะแนนการสอบต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด - สอบกลางภาค - สอบปลายภาค - วิดีทัศน์ / ภาพยนตร์ - สอบย่อยระหว่างภาค - เก็บคะแนนจากงานระหว่างภาคเรียน - อื่น ๆ (โปรดระบุ)						☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐
7. ท่านใช้เครื่องมือวัดผลต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด - ข้อสอบปรนัย - ข้อสอบอัตนัย - สอบปฏิบัติจริง - ชิ้นงาน / แฟ้มสะสมงาน - อื่น ๆ (โปรดระบุ)						☐ ☐ ☐ ☐ ☐
8. ท่านวัดผลและประเมินผลการเรียนจากกิจกรรมต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด - การฟัง - การพูด - การอ่าน - การเขียน - ไวยากรณ์ - คำศัพท์ - บริบททางวัฒนธรรม - อื่น ๆ (โปรดระบุ)						☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

คำถาม	ไม่เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	สำหรับผู้วิจัย
9. ท่านมีปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนในประเด็นต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด						☐
- ภาระงานสอน						☐
- หลักสูตร						☐
- ผู้เรียน						☐
- จำนวนผู้เรียน						☐
- บรรยากาศในชั้นเรียน						☐
- ระยะเวลาในการฝึกทักษะภาษาต่างประเทศ						☐
- เวลาในการเรียน						☐
- สื่อประกอบการสอน						☐
- แหล่งการเรียนรู้นอกชั้นเรียน						☐
- วิธีสอน						☐
- การวัดและประเมินผล						☐
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)						☐
10. ท่านเห็นว่าควรมีการปรับปรุงการเรียนการสอนในหัวข้อต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด						☐
- หลักสูตร						☐
- ตำรา / เอกสารประกอบการสอน						☐
- วิธีการสอน						☐
- สื่อ / อุปกรณ์ประกอบการเรียน						☐
- กิจกรรมเสริมหลักสูตร						☐
- การวัดผล						☐
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)						☐

**แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
สำหรับผู้บริหาร**

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง 1. ภาษาเป้าหมาย หมายถึงภาษาที่ท่านเป็นตัวแทนการให้ข้อมูลในแบบสอบถามนี้
2. โปรดเขียนเครื่องหมาย 3 ในช่อง O และเติมข้อความในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. ชื่อโรงเรียน/สถาบัน.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

2. ประเภท/สังกัด

☐ 2.1 รัฐบาล

☐ 2.1.1 โรงเรียนขยายโอกาส

☐ 2.1.2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญ

☐ 2.1.3 วิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา

☐ 2.1.4 อื่น ๆ โปรดระบุ.....

☐ 2.2 เอกชน

☐ 2.2.1 องค์การ/มูลนิธิ

☐ 2.2.2 ในกำกับของรัฐ

3. ภาษาหลักที่ใช้ในการสอนของโรงเรียน/สถาบัน (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. ภาษาอังกฤษ

☐ 3. ภาษาจีน

☐ 2. ภาษาเยอรมัน

☐ 4. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. ขนาดของโรงเรียน/สถาบัน

☐ 1. เล็ก (500-1000)

☐ 2. กลาง (1001-1500)

☐ 3. ใหญ่ (1501 – 2000)

☐ 4. ใหญ่พิเศษ (2000 ขึ้นไป)

5. ระดับที่เปิดสอน/จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับ (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1. อนุบาล/จำนวนผู้เรียน.....คน
☐ 2. ประถมศึกษา/จำนวนผู้เรียน.....คน
☐ 3. มัธยมศึกษา
 ☐ 3.1 มัธยมศึกษาตอนต้น/จำนวนผู้เรียน.....คน
 ☐ 3.2 มัธยมศึกษาตอนปลาย/จำนวนผู้เรียน.....คน
☐ 4. อาชีวศึกษา
 ☐ 4.1 ปวช./จำนวนผู้เรียน.....คน
 ☐ 4.2 ปวส./จำนวนผู้เรียน.....คน
 ☐ 4.3 ปทส./จำนวนผู้เรียน.....คน
☐ 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)...../จำนวนผู้เรียน.....คน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

1. จำนวนผู้สอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียน/สถาบัน

☐ ระดับมัธยมศึกษา

1. ชาวไทย จำนวน.....คน
 2. ชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา จำนวน.....คน
 3. ชาวต่างประเทศที่ไม่เป็นเจ้าของภาษา จำนวน.....คน

☐ ระดับอาชีวศึกษา (ปวช. ,ปวส. ,ปทส.)

1. ชาวไทย จำนวน.....คน
 2. ชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา จำนวน.....คน
 3. ชาวต่างประเทศที่ไม่เป็นเจ้าของภาษา จำนวน.....คน

2. จำนวนผู้สอนภาษาต่างประเทศต่าง ๆ ที่เปิดสอน จำแนกตามระดับการศึกษา (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ระดับมัธยมศึกษา

1. อังกฤษ/ผู้สอน.....คน
 2. ฝรั่งเศส/ผู้สอน.....คน
 3. เยอรมัน/ผู้สอน.....คน
 4. จีน/ผู้สอน.....คน
 5. ญี่ปุ่น/ผู้สอน.....คน
 6. ภาษาอื่น ๆ คือ...../ผู้สอน.....คน

○ ระดับอาชีวศึกษา (ปวช. ,ปวส. ,ปทส.)

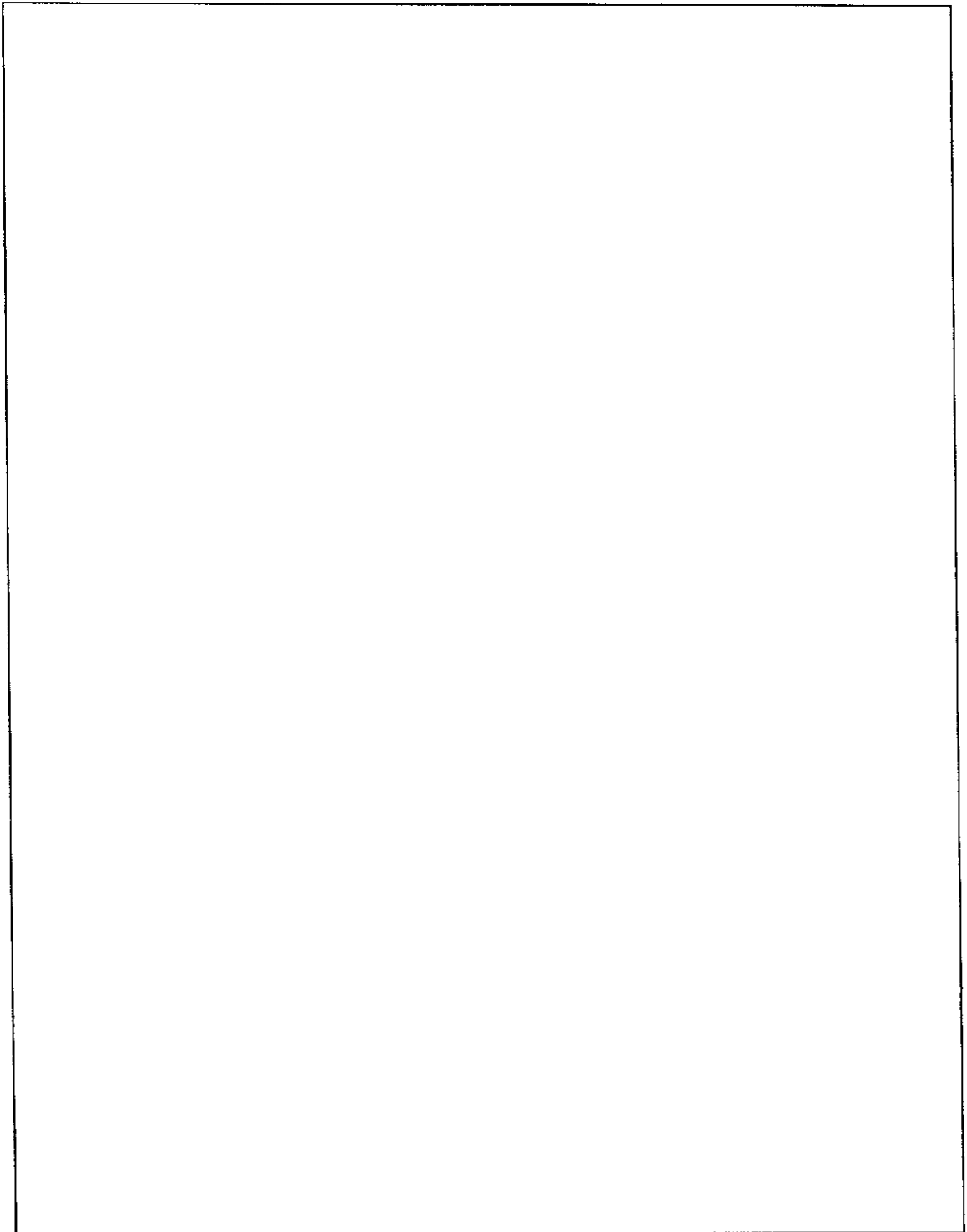
1. อังกฤษ/ผู้สอน.....คน
2. ฝรั่งเศส/ผู้สอน.....คน
3. เยอรมัน/ผู้สอน.....คน
4. จีน/ผู้สอน.....คน
5. ญี่ปุ่น/ผู้สอน.....คน
6. ภาษาอื่น ๆ คือ...../ผู้สอน.....คน

3. สัดส่วนต่อผู้เรียนในการเรียนวิชาภาษาต่างประเทศ 1 ห้องเรียน (โดยเฉลี่ย)

วิชา	จำนวนครู ต่อ 1 ห้องเรียน
ภาษาอังกฤษ	1 ต่อ.....ภาษา
.....	1 ต่อ.....
ภาษา.....	1 ต่อ.....
ภาษา.....	1 ต่อ.....
ภาษา.....	1 ต่อ.....
ภาษา.....	1 ต่อ.....
ภาษา.....	1 ต่อ.....

4. แหล่งการเรียนรู้ในโรงเรียน/สถาบันที่ส่งเสริมการเรียนรู้การสอนภาษาต่างประเทศ
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. ห้องสมุดของโรงเรียน
- 2. ห้องสมุดของหมวดวิชาที่มีมุมหนังสือทางภาษา (โปรดระบุภาษา).....
- 3. เครื่องคอมพิวเตอร์/จำนวน.....เครื่อง
- 4. ห้องปฏิบัติการทางภาษา/จำนวนที่นั่ง.....ที่
- 5. ศูนย์เรียนภาษาด้วยตนเอง/จำนวน.....ศูนย์
- 6. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

10. โรงเรียน/สถาบันได้สนับสนุนผู้สอนภาษาต่างประเทศในด้านใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1. ฝึกอบรม ประมาณ.....ครั้ง/ปี ผู้ที่เข้าอบรม.....คน/ปี
- ☐ 2. เข้าร่วมการประชุมสัมมนาประมาณ.....ครั้ง/ปี ผู้ที่เข้าอบรม.....คน/ปี
- ☐ 3. สนับสนุนการศึกษาต่อ
- ☐ 4. สนับสนุนการทำผลงานวิชาการ
- ☐ 5. ดูงานต่างประเทศ.....ครั้ง/ปี ผู้สอนที่ดูงานต่างประเทศ.....คน/ปี
- ☐ 6. ดูงานในประเทศ.....ครั้ง/ปี ผู้สอนที่ดูงานต่างประเทศ.....คน/ปี
- ☐ 7. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

11. วิธีการรับอาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศ ในโรงเรียน/สถาบัน (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1. จากบัญชีรายชื่อที่กรมสามัญศึกษา/กรมอาชีวศึกษา คัดเลือกไว้
- ☐ 2. สอบคัดเลือก
- ☐ 3. สอบสัมภาษณ์
- ☐ 4. ผลการเรียน
- ☐ 5. ประวัติส่วนตัว
- ☐ 6. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

12. ท่านมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในสถานศึกษา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1. ผู้สอนมีไม่เพียงพอ
- ☐ 2. ผู้สอนสอนไม่ตรงกับสาขาที่สำเร็จการศึกษา
- ☐ 3. ผู้สอนมีภาระงานมากเกินไป
- ☐ 4. จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนมากเกินไป
- ☐ 5. ขาดแหล่งการเรียนรู้ที่สนับสนุนการเรียนภาษาต่างประเทศ
- ☐ 6. นักเรียนขาดการฝึกฝนนอกชั้นเรียน
- ☐ 7. นักเรียนไม่กล้าแสดงออก
- ☐ 8. งบประมาณมีไม่เพียงพอ
- ☐ 9. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

13. ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

This image shows a single sheet of white paper with ten horizontal dashed lines, typical of primary school writing paper. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. There is no handwriting or other markings on the paper.

แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
สำหรับผู้สอน
ภาษาเป้าหมาย.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง 1. ภาษาเป้าหมาย หมายถึงภาษาที่ท่านเป็นตัวแทนการให้ข้อมูลในแบบสอบถามนี้
 2. โปรดเขียนเครื่องหมาย 3 ในช่อง O และเติมข้อความในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. ชื่อโรงเรียน/สถาบัน.....
 อำเภอ.....จังหวัด.....

2. เพศ O 1. ชาย O 2. หญิง

3. อายุ.....ปี ประสบการณ์สอนภาษาต่างประเทศ.....ปี

4. คุณวุฒิการศึกษาสูงสุด

- O 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี
 O 2. ปริญญาตรี/เทียบเท่า
 O 3. ปริญญาโท/เทียบเท่า
 O 4. ปริญญาเอก/เทียบเท่า
 O 5. อื่น ๆ

ประเทศ	วิชาเอก	วิชาโท

5. ระดับชั้นที่สอน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- O 1. มัธยมศึกษาตอนต้น
 O 2. มัธยมศึกษาตอนปลาย
 O 3. อาชีวศึกษา (ปวช.)
 O 4. อาชีวศึกษา (ปวส.)
 O 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

6. เนื้อหา/ทักษะที่ท่านถนัดในการสอน (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1. การออกเสียง
☐ 2. คำศัพท์
☐ 3. ไวยากรณ์
☐ 4. การฟัง
☐ 5. การพูด
☐ 6. การอ่าน
☐ 7. การเขียน
☐ 8. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

7. ท่านสามารถใช้ทักษะต่อไปนี้ในการสอนวิชาภาษาเป้าหมาย มากน้อยเพียงใด

ทักษะ	ไม่เลย	น้อย	มาก	มากที่สุด
การฟัง.....				
การพูด.....				
การอ่าน.....				
การเขียน.....				

8. ท่านคิดว่าทักษะใดมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาเป้าหมาย ให้เรียงลำดับตามความสำคัญ

(1 = มากที่สุด)

_____ การฟัง

_____ การเขียน

_____ การพูด

_____ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

_____ การอ่าน

9. ท่านเคยอยู่ต่างประเทศหรือไม่

☐ 1. เคย คือประเทศ.....

จุดประสงค์การอยู่ในต่างประเทศ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. อยู่กับครอบครัว(เกิน 6 เดือน) ระยะเวลาประมาณ.....ปี

☐ 2. ศึกษาต่อ ระยะเวลาประมาณปี

☐ 3. ฝึกอบรม ระยะเวลาประมาณปี

☐ 4. ทำงาน ระยะเวลาประมาณปี

☐ 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

☐ 2. ไม่เคย

10. ในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา ท่านมีการเพิ่มพูนความรู้ภาษาต่างประเทศ (ภายในประเทศ) หรือไม่

☐ 1. มี ได้แก่

☐ 1.1 ศึกษาต่อ ที่.....ปี พ.ศ.....

☐ 1.2 อบรม/สัมมนา จำนวนครั้งต่อปี ครั้งสุดท้ายปี พ.ศ.....

☐ 1.3 อื่น ๆ.....

☐ 2. ไม่มี

11. ภาระงานเฉพาะการสอนภาษาต่างประเทศ (เลือกตอบได้ทุกภาษาที่สอน)

ภาษา	จำนวนรายวิชา ต่อภาคเรียน	จำนวนชั่วโมง ต่อสัปดาห์	จำนวนนักเรียน ต่อห้องเรียน (เฉลี่ย)
1. อังกฤษ			
2. ฝรั่งเศส			
3. เยอรมัน			
4. จีน			
5. ญี่ปุ่น			
6. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....			

12. ภาระงานประจำที่ได้รับมอบหมายนอกเหนือจากการสอน (โปรดระบุงานและจำนวนชั่วโมง/สัปดาห์)

○ 1. มี (โปรดระบุ).....
.....
.....

○ 2. ไม่มี

13. ภาระงานโดยรวม (ข้อ 11 + ข้อ 12) ของท่าน.....ชั่วโมง/สัปดาห์

14. ท่านได้ผลิตผลงานในวิชาภาษาเป้าหมาย หรือไม่

○ ผลิต

○ 1. แต่งตำรา

○ 4. บทความทางวิชาการ

○ 2. ทำวิจัย

○ 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

○ 3. งานแปล

○ ไม่ผลิต

15. ทักษะภาษาเป้าหมายที่ท่านต้องการพัฒนา (โปรดเรียงลำดับเลข 1 = มากที่สุด)

_____ การฟัง

_____ การอ่าน

_____ การพูด

_____ การเขียน

16. ท่านมีปัญหาในเรื่องต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด (โปรดเรียงลำดับ 1 = มากที่สุด)

_____ ภาระงานสอน

_____ ภาระงานอื่นนอกเหนือจากงานสอน

_____ ขวัญและกำลังใจ

_____ โอกาสที่จะพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษ

_____ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

1. หลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาเป้าหมาย

2. ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรภาษาเป้าหมายในโรงเรียน/สถาบันของท่านหรือไม่

3. ตำราและสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ประกอบหลักสูตรกระบวนวิชาที่สอน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. โรงเรียนกำหนดเอง
- 2. ครูเป็นคนเลือกเอง
- 3. ครูปฏิติเอง
- 4. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหา

4. ลักษณะของเอกสารประกอบการเรียน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1. ตำราในต่างประเทศ
☐ 2. ตำราต่างประเทศ
☐ 3. เอกสารที่ผู้สอนเรียบเรียงเอง
☐ 4. ผู้สอนรวบรวมจากแหล่งต่าง ๆ (เช่น หนังสือพิมพ์, วารสาร, อินเทอร์เน็ต ฯลฯ)
☐ 5. เอกสารที่มีผู้รวบรวมไว้

5. โปรดใส่เครื่องหมาย 3 ในช่องตามความคิดเห็นของท่าน

คำถาม	ไม่เลย	น้อย	มาก	มากที่สุด
1. ก่อนที่ท่านจะวางแผนการสอนท่านได้ศึกษา รายละเอียดของหลักสูตรภาษาอังกฤษ ในหัวข้อต่อไปนี้มาน้อยเพียงใด - จุดประสงค์การเรียนรู้หรือผลการเรียนรู้ คาดหวัง.....				
- สาระการเรียนรู้/เนื้อหา.....				
- การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....				
- สื่อประกอบการสอน.....				
- วิธีการวัดผลและประเมินผล.....				
- การสอนซ่อมเสริม.....				
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				
2. ท่านได้ใช้รูปแบบการสอนต่อไปนี้มาน้อย เพียงใด - การบรรยาย.....				
- การฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน.....				
- การทำโครงงาน.....				
- การให้ผู้เรียนศึกษาได้ด้วยตนเอง.....				
- การพาไปศึกษานอกสถานที่.....				
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				

คำถาม	ไม่เลย	น้อย	มาก	มากที่สุด
3. ท่านให้ความสำคัญกับทักษะและความรู้ต่อไปนี้ ในการสอนมากน้อยเพียงใด				
- ทักษะการฟัง.....				
- ทักษะการพูด.....				
- ทักษะการอ่าน.....				
- ทักษะการเขียน.....				
- ความรู้ด้านไวยากรณ์.....				
- ความรู้ด้านคำศัพท์.....				
- ความรู้ด้านวัฒนธรรม.....				
4. กิจกรรมต่าง ๆ ต่อไปนี้ มีประโยชน์และช่วยให้ ท่านมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมายได้ดีขึ้น มากน้อยเพียงใด				
- เรียนเพิ่มเติมด้วยตนเอง (ฟังเทปสอน ภาษา อ่านตำราไวยากรณ์)				
- การอ่านหนังสือพิมพ์/วารสารต่างประเทศ				
- การฟังเพลง				
- การฟังข่าว				
- การดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์ม				
- การฟังรายการวิทยุ				
- การดูรายการโทรทัศน์				
- การใช้คอมพิวเตอร์/Internet				
- การสนทนากับชาวต่างประเทศ				
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				
5. ท่านสอนภาษาเป้าหมายในลักษณะทักษะสัมพันธ์ ฟัง – พูด และ อ่าน – เขียน				
6. ท่านใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาเป้าหมาย ในการสอนแต่ละคาบเรียน				

คำถาม	ไม่เคย	น้อย	มาก	มากที่สุด
7. ท่านใช้สื่อ/อุปกรณ์ต่อไปนี้ ในชั้นเรียนมากน้อยเพียงใด				
- ภาพประกอบ.....				
- แผ่นใส.....				
- วีดิทัศน์/ภาพยนตร์.....				
- แถบเสียง.....				
- วัสดุของจริง.....				
- คอมพิวเตอร์.....				
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				
8. ผู้เรียนของท่านมีโอกาสได้ใช้ภาษาเป้าหมายในการร่วมกิจกรรมของชุมชนหรือไม่ ถ้ามีโปรดระบุลักษณะงานที่เข้าร่วม				
☐ มี ☐ 1. เทศกาลสงกรานต์..... ☐ 2. เทศกาลลอยกระทง..... ☐ 3. เทศกาลปีใหม่สากล..... ☐ 4. เทศกาลหรือกิจกรรมพิเศษอื่น ๆ				
☐ ไม่มี				
9. ผู้เรียนของท่านมีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายกับชาวต่างประเทศตามสถานที่ท่องเที่ยวหรือไม่				
☐ มี ☐ 1. เป็นมัคคุเทศก์ ☐ 2. จำหน่ายของที่ระลึก ☐ 3. จำหน่ายอาหาร ☐ 4. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				
☐ ไม่มี				

10. ท่านประเมินผลการเรียนจากคะแนนการสอบต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด ให้ระบุเป็นร้อยละ

- สอบกลางภาค.....
- สอบปลายภาค.....
- สอบย่อยระหว่างภาคเรียน.....
- เก็บคะแนนจากงานระหว่างภาคเรียน.....
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

11. ให้ท่านจัดอันดับของเครื่องมือวัดผล ต่อไปนี้ว่าท่านใช้มากน้อยเพียงใด (อันดับที่ 1 = มากที่สุด)

- ☐ ข้อสอบปรนัย
- ☐ ข้อสอบอัตนัย
- ☐ สอบปฏิบัติจริง
- ☐ ชิ้นงาน/แฟ้มสะสมงาน
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

12. ระบุปัญหาการเรียนการสอนและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาเป้าหมาย
ในชั้นเรียนในประเด็นต่อไปนี้

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
- ภาระงานสอน.....	- ภาระงานสอน.....
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
- หลักสูตร.....	- หลักสูตร.....
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
- ผู้เรียน.....	- ผู้เรียน.....
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
- จำนวนผู้เรียน.....	- จำนวนผู้เรียน.....
.....	
.....	
.....	
.....	
- บรรยากาศในชั้นเรียน.....	- บรรยากาศในชั้นเรียน.....
.....	
.....	
.....	
.....	
- ระยะเวลาในการฝึกทักษะ.....	- ระยะเวลาในการฝึกทักษะ.....
.....	
.....	
.....	
.....	
- ช่วงเวลาในการเรียน.....	- ช่วงเวลาในการเรียน.....
.....	
.....	
.....	
.....	

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
- สื่อประกอบการสอน.....	- สื่อประกอบการสอน.....
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
- แหล่งการเรียนรู้นอกชั้นเรียน.....	- แหล่งการเรียนรู้นอกชั้นเรียน.....
.....	
.....	
.....	
.....	
- วิธีสอน.....	- วิธีสอน.....
.....	
.....	
.....	
.....	
- กิจกรรมเสริมหลักสูตร.....	- กิจกรรมเสริมหลักสูตร.....
.....	
.....	
.....	
.....	
- การวัดและประเมินผล.....	- การวัดและประเมินผล.....
.....	
.....	
.....	
.....	

**แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
สำหรับผู้เรียน**

ภาษาเป้าหมาย.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง 1. ภาษาเป้าหมาย หมายถึง ภาษาที่ท่านเป็นตัวแทนการให้ข้อมูลในแบบสอบถามนี้
2. โปรดเขียนเครื่องหมาย 3 ในช่อง O และเติมข้อความในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. ชื่อโรงเรียน/สถาบัน.....
อำเภอ.....จังหวัด.....

2. เพศ

☐ 1. ชาย

☐ 2. หญิง

3. อายุ.....ปี

4. กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น

☐ 1. มัธยมศึกษาตอนต้น

☐ 2. มัธยมศึกษาตอนปลาย

☐ 3. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

☐ 4. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

5. เชื้อชาติ

☐ 1. ไทย

☐ 2. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

6. สัญชาติ

☐ 1. ไทย

☐ 2. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

7. ภาษาที่นักเรียนใช้ในชีวิตประจำวัน คือ

☐ 1. ไทย

☐ 2. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

8. อาชีพบิดา หรือผู้ปกครอง	อาชีพมารดา หรือผู้ปกครอง
☐ 1. รับจ้าง	☐ 1. รับจ้าง
☐ 2. เกษตรกร	☐ 2. เกษตรกร
☐ 3. ค้าขาย	☐ 3. ค้าขาย
☐ 4. ธุรกิจส่วนตัว	☐ 4. ธุรกิจส่วนตัว
☐ 5. รับราชการ	☐ 5. รับราชการ
☐ 6. รัฐวิสาหกิจ	☐ 6. รัฐวิสาหกิจ
☐ 7. อื่น ๆ	☐ 7. อื่น ๆ
9. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง	
☐ 1. ต่ำกว่า 10,000 บาท	
☐ 2. 10,001 – 20,000 บาท	
☐ 3. 20,001 – 30,000 บาท	
10. ภาษาต่างประเทศที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียน/สถาบันแห่งนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	
☐ 1. อังกฤษ	
☐ 2. ฝรั่งเศส	
☐ 3. เยอรมัน	
☐ 4. จีน	
☐ 5. ญี่ปุ่น	
☐ 6. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	
คำชี้แจง สำหรับการตอบแบบสอบถามข้อ 11- 14 ภาษาเป้าหมายหมายถึงภาษาต่างประเทศที่ท่านเป็นตัวแทนการให้ข้อมูลในหน้าแรกของแบบสอบถามนี้	
11. ท่านเริ่มเรียนภาษาเป้าหมายเป็นครั้งแรก ตอนเรียนในระดับชั้นใด	
☐ 1. อนุบาล	
☐ 2. ประถมศึกษา	
☐ 3. มัธยมศึกษา	
☐ 4. อื่น ๆ โปรดระบุ.....	

12. ท่านเคยร่วมกิจกรรมภาษาเป้าหมายที่จัดในประเทศไทยหรือไม่

☐ 1. เคย

☐ 1.1 เข้าค่ายอบรมภาษาเป้าหมาย

จำนวน.....ครั้ง รวมระยะเวลาประมาณเดือน.....วัน

☐ 1.2 เรียนพิเศษภาษาเป้าหมาย

จำนวน ชั่วโมงต่อสัปดาห์.....ชั่วโมง

รวมระยะเวลาประมาณ.....ปี.....เดือน

☐ 1.3 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....ระยะเวลาประมาณ.....ปี.....เดือน

☐ 2. ไม่เคย

13. ท่านเคยเข้ากิจกรรมภาษาเป้าหมายที่จัดในต่างประเทศหรือไม่

☐ 1. เคย

☐ 1.1 เข้าค่ายอบรมภาษาเป้าหมาย

จำนวน.....ครั้ง รวมระยะเวลาประมาณเดือน.....วัน

☐ 1.2 โครงการแลกเปลี่ยน ณ ต่างประเทศ

จำนวน.....ครั้ง ณ ประเทศ.....ระยะเวลาประมาณ.....ปี.....เดือน

☐ 1.3 โครงการศึกษาภาษาต่างประเทศภาคฤดูร้อน (ใช้ทุนส่วนตัว)

จำนวน.....ครั้ง ณ ประเทศ.....ระยะเวลาประมาณ.....ปี.....เดือน

☐ 1.4 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....ระยะเวลาประมาณ.....ปี.....เดือน

☐ 2. ไม่เคย

14. ในปีการศึกษานี้ นักเรียนได้เรียนภาษาเป้าหมายกับผู้สอนที่เป็น

☐ 1. ชาวไทย

☐ 2. ชาวต่างประเทศ

☐ 3. ชาวไทยและชาวต่างประเทศ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาเป้าหมาย

- คำชี้แจง 1. ภาษาเป้าหมาย หมายถึง ภาษาต่างประเทศที่ท่านเป็นตัวแทนการให้ข้อมูล
 ดังระบุไว้ในหน้าแรกของแบบสอบถามนี้
2. โปรดเขียนเครื่องหมาย 3 ในช่อง O ตามความคิดเห็นของท่าน

ข้อความ	ไม่เคย	น้อย	มาก	มากที่สุด
1. ท่านชอบวิชาต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด (ตอบเฉพาะวิชาที่ท่านเรียนอยู่ในปัจจุบัน) อังกฤษ..... ฝรั่งเศส..... เยอรมัน..... จีน..... ญี่ปุ่น..... อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				
2. ท่านมีทักษะภาษาเป้าหมายมากน้อยเพียงใด - ทักษะการฟัง..... - ทักษะการพูด..... - ทักษะการอ่าน..... - ทักษะการเขียน.....				
3. ท่านมีความต้องการปรับปรุงทักษะ ภาษาเป้าหมายมากน้อยเพียงใด - ทักษะการฟัง..... - ทักษะการพูด..... - ทักษะการอ่าน..... - ทักษะการเขียน.....				
4. ภาษาเป้าหมายที่เรียนอยู่มีความจำเป็น ในชีวิตของท่านมากน้อยเพียงใด.....				

ข้อความ	ไม่เลย	น้อย	มาก	มากที่สุด
5. ท่านต้องการทำงานในสถานที่ที่มีการใช้ภาษา เป้าหมายมากนักน้อยเพียงใด.....				
6. กิจกรรมต่าง ๆ ต่อไปนี้ ช่วยให้คุณมีทักษะ ในการใช้ภาษาเป้าหมายได้ดีขึ้น มากน้อย เพียงใด				
*กิจกรรมในชั้นเรียน				
- การทำแบบฝึกหัด.....				
- การทำข้อสอบในชั้นเรียน.....				
- การใช้สถานการณ์จำลอง.....				
- การใช้บทบาทสมมติ.....				
- การเล่นเกมปริศนาคำทาย.....				
- การทำกิจกรรมกลุ่ม.....				
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				
*กิจกรรมนอกชั้นเรียน				
- กิจกรรมเข้าค่ายอบรม.....				
- การอ่านตำราเรียน.....				
- การอ่านหนังสือพิมพ์/วารสารต่างประเทศ.....				
- การฟังเพลง.....				
- การฟังข่าว.....				
- การดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์ม.....				
- การฟังรายการวิทยุ.....				
- การดูรายการโทรทัศน์.....				
- การใช้คอมพิวเตอร์/Internet.....				
- การสนทนากับชาวต่างประเทศ.....				
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				

ข้อความ	ไม่เลย	น้อย	มาก	มากที่สุด
7. แหล่งที่ท่านได้ต้นแบบการใช้ภาษาเป้าหมาย - จากครูชาวไทย..... - จากครูชาวต่างประเทศ..... - การกิจกรรมภาษาอังกฤษที่โรงเรียน..... - จากวิทยุ..... - การโทรทัศน์..... - จากภาพยนตร์..... - จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์..... - อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				
8. พฤติกรรมการเรียนภาษาเป้าหมายของท่าน - เข้าเรียนสม่ำเสมอ..... - ทบทวนก่อน/หลังเรียน..... - ส่งงาน/ส่งการบ้านตรงต่อเวลา..... - ค้นคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุด..... - ค้นคว้าเพิ่มเติมจากสื่ออื่น ๆ..... - ปรึกษาเพื่อนเกี่ยวกับบทเรียน..... - ปรึกษาอาจารย์เกี่ยวกับบทเรียน..... - -				

	มี	ไม่มี	ระบุปัญหา
9. ท่านมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษา เป้าหมายหรือไม่ ถ้ามีโปรดระบุ รายละเอียดปัญหาด้วย			
1. จากวิธีการสอน/การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนของครู			
2. จากบุคลิกภาพของครู			
3. พฤติกรรมของครู			
4. จากบรรยากาศในชั้นเรียน			
5. จากช่วงเวลาในการฝึกทักษะ			
6. จากการจัดคาบเรียนตาม ตารางสอน			
7. จากสื่อการเรียนการสอน			
8. จากหนังสือ/ตำราประกอบการเรียน			
9. จากแหล่งการเรียนรู้นอกชั้นเรียน			
10. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....			

10. ท่านมีโอกาสได้ใช้ภาษาในการร่วมกิจกรรมของชุมชนหรือไม่

ถ้ามีโปรดระบุลักษณะงานที่เข้าร่วม

- ☐ มี ☐ 1. เทศกาลสงกรานต์.....

☐ 2. เทศกาลลอยกระทง.....

☐ 3. เทศกาลปีใหม่สากล.....

☐ 4. เทศกาลหรือกิจกรรมพิเศษอื่น ๆ

☐ ไม่มี

11. ท่านมีโอกาสใช้ภาษาเป้ามายกับชาวต่างประเทศตามสถานที่ท่องเที่ยวหรือไม่

- ☐ มี ☐ 1. เป็นมัคคุเทศก์
☐ 2. จำหน่ายของที่ระลึก
☐ 3. จำหน่ายอาหาร
☐ 4. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

☐ ไม่มี

5. จำนวนนักศึกษาต่างประเทศในสถาบัน

- 5.1 จากประเทศ จำนวน..... คน
- 5.2 จากประเทศ จำนวน..... คน
- 5.3 จากประเทศ จำนวน..... คน
- 5.4 จากประเทศ จำนวน..... คน
- 5.5 จากประเทศ จำนวน..... คน

6. หลักสูตรที่ไม่ใช่หลักสูตรนานาชาติแต่ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการสอน

[illegible]

7. หลักสูตรที่ต้องเขียนรายงานการค้นคว้าอิสระ/โครงการ/วิทยานิพนธ์เป็นภาษาต่างประเทศเท่านั้น

[illegible]

ตอนที่ 2 นโยบาย

1. สถาบันของท่านมีนโยบายศึกษาความต้องการภาษาต่างประเทศของตลาดแรงงานหรือไม่☐ 1.1 มี☐ 1.2 ไม่มี

หากมี นโยบายอยู่ในระดับใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1.1.1 ภาควิชา☐ 1.1.2 คณะ☐ 1.1.3 สถาบัน2. สถาบันของท่านมีนโยบายศึกษาความต้องการภาษาต่างประเทศของผู้เรียนหรือไม่☐ 2.1 มี☐ 2.2 ไม่มี

หากมี นโยบายอยู่ในระดับใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 2.1.1 ภาควิชา☐ 2.1.2 คณะ☐ 2.1.3 สถาบัน

3. สถาบันของท่านให้ความสำคัญกับภาษาต่างประเทศอย่างไร (โปรดเรียงลำดับตามความสำคัญ)

..... อังกฤษ

..... จีน

..... พม่า

..... ฝรั่งเศส

..... ญี่ปุ่น

..... เขมร

..... เยอรมัน

..... เกาหลี

..... เวียดนาม

..... สเปน

..... มลายู

..... อื่น ๆ (โปรดระบุ)

..... อิตาลี

..... อาหรับ

.....

4. สถาบันของท่านมีนโยบายจัดสรรงบประมาณด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 4.1 จัดสรรตามความต้องการของภาควิชา/คณะที่☐ 4.3 จัดสรรตามความต้องการของสถาบัน

รับผิดชอบจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

☐ 4.4 จัดสรรด้วยเหตุผลอื่น☐ 4.2 จัดสรรตามความต้องการของภาควิชา/คณะอื่น ๆ

(โปรดระบุ).....

5. สถาบันของท่านมีนโยบายร่วมมือกับรัฐบาล/หน่วยงานต่างประเทศเพื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศหรือไม่

☐ 5.1 มี☐ 5.2 ไม่มี

หากมี โปรดระบุ.....

6. สถาบันของท่านมีนโยบายปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาต่างประเทศหรือไม่

☐ 6.1 มี☐ 6.2 ไม่มี

หากมี โปรดระบุครั้งที่ปีครั้ง.....

7. สถาบันของท่านมีนโยบายพัฒนาศักยภาพผู้สอนภาษาต่างประเทศอย่างไร

- ☐ 7.1 ฝึกอบรม/ดูงาน คน/ปี ครั้ง/คน
- ☐ 7.2 การเข้าร่วมประชุม/สัมมนา คน/ปี ครั้ง/คน
- ☐ 7.3 ศึกษาต่อ คน/ปี
- ☐ 7.4 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 3 การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในสถาบัน

1. ภาษาต่างประเทศที่เปิดสอนในระดับต่าง ๆ และภาษาที่ใช้ในการสอนในระดับนั้น ๆ

1.1 ภาษา

ระดับ		ภาษาที่ใช้ในการสอน			
		ใช้ภาษาต่างประเทศที่สอนล้วน ๆ	ใช้ภาษาต่างประเทศที่สอนมากกว่าภาษาไทย	ใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาต่างประเทศที่สอน	ใช้ภาษาไทยล้วน ๆ
ป.ตรี	เอก/โท				
	พื้นฐาน				
	เลือกเสรี				
ป.โท	สาขาเฉพาะทางด้านภาษาต่างประเทศ เช่น สาขาภาษาอังกฤษ สาขาภาษาจีน				
	พื้นฐาน				
	อื่น ๆ เช่น สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์ (โปรดระบุ)				

1.2 ภาษา

ระดับ		ภาษาที่ใช้ในการสอน			
		ใช้ภาษาต่างประเทศที่ สอนล้วน ๆ	ใช้ภาษาต่างประเทศที่ สอนมากกว่าภาษาไทย	ใช้ภาษาไทยมากกว่า ภาษาต่างประเทศที่สอน	ใช้ภาษาไทย ล้วน ๆ
ป.ตรี	เอก/โท				
	พื้นฐาน				
	เลือกเสรี				
ป.โท	สาขาเฉพาะทางด้าน ภาษาต่างประเทศ เช่น สาขาภาษาอังกฤษ สาขาภาษาจีน				
	พื้นฐาน				
	อื่น ๆ เช่น สาขา ภาษาศาสตร์ประยุกต์ (โปรรระบุ)				
.....					

1.3 ภาษา

ระดับ		ภาษาที่ใช้ในการสอน			
		ใช้ภาษาต่างประเทศที่ สอนล้วน ๆ	ใช้ภาษาต่างประเทศที่ สอนมากกว่าภาษาไทย	ใช้ภาษาไทยมากกว่า ภาษาต่างประเทศที่สอน	ใช้ภาษาไทย ล้วน ๆ
ป.ตรี	เอก/โท				
	พื้นฐาน				
	เลือกเสรี				
ป.โท	สาขาเฉพาะทางด้าน ภาษาต่างประเทศ เช่น สาขาภาษาอังกฤษ สาขาภาษาจีน				
	พื้นฐาน				
	อื่น ๆ เช่น สาขา ภาษาศาสตร์ประยุกต์ (โปรรระบุ)				
.....					

1.4 ภาษา

ระดับ		ภาษาที่ใช้ในการสอน			
		ใช้ภาษาต่างประเทศที่สอนล้วน ๆ	ใช้ภาษาต่างประเทศที่สอนมากกว่าภาษาไทย	ใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาต่างประเทศที่สอน	ใช้ภาษาไทยล้วน ๆ
ป.ตรี	เอก/โท				
	พื้นฐาน				
	เลือกเสรี				
ป.โท	สาขาเฉพาะทางด้านภาษาต่างประเทศ เช่น สาขาภาษาอังกฤษ สาขาภาษาจีน				
	พื้นฐาน				
	อื่น ๆ เช่น สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์ (โปรรระบุ)				

1.5 ภาษา

ระดับ		ภาษาที่ใช้ในการสอน			
		ใช้ภาษาต่างประเทศที่สอนล้วน ๆ	ใช้ภาษาต่างประเทศที่สอนมากกว่าภาษาไทย	ใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาต่างประเทศที่สอน	ใช้ภาษาไทยล้วน ๆ
ป.ตรี	เอก/โท				
	พื้นฐาน				
	เลือกเสรี				
ป.โท	สาขาเฉพาะทางด้านภาษาต่างประเทศ เช่น สาขาภาษาอังกฤษ สาขาภาษาจีน				
	พื้นฐาน				
	อื่น ๆ เช่น สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์ (โปรรระบุ)				

1.6 ภาษา

ระดับ		ภาษาที่ใช้ในการสอน			
		ใช้ภาษาต่างประเทศที่สอนล้วน ๆ	ใช้ภาษาต่างประเทศที่สอนมากกว่าภาษาไทย	ใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาต่างประเทศที่สอน	ใช้ภาษาไทยล้วน ๆ
ป.ตรี	เอก/โท				
	พื้นฐาน				
	เลือกเสรี				
ป.โท	สาขาเฉพาะทางด้านภาษาต่างประเทศ เช่น สาขาภาษาอังกฤษ สาขาภาษาจีน				
	พื้นฐาน				
	อื่น ๆ เช่น สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์ (โปรรระบุ)				

1.7 ภาษา

ระดับ		ภาษาที่ใช้ในการสอน			
		ใช้ภาษาต่างประเทศที่สอนล้วน ๆ	ใช้ภาษาต่างประเทศที่สอนมากกว่าภาษาไทย	ใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาต่างประเทศที่สอน	ใช้ภาษาไทยล้วน ๆ
ป.ตรี	เอก/โท				
	พื้นฐาน				
	เลือกเสรี				
ป.โท	สาขาเฉพาะทางด้านภาษาต่างประเทศ เช่น สาขาภาษาอังกฤษ สาขาภาษาจีน				
	พื้นฐาน				
	อื่น ๆ เช่น สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์ (โปรรระบุ)				

1.8 ภาษา

ระดับ		ภาษาที่ใช้ในการสอน			
		ใช้ภาษาต่างประเทศที่สอนล้วน ๆ	ใช้ภาษาต่างประเทศที่สอนมากกว่าภาษาไทย	ใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาต่างประเทศที่สอน	ใช้ภาษาไทยล้วน ๆ
ป.ตรี	เอก/โท				
	พื้นฐาน				
	เลือกเสรี				
ป.โท	สาขาเฉพาะทางด้านภาษาต่างประเทศ เช่น สาขาภาษาอังกฤษ สาขาภาษาจีน				
	พื้นฐาน				
	อื่น ๆ เช่น สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์ (โปรแกรม)				

1.9 ภาษา

ระดับ		ภาษาที่ใช้ในการสอน			
		ใช้ภาษาต่างประเทศที่สอนล้วน ๆ	ใช้ภาษาต่างประเทศที่สอนมากกว่าภาษาไทย	ใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาต่างประเทศที่สอน	ใช้ภาษาไทยล้วน ๆ
ป.ตรี	เอก/โท				
	พื้นฐาน				
	เลือกเสรี				
ป.โท	สาขาเฉพาะทางด้านภาษาต่างประเทศ เช่น สาขาภาษาอังกฤษ สาขาภาษาจีน				
	พื้นฐาน				
	อื่น ๆ เช่น สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์ (โปรแกรม)				

2. จำนวนผู้สอนภาษาต่างประเทศและสถานภาพ

(กรณีอาจารย์สอนมากกว่าหนึ่งภาษา กรุณานับอาจารย์ท่านนั้นในทั้งสองสถานะ)

ภาษาต่างประเทศ	จำนวนผู้สอนที่เป็นชาวไทย		จำนวนผู้สอนที่เป็นชาวต่างประเทศ	
	อาจารย์ประจำ	อาจารย์พิเศษ	อาจารย์เต็มเวลา	อาจารย์รายชั่วโมง
2.1 อังกฤษ				
2.2 ฝรั่งเศส				
2.3 เยอรมัน				
2.4 สเปน				
2.5 อิตาลี				
2.6 จีน				
2.7 ญี่ปุ่น				
2.8 เกาหลี				
2.9 มลายู				
2.10 อาหรับ				
2.11 พม่า				
2.12 เขมร				
2.13 เวียดนาม				
2.14 อื่น ๆ (โปรดระบุ)				

3. จำนวนผู้เรียนภาษาต่างประเทศ (โดยเฉลี่ย)

ภาษาต่างประเทศ	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด	จำนวนผู้เรียนต่อห้อง
3.1 อังกฤษ		
3.2 ฝรั่งเศส		
3.3 เยอรมัน		
3.4 สเปน		
3.5 อิตาลี		
3.6 จีน		
3.7 ญี่ปุ่น		
3.8 เกาหลี		
3.9 มลายู		
3.10 อาหรับ		
3.11 พม่า		
3.12 เขมร		
3.13 เวียดนาม		
3.14 อื่น ๆ (โปรดระบุ)		

4. ปัจจัยเสริมในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

☐ 4.1 ห้องสมุดภาษาต่างประเทศอื่น ๆ นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ

หากมี โปรดระบุภาษา

ภาษา.....

ภาษา.....

ภาษา.....

ภาษา.....

ภาษา.....

ภาษา.....

☐ 4.2 ห้องปฏิบัติการทางภาษา จำนวน ห้อง รวมจำนวน ที่นั่ง☐ 4.3 ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง☐ 4.4 คอมพิวเตอร์สำหรับนักศึกษาเพื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่ไม่ได้อยู่ในศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือ ห้องปฏิบัติการทางภาษา☐ 4.5 ระบบอินเตอร์เน็ต☐ 4.6 ซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ☐ 4.6.1 โปรแกรมสำหรับสร้างบทเรียน☐ 4.6.4 ห้องเรียนเสมือน (virtual classroom)☐ 4.6.2 โปรแกรมสำหรับสร้างบททดสอบ☐ 4.6.5 อื่น ๆ (โปรดระบุ)☐ 4.6.3 บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)☐ 4.7 อื่น ๆ เช่น กระดานข่าว (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 4 ปัญหา

1. ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาต่างประเทศในสถาบันของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1.1 จำนวนอาจารย์ผู้สอนน้อยเกินไป☐ 1.6 ขาดแหล่งเรียนรู้ที่สนับสนุนการเรียนภาษาต่างประเทศ☐ 1.2 ภาระงานของผู้สอนมากเกินไป☐ 1.7 ขาดวัสดุทัศนูปกรณ์☐ 1.3 คุณภาพของผู้สอนต่ำ☐ 1.8 ขาดการปรับปรุงหลักสูตร☐ 1.4 คุณภาพของผู้เรียนต่ำ☐ 1.9 งบประมาณไม่เพียงพอ☐ 1.5 จำนวนผู้เรียนค่อห้องมากเกินไป☐ 1.10 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2. ในฐานะผู้รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในสถาบัน ท่านมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอย่างไร

☐ 2.1 ในฐานะผู้บริหารระดับภาควิชา

.....

.....

.....

☐ 2.2 ในฐานะผู้บริหารระดับคณะ

.....

.....

.....

☐ 2.3 ในฐานะผู้บริหารระดับสถาบัน

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

คณะผู้วิจัย

โครงการวิจัยข้อมูลพื้นฐานเพื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษาในภาคเหนือ
สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

แบบสอบถามผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา
เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ
ภาษา _____

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษาในภาคเหนือ ข้อมูลที่ท่านให้ในแบบสอบถามนี้จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อตัวท่าน แต่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำไปใช้เพื่อกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในระดับภูมิภาคภาคเหนือและระดับประเทศโดยรวม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ และเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. สถาบันที่สังกัด

2. เพศ

☐ 2.1 ชาย

☐ 2.2 หญิง

3. อายุ

☐ 3.1 ต่ำกว่า 25 ปี

☐ 3.2 25 – 30 ปี

☐ 3.3 31 – 35 ปี

☐ 3.4 36 – 40 ปี

☐ 3.5 41 - 45 ปี

☐ 3.6 46 ปีขึ้นไป

4. วุฒิทางการศึกษา

ระดับ	สถาบัน	ประเทศ	วิชาเอก	วิชาโท
4.1 ปริญญาตรี				
4.2 ปริญญาโท				
4.3 ปริญญาเอก				
4.4 อื่น ๆ (โปรดระบุ)				

(ไม่นับรวมระยะเวลาที่ลาศึกษาต่อ ลาเพิ่มพูนความรู้ และอื่น ๆ)

สอน □ วิชาเอก/โท

☐ วิชาพื้นฐาน

☐ วิชาเลือกเสรี

สอน ☐ สาขาเฉพาะทาง ด้านภาษาต่างประเทศ เช่น สาขาภาษาอังกฤษ สาขาภาษาจีน

☐ วิชาพื้นฐานสำหรับนักศึกษาปริญญาโท เช่น ภาษาอังกฤษพื้นฐาน

☐ อื่น ๆ เช่น สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์ (โปรดระบุ).....

1. จำนวนวิชาและจำนวนชั่วโมงที่สอนในภาคการศึกษาปัจจุบัน

[illegible]

2. จำนวนผู้เรียนภาษา.....ตามประสบการณ์การสอนของท่าน

2.1 ระดับปริญญาตรี

2.1.1 วิชาเอก/โท

ทักษะที่สอน	จำนวนผู้เรียนต่อกลุ่ม			
	ต่ำกว่า 10 คน	11 – 20 คน	21 – 30 คน	มากกว่า 30 คน
2.1.1.1 ฟัง				
2.1.1.2 พูด				
2.1.1.3 อ่าน				
2.1.1.4 เขียน				
2.1.1.5 บูรณาการ (ฟัง พูด อ่าน เขียน)				
2.1.1.6 อื่น ๆ (โปรดระบุ)				

2.1.2 วิชาพื้นฐาน

ทักษะที่สอน	จำนวนผู้เรียนต่อกลุ่ม			
	ต่ำกว่า 10 คน	11 – 20 คน	21 – 30 คน	มากกว่า 30 คน
2.1.2.1 ฟัง				
2.1.2.2 พูด				
2.1.2.3 อ่าน				
2.1.2.4 เขียน				
2.1.2.5 บูรณาการ (ฟัง พูด อ่าน เขียน)				
2.1.2.6 อื่น ๆ (โปรดระบุ)				

2.1.3 วิชาเลือกเสรี

ทักษะที่สอน	จำนวนผู้เรียนต่อกลุ่ม			
	ต่ำกว่า 10 คน	11 – 20 คน	21 – 30 คน	มากกว่า 30 คน
2.1.3.1 ฟัง				
2.1.3.2 พูด				
2.1.3.3 อ่าน				
2.1.3.4 เขียน				
2.1.3.5 บูรณาการ (ฟัง พูด อ่าน เขียน)				
2.1.3.6 อื่น ๆ (โปรดระบุ)				

2.2 ระดับปริญญาโท

2.2.1 สาขาเฉพาะทาง ด้านภาษาต่างประเทศ เช่น สาขาภาษาอังกฤษ สาขาภาษาจีน

ทักษะที่สอน	จำนวนผู้เรียนต่อกลุ่ม			
	ต่ำกว่า 10 คน	11 – 20 คน	21 – 30 คน	มากกว่า 30 คน
2.2.1.1 ฟัง				
2.2.1.2 พูด				
2.2.1.3 อ่าน				
2.2.1.4 เขียน				
2.2.1.5 บูรณาการ (ฟัง พูด อ่าน เขียน)				
2.2.1.6 อื่น ๆ (โปรดระบุ)				

2.2.2 วิชาพื้นฐาน

ทักษะที่สอน	จำนวนผู้เรียนต่อกลุ่ม			
	ต่ำกว่า 10 คน	11 – 20 คน	21 – 30 คน	มากกว่า 30 คน
2.2.2.1 ฟัง				
2.2.2.2 พูด				
2.2.2.3 อ่าน				
2.2.2.4 เขียน				
2.2.2.5 บูรณาการ (ฟัง พูด อ่าน เขียน)				
2.2.2.6 อื่น ๆ (โปรดระบุ)				

3. ภาระงานอื่น ๆ นอกเหนืองานสอนที่ท่านรับผิดชอบในปัจจุบัน เช่น งานบริหาร กรรมการวิชาการ คณะทำงานปรับปรุงหลักสูตร ผู้ประสานงานวิชา อาจารย์ที่ปรึกษา

☐ 3.1 มี

☐ 3.2 ไม่มี

หากมี โปรดระบุ

4. ท่านคิดว่าภาระงานโดยรวมของท่าน

☐ 4.1 น้อย

☐ 4.2 เหมาะสม

☐ 4.3 มาก

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการใช้ภาษา.....

1. ท่านใช้ภาษา.....ในกิจกรรมต่อไปนี้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด

	ไม่ใช้เลย	ใช้น้อยที่สุด	ใช้น้อย	ใช้มาก	ใช้มากที่สุด
1.1 ในการสอน					
☐ 1.1.1 ระดับปริญญาตรี					
☐ วิชาเอก/โท					
☐ วิชาพื้นฐาน					
☐ วิชาเลือกเสรี					
☐ 1.1.2 ระดับปริญญาโท					
☐ สาขาเฉพาะทาง ด้านภาษา					
ต่างประเทศเช่น สาขาภาษาอังกฤษ สาขาภาษาจีน					
☐ วิชาพื้นฐาน					
☐ อื่น ๆ เช่น สาขาภาษาศาสตร์					
ประยุกต์ (โปรแกรน).....					
1.2 ในงานอื่น ๆ นอกเหนือการสอน เช่น งานแปลงานล่าม และงานเขียน					
1.3 ในกิจกรรมประจำวัน เช่น ฟังวิทยุ ดูภาพยนตร์ และอ่านหนังสือพิมพ์					

ตอนที่ 4 ประสิทธิภาพการสอนภาษา.....

	ไม่เลย	บางครั้ง	เป็นประจำ
1. ท่านวางแผนการสอนก่อนสอน			
2. ก่อนท่านจะวางแผนการสอนท่านได้ศึกษา รายละเอียดกระบวนการวิชา (course outline)			
3. ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร/การเรียนการสอน			

4. ท่านเคยผลิตผลงานวิชาการประเภทใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 4.1 แต่ง/เรียบเรียงตำรา หรือเอกสารคำสอน	☐ 4.4 นำเสนอผลงานวิชาการ
☐ 4.2 งานวิจัย	☐ 4.5 งานแปล
☐ 4.3 เขียนบทความ	☐ 4.6 อื่น ๆ (โปรแกรน).....

ตอนที่ 5 ความรู้ความสามารถด้านภาษา.....

1. กรุณาระบุทักษะ/เนื้อหาภาษา.....ที่ท่านถนัดมากที่สุดตามลำดับ 3 รายการ โดยเติมหมายเลขลงใน ☐ หน้าหัวข้อ (หมายเลข 1 หมายถึงถนัดมากที่สุด)

- ☐ 1.1 ฟัง ☐ 1.2 พูด ☐ 1.3 อ่าน ☐ 1.4 เขียน
☐ 1.5 ไวยากรณ์ ☐ 1.6 ศัพท์ ☐ 1.7 ล้วน ☐ 1.8 แปล

2. กรุณาระบุทักษะ/เนื้อหาภาษา.....ที่ท่านถนัดน้อยที่สุดตามลำดับ 3 รายการ โดยเติมหมายเลขลงใน ☐ หน้าหัวข้อ (หมายเลข 1 หมายถึงถนัดน้อยที่สุด)

- ☐ 2.1 ฟัง ☐ 2.2 พูด ☐ 2.3 อ่าน ☐ 2.4 เขียน
☐ 2.5 ไวยากรณ์ ☐ 2.6 ศัพท์ ☐ 2.7 ล้วน ☐ 2.8 แปล

3. ท่านเคยรับการทดสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถทางภาษา.....หรือไม่

- ☐ 3.1 เคย ☐ 3.2 ไม่เคย

หากเคย กรุณาระบุชื่อการทดสอบนั้น (เช่น TOEFL IELTS) ปีที่ทดสอบ และคะแนนที่ได้ครั้งล่าสุดของการทดสอบแต่ละประเภท

- ชื่อการทดสอบ 1. ปี คะแนนที่ได้
2. ปี คะแนนที่ได้
3. ปี คะแนนที่ได้

4. ท่านคิดว่าท่านมีความรู้ภาษา.....เหมาะสมที่จะเป็นผู้สอนภาษา.....มากน้อยเพียงใด

	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
4.1 ระดับปริญญาตรี				
☐ วิชาเอก/โท				
☐ วิชาพื้นฐาน				
☐ วิชาเลือกเสรี				
4.2 ระดับปริญญาโท				
☐ สาขาเฉพาะทาง ด้านภาษาต่างประเทศ เช่น สาขาภาษาอังกฤษ สาขาภาษาจีน				
☐ วิชาพื้นฐาน				
☐ อื่น ๆ เช่น สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์ (โปรดระบุ).....				

ไปรระบุเหตุผล

.....

.....

ตอนที่ 6 การพัฒนาศักยภาพภาษา.....และการสอนภาษา.....

1. กรุณาให้ข้อมูลประสบการณ์การไปอบรม ดูงาน ประชุม/สัมมนาและเสนอผลงานวิชาการในต่างประเทศของท่าน

ประสบการณ์	ประเทศ	เรื่อง		ระยะเวลา	ปี พ.ศ.
		เกี่ยวกับภาษา..... และการสอนภาษา.....	ไม่เกี่ยวกับภาษา..... และการสอนภาษา.....		
อบรม					
ดูงาน					
ประชุม/สัมมนา					
เสนอผลงาน วิชาการ					

2. กรุณาให้ข้อมูลประสบการณ์การไปอบรม ดูงาน และเสนอผลงานวิชาการที่เกี่ยวกับภาษา.....และการสอนภาษา.....ภายในประเทศในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาของท่าน

ประสบการณ์	สถานที่	เรื่อง	ระยะเวลา	ปี พ.ศ.
อบรม				
ดูงาน				
เสนอผลงาน วิชาการ				

3. ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ท่านได้ไปประชุม/สัมมนาในประเทศในหัวข้อที่เกี่ยวกับภาษา.....และการสอนภาษา.....
เฉลี่ยปีละ.....ครั้ง

4. ท่านพัฒนาความรู้และทักษะภาษา.....ด้วยวิธีการต่อไปนี้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด

	ไม่ทำเลย	ทำน้อยที่สุด	ทำน้อย	ทำมาก	ทำมากที่สุด
4.1 เรียนเพิ่มเติมด้วยตนเอง เช่น ฟังเทป อ่านตำรา					
4.2 ฟังข่าวภาษาต่างประเทศ					
4.3 อ่านหนังสือ/สิ่งพิมพ์ภาษาต่างประเทศ					
4.4 เขียนจดหมายติดต่อกับชาวต่างประเทศ					
4.5 สนทนากับชาวต่างประเทศ					
4.6 ฟังเพลง/ดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์ม					
4.7 สืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต					
4.8 อื่น ๆ (โปรดระบุ)					

5. กรุณาระบุทักษะ/เนื้อหาภาษา.....ที่ท่านต้องการพัฒนามากที่สุดตามลำดับ 3 รายการ โดยเติมหมายเลขลงใน ☐
หน้าหัวข้อ (หมายเลข 1 หมายถึง ต้องการพัฒนามากที่สุด)

☐ 5.1 ฟัง	☐ 5.2 พูด	☐ 5.3 อ่าน	☐ 5.4 เขียน
☐ 5.5 ไวยากรณ์	☐ 5.6 ศัพท์	☐ 5.7 ล่าม	☐ 5.8 แปล

ตอนที่ 7 ปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษา.....

1. ท่านคิดว่าปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษา.....ของท่านมาจากสาเหตุต่าง ๆ ต่อไปนี้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด

	ไม่เป็น ปัญหาเลย	เป็นปัญหา น้อยที่สุด	เป็นปัญหา น้อย	เป็นปัญหา มาก	เป็นปัญหา มากที่สุด
1.1 เวลาสำหรับการเรียนการสอนน้อยเกินไป					
1.2 ภาระงานโดยรวมของผู้สอนมากเกินไป					
1.3 ขีดจำกัดความรู้ด้านภาษา.....ของผู้สอน					
1.4 ขาดความรู้ใหม่ ๆ เกี่ยวกับวิธีการสอน					
1.5 ขาดการสนับสนุนจากสถาบัน					
1.6 ขาดสื่อ/อุปกรณ์การสอน					
1.7 จำนวนผู้เรียนในชั้นมากเกินไป					
1.8 ผู้เรียนไม่มีความพร้อม					
1.9 สภาพห้องเรียนไม่เหมาะสม					
1.10 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

ตอนที่ 8 ทักษะคติต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

1. ท่านคิดว่าภาษาต่างประเทศใดจำเป็นสำหรับนักศึกษาไทย (กรุณาเรียงตามลำดับความสำคัญ)

- 1.1
- 1.2
- 1.3
- 1.4

2. ท่านคิดว่าการเรียนการสอนภาษา.....ควรเน้นทักษะ/เนื้อหาต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

	ระดับปริญญาตรี				ระดับปริญญาโท			
	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
2.1 ฟัง								
2.2 พูด								
2.3 อ่าน								
2.4 เขียน								
2.5 ไวยากรณ์								
2.6 ศัพท์								
2.7 แพลต								
2.8 ล่าม								
2.9 อื่น ๆ (โปรดระบุ)								

3. ในการสอนภาษา.....ท่านใช้กิจกรรมเสริมทักษะต่อไปนี้ส่งเสริมการเรียนรู้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด

	ไม่ใช้เลย	ใช้น้อยที่สุด	ใช้น้อย	ใช้มาก	ใช้มากที่สุด
3.1 ร้องเพลง					
3.2 เล่นเกมทางภาษา					
3.3 เล่นละคร					
3.4 เล่าเรื่อง					
3.5 พูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน					
3.6 แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม					
3.7 เขียนบันทึกประจำวัน					
3.8 โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต					
3.9 อื่น ๆ (โปรดระบุ)					

4. จากประสบการณ์การสอนของท่าน กิจกรรมเสริมทักษะใดต่อไปนี้ท่านใช้แล้วได้ผลในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา.....

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 4.1 ร้องเพลง	☐ 4.4 เล่าเรื่อง	☐ 4.7 เขียนบันทึกประจำวัน
☐ 4.2 เล่นเกมทางภาษา	☐ 4.5 พูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน	☐ 4.8 โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต
☐ 4.3 เล่นละคร	☐ 4.6 แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม	☐ 4.9 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

5. ท่านเลือกสอนภาษา.....ด้วยเหตุผลใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 5.1 มีความเชี่ยวชาญด้านภาษา

☐ 5.4 มีใจรักการสอน

☐ 5.2 มีใจรักด้านภาษา

☐ 5.5 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

☐ 5.3 สำเร็จการศึกษาด้านภาษาที่สอน

.....

6. ท่านมีความพึงพอใจในการเป็นผู้สอนภาษา.....

☐ 6.1 มากที่สุด

☐ 6.2 มาก

☐ 6.3 น้อย

☐ 6.4 น้อยที่สุด

โปรดระบุเหตุผล

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

คณะผู้วิจัย

โครงการวิจัยข้อมูลพื้นฐานเพื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษาในภาคเหนือ

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

แบบสอบถามผู้เรียนในสถาบันอุดมศึกษา เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษาในภาคเหนือ ข้อมูลที่ท่านให้ในแบบสอบถามนี้จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อตัวท่าน แต่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำไปใช้เพื่อกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในระดับภูมิภาคภาคเหนือและระดับประเทศโดยรวม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ และเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อสถาบัน
2. เพศ
☐ 2.1 ชาย ☐ 2.2 หญิง
3. อายุ ปี
4. ท่านเป็นนักศึกษาชั้นปีที่..... คณะ.....
 ระดับ ☐ 4.1 ปริญญาตรี วิชาเอก วิชาโท
☐ 4.2 ปริญญาโท สาขาวิชา
5. เชื้อชาติ
☐ 5.1 ไทย ☐ 5.2 อื่น ๆ (โปรดระบุ)
6. สัญชาติ
☐ 6.1 ไทย ☐ 6.2 อื่น ๆ (โปรดระบุ)
7. ภูมิลำเนา (จังหวัด)

8. อาชีพของบิดามารดา / ผู้ปกครอง

อาชีพ	บิดา	มารดา	ผู้ปกครอง (กรณีผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายไม่ใช่บิดามารดา หรือตัวท่านเอง)
8.1 รับจ้าง			
8.2 เกษตรกร			
8.3 ค้าขาย			
8.4 ธุรกิจส่วนตัว			
8.5 รับราชการ			
8.6 พนักงานรัฐวิสาหกิจ			
8.7 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....			

9. รายได้ต่อเดือนโดยรวมของบิดามารดา/ผู้ปกครอง

- ☐ 9.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท ☐ 9.3 20,001 บาท – 30,000 บาท
- ☐ 9.2 10,001 บาท – 20,000 บาท ☐ 9.4 30,001 บาท ขึ้นไป

10. (สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี)

- ☐ 10.1 ท่านสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียน.....
อำเภอ จังหวัด
- ☐ 10.2 ท่านเข้าเรียนระดับปริญญาตรีโดยระบบ
- ☐ 10.2.1 สอบคัดเลือกโดยทบวงมหาวิทยาลัย (สอบรวม) ☐ 10.2.3 สอบคัดเลือกโดยคณะ (โครงการพิเศษ)
- ☐ 10.2.2 สอบคัดเลือกโดยสถาบัน (สอบตรง) ☐ 10.2.4 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

11. (สำหรับนักศึกษาปริญญาโท)

ท่านสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบัน/มหาวิทยาลัย

12. คะแนนเฉลี่ยสะสมในหลักสูตรที่ท่านกำลังศึกษา (ถ้ามี)

- ☐ 12.1 ระดับปริญญาตรี ☐ 12.2 ระดับปริญญาโท

13. ท่านใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันบ้างหรือไม่

- ☐ 13.1 ใช่ ☐ 13.2 ไม่ใช่

หากใช่ โปรดระบุภาษาและทักษะที่ใช้

ภาษาที่ใช้	ทักษะที่ใช้			
	ฟัง	พูด	อ่าน	เขียน
1.				
2.				
3.				

14. ภาษาต่างประเทศที่ท่านเคยเรียน (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 14.1 อังกฤษ ☐ 14.5 อิตาลี ☐ 14.9 มลายู ☐ 14.12 เยอรม
- ☐ 14.2 ฝรั่งเศส ☐ 14.6 จีน ☐ 14.10 อาหรับ ☐ 14.13 เวียดนาม
- ☐ 14.3 เยอรมัน ☐ 14.7 ญี่ปุ่น ☐ 14.11 พม่า ☐ 14.14 อื่น ๆ (โปรดระบุ)
- ☐ 14.4 สเปน ☐ 14.8 เกาหลี

15. ภาษาต่างประเทศที่ท่านกำลังเรียน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 15.1 อังกฤษ ☐ 15.5 อิตาลี ☐ 15.9 มลายู ☐ 15.12 เยอรม
- ☐ 15.2 ฝรั่งเศส ☐ 15.6 จีน ☐ 15.10 อาหรับ ☐ 15.13 เวียดนาม
- ☐ 15.3 เยอรมัน ☐ 15.7 ญี่ปุ่น ☐ 15.11 พม่า ☐ 15.14 อื่น ๆ (โปรดระบุ)
- ☐ 15.4 สเปน ☐ 15.8 เกาหลี

16. ท่านเรียนภาษา.....เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 16.1 ความสนใจ ☐ 16.3 มีประโยชน์
☐ 16.2 หลักสูตรบังคับ ☐ 16.4 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

17. ท่านเริ่มเรียนภาษา.....ในระดับใด

- ☐ 17.1 อนุบาล ☐ 17.2 ประถม ☐ 17.3 มัธยม ☐ 17.4 มหาวิทยาลัย

18. ครูภาษา.....คนแรกของท่านเป็นชาว

- ☐ 18.1 ไทย ☐ 18.2 ต่างประเทศ

19. กรุณาระบุผลการเรียนภาษา.....ที่ท่านเคยได้รับในระดับอุดมศึกษา

- 19.1 ผลการเรียนสูงสุด ☐ 19.1.1 A ☐ 19.1.2 B⁺/B ☐ 19.1.3 C⁺/C ☐ 19.1.4 D⁺/D ☐ 19.1.5 E/F
 19.2 ผลการเรียนต่ำสุด ☐ 19.2.1 A ☐ 19.2.2 B⁺/B ☐ 19.2.3 C⁺/C ☐ 19.2.4 D⁺/D ☐ 19.2.5 E/F

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษา.....และการเรียนภาษา.....

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
1. ท่านชอบเรียนภาษา.....มากน้อยเพียงใด					
2. ท่านคิดว่าภาษา.....มีประโยชน์ในด้านต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด					
2.1 การศึกษา					
2.2 การทำงาน					
2.3 ชีวิตประจำวัน					
3. ท่านได้แรงจูงใจในการเรียนภาษา.....จากบุคคลต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด					
3.1 ครูไทย					
3.2 ครูชาวต่างประเทศ					
3.3 พ่อแม่					
3.4 เพื่อน					
3.5 บุคคลในวงการบันเทิง/สื่อ					
3.6 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					
4. ท่านมีทักษะภาษา.....มากน้อยเพียงใด					
4.1 การฟัง					
4.2 การพูด					
4.3 การอ่าน					
4.4 การเขียน					

	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
5. ท่านต้องการปรับปรุงทักษะภาษา.....มากนักน้อยเพียงใด					
5.1 การฟัง					
5.2 การพูด					
5.3 การอ่าน					
5.4 การเขียน					
6. ท่านใช้ภาษา.....ในการทำกิจกรรมต่อไปนี้ มาก น้อยเพียงใด					
6.1 การดูหนัง					
6.2 การฟังเพลง					
6.3 การสนทนากับเจ้าของภาษา					
6.4 การเรียนรู้วัฒนธรรมเจ้าของภาษา					
6.5 การฟัง พูด อ่าน เขียนในชั้นเรียน					
6.6 การสอบในชั้นเรียน					
6.7 การสอบเพื่อเรียนต่อ					
6.8 การทำงาน					
6.9 อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
7. กิจกรรมต่อไปนี้ มีประโยชน์และช่วยพัฒนาทักษะการใช้ ภาษา.....ของท่าน มากน้อยเพียงใด					
7.1 การร้องเพลง					
7.2 การเล่นเกมทางภาษา					
7.3 การเล่าเรื่อง					
7.4 การพูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน					
7.5 การเล่นเกม					
7.6 การเรียนรู้ด้วยตนเองจากตำรา สื่อ และอื่น ๆ					
7.7 การทนายปัญหา					
7.8 อื่น ๆ (โปรดระบุ)					
8. ท่านต้องการฝึกทักษะภาษา.....ในต่างประเทศมากนัก น้อยเพียงใด					

ตอนที่ 3 กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ภาษา.....

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. ท่านมีโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษา.....จากแหล่งเรียนรู้/สื่อ/กิจกรรมต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด

	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
1.1 หนังสือ/สิ่งพิมพ์					
1.2 คำาเรียน					
1.3 เพลง					
1.4 รายการวิทยุ					
1.5 รายการโทรทัศน์					
1.6 ภาพยนตร์					
1.7 โปรแกรมคอมพิวเตอร์ / อินเทอร์เน็ต					
1.8 ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (self - access center)					
1.9 กิจกรรมค่ายภาษาต่างประเทศ					
1.10 การสนทนากับเจ้าของภาษา					
1.11 การฝึกทำแบบฝึกหัดและข้อสอบ					
1.12 การเรียนเสริมทักษะจากแหล่งภายนอก					
1.13 การไปต่างประเทศ					
1.14 การทำงาน					
1.15 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

ตอนที่ 4 พฤติกรรมการเรียนภาษา.....

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. ท่านมีพฤติกรรมการเรียนภาษา..... มากน้อยเพียงใด

	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
1.1 เข้าเรียนสม่ำเสมอ					
1.2 ทบทวนบทเรียน					
1.3 ส่งงาน/การบ้าน					
1.4 ปรึกษาเพื่อนเกี่ยวกับบทเรียน					
1.5 ปรึกษาอาจารย์เกี่ยวกับบทเรียน					
1.6 ค้นคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุด / ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง					
1.7 ค้นคว้าเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต					
1.8 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

ตอนที่ 5 การใช้ภาษา.....ในอนาคต

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. เมื่อท่านจบการศึกษา หากมีโอกาสศึกษาต่อ

	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
1.1 ท่านมีความประสงค์จะศึกษาต่อทันที					
1.2 ท่านมีความประสงค์จะศึกษาต่อในสถาบัน					
1.2.1 ในประเทศ					
1.2.2 ต่างประเทศ					
1.3 ท่านคิดว่าจะได้ใช้ภาษา.....เพื่อการเรียนต่อ					
1.4 ท่านมีความพร้อมในการใช้ภาษา.....เพื่อการเรียนต่อ					

2. เมื่อท่านจบการศึกษา หากมีโอกาสทำงาน

	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
2.1 ท่านมีความประสงค์จะทำงานทันที					
2.2 ท่านมีโอกาสได้ใช้ภาษา.....เพื่อการทำงาน					
2.3 ท่านมีความพร้อมในการใช้ภาษา.....เพื่อการทำงาน					

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

คณะผู้วิจัย

โครงการวิจัยข้อมูลพื้นฐานเพื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษาในภาคเหนือ

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

แบบสอบถามนายจ้าง / หัวหน้างาน / ผู้ประกอบอาชีพอิสระ
เกี่ยวกับการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ ณ ปีการศึกษา 2546

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาด้านการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ ข้อมูลที่ท่านให้ในแบบสอบถามนี้จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อตัวท่าน แต่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำไปใช้เพื่อกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในระดับภูมิภาคภาคเหนือและระดับประเทศโดยรวม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ และเติมข้อความตามความเป็นจริง

1. สังกัด

☐ ราชการ ☐ เอกชน ☐ รัฐวิสาหกิจ

2. ตำแหน่งหรือหน้าที่ของผู้กรอกแบบสอบถาม (โปรดระบุ)

3. จำนวนบุคลากรในหน่วยงานรวมทั้งตัวท่านเอง..... คน

ตอนที่ 2 การใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน / ธุรกิจ

1. ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในหน่วยงานหรือธุรกิจของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1. ภาษาอังกฤษ
- ☐ 2. ภาษาฝรั่งเศส
- ☐ 3. ภาษาเยอรมัน
- ☐ 4. ภาษาจีน
- ☐ 5. ภาษาญี่ปุ่น
- ☐ 6. ภาษาเกาหลี
- ☐ 7. ภาษาพม่า
- ☐ 8. อื่นๆ (โปรดระบุ)

2. จำนวนผู้รู้ภาษาต่างประเทศรวมทั้งตัวท่านเอง

- ☐ 1. ภาษาอังกฤษ จำนวน คน
- ☐ 2. ภาษาฝรั่งเศส จำนวน คน
- ☐ 3. ภาษาเยอรมัน จำนวน คน
- ☐ 4. ภาษาจีน จำนวน คน
- ☐ 5. ภาษาญี่ปุ่น จำนวน คน
- ☐ 6. ภาษาเกาหลี จำนวน คน
- ☐ 7. ภาษาพม่า จำนวน คน
- ☐ 8. อื่นๆ (โปรดระบุ) จำนวน คน

3. จำนวนผู้รู้ภาษาต่างประเทศมากกว่า 1 ภาษา คน

4. จำนวนผู้มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศตรงตามภาษาที่ใช้ในการทำงาน จำนวน คน

5. ลักษณะงานใดที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานหรือธุรกิจของท่าน

(สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1. งานเลขานุการ
- ☐ 2. ประชาสัมพันธ์ / ติดต่อทางโทรศัพท์ / ดือนรับ
- ☐ 3. งานให้บริการ
- ☐ 4. การตลาด / การขาย
- ☐ 5. มัคคุเทศก์
- ☐ 6. อื่นๆ (ระบุ)

ตอนที่ 3 ระดับความพึงพอใจในความสามารถทางภาษาต่างประเทศ

1. โปรดระบุระดับความพึงพอใจในความสามารถด้านภาษาต่างประเทศของตัวท่านเอง

1.1 ภาษา.....

ทักษะ	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1. การฟัง					
2. การพูด					
3. การอ่าน					
4. การเขียน					
5. การแปลและล่าม					

1.2 ภาษา.....

ทักษะ	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1. การฟัง					
2. การพูด					
3. การอ่าน					
4. การเขียน					
5 การแปลและล่าม					

1.3 ภาษา.....

ทักษะ	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1. การฟัง					
2. การพูด					
3. การอ่าน					
4. การเขียน					
5 การแปลและล่าม					

2. โปรดระบุระดับความพึงพอใจในความสามารถด้านภาษาต่างประเทศของบุคลากรของท่านที่มีวุฒิการศึกษาทางภาษาต่างประเทศ (ในภาพรวม)

ทักษะ	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
การฟัง					
การพูด					
การอ่าน					
การเขียน					
การแปลและล่าม					

3. โปรดระบุระดับความพึงพอใจในความสามารถด้านภาษาต่างประเทศของบุคลากรของท่านที่ไม่มีวุฒิการศึกษาทางภาษาต่างประเทศ (ในภาพรวม)

ทักษะ	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
การฟัง					
การพูด					
การอ่าน					
การเขียน					
การแปลและล่าม					

ตอนที่ 4 นโยบายการพัฒนาการใช้ภาษาต่างประเทศ

1. ท่านพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของท่านเองมากน้อยเพียงใดในประเด็นต่อไปนี้

ประเด็น	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1. การฝึกอบรม/ ฝึกปฏิบัติงาน					
2. การดูงาน / ทัศนศึกษา					
3. ศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษา					
4. เรียนเสริม					
5. จากหนังสือพิมพ์ / สื่อสิ่งพิมพ์ต่างประเทศ					
6. จากรายการวิทยุ / โทรทัศน์					
7. จากการทำงาน					
8. จากการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศ					
9. จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ / Internet					
10. อื่นๆ (โปรดระบุ)					

2. ท่านสนับสนุนการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากรของท่านมากน้อยเพียงใดในประเด็นต่อไปนี้

ประเด็น	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1. การฝึกอบรม/ ฝึกปฏิบัติงาน					
2. การดูงาน/ ทัศนศึกษา					
3. การศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษา					
4. การเรียนเสริม					
5. การจัดหาหนังสือพิมพ์ / สื่อสิ่งพิมพ์ ต่างประเทศ					
6. การจัดหาเครื่องรับวิทยุ / โทรทัศน์					
7. การจัดหาคอมพิวเตอร์ / Internet					
8. อื่นๆ (ระบุ).....					

ตอนที่ 5 ความต้องการบุคลากรในอนาคต

1. ในระยะ 5 ปีข้างหน้า ท่านต้องการเพิ่มบุคลากรที่รู้ภาษาใดบ้าง ก็คน

☐ 1. ภาษาอังกฤษ	จำนวน	คน
☐ 2. ภาษาฝรั่งเศส	จำนวน	คน
☐ 3. ภาษาเยอรมัน	จำนวน	คน
☐ 4. ภาษาจีน	จำนวน	คน
☐ 5. ภาษาญี่ปุ่น	จำนวน	คน
☐ 6. ภาษาเกาหลี	จำนวน	คน
☐ 7. ภาษาพม่า	จำนวน	คน
☐ 8. ภาษาอื่น (โปรดระบุ)	จำนวน	คน
	จำนวน	คน

2. ระดับความสามารถทางภาษาของบุคลากรที่ท่านต้องการในอนาคต

(โปรดระบุตัวเลข 4 = ต้องการมากที่สุด, 3 = มาก, 2 = ปานกลาง, 1 = น้อย, 0 = ไม่ต้องการ)

ภาษาต่างประเทศ	ระดับความสามารถทางภาษาของบุคลากรที่ท่านต้องการ				
	การฟัง	การพูด	การอ่าน	การเขียน	การแปลและล่าม
1. ภาษาอังกฤษ					
2. ภาษาฝรั่งเศส					
3. ภาษาเยอรมัน					
4. ภาษาจีน					
5. ภาษาญี่ปุ่น					
6. ภาษาเกาหลี					
7. ภาษาพม่า					
8. อื่นๆ (ระบุ)					
.....					
.....					

3. นอกจากทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศดังกล่าวท่านยังต้องการให้บุคลากรในหน่วยงานของท่านมีความรู้ภาษาต่างประเทศเฉพาะทางในด้านใดอีกบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1. การเงิน ธุรกิจ บัญชี
- ☐ 2. วัฒนธรรม การศึกษา
- ☐ 3. สุขภาพ / การรักษาพยาบาล
- ☐ 4. อุตสาหกรรม
- ☐ 5. เกษตร
- ☐ 6. กฎหมาย
- ☐ 7. คอมพิวเตอร์ / เทคโนโลยีการสื่อสาร
- ☐ 8. โรงแรม / ท่องเที่ยว
- ☐ 9. อื่นๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 6 ความคิดเห็น

1. ท่านคิดว่าภาษาต่างประเทศใดจะเป็นที่ต้องการมากที่สุดในท้องถิ่นของท่าน ในระยะ 5 ปีข้างหน้า

- ลำดับที่หนึ่ง
- ลำดับที่สอง
- ลำดับที่สาม

2. ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่จะพัฒนาความรู้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานของท่าน

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

คณะผู้วิจัย

โครงการวิจัยข้อมูลพื้นฐานเพื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษาในภาคเหนือ

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

แบบสอบถามสำหรับพนักงาน / ลูกจ้าง เกี่ยวกับการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ ณ ปีการศึกษา 2546

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาด้านการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ ข้อมูลที่ท่านให้ในแบบสอบถามนี้จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อตัวท่าน แต่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำไปใช้เพื่อกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในระดับภูมิภาคภาคเหนือและระดับประเทศโดยรวม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง : โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ ตามความเป็นจริง

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ปี
3. ตำแหน่ง.....

4. วุฒิการศึกษาสูงสุด

4.1

- ☐ 1. ประถมศึกษา
- ☐ 2. มัธยมศึกษาตอนต้น
- ☐ 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย
- ☐ 4. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช)
- ☐ 5. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส)
- ☐ 6.ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า
- ☐ 7. ปริญญาโท
- ☐ 8. ปริญญาเอก

4.2 สถาบันที่จบ.....

สาขา/วิชาเอก สาขา/วิชาโท

5. ท่านได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทน (เงินเดือน)

- ☐ 1. ต่ำกว่าคุณวุฒิ
- ☐ 2. ตามคุณวุฒิ
- ☐ 3. สูงกว่าคุณวุฒิ

ตอนที่ 2 การใช้ภาษาต่างประเทศ

1. โปรดเรียงลำดับความสำคัญของภาษาที่ท่านใช้ในการทำงาน

(โปรดระบุ หมายเลข 1 = สำคัญที่สุด หมายเลข 2 = สำคัญรองลงมา ... หมายเลข 8 = สำคัญน้อยที่สุดตามลำดับ)

- _____ 1. ภาษาอังกฤษ
- _____ 2. ภาษาฝรั่งเศส
- _____ 3. ภาษาเยอรมัน
- _____ 4. ภาษาจีน
- _____ 5. ภาษาญี่ปุ่น
- _____ 6. ภาษาเกาหลี
- _____ 7. ภาษาพม่า
- _____ 8. อื่นๆ

2. ท่านใช้ภาษาต่างประเทศในงานลักษณะใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1. งานเลขานุการ
- ☐ 2. ประชาสัมพันธ์ / ดั้อนรับ / ติดต่อทางโทรศัพท์
- ☐ 3. งานให้บริการ
- ☐ 4. การตลาด / การขาย
- ☐ 5. มัคคุเทศก์
- ☐ 6. อื่นๆ (ระบุ)
-
-

3. ท่านใช้ทักษะทางภาษาในการทำงานมากน้อยเพียงใด (ระดับตัวเลข 4 = มากที่สุด, 3 = มาก, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด, 0 = ไม่เลย)

ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในการทำงาน	ทักษะด้านใดที่ใช้ในการทำงาน				
	การฟัง	การพูด	การอ่าน	การเขียน	การแปลและล่าม
1. ภาษาอังกฤษ					
2. ภาษาฝรั่งเศส					
3. ภาษาเยอรมัน					
4. ภาษาจีน					
5. ภาษาญี่ปุ่น					
6. ภาษาเกาหลี					
7. ภาษาพม่า					
8. อื่นๆ (ระบุ).....					

4. ท่านคิดว่าทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของท่านอยู่ในระดับใด
(ระดับตัวเลข 4 = ดี, 3 = ค่อนข้างดี, 2 = ไม่ค่อยดี, 1 = ไม่ดี, 0 = ใช้ไม่ได้เลย)

ภาษา	ทักษะ				
	การฟัง	การพูด	การอ่าน	การเขียน	การแปลและล่าม
1. ภาษาอังกฤษ					
2. ภาษาฝรั่งเศส					
3. ภาษาเยอรมัน					
4. ภาษาจีน					
5. ภาษาญี่ปุ่น					
6. ภาษาเกาหลี					
7. ภาษาพม่า					
8. อื่นๆ (ระบุ).....					

5. ท่านต้องการพัฒนาทักษะใดบ้างในภาษาต่างประเทศต่อไปนี้

ภาษาต่างประเทศ	ทักษะ				
	การฟัง	การพูด	การอ่าน	การเขียน	การแปลและล่าม
1. ภาษาอังกฤษ					
2. ภาษาฝรั่งเศส					
3. ภาษาเยอรมัน					
4. ภาษาจีน					
5. ภาษาญี่ปุ่น					
6. ภาษาเกาหลี					
7. ภาษาพม่า					
8. อื่นๆ (ระบุ)					

6. ท่านยังต้องการศัพท์ภาษาต่างประเทศเฉพาะทางในด้านใดอีกบ้าง

- ☐ 1. การเงิน ธุรกิจ บัญชี
- ☐ 2. วัฒนธรรม การศึกษา
- ☐ 3. สุขภาพ / การรักษาพยาบาล
- ☐ 4. อุตสาหกรรม
- ☐ 5. เกษตร
- ☐ 6. กฎหมาย
- ☐ 7. ท่องเที่ยว / โรงแรม
- ☐ 8. คอมพิวเตอร์ / เทคโนโลยีการสื่อสาร
- ☐ 9. อื่นๆ (โปรดระบุ) _____

ตอนที่ 3 การเพิ่มพูนทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศ

1. ท่านได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน / นายจ้างในการเพิ่มพูนความรู้ภาษาต่างประเทศมากน้อยเพียงใด

	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เลย
1. การฝึกอบรม/ ฝึกปฏิบัติงาน					
2. การดูงาน/ ทัศนศึกษา					
3. ศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษา					
4. เรียนเสริม					
5. อื่นๆ (ระบุ) _____					

2. ท่านเพิ่มพูนทักษะและความรู้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันจากแหล่งใดมาน้อยเพียงใด

แหล่งเพิ่มพูนทักษะและความรู้ภาษาต่างประเทศ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เลย
1. รายการวิทยุ					
2. รายการโทรทัศน์					
3. ภาพยนตร์					
4. สิ่งพิมพ์ภาษาต่างประเทศ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร จุลสาร เป็นต้น					
5. การทำงาน					
6. การติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศ					
7. โปรแกรมคอมพิวเตอร์ / Internet					
8. อื่นๆ (โปรดระบุ)					

3. ท่านคิดว่าวิธีการเพิ่มพูนประสิทธิภาพการใช้ภาษาต่างประเทศวิธีใดดีที่สุด

.....

.....

ตอนที่ 4 ปัญหา

1. ปัญหาในการเพิ่มพูนทักษะภาษาต่างประเทศของท่าน

- ☐ 1. ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงาน / นายจ้าง
- ☐ 2. ขาดทุนทรัพย์
- ☐ 3. ไม่เห็นความจำเป็น
- ☐ 4. ขาดความมั่นใจ
- ☐ 5. มีประสบการณ์ที่ไม่ดีกับการศึกษาภาษาต่างประเทศ
- ☐ 6. มีความรู้สึกที่ไม่ดีกับชาวต่างประเทศ
- ☐ 7. ไม่มีเวลา
- ☐ 8. อื่นๆ (โปรดระบุ)

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

คณะผู้วิจัย

โครงการวิจัยข้อมูลพื้นฐานเพื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษาในภาคเหนือ

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย